

IIIKARNOV GROUP

**Lov om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven)
EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2016/679
av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med
behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike
opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell
personvernforordning) [PVF, GDPR]**

Dato	LOV-2018-06-15-38
Departement	Justis- og beredskapsdepartementet
Sist endret	LOV-2021-06-18-124 fra 01.01.2022
Ikrafttredelse	20.07.2018
Endrer	LOV-2000-04-14-31
Rettsområde	Familie-, person- og barnerett ► Personrett. Personvern IKT- og medierett ► Personopplysninger
Kunngjort	15.06.2018
Rettet	05.05.2022 (tegnsetting i lister i forordning tilpasset universell utforming)
Korttittel	Personopplysningsloven
EØS/EU/Schengen	EØS-avtalen vedlegg XIInr. 5e (forordning (EU) 2016/679)

Innholdsfortegnelse

Lov om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) [PVF, GDPR]	1
Innholdsfortegnelse	2
EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) [PVF, GDPR]	4
KAPITTEL I Alminnelige bestemmelser	35
KAPITTEL II Prinsipper	48
KAPITTEL III Den registrertes rettigheter	67
Avsnitt 1 Åpenhet og vilkår	67
Avsnitt 2 Informasjon og innsyn i personopplysninger	70
Avsnitt 3 Retting og sletting	78
Avsnitt 4 Rett til å protestere og automatiserte individuelle avgjørelser	86
Avsnitt 5 Begrensninger	90
KAPITTEL IV Behandlingsansvarlig og databehandler	91
Avsnitt 1 Generelle forpliktelser	91
Avsnitt 2 Personopplysningssikkerhet	103
Avsnitt 3 Vurdering av personvernkonsekvenser og forhåndsdrøftinger	108
Avsnitt 4 Personvernombud	115
Avsnitt 5 Atferdsnormer og sertifisering	122
KAPITTEL V Overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner	128
KAPITTEL VI Uavhengige tilsynsmyndigheter	144
Avsnitt 1 Uavhengig stilling	144
Avsnitt 2 Kompetanse, oppgaver og myndighet	148
KAPITTEL VII Samarbeid og ensartet anvendelse	155
Avsnitt 1 Samarbeid	156
Avsnitt 2 Ensartet anvendelse	159
Avsnitt 3 Det europeiske personvernråd	163
KAPITTEL VIII Rettsmidler, ansvar og sanksjoner	170
KAPITTEL IX Bestemmelser om særlige behandlingssituasjoner	181
KAPITTEL X Delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter	187
KAPITTEL XI Sluttbestemmelser	188

Karnov lovkommentarer: Lov om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven)

Stjernernote

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 15.09.2022 [[lenke til kommentaren](#)]

Lov [15. juni 2018 nr. 38](#) om behandling av personopplysninger (*personopplysningsloven*) hører under Justis- og beredskapsdepartementet (JD). Loven angir at [forordning \(EU\) 2016/679](#) (*personvernforordningen eller forordningen*), gjelder som norsk lov. Både personopplysningsloven og forordningen har omfattende bestemmelser om behandling av personopplysninger som har stor innvirkning på både individer, privat næringsliv og offentlig sektor. Personopplysningsloven erstatter tidligere [lov 14. april 2000 nr. 31](#). Forarbeidene til loven er [Prop. 56 LS 2017-2018](#).

Det finnes flere norske kommentarutgaver til personopplysningsloven, men den mest omfattende kommentaren er på engelsk og omfatter kun selve personvernforordningen, se Christopher Kuner, Lee A. Bygrave og Christopher Docksey (red.), *The EU General Data Protection Regulation (GDPR) - A Commentary*, Oxford University Press, 2020. De har også utgitt en oversikt over endringer mellom 1. august 2019 til 1. januar 2021 som er tilgjengelig her:

https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3839645.

Annen litteratur som er sentral for norske brukere, er Åste Marie Bergseng Skullerud, Cecilie Rønnevik, Jørgen Skorstad og Marius Engh Pellerud, *Personvernforordningen (GDPR) Kommentarutgave*, Universitetsforlaget, 2018; Eva Jarbekk (red.), *Personopplysninger og personvernforordningen (GDPR) med kommentarer*, Gyldendal Norsk Forlag AS, 2019; Eva Jarbekk og Simen Sommerfeldt, *Personvern og GDPR i praksis*, Cappelen Damm AS, 2019; Roy Johansen, *Håndbok - Behandling av kundeopplysninger i forsikring - Innhenting, bruk og utlevering av person- og bedriftsopplysninger i lys av GDPR og taushetsplikt*, Frende forsikring, 2019; Dag Wiese Schartum og Lee A. Bygrave, *Personvern i informasjonssamfunnet*, 3. utg., Fagbokforlaget, 2016 og David Frydlinger, Tobias Edvardsson, Caroline Olstedt Calström og Sandra Beyer, *GDPR - Juridik, organisation och säkerhet enligt dataskyddsförordningen*, Nordstedts Juridik AB, 2018.

Det er en stor og økende mengde avgjørelser fra norske og europeiske tilsynsmyndigheter og domstoler som er viktige når man skal tolke regelverket. Ettersom det er et europeisk regelverk, er også kilder fra andre EFTA-land relevante. I Norge er også avgjørelser fra Personvernemnda viktige, disse er tilgjengelig på <https://www.personvernemnda.no/>. Retningslinjer fra Personvernrådet (på engelsk European Data Protection Board, EDPB) er også sentrale rettskilder og er tilgjengelige her https://edpb.europa.eu/our-work-tools/general-guidance/guidelines-recommendations-best-practices_en.

Enkelte veiledere gitt av den tidligere såkalte article 29 Working Party (også ofte benevnt WP29-gruppen eller bare WP29) under det tidligere europeiske personverndirektivet 95/46/EF, er også relevante fremdeles da de gir uttrykk for tolkninger som fremdeles er aktuelle for prinsipper som er videreført i personvernforordningen. Personvernrådets beslutning om å videreføre (endorse) endel av de eldre veiledningene er tilgjengelig her https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/news/endorsement_of_wp29_documents_en_0.pdf

De enkelte veilederene som er videreført (endorsed) er tilgjengelig her: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/general-guidance/endorsed-wp29-guidelines_e

Det danske Datatilsynet har laget en standard databehandleravtale, som er tilgjengelig på engelsk og dansk. Det norske [Datatilsynet](#) har laget en norsk uoffisiell oversettelse. Avtalen har vært lagt frem for Personvernrådet, som har sikret at den oppfyller kravene etter personvernforordningen. Avtalen kan dermed også brukes som en mal i Norge. [Klikk her](#) for å laste ned malen, med lovkommentarforfatters merknader og innspill.

Skjema for vurdering av berettighet interesse kan lastes ned [her](#).

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) [PVF, GDPR]

Karnov lovkommentarer: EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING EU 2016/679 av 27. april...

Karnov Lovkommentar 1 til EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING EU 2016/679 av 27. april...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 24.03.2022 [[lenke til kommentaren](#)]

Se også [EU-Karnov](#) om GDPR-forordningen.

Skjema for vurdering av berettighet interesse kan lastes ned [her](#).

Databehandler avtale kan lastes ned [her](#).

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 16,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen, etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,¹

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen,² etter den ordinære regelverksprosessen³ og

ut fra følgende betraktninger:

1. Vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger er en grunnleggende rettighet. I artikkel 8 nr. 1 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter (heretter kalt «pakten») og i artikkel 16 nr. 1 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) er det fastsatt at enhver person har rett til vern av personopplysninger om vedkommende selv.
2. Prinsippene og reglene for vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger som gjelder dem selv, bør, uavhengig av nevnte personers statsborgerskap eller bosted, respektere deres grunnleggende rettigheter og friheter, særlig retten til vern av personopplysninger. Hensikten med denne forordning er å bidra til å skape et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet samt en økonomisk union og å bidra til økonomisk og sosial framgang, til å oppnå en styrking og tilnærming av økonomiene i det indre marked og til fysiske personers velferd.
3. Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁴ har som formål å harmonisere vernet av fysiske personers grunnleggende rettigheter og friheter i forbindelse med behandlingsaktiviteter samt å sikre fri flyt av personopplysninger mellom medlemsstatene.
4. Behandling av personopplysninger bør ha som formål å tjene menneskeheten. Retten til vern av personopplysninger er ikke en absolutt rettighet; den må ses i sammenheng med den funksjon den har i samfunnet, og veies mot andre grunnleggende rettigheter i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet. Denne forordning overholder alle grunnleggende rettigheter og de friheter og prinsipper som er anerkjent i

pakten, slik de er nedfelt i traktatene, særlig med hensyn til privatliv og familieliv, hjem og kommunikasjon, vern av personopplysninger, tanke-, tros- og religionsfrihet, ytrings- og informasjonsfrihet, frihet til å drive næringsvirksomhet, retten til effektiv prøving og rettferdig rettergang samt kulturelt, religiøst og språklig mangfold.

5. Den økonomiske og sosiale integrasjon som er oppnådd som følge av det indre markedes virkemåte, har ført til en betydelig økt flyt av personopplysninger over landegrensene. Utvekslingen av personopplysninger mellom offentlige og private aktører, herunder fysiske personer, sammenslutninger og foretak, i Unionen har økt. Nasjonale myndigheter i medlemsstatene oppfordres i unionsretten til å samarbeide og utveksle personopplysninger for å kunne utføre sitt arbeid eller utføre oppgaver på vegne av en myndighet i en annen medlemsstat.
6. Den raske teknologiske utviklingen samt globaliseringen har skapt nye utfordringer med hensyn til vern av personopplysninger. Omfanget av innsamlingen og utvekslingen av personopplysninger har økt betraktelig. Teknologien gjør det mulig for både private selskaper og offentlige myndigheter å benytte seg av personopplysninger i sitt arbeid i et helt nytt omfang. Fysiske personer gjør i stadig større grad personopplysninger offentlig tilgjengelig, også globalt. Teknologien har endret både økonomien og det sosiale liv og bør ytterligere fremme den frie flyt av personopplysninger i Unionen og overføring av disse til tredjestater og internasjonale organisasjoner, samtidig som det sikres et høyt nivå for vern av personopplysningene.
7. Denne utviklingen krever en sterk og mer sammenhengende ramme for vern av personopplysninger i Unionen støttet av en streng håndheving av reglene, ettersom det er viktig å skape den nødvendige tillit som vil gjøre at den digitale økonomien kan utvikle seg i det indre marked. Fysiske personer bør ha kontroll over egne personopplysninger. Rettssikkerheten og den praktiske sikkerheten for fysiske personer, markedsdeltakere og offentlige myndigheter bør styrkes.
8. Når det i denne forordning fastsettes at det kan innføres presiseringer eller begrensninger av dens regler gjennom medlemsstatenes nasjonale rett, kan medlemsstatene, i den grad det er nødvendig av hensyn til sammenhengen og for å gjøre nasjonale bestemmelser forståelige for de personer de får anvendelse på, innarbeide elementer fra denne forordning i sin nasjonale rett.
9. Målene og prinsippene i direktiv 95/46/EF er fremdeles gyldige, men det har ikke hindret en fragmentert gjennomføring av vernet av personopplysninger i Unionen, rettslig usikkerhet eller en utbredt allmenn oppfatning om at det fremdeles er betydelige risikoer forbundet med vernet av fysiske personer, særlig i forbindelse med aktiviteter på internett. Forskjeller i nivået for vern av fysiske personers rettigheter og friheter, særlig retten til vern av personopplysninger, i forbindelse med behandling av personopplysninger i medlemsstatene kan hindre den frie flyt av personopplysninger i Unionen. Disse forskjellene kan derfor være til hinder for utøvelsen av økonomisk virksomhet på EU-plan, føre til konkurransevridning og hindre myndighetene i å ivareta sitt ansvar i henhold til unionsretten. En slik forskjell i beskyttelsesnivå skyldes forskjellig gjennomføring og anvendelse av direktiv 95/46/EF.
10. For å sikre et ensartet og høyt nivå for vern av fysiske personer og fjerne hindringene for flyten av personopplysninger i Unionen bør nivået for vern av fysiske personers rettigheter og friheter i forbindelse med behandling av slike opplysninger være det samme i alle medlemsstater. Det bør sikres at reglene for vern av fysiske personers grunnleggende rettigheter og friheter i forbindelse med behandling av personopplysninger anvendes på en ensartet og enhetlig måte i hele Unionen. Når det gjelder behandling av personopplysninger for å oppfylle en rettslig forpliktelse, utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt, bør medlemsstatene kunne opprettholde eller innføre nasjonale bestemmelser for nærmere å presisere anvendelsen av reglene i denne forordning. Sammen med det alminnelige og tverrgående regelverket for vern av personopplysninger som gjennomfører direktiv 95/46/EF, har medlemsstatene flere sektorspesifikke lover på områder som krever mer spesifikke bestemmelser. Denne forordning gir også medlemsstatene handlingsrom til å fastsette egne regler, herunder for behandling av særlige kategorier av personopplysninger («sensitive opplysninger»). I denne forbindelse utelukker denne forordning ikke at det i medlemsstatenes nasjonale rett fastsettes nærmere omstendigheter for spesifikke situasjoner der personopplysninger behandles, herunder mer nøyaktige vilkår for når behandling av personopplysninger er lovlig.
11. For å sikre et effektivt vern av personopplysninger i hele Unionen kreves det en styrking og en nærmere fastsettelse av rettighetene til de registrerte og pliktene til dem som behandler og treffer avgjørelser om

behandling av personopplysninger, samt at det i medlemsstatene finnes den samme myndighet til å føre tilsyn med og sikre overholdelse av reglene for vern av personopplysninger og de samme sanksjonene ved overtredelser.

12. Ved artikkel 16 nr. 2 i TEUV gis Europaparlamentet og Rådet fullmakt til å fastsette regler om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger samt regler om fri utveksling av personopplysninger.
13. For å sikre et ensartet nivå for vern av fysiske personer i hele Unionen og hindre at forskjeller hemmer den frie utvekslingen av personopplysninger i det indre marked er det behov for en forordning for å skape rettssikkerhet og åpenhet for markedsdeltakere, herunder svært små, små og mellomstore bedrifter, og som vil gi fysiske personer i alle medlemsstater det samme nivået av rettslig bindende rettigheter og plikter, og behandlingsansvarlige og databehandlere det samme ansvaret, for å sikre et ensartet tilsyn med behandlingen av personopplysninger og de samme sanksjonene i alle medlemsstater samt et effektivt samarbeid mellom tilsynsmyndighetene i forskjellige medlemsstater. For å sikre et velfungerende indre marked kreves det at den frie utvekslingen av personopplysninger i Unionen ikke begrenses eller forbyes av årsaker knyttet til vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger. For å ta høyde for den særlige situasjonen til svært små, små og mellomstore bedrifter inneholder denne forordning et unntak for organisasjoner med færre enn 250 ansatte med hensyn til føring av protokoller. Videre oppfordres Unionens institusjoner og organer samt medlemsstatene og deres tilsynsmyndigheter til å ta høyde for de særlige behovene til svært små, små og mellomstore bedrifter ved anvendelsen av denne forordning. Definisjonen av begrepene svært små, små og mellomstore bedrifter bør bygge på artikkel 2 i vedlegget til kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF.⁵
14. Det vern som denne forordning gir i forbindelse med behandling av personopplysninger, bør få anvendelse på fysiske personer, uavhengig av deres statsborgerskap eller bosted. Denne forordning omfatter ikke behandling av personopplysninger som gjelder juridiske personer, og særlig foretak etablert som juridiske personer, herunder den juridiske personens navn, form og kontaktopplysninger.
15. For å unngå at det oppstår en alvorlig risiko for at bestemmelsene omgås bør vernet av fysiske personer være teknologisk nøytralt og ikke avhenge av teknikkene som benyttes. Vernet av fysiske personer bør få anvendelse på automatisert behandling av personopplysninger samt manuell behandling dersom personopplysningene inngår i eller skal inngå i et register. Saksmapper eller samlinger av saksmapper samt deres forsider som ikke er strukturert etter bestemte kriterier, bør ikke omfattes av denne forordnings virkeområde.
16. Denne forordning får ikke anvendelse på spørsmål om vern av grunnleggende rettigheter og friheter eller fri flyt av personopplysninger knyttet til aktiviteter som ikke omfattes av unionsretten, f.eks. aktiviteter som gjelder nasjonal sikkerhet. Denne forordning får ikke anvendelse på medlemsstatenes behandling av personopplysninger når dette utføres i forbindelse med aktiviteter knyttet til Unionens felles utenriks- og sikkerhetspolitikk.
17. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁶ får anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer. Forordning (EF) nr. 45/2001 og andre EU-rettsakter som får anvendelse på nevnte behandling av personopplysninger, bør tilpasses prinsippene og reglene fastsatt i denne forordning og anvendes i lys av denne forordning. For å sikre en sterk og sammenhengende ramme for vern av personopplysninger i Unionen bør de nødvendige tilpasninger av forordning (EF) nr. 45/2001 gjøres etter at denne forordning er vedtatt, slik at de får anvendelse samtidig som denne forordning.
18. Denne forordning får ikke anvendelse på behandling av personopplysninger som en fysisk person utfører i forbindelse med rent personlige eller familiemessige aktiviteter, og som derfor ikke er knyttet til en yrkes- eller forretningsvirksomhet. Personlige eller familiemessige aktiviteter kan omfatte korrespondanse og føring av adresselister eller aktiviteter på sosiale nettverk samt aktiviteter på internett i forbindelse med slike aktiviteter. Denne forordning får imidlertid anvendelse på behandlingsansvarlige eller databehandlere som stiller til rådighet midler til behandling av personopplysninger i forbindelse med slike personlige eller familiemessige aktiviteter.
19. Vern av fysiske personer i forbindelse med vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger med henblikk på å forebygge, etterforske, avsløre eller straffefølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner, herunder vern mot og forebygging av trusler mot den

offentlige sikkerhet samt fri utveksling av nevnte opplysninger, omfattes av en spesifikk EU-rettsakt. Denne forordning bør derfor ikke få anvendelse på behandlingsaktiviteter som utføres for nevnte formål. Offentlige myndigheters behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning bør, når behandlingen utføres for nevnte formål, imidlertid omfattes av en mer spesifikk EU-rettsakt, nærmere bestemt europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680.⁷ Medlemsstatene kan overlate oppgaver som ikke nødvendigvis utføres for å forebygge, etterforske, avsløre eller straffeforfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner, herunder vern mot og forebygging av trusler mot den offentlige sikkerhet, til vedkommende myndigheter som definert i direktiv (EU) 2016/680, slik at behandlingen av personopplysninger for slike andre formål, i den grad dette omfattes av unionsretten, omfattes av denne forordning.

Med hensyn til nevnte vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger for formål som omfattes av denne forordning, bør medlemsstatene kunne opprettholde eller innføre mer spesifikke bestemmelser for å tilpasse anvendelsen av reglene i denne forordning. I nevnte bestemmelser kan det fastsettes mer spesifikke krav til nevnte vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger for slike andre formål, idet det tas hensyn til den enkelte medlemsstats forfatningsmessige, organisatoriske og administrative struktur. Når behandling av personopplysninger utført av private organer omfattes av denne forordning, bør det i denne forordning fastsettes en mulighet for at medlemsstatene på særlige vilkår ved lov kan begrense visse forpliktelser og rettigheter dersom nevnte begrensning utgjør et nødvendig og forholdsmessig tiltak i et demokratisk samfunn for å sikre særlige viktige interesser, herunder den offentlige sikkerhet samt forebygging, etterforskning, avsløring eller straffeforfølgning av straffbare forhold eller iverksetting av strafferettslige sanksjoner, herunder vern mot og forebygging av trusler mot den offentlige sikkerhet. Dette er f.eks. relevant i forbindelse med bekjempelse av hvitvasking av penger eller kriminaltekniske laboratoriers virksomhet.

20. Selv om denne forordning blant annet får anvendelse på domstolers og andre rettshåndhevende myndigheters virksomhet, kan det i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett angis hvilke prosesser og framgangsmåter for behandling som får anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av domstoler og andre rettshåndhevende myndigheter. Tilsynsmyndighetenes kompetanse bør ikke omfatte domstolers behandling av personopplysninger når dette utføres innenfor rammen av domstolenes domsmyndighet, for å sikre domstolenes uavhengighet når de utfører sine juridiske oppgaver, herunder når de treffer avgjørelser. Det bør være mulig å overlate tilsynet med slike databehandlingsaktiviteter til særskilte organer innenfor medlemsstatens rettssystem som særlig bør sikre at reglene i denne forordning overholdes, øke bevisstheten til medlemmene av domstolsvesenet om de forpliktelser de har i henhold til denne forordning, og håndtere klager i forbindelse med nevnte databehandlingsaktiviteter.
21. Denne forordning berører ikke anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/31/EF,⁸ særlig reglene for tjenesteytende mellommenns ansvar i artikkel 12-15 i nevnte direktiv. Formålet med nevnte direktiv er å bidra til at det indre marked fungerer på en tilfredsstillende måte ved å sikre fri bevegelighet for informasjonssamfunnstjenester mellom medlemsstatene.
22. Enhver behandling av personopplysninger som utføres i forbindelse med aktivitetene i en virksomhet tilhørende en behandlingsansvarlig eller databehandler i Unionen, bør utføres i samsvar med denne forordning, uavhengig av om behandlingen finner sted i Unionen eller ikke. En virksomhet innebærer en effektiv og faktisk utøvelse av aktivitet gjennom en stabil struktur. En slik strukturs rettslige form, enten det dreier seg om en filial eller et datterforetak med status som juridisk person, er ikke av avgjørende betydning i denne forbindelse.
23. For å sikre at fysiske personer ikke fratras det vern de har rett til i henhold til denne forordning, bør behandling av personopplysninger om registrerte som befinner seg i Unionen, og som utføres av en behandlingsansvarlig eller en databehandler som ikke er etablert i Unionen, omfattes av denne forordning dersom behandlingsaktivitetene er knyttet til tilbud av varer eller tjenester til nevnte registrerte, uansett om det kreves betaling eller ikke. For å avgjøre om nevnte behandlingsansvarlig eller databehandler tilbyr varer eller tjenester til registrerte som befinner seg i Unionen, bør det bringes på det rene om det er åpenbart at den behandlingsansvarlige eller databehandleren har til hensikt å tilby tjenester til registrerte i én eller flere medlemsstater i Unionen. Selv om tilgang til den behandlingsansvarliges, databehandlerens eller en mellommanns nettsted i Unionen, til en e-postadresse eller til andre kontaktopplysninger, eller bruk av et språk som vanligvis benyttes i tredjestaten der den behandlingsansvarlige er etablert, ikke er tilstrekkelig til å fastslå en slik hensikt, kan faktorer som bruk av et språk eller en valuta som vanligvis

benyttes i én eller flere medlemsstater, sammen med en mulighet til å bestille varer og tjenester på nevnte andre språk, eller omtale av kunder eller brukere som befinner seg i Unionen, gjøre det åpenbart at den behandlingsansvarlige har til hensikt å tilby varer eller tjenester til registrerte i Unionen.

24. Behandling av personopplysninger om registrerte som befinner seg i Unionen, og som utføres av en behandlingsansvarlig eller databehandler som ikke er etablert i Unionen, bør også omfattes av denne forordning dersom behandlingen er knyttet til monitorering av de registrertes atferd, så langt atferden finner sted i Unionen. For å fastslå om en behandlingsaktivitet kan anses som monitorering av de registrertes atferd bør det bringes på det rene om det skjer sporing av fysiske personer på internett, herunder en mulig påfølgende bruk av teknikker for behandling av personopplysninger som innebærer profilering av en fysisk person, særlig med det formål å treffe avgjørelser om vedkommende eller analysere eller forutsi vedkommendes personlige preferanser, atferd eller holdninger.
25. Dersom medlemsstatens nasjonale rett får anvendelse i kraft av folkeretten, bør denne forordning også få anvendelse på en behandlingsansvarlig som ikke er etablert i Unionen, f.eks. ved en medlemsstats diplomatiske stasjoner eller konsulater.
26. Prinsippene om vern av personopplysninger bør få anvendelse på enhver opplysning om en identifisert eller identifiserbar fysisk person. Personopplysninger som er blitt pseudonymisert, og som kan knyttes til en fysisk person ved hjelp av tilleggsopplysninger, bør anses som opplysninger om en identifiserbar fysisk person. Når det skal fastslås om en fysisk person er identifiserbar, bør det tas hensyn til alle midler som det med rimelighet kan tenkes at den behandlingsansvarlige eller en annen person kan ta i bruk for å identifisere vedkommende direkte eller indirekte, f.eks. utpeking. For å fastslå om midler med rimelighet kan tenkes å bli tatt bruk for å identifisere den fysiske personen bør det tas hensyn til alle objektive faktorer, f.eks. kostnadene for og tiden som er nødvendig for å foreta identifiseringen, idet det tas hensyn til teknologien som er tilgjengelig på behandlingstidspunktet, samt den teknologiske utvikling. Prinsippene om vern av personopplysninger bør derfor ikke få anvendelse på anonyme opplysninger, nærmere bestemt opplysninger som ikke kan knyttes til en identifisert eller identifiserbar fysisk person, eller personopplysninger som er blitt anonymisert på en slik måte at den registrerte ikke lenger kan identifiseres. Denne forordning gjelder derfor ikke behandling av slike anonyme opplysninger, herunder for statistiske formål eller forskningsformål.
27. Denne forordning får ikke anvendelse på personopplysninger om avdøde personer. Medlemsstatene kan fastsette regler om behandling av personopplysninger om avdøde personer.
28. Pseudonymisering av personopplysninger kan redusere risikoene for de berørte registrerte og bidra til at behandlingsansvarlige og databehandlere kan oppfylle sine forpliktelser med hensyn til vern av personopplysninger. Hensikten med den uttrykkelige innføringen av «pseudonymisering» i denne forordning er ikke å utelukke andre tiltak for vern av personopplysninger.
29. For å skape insitamenter til bruk av pseudonymisering i forbindelse med behandling av personopplysninger bør pseudonymiseringstiltak som samtidig tillater en generell analyse, være mulig hos den samme behandlingsansvarlige når denne har truffet de tekniske og organisatoriske tiltak som er nødvendige for å sikre at denne forordning gjennomføres med tanke på den berørte behandlingen, og at tilleggsopplysninger som gjør det mulig å knytte personopplysningene til en bestemt registrert, lagres atskilt. Den behandlingsansvarlige som behandler personopplysningene, bør angi de autoriserte personene hos den samme behandlingsansvarlige.
30. Fysiske personer kan knyttes til nettidentifikatorer via utstyr, programmer, verktøy og protokoller, f.eks. IP-adresser, informasjonskapsler eller andre identifikatorer, f.eks. radiofrekvensidentifikasjonsmerker. Dette kan etterlate spor som særlig i kombinasjon med entydige identifikatorer og andre opplysninger som serverne mottar, kan brukes til å opprette profiler for fysiske personer og identifisere dem.
31. Offentlige myndigheter som får utlevert personopplysninger i samsvar med en rettslig forpliktelse i forbindelse med utøvelse av sitt offentlige oppdrag, f.eks. skatte- og tollmyndigheter, enheter som driver økonomisk etterforskning, uavhengige forvaltningsmyndigheter eller finansmarkedsmyndigheter med ansvar for regulering av og tilsyn med verdipapirmarkeder, bør ikke anses som mottakere dersom de mottar personopplysninger som er nødvendige for å utføre en bestemt granskning av allmenn interesse i samsvar med unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett. Offentlige myndigheters anmodninger om utlevering av informasjon bør alltid være skriftlige, begrunnede og leilighetsvis og bør ikke gjelde et helt register eller føre til sammenkopling av registre. Nevnte offentlige myndigheters behandling av personopplysninger bør overholde gjeldende regler om vern av personopplysninger i samsvar med

formålet med behandlingen.

32. Samtykke bør gis i form av en tydelig bekreftelse der den registrerte på en frivillig, spesifikk, informert og utvetydig måte gir sitt samtykke til behandling av vedkommendes personopplysninger, f.eks. i form av en skriftlig, herunder elektronisk, eller en muntlig erklæring. Dette kan innebære å krysse av i en boks under et besøk på et nettsted, velge tekniske innstillinger for informasjonssamfunnstjenester eller en annen erklæring eller handling som i denne forbindelse tydelig viser at den registrerte godtar den foreslåtte behandlingen av vedkommendes personopplysninger. Taushet, forhåndsavkryssede bokser eller inaktivitet bør derfor ikke utgjøre et samtykke. Et samtykke bør omfatte alle behandlingsaktiviteter som utføres med henblikk på samme formål. Dersom det er flere formål med behandlingen, bør det gis samtykke til alle. Dersom den registrertes samtykke skal gis etter en elektronisk anmodning, må anmodningen være tydelig, kortfattet og ikke unødig forstyrre bruken av den tjenesten samtykket gjelder.
33. For formål knyttet til vitenskapelig forskning er det ofte ikke mulig fullt ut å identifisere formålet med behandlingen av personopplysninger på tidspunktet for innsamlingen av opplysningene. De registrerte bør derfor kunne gi sitt samtykke til visse områder innen vitenskapelig forskning når dette er i samsvar med anerkjente etiske standarder for vitenskapelig forskning. De registrerte bør ha mulighet til å gi sitt samtykke bare til visse forskningsområder eller deler av forskningsprosjekter i det omfang det tilsiktede formålet tillater det.
34. Genetiske opplysninger bør defineres som personopplysninger om en fysisk persons nedarvede eller ervervede genetiske egenskaper som foreligger etter analysering av en biologisk prøve fra nevnte fysiske person, særlig en kromosomanalyse eller en DNA- eller RNA-analyse, eller analysering av andre elementer som gjør det mulig å innhente tilsvarende opplysninger.
35. Personopplysninger om helse bør omfatte alle opplysninger om den registrertes helsetilstand som avdekker den registrertes tidligere, nåværende eller fremtidige fysiske eller psykiske helsetilstand. Dette omfatter opplysninger om den fysiske personen innsamlet under registrering av vedkommende med henblikk på eller under yting av helsetjenester, som nevnt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/24/EU,⁹ til den aktuelle fysiske personen; et tall, symbol eller kjennetegn som tildeles en fysisk person for på en entydig måte å identifisere vedkommende for helseformål; opplysninger som stammer fra tester eller undersøkelser av en kroppsdel eller en kroppssubstans, herunder fra genetiske opplysninger og biologiske prøver; og enhver opplysning om den registrerte med hensyn til f.eks. sykdom, funksjonshemming, sykdomsrisiko, sykehistorie, klinisk behandling eller fysiologisk eller biomedisinsk tilstand uavhengig av hvor dette stammer fra, f.eks. fra en lege eller annet helsepersonell, et sykehus, medisinsk utstyr eller *in vitro*-diagnostikk.
36. En behandlingsansvarligs hovedvirksomhet i Unionen bør være det sted der vedkommende har sin hovedadministrasjon i Unionen, med mindre det treffes beslutninger om formål og midler i forbindelse med behandlingen av personopplysninger i en annen av den behandlingsansvarliges virksomheter i Unionen; da skal nevnte andre virksomhet anses for å være hovedvirksomheten. En behandlingsansvarligs hovedvirksomhet i Unionen bør fastslås ut fra objektive kriterier og bør innebære en effektiv og faktisk utøvelse av ledelsesaktiviteter som munner ut i de viktigste avgjørelsene med hensyn til formålet med og midlene for behandlingen gjennom en stabil struktur. Dette kriteriet bør ikke avhenge av om behandlingen av personopplysninger utføres på nevnte sted. Det forhold at det finnes og benyttes tekniske midler og teknologier i forbindelse med behandling av personopplysninger eller behandlingsaktiviteter, utgjør i seg selv ikke en hovedvirksomhet, og er derfor ikke avgjørende for kriteriet om hovedvirksomhet. Databehandlerens hovedvirksomhet bør være det sted der vedkommende har sin hovedadministrasjon i Unionen, eller dersom vedkommende ikke har en hovedadministrasjon i Unionen, det sted der de fleste behandlingsaktivitetene finner sted i Unionen. I tilfeller som omfatter både den behandlingsansvarlige og databehandleren, bør vedkommende ledende tilsynsmyndighet fortsatt være tilsynsmyndigheten i medlemsstaten der den behandlingsansvarlige har sin hovedvirksomhet, mens databehandlerens tilsynsmyndighet bør anses for å være en berørt tilsynsmyndighet, og denne tilsynsmyndighet bør delta i framgangsmåten for samarbeid fastsatt i denne forordning. Under alle omstendigheter bør tilsynsmyndighetene i medlemsstaten eller medlemsstatene der databehandleren har én eller flere virksomheter, ikke anses for å være berørte tilsynsmyndigheter dersom utkastet til avgjørelse bare gjelder den behandlingsansvarlige. Dersom behandlingen utføres av et konsern, bør hovedvirksomheten til det foretaket som utøver kontroll, anses som konsernets hovedvirksomhet, bortsett fra når formålet med behandlingen og midlene som skal brukes, fastsettes av et annet foretak.

37. Et konsern bør omfatte et foretak som utøver kontroll, og dets kontrollerte foretak, der foretaket som utøver kontroll, bør være det foretak som kan utøve en dominerende innflytelse på de andre foretakene, f.eks. i kraft av eiendomsrett, økonomisk deltaking eller reglene det er underlagt, eller myndigheten til å få gjennomført regler om vern av personopplysninger. Et foretak som kontrollerer behandlingen av personopplysninger i tilknyttede foretak, bør sammen med disse foretak anses som et konsern.
38. Barns personopplysninger fortjener et særlig vern, ettersom barn kan være mindre bevisste på aktuelle risikoer, konsekvenser og garantier samt på de rettigheter de har når det gjelder behandling av personopplysninger. Et slikt særlig vern bør især få anvendelse på bruk av barns personopplysninger for markedsføringsformål eller for å opprette personlighets- eller brukerprofiler samt på innsamling av personopplysninger om barn når de bruker tjenester som tilbys direkte til barn. Samtykke fra den som har foreldreansvaret, bør ikke være nødvendig i forbindelse med forebyggings- eller rådgivningstjenester som tilbys direkte til barn.
39. Enhver behandling av personopplysninger bør være lovlig og rettferdig. For fysiske personer bør det framgå klart og tydelig at personopplysninger om dem samles inn, benyttes, konsulteres eller på annen måte behandles, og i hvilket omfang de behandles eller vil bli behandlet. Prinsippet om åpenhet krever at all informasjon og kommunikasjon i forbindelse med behandling av nevnte personopplysninger er lett tilgjengelig og lettfattelig, og at språket som brukes, er klart og enkelt. Prinsippet gjelder særlig informasjon til de registrerte om identiteten til den behandlingsansvarlige og formålene med behandlingen samt ytterligere informasjon for å sikre en rettferdig og åpen behandling for de berørte fysiske personer samt deres rett til å få bekreftelse på og bli underrettet om de personopplysninger som gjelder dem, som behandles. Fysiske personer bør gjøres oppmerksomme på risikoer, regler, garantier og rettigheter i forbindelse med behandling av personopplysninger, og på hvilken måte de kan utøve sine rettigheter i forbindelse med nevnte behandling. De særlige formålene med behandlingen av personopplysningene bør især være berettigede, uttrykkelig angitt og fastsatt når personopplysningene samles inn. Personopplysningene bør være adekvate, relevante og begrenset til det som er nødvendig for formålene de behandles for. Dette krever særlig at det sikres at personopplysningene ikke lagres lenger enn det som er strengt nødvendig. Personopplysninger bør behandles bare dersom formålet med behandlingen ikke med rimelighet kan oppfylles på annen måte. For å sikre at personopplysningene ikke lagres lenger enn nødvendig bør den behandlingsansvarlige fastsette frister for sletting eller for regelmessig gjennomgåelse. Ethvert rimelig tiltak bør treffes for å sikre at uriktige personopplysninger rettes eller slettes. Personopplysninger bør behandles på en måte som gir tilstrekkelig sikkerhet og konfidensialitet, herunder for å hindre ulovlig tilgang til eller bruk av personopplysninger og utstyret som brukes i forbindelse med behandlingen.
40. For at behandlingen skal kunne anses som lovlig bør personopplysninger behandles på grunnlag av den berørte registrertes samtykke eller et annet berettiget grunnlag som er fastsatt ved lov, enten i denne forordning eller i en annen bestemmelse i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som nevnt i denne forordning, herunder behovet for å oppfylle den rettslige forpliktelsen som påhviler den behandlingsansvarlige, eller behovet for å oppfylle en avtale som den registrerte er part i, eller for å treffe tiltak på anmodning fra den registrerte før en avtaleinngåelse.
41. Når det i denne forordning vises til et rettslig grunnlag eller et lovgivningsmessig tiltak, krever dette ikke nødvendigvis en regelverksakt vedtatt av et parlament, med forbehold for kravene fastsatt i henhold til forfatningsordningen i den berørte medlemsstat. Nevnte rettslige grunnlag eller lovgivningsmessige tiltak bør imidlertid være tydelig og presist, og anvendelsen av det bør være forutsigbar for personer som omfattes av det, i samsvar med rettspraksisen til Den europeiske unions domstol («Domstolen») og Den europeiske menneskerettsdomstol.
42. Dersom behandlingen er basert på den registrertes samtykke, bør den behandlingsansvarlige kunne påvise at den registrerte har samtykket til behandlingen. Særlig i forbindelse med skriftlige erklæringer om andre forhold bør det foreligge garantier for å sikre at den registrerte er kjent med at samtykke er gitt, og omfanget av det. I samsvar med rådsdirektiv 93/13/EØF¹⁰ bør det foreligge en samtykkeerklæring som den behandlingsansvarlige på forhånd har utarbeidet i en forståelig og lett tilgjengelig form og formulert på et klart og enkelt språk, og som ikke bør inneholde urimelige vilkår. For å sikre at samtykket er informert bør den registrerte minst kjenne den behandlingsansvarliges identitet og formålene med behandlingen som personopplysningene skal brukes til. Samtykket skal ikke anses som frivillig dersom den registrerte ikke har en reell valgfrihet, eller ikke er i stand til å nekte å gi eller trekke tilbake et samtykke uten at det er til skade for vedkommende.

43. For å sikre at et samtykke gis frivillig bør det ikke utgjøre et gyldig rettslig grunnlag for behandling av personopplysninger i et bestemt tilfelle dersom det er en klar skjevhet mellom den registrerte og den behandlingsansvarlige, særlig dersom den behandlingsansvarlige er en offentlig myndighet og det derfor er usannsynlig at samtykket er gitt frivillig med hensyn til alle omstendigheter som kjennetegner den bestemte situasjonen. Samtykket antas å ikke være gitt frivillig dersom det ikke er mulig å gi separat samtykke for forskjellige behandlingsaktiviteter, selv om det er hensiktsmessig i det enkelte tilfellet, eller dersom oppfyllelsen av en avtale, herunder yting av en tjeneste, avhenger av samtykket, til tross for at et slikt samtykke ikke er nødvendig for å oppfylle avtalen.
44. Behandlingen bør anses som lovlig når den er nødvendig i forbindelse med en avtale, eller når det foreligger en hensikt om å inngå en avtale.
45. Dersom behandlingen utføres i samsvar med en rettslig forpliktelse som påhviler den behandlingsansvarlige, eller dersom behandlingen er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet, bør behandlingen ha rettslig grunnlag i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett. Ved denne forordning kreves det ikke en særlig lovbestemmelse for hver enkelt behandling. En lov kan være tilstrekkelig som grunnlag for flere behandlingsaktiviteter som bygger på en rettslig forpliktelse som påhviler den behandlingsansvarlige, eller dersom behandlingen er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet. Formålet med behandlingen bør også fastsettes i unionsretten eller i medlemsstatenes nasjonale rett. Videre kan nevnte rettslige grunnlag presisere denne forordnings allmenne vilkår for lovlig behandling av personopplysninger, fastsette spesifikasjoner for å fastslå hvem den behandlingsansvarlige er, hvilken type personopplysninger som skal behandles, de berørte registrerte, hvilke enheter personopplysningene kan utleveres til, formålsbegrensninger, hvor lenge opplysningene kan lagres og andre tiltak for å sikre lovlig og rettferdig behandling. I unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett bør det også fastsettes om den behandlingsansvarlige som utfører en oppgave i allmennhetens interesse eller utøver offentlig myndighet, bør være en offentlig myndighet eller en annen fysisk eller juridisk person underlagt offentlig rett eller, dersom det er i allmennhetens interesse, herunder for helseformål som folkehelse og sosial trygghet og forvaltning av helsetjenester, privatrett, f.eks. en yrkessammenslutning.
46. Behandlingen av personopplysninger bør også anses som lovlig dersom den er nødvendig for å verne en interesse som er av avgjørende betydning for den registrertes eller en annen fysisk persons liv. Behandling av personopplysninger som er basert på en annen fysisk persons vitale interesser, bør i prinsippet bare finne sted dersom det er åpenbart at behandlingen ikke kan baseres på et annet rettslig grunnlag. Noen typer behandling kan tjene både viktige allmenne interesser og den registrertes vitale interesser, f.eks. når behandlingen er nødvendig av humanitære årsaker, herunder for å overvåke epidemier og spredning av dem, eller i humanitære nødsituasjoner, særlig i forbindelse med naturkatastrofer og menneskeskapt katastrofer.
47. De berettigede interessene til en behandlingsansvarlig, herunder de berettigede interessene til en behandlingsansvarlig som personopplysninger kan utleveres til, eller til en tredjepart, kan utgjøre et rettslig grunnlag for behandlingen, forutsatt at den registrertes interesser eller grunnleggende rettigheter og friheter ikke går foran, idet det tas hensyn til de registrertes rimelige forventninger på grunnlag av forholdet mellom dem og den behandlingsansvarlige. Det kan f.eks. foreligge en slik berettiget interesse når det er et relevant og passende forhold mellom den registrerte og den behandlingsansvarlige, f.eks. dersom den registrerte er kunde av den behandlingsansvarlige eller i vedkommendes tjeneste. En berettiget interesse krever i alle tilfeller en nøye vurdering, herunder av om en registrert på tidspunktet for og i forbindelse med innsamling av personopplysninger med rimelighet kan forvente at disse behandles for nevnte formål. Den registrertes interesser og grunnleggende rettigheter kan særlig gå foran den behandlingsansvarliges interesser dersom personopplysningene behandles under omstendigheter der de registrerte med rimelighet forventer at opplysningene ikke viderebehandles. Ettersom det er opp til lovgiveren ved lov å fastsette det rettslige grunnlaget for offentlige myndigheters behandling av personopplysninger, bør nevnte rettslige grunnlag ikke gjelde for behandling som offentlige myndigheter utfører i forbindelse med utførelse av de oppgavene de er tillagt. Behandling av personopplysninger som er strengt nødvendig for å forebygge bedrageri, utgjør også en berettiget interesse for den berørte behandlingsansvarlige. Behandling av personopplysninger i forbindelse med direkte markedsføring kan anses for å være en berettiget interesse.
48. Behandlingsansvarlige som er en del av et konsern, eller institusjoner som er tilknyttet et sentralt organ, kan ha en berettiget interesse av å overføre personopplysninger internt i konsernet med henblikk på

interne administrative formål, herunder behandling av kunders eller arbeidstakers personopplysninger. De allmenne prinsippene for overføring av personopplysninger i et konsern til et foretak i en tredjestat påvirkes ikke.

49. Behandling av personopplysninger i det omfang som er strengt nødvendig og forholdsmessig for å sikre nett- og informasjonssikkerheten, det vil si et netts eller informasjonssystemets evne til, på et bestemt sikkerhetsnivå, å stå imot utilsiktede hendelser eller ulovlige eller skadelige handlinger som svekker tilgjengeligheten, autentisiteten, integriteten og konfidensialiteten til lagrede eller overførte personopplysninger, samt sikkerheten i beslektede tjenester som tilbys av eller er gjort tilgjengelige via nevnte nett og systemer, av offentlige myndigheter, enheter for IT-beredskap (CERT), enheter for IT-sikkerhetshendelser (CSIRT), leverandører av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester og leverandører av sikkerhetsteknologier og -tjenester, utgjør en berettiget interesse for den berørte behandlingsansvarlige. Dette kan f.eks. omfatte å hindre ulovlig tilgang til elektroniske kommunikasjonsnett og spredning av skadelige koder og å stoppe «tjenestenektangrep» og skade på datasystemer og elektroniske kommunikasjonssystemer.
50. Behandling av personopplysninger for andre formål enn de formål personopplysningene opprinnelig ble samlet inn for, bør bare være tillatt dersom behandlingen er forenlig med formålene som personopplysningene opprinnelig ble samlet inn for. I et slikt tilfelle kreves det ikke et annet rettslig grunnlag enn det som ligger til grunn for innsamlingen av personopplysninger. Dersom behandlingen er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt, kan det i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett fastsettes og angis nærmere hvilke oppgaver og formål viderebehandling bør anses som forenlig og lovlig for. Viderebehandling for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål bør anses som forenlige og lovlige behandlingsaktiviteter. Det rettslige grunnlaget for behandling av personopplysninger som er fastsatt i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett, kan også utgjøre et rettslig grunnlag for viderebehandling. For å fastslå om formålet med viderebehandlingen er forenlig med formålet som personopplysningene opprinnelig ble samlet inn for, bør den behandlingsansvarlige, etter å ha oppfylt alle krav for å sikre at den opprinnelige behandlingen er lovlig, blant annet ta hensyn til enhver forbindelse mellom disse formålene og formålene med den tiltenkte viderebehandlingen, i hvilken sammenheng personopplysningene er blitt samlet inn, særlig de registrertes rimelige forventninger på grunnlag av forholdet de har til den behandlingsansvarlige med hensyn til viderebruk av opplysningene, personopplysningenes art, konsekvensene av den tiltenkte viderebehandlingen for de registrerte, og om både de opprinnelige behandlingsaktivitetene og de tiltenkte viderebehandlingsaktivitetene omfattes av nødvendige garantier.

Når den registrerte har samtykket eller behandlingen er basert på unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som utgjør et nødvendig og forholdsmessig tiltak i et demokratisk samfunn for særlig å verne viktige samfunnsmessige mål, bør den behandlingsansvarlige kunne viderebehandle personopplysningene uavhengig av om formålene er forenlige. I alle tilfeller bør det sikres at prinsippene fastsatt i denne forordning, og særlig informasjonen til de registrerte om nevnte andre formål og om vedkommendes rettigheter, herunder retten til å protestere, anvendes. Dersom den behandlingsansvarlige avdekker mulige straffbare handlinger eller trusler mot den offentlige sikkerhet og overfører relevante personopplysninger i enkeltstående eller flere tilfeller som gjelder samme straffbare handling eller trusler mot den offentlige sikkerhet, til en vedkommende myndighet, bør dette anses for å være i den behandlingsansvarliges berettigede interesse. En slik overføring i den behandlingsansvarliges berettigede interesse eller viderebehandling av personopplysninger bør være forbudt dersom behandlingen ikke er forenlig med en rettslig, yrkesmessig eller annen bindende taushetsplikt.

51. Personopplysninger som av natur er særlig sensitive med hensyn til grunnleggende rettigheter og friheter, fortjener et særskilt vern, ettersom sammenhengen de behandles i, kan skape betydelige risikoer for de grunnleggende rettigheter og friheter. Slike personopplysninger bør omfatte personopplysninger som avdekker rasemessig eller etnisk opprinnelse, idet bruken av begrepet «rasemessig opprinnelse» i denne forordning ikke innebærer at Unionen godtar teorier som søker å fastslå at det finnes forskjellige menneskeraser. Behandling av fotografier bør ikke systematisk anses som behandling av særlige kategorier av personopplysninger, ettersom fotografier omfattes av definisjonen av biometriske opplysninger bare når de behandles ved hjelp av et særskilt teknisk middel som gjør det mulig entydig å identifisere eller autentisere en fysisk person. Slike personopplysninger bør ikke behandles, med mindre behandlingen er tillatt i særlige tilfeller fastsatt i denne forordning, idet det tas hensyn til at det i

medlemsstatenes nasjonale rett kan fastsettes særlige bestemmelser om vern av personopplysninger med henblikk på å tilpasse anvendelsen av reglene i denne forordning for å oppfylle en rettslig forpliktelse eller utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt. I tillegg til de særlige kravene til slik behandling bør de allmenne prinsippene og de andre reglene i denne forordning få anvendelse, særlig når det gjelder vilkårene for lovlig behandling. Unntak fra det allmenne forbudet mot å behandle nevnte særlige kategorier av personopplysninger bør fastsettes uttrykkelig, blant annet dersom den registrerte gir sitt uttrykkelige samtykke, eller for å oppfylle særlige behov, særlig når behandlingen utføres i forbindelse med visse sammenslutningers eller stiftelsers rettmessige virksomhet hvis formål er å gjøre det mulig å utøve grunnleggende friheter.

52. Unntak fra forbudet mot å behandle særlige kategorier av personopplysninger bør også tillates når dette er fastsatt i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett, og det omfattes av nødvendige garantier som sikrer vern av personopplysninger og andre grunnleggende rettigheter når dette er i allmennhetens interesse, særlig behandling av personopplysninger på området arbeidsrett, sosialrett, herunder pensjoner, og med henblikk på helsesikkerhet, -overvåking og -varsling, forebygging av eller kontroll med smittsomme sykdommer og andre alvorlige helsetrusler. Et slikt unntak kan gis for helseformål, herunder på området folkehelse og helsetjenesteforvaltning, særlig for å sikre kvalitet og kostnadseffektivitet i framgangsmåtene som brukes ved behandling av krav om ytelser og tjenester i sykeforsikringsssystemet, eller for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål. Et unntak bør også tillate behandling av slike personopplysninger dersom dette er nødvendig for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare rettskrav, uansett om det skjer innenfor rammen av en rettergang eller en administrativ eller utenrettslig prosedyre.
53. Særlige kategorier av personopplysninger som fortjener et sterkere vern, bør bare behandles for helserelaterte formål når det er nødvendig for å oppfylle nevnte formål til fordel for fysiske personer og samfunnet som helhet, særlig i forbindelse med forvaltning av helse- eller sosialtjenester og -systemer, herunder forvaltningens og sentrale nasjonale helsemyndigheters behandling av slike opplysninger med henblikk på kvalitetskontroll, forvaltningsinformasjon og den allmenne nasjonale og lokale overvåking av helse- og sosialsystemet, og for å sikre kontinuitet innen helse- og sosialtjenester og helsetjenester over landegrensene eller i forbindelse med helsesikkerhet, -overvåking og -varsling eller for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål, på grunnlag av unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som må oppfylle et mål i allmennhetens interesse, samt for studier på området folkehelse som utføres i allmennhetens interesse. Ved denne forordning bør det derfor fastsettes harmoniserte vilkår for behandling av særlige kategorier av personopplysninger om helse for å oppfylle særlige behov, især når behandlingen av nevnte opplysninger utføres for visse helserelaterte formål av personer som er underlagt lovfestet taushetsplikt. I unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett bør det fastsettes særlige og egnede tiltak for vern av fysiske personers grunnleggende rettigheter og personopplysninger. Medlemsstatene bør kunne opprettholde eller innføre ytterligere vilkår, herunder begrensninger, med hensyn til behandling av genetiske opplysninger, biometriske opplysninger eller helseopplysninger. Dette bør imidlertid ikke hindre den frie flyten av personopplysninger i Unionen når nevnte vilkår får anvendelse på grenseoverskridende behandling av nevnte opplysninger.
54. Allmenne folkehelsehensyn gjør at det kan være nødvendig å behandle særlige kategorier av personopplysninger uten den registrertes samtykke. En slik behandling bør være underlagt egnede og særlige tiltak som sikrer vern av fysiske personers rettigheter og friheter. I denne forbindelse bør «folkehelse» tolkes i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1338/2008,¹¹ nærmere bestemt alle faktorer knyttet til helse, nærmere bestemt helsestatus, herunder sykkelighet og funksjonshemming, faktorer som har innvirkning på denne helsestatusen, behov for helsetjenester, ressurser avsatt til helsetjenester, yting av og allmenn tilgang til helsetjenester, utgifter til og finansiering av helsetjenester samt dødsårsaker. En slik behandling av helseopplysninger i allmennhetens interesse bør ikke føre til at personopplysninger behandles for andre formål av tredjeparter, f.eks. arbeidsgivere, forsikringselskaper eller banker.
55. Offentlige myndigheters behandling av personopplysninger med henblikk på å nå målene til offisielt anerkjente religiøse sammenslutninger som er fastsatt ved forfatningsretten eller ved folkeretten, utføres også i allmennhetens interesse.
56. Dersom det i forbindelse med valgaktiviteter i en medlemsstat, for å sikre at det demokratiske systemet

fungerer, kreves at politiske partier samler inn personopplysninger om fysiske personers politiske oppfatninger, kan behandling av slike opplysninger være tillatt av hensyn til allmennhetens interesse, forutsatt at det foreligger nødvendige garantier.

57. Dersom personopplysningene som behandles av en behandlingsansvarlig, ikke gjør det mulig for den behandlingsansvarlige å identifisere en fysisk person, bør den behandlingsansvarlige ikke ha plikt til å innhente ytterligere opplysninger for å identifisere den registrerte utelukkende med det formål å overholde bestemmelsene i denne forordning. Den behandlingsansvarlige bør imidlertid ikke nekte å ta imot flere opplysninger som den registrerte gir med henblikk på å utøve sine rettigheter. Identifikasjon bør omfatte digital identifikasjon av den registrerte, f.eks. ved hjelp av en autentiseringsmekanisme, f.eks. de samme legitimasjonsopplysninger som den registrerte bruker for å logge seg inn på den nettbaserte tjenesten som tilbys av den behandlingsansvarlige.
58. Prinsippet om åpenhet krever at all informasjon som er rettet mot allmennheten eller den registrerte, skal være kortfattet, lett tilgjengelig og enkel å forstå, at det skal benyttes et klart og enkelt språk og ved behov visualisering. Slik informasjon kan, når den er rettet mot allmennheten, gis elektronisk, f.eks. på et nettsted. Dette er særlig relevant i situasjoner der det økende antallet aktører samt de komplekse teknologiene som brukes, gjør det vanskelig for den registrerte å vite og forstå om, av hvem og for hvilket formål vedkommendes personopplysninger samles inn, f.eks. i forbindelse med nettreklame. Ettersom barn fortjener et særlig vern, bør all informasjon og kommunikasjon, dersom behandlingen gjelder barn, være formulert på et klart og enkelt språk som barnet lett kan forstå.
59. Det bør fastsettes nærmere regler for å sikre at den registrerte på en enkel måte kan utøve sine rettigheter i henhold til denne forordning, herunder mekanismer for å anmode om og, dersom det er relevant, kostnadsfritt få innsyn i personopplysninger og få rettet eller slettet disse, samt utøve retten til å protestere. Den behandlingsansvarlige bør også gjøre det mulig å inngi anmodninger elektronisk, særlig dersom personopplysninger behandles elektronisk. Den behandlingsansvarlige bør ha plikt til å svare på anmodninger fra den registrerte uten ugrunnet opphold, og senest innen én måned, samt å begrunne sitt svar dersom den behandlingsansvarlige ikke akter å imøtekomme nevnte anmodninger.
60. Prinsippene om rettferdig og åpen behandling krever at den registrerte informeres om at behandlingen skjer, samt om formålet med den. Den behandlingsansvarlige bør gi den registrerte eventuell ytterligere informasjon som er nødvendig for å sikre en rettferdig og åpen behandling, idet det tas hensyn til de særlige omstendighetene rundt behandlingen av personopplysningene og sammenhengen den skjer i. Den registrerte bør dessuten informeres om forekomsten av profilering og konsekvensene av dette. Dersom personopplysningene samles inn fra den registrerte, bør den registrerte også informeres om hvorvidt vedkommende har plikt til å gi personopplysningene, og om konsekvensene dersom de ikke gis. Nevnte informasjon kan gis sammen med standardiserte ikoner, slik at det gis en oversikt over den tiltenkte behandlingen på en lett synlig, forståelig og lettlest måte. Dersom ikonene presenteres elektronisk, bør de være maskinlesbare.
61. Informasjonen i forbindelse med behandlingen av personopplysninger bør gis den registrerte på tidspunktet for innsamlingen av personopplysninger fra vedkommende eller, dersom personopplysningene innhentes fra en annen kilde, innen en rimelig frist, avhengig av de aktuelle omstendighetene. Dersom personopplysninger rettmessig kan utleveres til en annen mottaker, bør den registrerte informeres første gang personopplysningene utleveres til nevnte mottaker. Dersom den behandlingsansvarlige akter å behandle personopplysningene for et annet formål enn det de ble samlet inn for, bør den behandlingsansvarlige før nevnte viderebehandling gi den registrerte informasjon om nevnte andre formål og annen nødvendig informasjon. Dersom det ikke er mulig å informere den registrerte om personopplysningenes opprinnelse fordi det er brukt forskjellige kilder, bør det gis generell informasjon.
62. Det er imidlertid ikke nødvendig å pålegge en plikt til å informere dersom den registrerte allerede har informasjonen, dersom registrering eller utlevering av personopplysninger er uttrykkelig fastsatt ved lov, eller dersom det viser seg å være umulig eller vil kreve en uforholdsmessig stor innsats å informere den registrerte. Det sistnevnte kan særlig være tilfellet dersom behandlingen utføres for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål. I denne forbindelse bør det tas hensyn til antall registrerte, hvor gamle opplysningene er, og eventuelle garantier som er vedtatt.
63. En registrert bør ha rett til å få innsyn i personopplysninger som er samlet inn om vedkommende, og til

på en enkel måte og med rimelige intervaller å utøve denne retten for å forvisse seg om og kontrollere at behandlingen er lovlig. Dette omfatter de registrertes rett til å få innsyn i egne helseopplysninger, f.eks. opplysninger i egen pasientjournal om diagnoser, undersøkelsesresultater, behandlende leges vurderinger og enhver behandling som er gitt, eller enhver intervensjon som er utført. Alle registrerte bør derfor ha rett til å kjenne til og bli informert om formålene med behandlingen av personopplysninger, om mulig om perioden som personopplysningene behandles i, hvem mottakerne av personopplysningene er, logikken som ligger bak en eventuell automatisk behandling av personopplysningene, og konsekvensene av nevnte behandling, i det minste dersom den er basert på profilering. Dersom det er mulig, bør den behandlingsansvarlige kunne gi fjerntilgang til et sikkert system der den registrerte kan få direkte tilgang til egne personopplysninger. Denne retten bør ikke ha negativ innvirkning på andres rettigheter eller friheter, herunder forretningshemmeligheter eller immaterialretten, særlig opphavsretten som programvaren er beskyttet av. Disse hensynene bør imidlertid ikke føre til at den registrerte nektes innsyn i alle opplysninger. Dersom den behandlingsansvarlige behandler en stor mengde opplysninger om den registrerte, bør den behandlingsansvarlige før informasjonen gis, kunne anmode om at den registrerte presiserer hvilke opplysninger eller behandlingsaktiviteter anmodningen gjelder.

64. Den behandlingsansvarlige bør treffe alle rimelige tiltak for å kontrollere identiteten til en registrert som anmoder om innsyn, særlig i forbindelse med netjtjenester og nettidentifikatorer. En behandlingsansvarlig bør ikke lagre personopplysninger utelukkende for å kunne svare på mulige anmodninger.
65. En registrert bør ha rett til å få rettet sine personopplysninger samt ha «rett til å bli glemt» dersom lagring av nevnte opplysninger er i strid med denne forordning, unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som den behandlingsansvarlige er underlagt. En registrert bør særlig ha rett til å få sine personopplysninger slettet og ikke lenger behandlet dersom personopplysningene ikke lenger er nødvendige for de formål de er blitt samlet inn eller behandlet for, dersom en registrert har trukket tilbake sitt samtykke eller motsetter seg behandling av vedkommendes personopplysninger, eller dersom behandlingen av vedkommendes personopplysninger på annen måte ikke er i samsvar med denne forordning. Denne retten er særlig relevant når den registrerte har gitt sitt samtykke som barn og ikke har fullstendig kjennskap til risikoene forbundet med behandlingen, og senere ønsker å fjerne slike personopplysninger, særlig på internett. Den registrerte bør kunne utøve denne retten selv om vedkommende ikke lenger er et barn. Ytterligere lagring av personopplysninger bør imidlertid være lovlig dersom det er nødvendig for å utøve retten til ytrings- og informasjonsfrihet, for å oppfylle en rettslig forpliktelse, utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt, av allmenne folkehelsehensyn, for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning, for statistiske formål eller for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare rettskrav.
66. For å styrke retten til å bli glemt på internett bør retten til sletting også utvides, slik at en behandlingsansvarlig som har offentliggjort personopplysningene, har plikt til å underrette de behandlingsansvarlige som behandler nevnte personopplysninger, om at alle lenker til eller kopier eller reproduksjoner av nevnte personopplysninger skal slettes. I den forbindelse bør nevnte behandlingsansvarlig treffe rimelige tiltak, idet det tas hensyn til tilgjengelig teknologi og de midler den behandlingsansvarlige har til rådighet, herunder tekniske tiltak, for å underrette de behandlingsansvarlige som behandler personopplysningene, om den registrertes anmodning.
67. Metodene for å begrense behandlingen av personopplysninger kan blant annet innebære at utvalgte opplysninger flyttes midlertidig til et annet behandlingssystem, at utvalgte personopplysninger gjøres utilgjengelig for brukere, eller at offentliggjorte opplysninger fjernes midlertidig fra et nettsted. I automatiserte registre bør behandlingen i prinsippet begrenses ved hjelp av tekniske midler som sikrer at personopplysningene ikke kan viderebehandles og endres. Det faktum at behandlingen av personopplysninger er begrenset, bør være tydelig angitt i systemet.
68. For å gi den registrerte økt kontroll over egne personopplysninger bør den registrerte, ved automatisert behandling av personopplysningene, også ha rett til å motta personopplysninger om seg selv som vedkommende har gitt til en behandlingsansvarlig i et strukturert, alminnelig anvendt, maskinlesbart og kompatibelt format, og til å overføre dem til en annen behandlingsansvarlig. Behandlingsansvarlige bør oppmuntres til å utvikle kompatible formater som muliggjør dataportabilitet. Denne retten bør få anvendelse dersom den registrerte har gitt personopplysninger på grunnlag av et samtykke, eller dersom behandlingen er nødvendig for å oppfylle en avtale. Den bør ikke få anvendelse dersom behandlingen er basert på et annet rettslig grunnlag enn et samtykke eller en avtale. Denne retten er av en slik art at den

ikke bør utøves overfor behandlingsansvarlige som behandler personopplysninger som et ledd i utøvelsen av sine offentlige oppgaver. Den bør derfor ikke få anvendelse dersom behandlingen av personopplysninger er nødvendig for å oppfylle en rettslig forpliktelse som påhviler den behandlingsansvarlige, eller for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt. Den registrertes rett til å overføre eller motta personopplysninger om seg selv bør ikke innebære at de behandlingsansvarlige har plikt til å innføre eller opprettholde teknisk kompatible behandlingssystemer. Dersom et bestemt sett med personopplysninger berører mer enn én registrert, bør retten til å motta personopplysningene ikke berøre andre registrertes rettigheter og friheter i samsvar med denne forordning. Denne retten bør videre ikke berøre den registrertes rett til å få slettet personopplysninger samt begrensningene av denne retten som fastsatt i denne forordning, og bør særlig ikke innebære sletting av personopplysninger om den registrerte som vedkommende har gitt med henblikk på å oppfylle en avtale, i den grad og så lenge personopplysningene er nødvendige for å oppfylle nevnte avtale. Dersom det er teknisk mulig, bør den registrerte ha rett til å få personopplysningene overført direkte fra én behandlingsansvarlig til en annen.

69. Dersom personopplysningene kan behandles på lovlig vis fordi behandlingen er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt, eller av hensyn til en behandlingsansvarligs eller en tredjeparts berettigede interesser, bør en registrert imidlertid ha rett til å protestere mot enhver behandling av personopplysninger som gjelder vedkommendes særlige situasjon. Det bør være opp til behandlingsansvarlige å påvise at vedkommendes tvingende berettigede interesse går foran den registrertes interesser eller grunnleggende rettigheter og friheter.
70. Dersom personopplysninger behandles med henblikk på direkte markedsføring, bør den registrerte, uansett om det dreier seg om innledende behandling eller viderebehandling, ha rett til når som helst og gratis å protestere mot nevnte behandling, herunder profilering så lenge dette er knyttet til direkte markedsføring. Den registrerte bør uttrykkelig gjøres oppmerksom på denne retten, og informasjonen bør presenteres på en tydelig måte og atskilt fra all annen informasjon.
71. Den registrerte bør ha rett til ikke å bli gjort til gjenstand for en avgjørelse, f.eks. et tiltak, som kan omfatte en vurdering av personlige aspekter ved vedkommende som fullt ut bygger på automatisert behandling, og som har rettsvirkning for vedkommende eller på lignende måte i betydelig grad påvirker vedkommende, f.eks. et automatisk avslag på en søknad om kreditt på internett eller e-rekruttering uten menneskelig inngripen. En slik behandling omfatter «profilering», som består av enhver form for automatisert behandling av personopplysninger der målet er å vurdere personlige aspekter ved en fysisk person, særlig for å analysere eller forutsi aspekter knyttet til den registrertes arbeidsprestasjoner, økonomiske situasjon, helse, personlige preferanser eller interesser, pålitelighet eller atferd, plassering eller bevegelser, når dette har rettsvirkning for eller på lignende måte i betydelig grad påvirker vedkommende. Avgjørelser som treffes på grunnlag av slik behandling, herunder profilering, bør imidlertid være tillatt når unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som den behandlingsansvarlige er underlagt, uttrykkelig tillater dette, herunder med henblikk på overvåking og forebygging av bedrageri og skatteunndragelse som utføres i samsvar med forordningene, standardene og anbefalingene fra Unionens institusjoner eller nasjonale tilsynsorganer, og for å sikre at en tjeneste som leveres av den behandlingsansvarlige, er sikker eller pålitelig, eller som er nødvendig for å inngå eller oppfylle en avtale mellom den registrerte og en behandlingsansvarlig, eller dersom den registrerte har gitt sitt uttrykkelige samtykke. Under alle omstendigheter bør en slik behandling ledsages av nødvendige garantier som bør omfatte spesifikk informasjon til den registrerte og rett til menneskelig inngripen, til å uttrykke sine synspunkter, til å få en forklaring på avgjørelsen som er truffet etter en slik vurdering, og til å protestere mot avgjørelsen. Nevnte tiltak bør ikke gjelde barn.

For å sikre en rettferdig og åpen behandling med hensyn til den registrerte, idet det tas hensyn til de særlige omstendighetene og sammenhengen personopplysningene behandles i, bør den behandlingsansvarlige bruke egnede matematiske eller statistiske framgangsmåter i forbindelse med profileringen, gjennomføre egnede tekniske og organisatoriske tiltak for særlig å sikre at faktorer som fører til uriktige personopplysninger, rettes opp og at risikoen for feil minimeres, sikre personopplysningene på en måte som tar hensyn til den registrertes interesser og rettigheter, og hindre blant annet forskjellsbehandling av fysiske personer på grunn av rasemessig eller etnisk opprinnelse, politisk oppfatning, religion eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmedlemskap, genetisk status, helsetilstand eller seksuell orientering, eller behandling som fører til tiltak som har en slik virkning. Automatiserte

- avgjørelser og profilering basert på særlige kategorier av personopplysninger bør bare være tillatt på særlige vilkår.
72. Profilering omfattes av reglene for behandling av personopplysninger i denne forordning, f.eks. det rettslige grunnlaget for behandlingen eller prinsippene for vern av personopplysninger. Det europeiske personvernråd (heretter kalt «Personvernrådet») som opprettes ved denne forordning, bør kunne gi veiledning om dette.
  73. Særlige prinsipper og retten til informasjon, innsyn i og retting eller sletting av personopplysninger, retten til dataportabilitet, retten til å protestere, avgjørelser basert på profilering samt underretning av en registrert om brudd på personopplysningssikkerheten og visse tilhørende forpliktelser som påhviler de behandlingsansvarlige, kan begrenses av unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett i den grad det i et demokratisk samfunn er nødvendig og forholdsmessig av hensyn til den offentlige sikkerhet, herunder vern av menneskeliv, særlig som følge av naturkatastrofer eller menneskeskapt katastrofer, forebygging, etterforskning og straffeforfølgning av straffbare forhold eller iverksetting av strafferettslige sanksjoner, herunder vern mot og forebygging av trusler mot den offentlige sikkerhet, eller brudd på yrkesetiske regler i lovregulerte yrker, andre viktige mål i allmennhetens interesse i Unionen eller en medlemsstat, særlig en viktig økonomisk eller finansiell interesse for Unionen eller en medlemsstat, føring av offentlige registre i allmennhetens interesse, viderebehandling av arkiverte personopplysninger for å framlegge særlig informasjon om politisk atferd under tidligere totalitære regimer eller vern av den registrerte eller andres rettigheter og friheter, herunder sosial trygghet, folkehelse og humanitære formål. Nevnte begrensninger bør være i samsvar med kravene fastsatt i pakten og i Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter.
  74. Den behandlingsansvarliges ansvar og erstatningsansvar for enhver behandling av personopplysninger som utføres av eller på vegne av vedkommende, bør fastsettes. Den behandlingsansvarlige bør særlig ha plikt til å gjennomføre egnede og effektive tiltak og påvise at behandlingsaktivitetene oppfyller kravene i denne forordning, herunder at tiltakene er effektive. Nevnte tiltak bør ta høyde for behandlingens art, omfang, formål og sammenhengen den utføres i, samt risikoene for fysiske personers rettigheter og friheter.
  75. Behandling av personopplysninger kan føre til at det oppstår risikoer av varierende sannsynlighet og alvorlighetsgrad for fysiske personers rettigheter og friheter som kan medføre fysisk, materiell eller ikke-materiell skade, særlig når behandlingen kan føre til forskjellsbehandling, identitetstyveri eller -bedrageri, økonomisk tap, skade på omdømme, tap av konfidensialitet for taushetsbelagte personopplysninger, uautorisert oppheving av pseudonymisering eller andre betydelige økonomiske eller sosiale ulemper, når de registrerte kan bli fratatt sine rettigheter og friheter eller bli hindret i å utøve kontroll over egne personopplysninger, når behandlingen gjelder personopplysninger om rasemessig eller etnisk opprinnelse, politisk oppfatning, religion eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmedlemskap, og behandling av genetiske opplysninger, helseopplysninger, seksuelle forhold eller straffedommer og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhetstiltak, når personlige aspekter vurderes, særlig for å analysere eller forutsi aspekter som gjelder arbeidsprestasjoner, økonomisk situasjon, helse, personlige preferanser eller interesser, pålitelighet eller atferd, plassering eller bevegelser, for å opprette eller bruke personlige profiler, når sårbare fysiske personers, særlig barns, personopplysninger behandles, eller når behandlingen omfatter en stor mengde personopplysninger og berører et stort antall registrerte.
  76. Hvor sannsynlig og alvorlig risikoen for den registrertes rettigheter og friheter er, bør fastslås ut fra behandlingens art, omfang, formål og sammenhengen den utføres i. Risikoen bør vurderes ut fra en objektiv vurdering der det fastslås om behandlingen av personopplysningene innebærer en risiko eller en høy risiko.
  77. Veiledning om gjennomføring av egnede tiltak og tiltak for å påvise at den behandlingsansvarlige eller databehandleren overholder denne forordning, særlig med hensyn til kartlegging av risikoen forbundet med behandlingen og en vurdering av risikoens opprinnelse, art, sannsynlighet og alvorlighetsgrad, samt kartlegging av beste praksis for å redusere risikoen, kan særlig gis ved hjelp av godkjente atferdsnormer, godkjente sertifiseringer, retningslinjer fra Personvernrådet eller anvisninger fra et personvernombud. Personvernrådet kan også utstede retningslinjer for behandlingsaktiviteter som sannsynligvis ikke vil innebære en høy risiko for fysiske personers rettigheter og friheter, samt angi hvilke tiltak som i slike tilfeller kan være tilstrekkelig for å håndtere nevnte risiko.
  78. Vern av fysiske personers rettigheter og friheter i forbindelse med behandling av personopplysninger krever at det treffes egnede tekniske og organisatoriske tiltak for å sikre at kravene i denne forordning

oppfylles. For å påvise at denne forordning overholdes bør den behandlingsansvarlige vedta interne retningslinjer og gjennomføre tiltak som særlig overholder prinsippene om innebygd personvern og personvern som standardinnstilling. Nevnte tiltak kan blant annet omfatte å minimere behandlingen av personopplysninger, pseudonymisere personopplysninger så raskt som mulig, sikre at behandlingen og formålene med den er åpen, gjøre det mulig for den registrerte å kontrollere behandlingen samt gjøre det mulig for den behandlingsansvarlige å iverksette sikkerhetsfunksjoner og å forbedre dem.

Ved utvikling, utforming, valg og bruk av programmer, tjenester og produkter som er basert på behandling av personopplysninger, eller når personopplysninger behandles for å oppfylle disses funksjon, bør produsenter av nevnte produkter, tjenester og programmer oppmuntres til å ta hensyn til retten til vern av personopplysninger ved utvikling og utforming av nevnte produkter, tjenester og programmer og, idet det tas behørig hensyn til den tekniske utviklingen, sikre at behandlingsansvarlige og databehandlere kan oppfylle sine forpliktelser med hensyn til vern av personopplysninger. Det bør også tas hensyn til prinsippene om innebygd personvern og personvern som standardinnstilling i forbindelse med offentlige anbud.

79. Vern av de registrertes rettigheter og friheter samt de behandlingsansvarliges og databehandleres ansvar, herunder i forbindelse med tilsynsmyndighetenes tilsyn og tiltak, krever en tydelig fordeling av ansvar i henhold til denne forordning, herunder når den behandlingsansvarlige fastsetter formålene med og midlene for behandlingen sammen med andre behandlingsansvarlige, eller når en behandlingsaktivitet utføres på vegne av en behandlingsansvarlig.
80. Dersom en behandlingsansvarlig eller en databehandler som ikke er etablert i Unionen, behandler personopplysninger om registrerte som befinner seg i Unionen, og behandlingsaktivitetene gjelder tilbud av varer og tjenester til nevnte registrerte i Unionen, uavhengig av om det kreves betaling fra disse eller ikke, eller monitorering av deres atferd, dersom atferden finner sted i Unionen, bør den behandlingsansvarlige eller databehandleren utpeke en representant, med mindre behandlingen skjer leilighetsvis, ikke omfatter behandling i stor skala av særlige kategorier av personopplysninger eller behandling av personopplysninger om straffedommer og lovovertridelser, og at behandlingen sannsynligvis ikke vil innebære en risiko for fysiske personers rettigheter og friheter, idet det tas hensyn til behandlingens art, omfang, formål og sammenhengen den utføres i, eller om den behandlingsansvarlige er en offentlig myndighet eller et offentlig organ. Representanten bør opptre på vegne av den behandlingsansvarlige eller databehandleren og bør kunne kontaktes av alle tilsynsmyndigheter. Representanten bør utpekes eksplisitt gjennom en skriftlig fullmakt fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren til å opptre på deres vegne med hensyn til deres forpliktelser i henhold til denne forordning. Utpekingen av nevnte representant berører ikke den behandlingsansvarliges eller databehandlerens ansvar eller erstatningsansvar i henhold til denne forordning. Nevnte representant bør utføre sine oppgaver i henhold til fullmakten fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren, herunder samarbeide med vedkommende tilsynsmyndigheter om eventuelle tiltak som treffes for å sikre at denne forordning overholdes. Den utpekte representanten bør være underlagt håndhevingstiltak i tilfelle manglende overholdelse fra den behandlingsansvarliges eller databehandlerens side.
81. For å sikre overholdelse av kravene i denne forordning med hensyn til behandling som skal utføres av databehandleren på vegne av den behandlingsansvarlige, når behandlingsaktiviteter overlates til en databehandler, bør den behandlingsansvarlige bare benytte databehandlere som gir tilstrekkelige garantier, særlig med tanke på dybdekunnskap, pålitelighet og ressurser, for at de vil gjennomføre tekniske og organisatoriske tiltak som vil oppfylle kravene i denne forordning, herunder kravene til sikker behandling. Databehandlerens overholdelse av godkjente atferdsnormer eller bruk av en godkjent sertifiseringsmekanisme kan brukes som en faktor for å påvise at den behandlingsansvarliges forpliktelser overholdes. Behandling som utføres av en databehandler, bør være underlagt en avtale eller et annet rettslig dokument i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som binder databehandleren til den behandlingsansvarlige, og som fastsetter gjenstanden for og varigheten av behandlingen, behandlingens art og formål, typen personopplysninger og kategorier av registrerte, idet det tas hensyn til databehandlerens særlige oppgaver og ansvar i forbindelse med behandlingen som skal utføres, samt risikoen for den registrertes rettigheter og friheter. Den behandlingsansvarlige og databehandleren kan velge å bruke en individuell avtale eller standardavtalevilkår som enten er vedtatt direkte av Kommisjonen eller av en tilsynsmyndighet i samsvar med konsistensmekanismen, og deretter vedtatt av Kommisjonen. Når behandlingen på vegne av den behandlingsansvarlige er fullført, bør

databehandleren tilbakelevere eller slette personopplysningene, avhengig av hva den behandlingsansvarlige velger, med mindre unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som databehandleren er underlagt, inneholder krav om lagring av personopplysningene.

82. For å påvise samsvar med denne forordning bør den behandlingsansvarlige eller databehandleren føre protokoll over de behandlingsaktiviteter som de har ansvar for. Hver behandlingsansvarlig og hver databehandler bør ha plikt til å samarbeide med tilsynsmyndigheten og på anmodning gjøre disse protokollene tilgjengelig for den, slik at de kan benyttes til tilsyn med nevnte behandlingsaktiviteter.
83. For å opprettholde sikkerheten og hindre at behandlingen er i strid med denne forordning bør den behandlingsansvarlige eller databehandleren vurdere de iboende risikoene forbundet med behandlingen og gjennomføre tiltak for å begrense disse, f.eks. kryptering. Nevnte tiltak bør sørge for et egnet sikkerhetsnivå, herunder et egnet nivå av konfidensialitet, idet det tas hensyn til den tekniske utviklingen og gjennomføringskostnadene i forbindelse med risikoene samt arten av personopplysningene som skal vernes. Når risikoen for datasikkerheten vurderes, bør det tas hensyn til risikoene forbundet med behandling av personopplysninger, f.eks. utilsiktet eller ulovlig tilintetgjøring, tap, endring, ikke-autorisert utlevering av eller tilgang til personopplysninger som er overført, lagret eller på annen måte behandlet, som særlig kan føre til fysisk, materiell eller ikke-materiell skade.
84. For å bedre overholdelsen av denne forordning i tilfeller der det er sannsynlig at behandlingsaktiviteter vil medføre en høy risiko for fysiske personers rettigheter og friheter, bør den behandlingsansvarlige ha ansvar for å foreta en vurdering av personvernkonsekvenser for særlig å vurdere risikoens opprinnelse, art, særegenhet og alvorlighetsgrad. Det bør tas hensyn til utfallet av vurderingen ved fastsettelse av egnede tiltak som skal treffes for å påvise at behandlingen av personopplysningene oppfyller kravene i denne forordning. Dersom det framgår av nevnte konsekvensvurdering at behandlingsaktivitetene innebærer en høy risiko som den behandlingsansvarlige ikke kan begrense ved å treffe egnede tiltak, idet det tas hensyn til tilgjengelig teknologi og gjennomføringskostnadene, bør tilsynsmyndigheten rådspørres før behandlingen finner sted.
85. Et brudd på personopplysningssikkerheten kan, dersom det ikke håndteres på egnet måte og i rett tid, påføre fysiske personer fysisk, materiell eller ikke-materiell skade, f.eks. tap av kontroll over egne personopplysninger eller begrensning av egne rettigheter, forskjellsbehandling, identitetstyveri eller -bedrageri, økonomisk tap, uautorisert oppheving av pseudonymisering, skade på omdømme, tap av konfidensialitet for taushetsbelagte personopplysninger eller andre betydelige økonomiske eller sosiale ulemper for den berørte fysiske personen. Så snart den behandlingsansvarlige får kjennskap til at det har oppstått et brudd på personopplysningssikkerheten, bør vedkommende melde nevnte brudd til tilsynsmyndigheten uten ugrunnet opphold og om mulig senest 72 timer etter å ha fått kjennskap til det, med mindre vedkommende i samsvar med ansvarlighetsprinsippet kan påvise at nevnte brudd på personopplysningssikkerheten sannsynligvis ikke vil medføre en risiko for fysiske personers rettigheter og friheter. Dersom nevnte melding ikke kan gis innen 72 timer, bør årsaken til forsinkelsen oppgis i meldingen, og informasjonen kan gis trinnvis uten videre ugrunnet opphold.
86. Den behandlingsansvarlige bør uten ugrunnet opphold underrette den registrerte om et brudd på personopplysningssikkerheten dersom det er sannsynlig at nevnte brudd kan medføre en høy risiko for den fysiske personens rettigheter og friheter, slik at vedkommende får mulighet til å treffe de nødvendige forholdsregler. Underretningen bør beskrive arten av bruddet på personopplysningssikkerheten og inneholde anbefalinger som den berørte fysiske personen kan følge for å begrense mulige skadevirkninger. De registrerte bør underrettes så snart det med rimelighet er mulig, og i nært samarbeid med tilsynsmyndigheten og i samsvar med retningslinjer utstedt av den eller av andre relevante myndigheter, f.eks. myndigheter med ansvar for håndheving av loven. Behovet for å redusere en umiddelbar risiko for skade kan f.eks. kreve at de registrerte underrettes omgående, mens behovet for å gjennomføre egnede tiltak mot fortsatte eller lignende brudd på personopplysningssikkerheten kan berettigede en lengre frist for underretning.
87. Det bør undersøkes om alle egnede teknologiske sikkerhetstiltak og organisatoriske tiltak er blitt gjennomført for omgående å kunne fastslå om det har funnet sted et brudd på personopplysningssikkerheten, og for omgående å underrette tilsynsmyndigheten og den registrerte. Det bør fastslås om meldingen ble gitt uten ugrunnet opphold, idet det tas særlig hensyn til arten og alvorlighetsgraden av bruddet på personopplysningssikkerheten og konsekvensene og skadevirkningene det har for den registrerte. En slik melding kan føre til inn gripen fra tilsynsmyndigheten i samsvar med dens oppgaver og myndighet fastsatt i denne forordning.

88. Ved fastsettelse av nærmere regler om formatet og framgangsmåtene som får anvendelse på melding av brudd på personopplysningssikkerheten, bør det tas behørig hensyn til omstendighetene rundt nevnte brudd, herunder om personopplysningene var omfattet av hensiktsmessige tekniske sikkerhetstiltak som på en effektiv måte begrenser sannsynligheten for identitetsbedrageri eller andre former for misbruk. Nevnte regler og framgangsmåter bør videre ta hensyn til de berettigede interessene til myndighetene med ansvar for håndheving av loven dersom en tidlig offentliggjøring i unødig grad vil kunne hindre etterforskning av omstendighetene rundt et brudd på personopplysningssikkerheten.
89. Ved direktiv 95/46/EF ble det fastsatt en generell plikt til å melde behandlingen av personopplysningene til tilsynsmyndighetene. Denne plikten har medført en administrativ og økonomisk byrde, men har ikke alltid bidratt til å bedre vernet av personopplysninger. En slik vilkårlig og generell meldingsplikt bør derfor avskaffes og erstattes av effektive framgangsmåter og mekanismer, der det isteden fokuseres på den typen behandlingsaktiviteter som kan medføre en høy risiko for fysiske personers rettigheter og friheter i kraft av aktivitetenes art, omfang, formål og sammenhengen de utføres i. Denne typen behandlingsaktiviteter kan være aktiviteter som især innebærer bruk av ny teknologi, eller som er av en ny type, og der den behandlingsansvarlige ikke tidligere har gjennomført en vurdering av personvernkonsekvenser, eller dersom de blir nødvendige på grunn av tiden som har gått siden den opprinnelige behandlingen.
90. I slike tilfeller bør den behandlingsansvarlige før behandlingen gjennomføre en vurdering av personvernkonsekvenser for å vurdere sannsynligheten for at det vil oppstå en høy risiko, samt alvorlighetsgraden av denne, idet det tas hensyn til behandlingens art, omfang, formål, sammenhengen den utføres i, og kildene til risikoen. Nevnte konsekvensvurdering bør særlig omfatte planlagte tiltak, garantier og mekanismer for å begrense risikoen, sikre vern av personopplysningene og påvise at denne forordning overholdes.
91. Dette bør særlig få anvendelse på behandlingsaktiviteter i stor skala der formålet er å behandle en betydelig mengde personopplysninger på regionalt, nasjonalt eller overnasjonalt plan, og som kan påvirke et stort antall registrerte og innebære en høy risiko, f.eks. fordi opplysningene er sensitive, dersom, i samsvar med det oppnådde nivået av teknisk kunnskap, en ny teknologi anvendes i stor skala samt i forbindelse med andre behandlingsaktiviteter som innebærer en høy risiko for de registrertes rettigheter og friheter, særlig dersom nevnte aktiviteter gjør det vanskeligere for de registrerte å utøve sine rettigheter. Det bør også utføres en vurdering av personvernkonsekvenser dersom personopplysninger behandles med det formål å treffe avgjørelser om særskilte fysiske personer etter en systematisk og omfattende vurdering av personlige aspekter vedrørende fysiske personer basert på profilering av nevnte opplysninger, eller etter behandling av særlige kategorier av personopplysninger, biometriske opplysninger eller opplysninger om straffedømmer og lovovertrедelser eller tilknyttede sikkerhetstiltak. Det kreves også en vurdering av personvernkonsekvenser ved overvåking i stor skala av offentlig tilgjengelige steder, særlig ved bruk av optoelektronisk utstyr, eller ved andre aktiviteter der vedkommende tilsynsmyndighet vurderer at behandlingen kan føre til en høy risiko for de registrertes rettigheter og friheter, særlig fordi de hindrer de registrerte i å utøve en rettighet eller gjøre bruk av en tjeneste eller en avtale, eller fordi de utføres systematisk i stor skala. Behandling av personopplysninger bør ikke anses for å være i stor skala dersom det er snakk om en leges, annet helsepersonells eller en advokats behandling av personopplysninger tilhørende pasienter eller klienter. I slike tilfeller bør en vurdering av personvernkonsekvenser ikke være obligatorisk.
92. I noen tilfeller kan det være rimelig og økonomisk å utvide vurderingen av personvernkonsekvenser til å omfatte mer enn ett prosjekt, f.eks. dersom offentlige myndigheter eller organer har planer om å innføre en felles applikasjon eller behandlingsplattform, eller dersom flere behandlingsansvarlige planlegger å innføre en felles applikasjon eller et felles behandlingsmiljø på tvers av en industrisektor eller -segment eller for en horisontal aktivitet som er i utstrakt bruk.
93. I forbindelse med vedtakelse av medlemsstatenes nasjonale rett som utgjør grunnlaget for en offentlig myndighets eller et offentlig organs utførelse av oppgaver, og som regulerer den eller de aktuelle spesifikke behandlingsaktivitetene, kan medlemsstatene anse det nødvendig å foreta nevnte vurdering før behandlingsaktivitetene.
94. Dersom en vurdering av personvernkonsekvenser viser at behandlingen, i fravær av garantier, sikkerhetstiltak og mekanismer for å redusere risikoen, vil innebære en høy risiko for fysiske personers rettigheter og friheter, og den behandlingsansvarlige mener at risikoen ikke kan reduseres ved hjelp av

rimelige midler, idet det tas hensyn til tilgjengelig teknologi og gjennomføringskostnader, bør tilsynsmyndigheten rådspørres før oppstart av behandlingsaktivitetene. Visse typer behandling og omfanget og hyppigheten av behandlingen kan medføre nevnte høye risiko, som også kan føre til skade for eller inngrep i fysiske personers rettigheter og friheter. Tilsynsmyndigheten bør svare på anmodningen om drøftinger innen en fastsatt frist. En manglende reaksjon fra tilsynsmyndigheten innen nevnte frist bør imidlertid ikke berøre tilsynsmyndighetens mulighet til å gripe inn i samsvar med dens oppgaver og myndighet fastsatt i denne forordning, herunder myndighet til å forby behandlingsaktiviteter. Som en del av nevnte drøftinger kan utfallet av en vurdering av personvernkonsekvenser som utføres med henblikk på den aktuelle behandlingen, framlegges for tilsynsmyndigheten, særlig de planlagte tiltakene for å redusere risikoene for fysiske personers rettigheter og friheter.

95. Databehandleren bør ved behov og på anmodning bistå den behandlingsansvarlige med å overholde pliktene som er forbundet med utførelsen av vurderingen av personvernkonsekvenser, og med forhåndsdrøftinger med tilsynsmyndigheten.
96. Tilsynsmyndigheten bør også rådspørres i det forberedende arbeidet med et lovgivningsmessig tiltak eller et reguleringstiltak som gjelder behandling av personopplysninger, for å sikre at den tiltenkte behandlingen oppfyller kravene i denne forordning, og særlig for å redusere risikoen den medfører for den registrerte.
97. Dersom behandlingen utføres av en offentlig myndighet, bortsett fra domstoler eller uavhengige rettshåndhevende myndigheter når de opptrer innenfor rammen av sin domsmyndighet, dersom behandlingen i privat sektor utføres av en behandlingsansvarlig hvis kjernevirksomhet består av behandlingsaktiviteter som krever regelmessig og systematisk monitorering i stor skala av de registrerte, eller dersom den behandlingsansvarliges eller databehandlerens kjernevirksomhet består av behandling i stor skala av særlige kategorier av personopplysninger og opplysninger om straffedommer og lovovertrедelser, bør en person med dybdekunnskap om personvernlovgivning og -praksis bistå den behandlingsansvarlige eller databehandleren for å føre tilsyn med den interne overholdelsen av denne forordning. I privat sektor omfatter en behandlingsansvarligs kjernevirksomhet vedkommendes primære virksomhet og ikke behandling av personopplysninger som bivirkning. Det nødvendige nivået av dybdekunnskap bør fastsettes i henhold til de behandlingsaktivitetene som utføres, og det vernet som er nødvendig for personopplysningene som behandles av den behandlingsansvarlige eller databehandleren. Slike personvernombud, enten de er ansatt hos den behandlingsansvarlige eller ikke, bør kunne utføre sine funksjoner og oppgaver på en uavhengig måte.
98. Sammenslutninger eller andre organer som representerer kategorier av behandlingsansvarlige eller databehandlere, bør oppmuntres til å utarbeide atferdsnormer innenfor rammen av denne forordning for å fremme en effektiv anvendelse av denne forordning, idet det tas hensyn til de særlige kjennetegnene ved behandling som utføres i visse sektorer, og de særlige behovene til svært små, små og mellomstore bedrifter. I slike atferdsnormer bør de behandlingsansvarliges og databehandlerens plikter defineres, idet det tas hensyn til risikoen for fysiske personers rettigheter og friheter som behandlingen kan medføre.
99. Ved utarbeiding av atferdsnormer, eller ved endring eller utvidelse av atferdsnormer, bør sammenslutninger og andre organer som representerer kategorier av behandlingsansvarlige eller databehandlere, rådføre seg med relevante berørte parter, herunder registrerte når det er mulig, og ta hensyn til bemerkninger og synspunkter framsatt i forbindelse med slik rådføring.
100. For å øke åpenheten og overholdelsen av denne forordning bør det oppmuntres til opprettelse av sertifiseringsmekanismer og personvernsegl og -merker, slik at de registrerte raskt kan vurdere nivået for vern av personopplysninger som relevante produkter og tjenester omfattes av.
101. Strømmen av personopplysninger til og fra stater utenfor Unionen og internasjonale organisasjoner er nødvendig for å kunne utvide internasjonal handel og internasjonalt samarbeid. Denne strømmen har økt, og dette har skapt nye utfordringer og bekymringer med tanke på vern av personopplysninger. Når personopplysninger overføres fra Unionen til behandlingsansvarlige, databehandlere eller andre mottakere i tredjestater eller til internasjonale organisasjoner, bør det beskyttelsesnivået som fysiske personer ved denne forordning sikres i Unionen, imidlertid ikke undergraves, herunder i tilfeller der personopplysninger videreoverføres fra tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen til behandlingsansvarlige eller databehandlere i den samme eller en annen tredjestat eller internasjonal organisasjon. Overføring til tredjestater og internasjonale organisasjoner må under alle omstendigheter

bare skje i fullt samsvar med denne forordning. Med forbehold for de andre bestemmelsene i denne forordning kan en overføring bare finne sted dersom den behandlingsansvarlige eller databehandleren overholder vilkårene fastsatt i bestemmelsene i denne forordning om overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner.

102. Denne forordning berører ikke internasjonale avtaler inngått mellom Unionen og tredjestater om overføring av personopplysninger, herunder nødvendige garantier for de registrerte. Medlemsstatene kan inngå internasjonale avtaler som omfatter overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner, så lenge nevnte avtaler ikke berører denne forordning eller andre bestemmelser i unionsretten og gir et egnet nivå for vern av de registrertes grunnleggende rettigheter.
103. Kommisjonen kan med virkning for hele Unionen beslutte at en tredjestat, et territorium eller en bestemt sektor i en tredjestat eller en internasjonal organisasjon har et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger, og på den måten skape rettssikkerhet og ensartethet i hele Unionen med hensyn til tredjestaten eller de internasjonale organisasjonene som anses for å ha et slikt nivå for vern av personopplysninger. I slike tilfeller kan personopplysninger overføres til nevnte tredjestat eller internasjonal organisasjon uten at det er nødvendig å innhente ytterligere godkjenning. Kommisjonen kan også beslutte å tilbakekalle en slik beslutning etter å ha underrettet tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen og gitt en fullstendig begrunnelse for dette.
104. I samsvar med de grunnleggende verdiene som Unionen bygger på, særlig beskyttelse av menneskerettighetene, bør Kommisjonen i sin vurdering av tredjestaten, eller av et territorium eller en bestemt sektor i en tredjestat, ta hensyn til hvordan en bestemt tredjestat overholder rettsstatsprinsippet, sikrer klageadgang og domstolsprøving og overholder internasjonale menneskerettsstandarder samt sin allmenne og sektorbestemte lovgivning, herunder lovgivning om offentlig sikkerhet, forsvar, nasjonal sikkerhet, offentlig orden samt strafferett. Når det treffes en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå som gjelder et territorium eller en bestemt sektor i en tredjestat, bør det tas hensyn til tydelige og objektive kriterier, f.eks. spesifikke behandlingsaktiviteter og omfanget av gjeldende rettsregler og lovgivning i tredjestaten. Tredjestaten bør gi garantier som sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå, og som i hovedtrekk tilsvare det som sikres i Unionen, særlig når personopplysninger behandles i en eller flere spesifikke sektorer. Tredjestaten bør særlig sikre et effektivt og uavhengig personverntilsyn og bør opprette mekanismer for samarbeid med medlemsstatenes personvernmyndigheter, og de registrerte bør ha effektive og håndhevbar rettigheter og mulighet til effektiv administrativ og rettslig prøving.
105. I tillegg til de internasjonale forpliktelsene som tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen har inngått, bør Kommisjonen ta hensyn til forpliktelsene som følger av tredjestatens eller den internasjonale organisasjonens deltaking i multilaterale eller regionale systemer, særlig i forbindelse med vern av personopplysninger, samt gjennomføringen av nevnte forpliktelser. Det bør særlig tas hensyn til tredjestatens tiltrædelse til Europarådets konvensjon av 28. januar 1981 om personvern i forbindelse med elektronisk databehandling av personopplysninger samt dens tilleggsprotokoll. Kommisjonen bør rådspørre Personvernrådet når den vurderer beskyttelsesnivå i tredjestater eller internasjonale organisasjoner.
106. Kommisjonen bør overvåke virkningen av beslutninger om beskyttelsesnivået i en tredjestat, på et territorium eller i en bestemt sektor i en tredjestat eller en internasjonal organisasjon og overvåke virkningen av beslutninger truffet på grunnlag av artikkel 25 nr. 6 eller artikkel 26 nr. 4 i direktiv 95/46/EF. I sine beslutninger om tilstrekkelig beskyttelsesnivå bør Kommisjonen fastsette en mekanisme for regelmessig gjennomgåelse av beslutningenes virkning. Nevnte regelmessige gjennomgåelse bør utføres i samråd med den aktuelle tredjestat eller internasjonale organisasjon, idet det tas hensyn til all relevant utvikling i tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen. I forbindelse med overvåking og de regelmessige gjennomgåelsene bør Kommisjonen ta hensyn til synspunkter og konklusjoner fra Europaparlamentet og Rådet samt fra andre relevante organer og kilder. Kommisjonen bør innen en rimelig frist vurdere virkningen av sistnevnte beslutninger og rapportere eventuelle relevante konklusjoner til komiteen omhandlet i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹² som nedsettes ved denne forordning, og til Europaparlamentet og Rådet.
107. Kommisjonen kan fastslå at en tredjestat, et territorium eller en bestemt sektor i en tredjestat eller en internasjonal organisasjon ikke lenger sikrer et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger. Overføringen av personopplysninger til nevnte tredjestat eller internasjonal organisasjon bør da

forbys, med mindre kravene i denne forordning som gjelder overføringer som omfattes av nødvendige garantier, herunder bindende virksomhetsregler, og unntak for særlige situasjoner, er oppfylt. I slike tilfeller bør det fastsettes at det skal gjennomføres samråd mellom Kommisjonen og nevnte tredjestater eller internasjonale organisasjoner. Kommisjonen bør i rett tid underrette tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen om årsakene og innlede samråd med den for å avhjelpe situasjonen.

108. Dersom det ikke foreligger en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå, bør den behandlingsansvarlige eller databehandleren treffe tiltak for å kompensere for det manglende vernet av personopplysninger i en tredjestat i form av nødvendige garantier for den registrerte. Nødvendige garantier kan omfatte bruk av bindende virksomhetsregler, standard personvernbestemmelser vedtatt av Kommisjonen, standard personvernbestemmelser vedtatt av en tilsynsmyndighet eller avtalevilkår godkjent av en tilsynsmyndighet. Disse garantiene bør sikre samsvar med kravene til vern av personopplysninger og de registrertes rettigheter i forbindelse med behandling internt i Unionen, herunder om de registrerte har tilgang til håndhevbar rettigheter og effektive rettsmidler, herunder retten til effektiv administrativ eller rettslig prøving og til å kreve erstatning i Unionen eller i en tredjestat. Garantiene bør særlig omfatte samsvar med de allmenne prinsippene om behandling av personopplysninger og prinsippene om innebygd personvern og personvern som standardinnstilling. Offentlige myndigheter eller organer kan også foreta overføringer til offentlige myndigheter eller organer i tredjestater eller til internasjonale organisasjoner med tilsvarende oppgaver eller funksjoner, herunder på grunnlag av bestemmelser som skal innlemmes i administrative ordninger, f.eks. en programmerklæring, som gir de registrerte håndhevbar og effektive rettigheter. Det bør innhentes godkjenning fra vedkommende tilsynsmyndighet når garantiene er fastsatt i administrative ordninger som ikke er rettslig bindende.
109. Den behandlingsansvarliges eller databehandlerens mulighet til å benytte standardbestemmelser for vern av personopplysninger vedtatt av Kommisjonen eller av en tilsynsmyndighet bør ikke hindre de behandlingsansvarlige eller databehandlere i å innlemme standardbestemmelsene for vern av personopplysninger i en mer omfattende avtale, f.eks. en avtale mellom databehandleren og en annen databehandler, eller i å tilføye andre bestemmelser eller ytterligere garantier, forutsatt at de ikke direkte eller indirekte er i strid med standardavtalevilkårene vedtatt av Kommisjonen eller av en tilsynsmyndighet eller berører de registrertes grunnleggende rettigheter og friheter. Behandlingsansvarlige og databehandlere bør oppmuntres til å fastsette ytterligere garantier gjennom avtalefestede forpliktelser som utfyller standard personvernbestemmelser.
110. Et konsern eller en gruppe av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet, bør kunne anvende godkjente bindende virksomhetsregler når de foretar internasjonale overføringer fra Unionen til organisasjoner i samme konsern, eller gruppe av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet, forutsatt at nevnte virksomhetsregler omfatter alle grunnleggende prinsipper og håndhevbar rettigheter for å sikre nødvendige garantier for overføringer eller kategorier av overføringer av personopplysninger.
111. Det bør fastsettes bestemmelser om at overføringer i visse tilfeller skal være mulig dersom den registrerte har gitt sitt uttrykkelige samtykke, og dersom overføringen skjer leilighetsvis og er nødvendig i forbindelse med en avtale eller et rettslig krav, uavhengig av om det skjer i forbindelse med en rettssak, forvaltningssak eller utenrettslig prosedyre, herunder prosedyrer ved reguleringsorganer. Det bør også fastsettes bestemmelser om muligheten for overføring dersom viktige allmenne interesser nedfelt i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett krever det, eller dersom overføringen skjer fra et register som er opprettet ved lov, og som allmennheten eller personer med en berettiget interesse kan konsultere. I sistnevnte tilfelle bør en slik overføring ikke omfatte alle personopplysninger eller hele kategorier av opplysninger i registeret, og dersom nevnte register skal kunne konsulteres av personer med en berettiget interesse, bør overføringen skje bare på anmodning fra nevnte personer eller, dersom de selv er mottakere, ved å ta behørig hensyn til de registrertes interesser og grunnleggende rettigheter.
112. Disse unntakene bør særlig få anvendelse på overføring av opplysninger som er nødvendig av hensyn til viktige allmenne interesser, f.eks. ved internasjonal utveksling av opplysninger mellom konkurransemyndigheter, skatte- eller tollmyndigheter, mellom finanstilsynsmyndigheter, mellom kompetente trygdemyndigheter eller folkehelsemyndigheter, f.eks. ved kontaktsporing i forbindelse med smittsomme sykdommer eller for å redusere og/eller avskaffe doping i idrett. En overføring av personopplysninger bør også anses som lovlig dersom den er nødvendig for å verne en interesse av

avgjørende betydning for den registrertes eller en annen persons vitale interesser, herunder fysisk integritet eller liv, dersom den registrerte ikke er i stand til å gi sitt samtykke. Dersom det ikke foreligger en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå, kan det, av hensyn til viktige allmenne interesser, i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett uttrykkelig fastsettes grenser for overføring av spesifikke kategorier av opplysninger til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon. Medlemsstatene bør underrette Kommisjonen om nevnte bestemmelser. Enhver overføring til en internasjonal humanitær organisasjon av personopplysninger om en registrert som fysisk eller juridisk ikke er i stand til å gi sitt samtykke, med det formål å utføre en oppgave i henhold til Genève-konvensjonene eller overholde internasjonalt humanitært regelverk som får anvendelse i væpnede konflikter, kan anses for å være nødvendig av hensyn til viktige allmenne interesser eller fordi det er av vital interesse for den registrerte.

113. Overføringer som kan klassifiseres som ikke-gjentakende, og som bare gjelder et begrenset antall registrerte, bør også være mulig av hensyn til de tvingende berettigede interessene som forfølges av den behandlingsansvarlige, dersom den registrertes interesser eller rettigheter og friheter ikke går foran nevnte interesser, og dersom den behandlingsansvarlige har foretatt en vurdering av alle omstendighetene rundt overføringen. Den behandlingsansvarlige bør ta særlig hensyn til personopplysningenes art, formålet med og varigheten av den foreslåtte behandlingen samt situasjonen i opprinnelsesstaten, tredjestaten og den endelige bestemmelsesstaten, og bør fastsette nødvendige garantier for å verne fysiske personers grunnleggende rettigheter og friheter i forbindelse med behandling av deres personopplysninger. Nevnte overføringer bør bare være mulig i visse tilfeller der ingen av de andre grunnene til overføring får anvendelse. For formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller statistiske formål bør det tas hensyn til samfunnets berettigede forventninger om økt kunnskap. Den behandlingsansvarlige bør underrette tilsynsmyndigheten og den registrerte om overføringen.
114. Dersom Kommisjonen ikke har truffet en beslutning om hvorvidt nivået for vern av personopplysninger i en tredjestat er tilstrekkelig, bør den behandlingsansvarlige eller databehandleren benytte løsninger som gir de registrerte håndhevbare og effektive rettigheter når det gjelder behandling av deres opplysninger i Unionen så snart nevnte opplysninger er blitt overført, slik at de fortsatt kan nyte godt av grunnleggende rettigheter og garantier.
115. Visse tredjestater vedtar lover, forskrifter og andre rettsakter med det formål direkte å regulere behandlingsaktiviteter som utføres av fysiske og juridiske personer underlagt medlemsstatenes jurisdiksjon. Dette kan omfatte rettsavgjørelser fra domstoler eller avgjørelser fra administrative myndigheter i tredjestater der det kreves at en behandlingsansvarlig eller databehandler skal overføre eller utlevere personopplysninger, og som ikke bygger på en internasjonal avtale, f.eks. en traktat om gjensidig juridisk bistand, mellom den anmodende tredjestat og Unionen eller en medlemsstat. En anvendelse av nevnte lover, forskrifter og andre rettsakter på andre staters territorium kan være i strid med folkeretten og hindre oppnåelsen av det vernet av fysiske personer som ved denne forordning sikres i Unionen. Overføring bør bare være tillatt dersom vilkårene for overføring til tredjestater i denne forordning er oppfylt. Dette kan blant annet være tilfellet dersom utlevering er nødvendig av hensyn til viktige allmenne interesser som er anerkjent i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett, og som den behandlingsansvarlige er underlagt.
116. Når personopplysninger krysser grenser utenfor Unionen, kan det øke risikoen for at fysiske personer ikke kan utøve sine rettigheter med hensyn til vern av personopplysninger, særlig for å beskytte seg mot ulovlig bruk eller utlevering av nevnte opplysninger. Samtidig kan tilsynsmyndigheter i noen tilfeller innse at de ikke er i stand til å følge opp klager eller foreta undersøkelser av aktiviteter som finner sted utenfor deres grenser. Samarbeidet på tvers av landegrensene kan også bli hindret av utilstrekkelig myndighet til å treffe forebyggende tiltak eller utbedringstiltak, av uensartede rettsordninger og praktiske hindringer, f.eks. ressursbegrensninger. Det er derfor behov for å fremme et tettere samarbeid mellom tilsynsmyndigheter for personvern, slik at de lettere kan utveksle informasjon og foreta undersøkelser sammen med sine internasjonale kolleger. For å utvikle mekanismer for internasjonalt samarbeid med sikte på å fremme og yte internasjonal gjensidig bistand med hensyn til håndheving av regelverket for vern av personopplysninger bør Kommisjonen og tilsynsmyndighetene utveksle informasjon og samarbeide om aktiviteter som er knyttet til utøvelse av deres myndighet, med vedkommende myndigheter i tredjestater på grunnlag av gjensidighet og i samsvar med denne forordning.

117. Opprettelse av tilsynsmyndigheter i medlemsstater som gis myndighet til å utføre sine oppgaver og utøve sin myndighet i full uavhengighet, har avgjørende betydning for vernet av fysiske personer i forbindelse med behandling av deres personopplysninger. Medlemsstatene bør kunne opprette mer enn én tilsynsmyndighet for å gjenspeile medlemsstatens forfatningsmessige, organisatoriske og administrative struktur.
118. Tilsynsmyndighetenes uavhengighet bør ikke bety at de ikke kan være gjenstand for mekanismer for kontroll eller tilsyn med egen økonomistyring eller underkastes domstolskontroll.
119. Dersom en medlemsstat oppretter flere tilsynsmyndigheter, bør den ved lov opprette mekanismer for å sikre at disse tilsynsmyndighetene deltar effektivt i konsistensmekanismen. Nevnte medlemsstat bør særlig utpeke en tilsynsmyndighet som skal fungere som et felles kontaktpunkt for disse myndighetenes effektive deltaking i mekanismen, for å sikre et raskt og smidig samarbeid med andre tilsynsmyndigheter, Personvernrådet og Kommisjonen.
120. Hver tilsynsmyndighet bør ha de nødvendige økonomiske og menneskelige ressurser, lokaler og infrastruktur for å kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte, herunder oppgaver knyttet til gjensidig bistand og samarbeid med andre tilsynsmyndigheter i Unionen. Hver tilsynsmyndighet bør ha et separat og offentlig årlig budsjett som kan inngå i det overordnede statsbudsjettet eller nasjonale budsjettet.
121. De allmenne vilkårene for medlemmet/medlemmene av tilsynsmyndigheten bør fastsettes ved lov i hver medlemsstat, og det bør særlig fastsettes at nevnte medlemmer skal utnevnes ved hjelp av en åpen prosess, enten av parlamentet, regjeringen eller statsoverhodet i medlemsstaten på grunnlag et forslag fra regjeringen, et medlem av regjeringen, parlamentet eller et kammer i parlamentet, eller av et uavhengig organ med myndighet til dette i henhold til medlemsstatens nasjonale rett. For å sikre tilsynsmyndighetens uavhengighet bør medlemmet/medlemmene opptre med integritet, avstå fra enhver handling som ikke er forenlig med deres oppgaver, og så lenge utnevnellesperioden varer, ikke utøve en uforenlig yrkesvirksomhet, enten den er lønnet eller ikke. Tilsynsmyndigheten bør ha sitt eget personell som er utvalgt av tilsynsmyndigheten eller av et uavhengig organ opprettet i henhold til medlemsstatens nasjonale rett, som utelukkende bør stå under ledelse av tilsynsmyndighetens medlem/medlemmer.
122. Hver tilsynsmyndighet bør på territoriet til sin egen medlemsstat ha kompetanse til å utøve den myndighet og utføre de oppgaver den gis i henhold til denne forordning. Dette bør særlig omfatte behandling i forbindelse med aktivitetene ved den behandlingsansvarliges eller databehandlerens virksomhet på egen medlemsstats territorium, behandling av personopplysninger utført av offentlige myndigheter eller private organer i allmennhetens interesse, behandling som berører registrerte på medlemsstatens territorium, eller behandling som utføres av en behandlingsansvarlig eller databehandler som ikke er etablert i Unionen, når den er rettet mot registrerte som er bosatt på dens territorium. Dette bør omfatte behandling av klager inngitt av en registrert, gjennomføring av undersøkelser om anvendelsen av denne forordning og å fremme allmennhetens bevissthet om risikoene, reglene, garantiene og rettighetene i forbindelse med behandling av personopplysninger.
123. Tilsynsmyndighetene bør føre tilsyn med anvendelsen av bestemmelsene i denne forordning samt bidra til en ensartet anvendelse av forordningen i hele Unionen for å sikre vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av deres personopplysninger og fremme den frie flyten av personopplysninger i det indre marked. For dette formål bør tilsynsmyndighetene samarbeide med hverandre og med Kommisjonen uten at det er behov for en avtale om yting av gjensidig bistand eller slikt samarbeid mellom medlemsstatene.
124. Dersom behandlingen av personopplysninger utføres i forbindelse med aktivitetene ved virksomheten til en behandlingsansvarlig eller databehandler i Unionen, og den behandlingsansvarlige eller databehandleren er etablert i mer enn én medlemsstat, eller dersom behandlingen som utføres i forbindelse med aktivitetene ved den eneste virksomheten til en behandlingsansvarlig eller databehandler i Unionen, i vesentlig grad påvirker eller sannsynligvis vil påvirke registrerte i mer enn én medlemsstat, bør tilsynsmyndigheten for den behandlingsansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhet eller eneste virksomhet fungere som ledende tilsynsmyndighet. Den bør samarbeide med de andre berørte myndighetene dersom den behandlingsansvarlige eller databehandleren har en virksomhet på territoriet til deres medlemsstat, dersom registrerte bosatt på deres territorium i vesentlig grad berøres, eller dersom det er inngitt klage til dem. Også dersom en registrert som ikke er bosatt i

nevnte medlemsstat, har inngitt klage, bør tilsynsmyndigheten som klagen er inngitt til, også være en berørt tilsynsmyndighet. Personvernrådet bør innenfor rammen av sine oppgaver med å utstede retningslinjer for eventuelle spørsmål som omfatter anvendelsen av denne forordning, særlig kunne utstede retningslinjer for kriteriene som skal tas i betraktning for å vurdere om den aktuelle behandlingen i vesentlig grad berører registrerte i mer enn én medlemsstat, og for hva som utgjør en relevant og begrunnet innsigelse.

125. Den ledende myndigheten bør ha kompetanse til å treffe bindende avgjørelser om tiltak innenfor rammen av den myndighet den gis i samsvar med denne forordning. I egenskap av å være ledende myndighet bør tilsynsmyndigheten sørge for at de berørte tilsynsmyndighetene involveres tett og samordnes i avgjørelsesprosessen. Dersom det besluttes helt eller delvis å avslå den registrertes klage, bør avgjørelsen treffes av tilsynsmyndigheten som klagen er inngitt til.
126. Avgjørelsen bør treffes i fellesskap av den ledende tilsynsmyndigheten og de berørte tilsynsmyndighetene og bør rettes til den behandlingsansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhet eller eneste virksomhet, og den bør være bindende for den behandlingsansvarlige og databehandleren. Den behandlingsansvarlige eller databehandleren bør treffe de nødvendige tiltak for å sikre samsvar med denne forordning samt gjennomføring av avgjørelsen som den ledende tilsynsmyndigheten har meddelt den behandlingsansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhet med hensyn til behandlingsaktiviteter i Unionen.
127. Hver tilsynsmyndighet som ikke fungerer som ledende tilsynsmyndighet, bør ha kompetanse til å håndtere lokale saker dersom den behandlingsansvarlige eller databehandleren er etablert i flere enn én medlemsstat, men gjenstanden for den spesifikke behandlingen bare gjelder behandling utført i én medlemsstat, og bare omfatter registrerte i nevnte ene medlemsstat, f.eks. dersom det gjelder behandling av arbeidstakers personopplysninger i forbindelse med spesifikke ansettelsesforhold i en medlemsstat. I slike tilfeller bør tilsynsmyndigheten uten opphold underrette den ledende tilsynsmyndigheten om forholdet. Etter å ha blitt underrettet bør den ledende tilsynsmyndigheten beslutte om den skal behandle saken i henhold til bestemmelsen om samarbeid mellom den ledende tilsynsmyndigheten og andre berørte tilsynsmyndigheter («ettstedsmekanismen»), eller om tilsynsmyndigheten som underrettet den, bør behandle saken på lokalt plan. Når den ledende tilsynsmyndigheten skal beslutte om den skal behandle saken, bør den ta hensyn til om den behandlingsansvarlige eller databehandleren har en virksomhet i medlemsstaten til tilsynsmyndigheten som underrettet den, for å sikre en effektiv gjennomføring av en avgjørelse overfor den behandlingsansvarlige eller databehandleren. Dersom den ledende tilsynsmyndigheten beslutter å behandle saken, bør tilsynsmyndigheten som underrettet den, ha mulighet til å legge fram et forslag til avgjørelse som den ledende tilsynsmyndigheten bør ta størst mulig hensyn til ved utarbeiding av sitt utkast til avgjørelse i nevnte ettstedsmekanisme.
128. Reglene for den ledende tilsynsmyndigheten og ettstedsmekanismen bør ikke få anvendelse dersom behandlingen utføres av offentlige myndigheter eller private organer i allmennhetens interesse. I slike tilfeller bør bare tilsynsmyndigheten i medlemsstaten der den offentlige myndigheten eller det private organet er etablert, ha kompetanse til å utøve myndigheten den er gitt i henhold til denne forordning.
129. For å sikre ensartet tilsyn med og anvendelse av denne forordning i hele Unionen bør tilsynsmyndighetene i hver medlemsstat ha de samme oppgaver og den samme effektive myndighet, herunder myndighet til å foreta undersøkelser, myndighet til å beslutte korrigerende tiltak og ilegge sanksjoner samt myndighet til å godkjenne og utstede rådgivende uttalelser, særlig ved klager fra fysiske personer, og, uten at det berører den myndighet straffefølgende myndigheter har i henhold til medlemsstatenes nasjonale rett, myndighet til å bringe overtredelser av denne forordning inn for rettshåndhevende myndigheter og til å opptre som part i rettssaker. En slik myndighet bør også omfatte myndigheten til å fastsette en midlertidig eller endelig begrensning av, herunder et forbud mot, behandling. Medlemsstatene kan fastsette andre oppgaver knyttet til vern av personopplysninger i henhold til denne forordning. Tilsynsmyndighetenes myndighet bør utøves i samsvar med nødvendige prosessuelle garantier som er fastsatt i unionsretten og medlemsstatenes nasjonale rett, på en upartisk og rettfærdig måte og innen rimelig tid. For å sikre samsvar med denne forordning bør hvert tiltak være egnet, nødvendig og forholdsmessig, idet det tas hensyn til omstendighetene i hvert enkelt tilfelle, samt respektere enhver persons rett til å bli hørt før det treffes individuelle tiltak som kan påvirke vedkommende negativt, og være utformet slik at overflødige kostnader og for store ulemper for de berørte personene unngås. Når det gjelder adgang til lokaler, bør undersøkelsesmyndigheten utøves i

samsvar med særlige krav i medlemsstatenes prosessrett, f.eks. kravet om at det skal innhentes en rettslig forhåndsgodkjenning. Hvert rettslig bindende tiltak som treffes av tilsynsmyndigheten, bør være skriftlig, tydelig og utvetydig, angi hvilken tilsynsmyndighet som har truffet tiltaket, og på hvilken dato, være undertegnet av lederen for eller et medlem av tilsynsmyndigheten som er godkjent av vedkommende, angi begrunnelsen for tiltaket og inneholde en henvisning til retten til effektivt rettsmiddel. Dette bør ikke utelukke ytterligere krav i henhold til medlemsstatenes prosessrett. Dersom det treffes en rettslig bindende avgjørelse, kan den underlegges domstolskontroll i medlemsstaten til tilsynsmyndigheten som har truffet avgjørelsen.

130. Dersom tilsynsmyndigheten som klagen er inngitt til, ikke er den ledende tilsynsmyndigheten, bør den ledende tilsynsmyndigheten samarbeide tett med tilsynsmyndigheten som klagen er inngitt til, i samsvar med bestemmelsene om samarbeid og ensartet anvendelse fastsatt i denne forordning. I slike tilfeller bør den ledende tilsynsmyndigheten, når den treffer tiltak som skal ha rettsvirkning, herunder ilegging av overtredelsesgebyr, ta størst mulig hensyn til synspunktene til tilsynsmyndigheten som klagen er inngitt til, og som fortsatt skal ha kompetanse til å foreta undersøkelser på sin egen medlemsstats territorium sammen med vedkommende tilsynsmyndighet.
131. Dersom en annen tilsynsmyndighet bør fungere som ledende tilsynsmyndighet for den behandlingsansvarliges eller databehandlerens behandlingsaktiviteter, men det konkrete innholdet i en klage eller den mulige overtredelsen bare gjelder behandlingsaktiviteter som utføres av den behandlingsansvarlige eller databehandleren i medlemsstaten der klagen er inngitt eller den mulige overtredelsen er oppdaget, og forholdet ikke i vesentlig grad berører eller sannsynligvis ikke i vesentlig grad vil berøre registrerte i andre medlemsstater, bør tilsynsmyndigheten som mottar en klage eller oppdager eller på annen måte blir underrettet om situasjoner som innebærer mulige overtredelser av denne forordning, søke å komme fram til en minnelig løsning sammen med den behandlingsansvarlige og dersom dette ikke lykkes, utøve sin myndighet fullt ut. Dette bør omfatte spesifikk behandling som utføres på territoriet til tilsynsmyndighetens medlemsstat, eller når det gjelder registrerte, på territoriet til nevnte medlemsstat, behandling som utføres i forbindelse med tilbud av varer eller tjenester som er særlig rettet mot registrerte på territoriet til tilsynsmyndighetens medlemsstat, eller behandling som skal vurderes i henhold til relevante rettslige forpliktelser i medlemsstatenes nasjonale rett.
132. Tilsynsmyndighetenes holdningskampanjer rettet mot allmennheten bør omfatte særlige tiltak rettet mot behandlingsansvarlige og databehandlere, herunder svært små, små og mellomstore bedrifter samt fysiske personer, særlig i utdanningsammenheng.
133. Tilsynsmyndighetene bør bistå hverandre i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver og yte gjensidig bistand for å sikre ensartet anvendelse og håndheving av denne forordning i det indre marked. En tilsynsmyndighet som anmoder om gjensidig bistand, kan treffe et midlertidig tiltak dersom den ikke mottar svar på nevnte anmodning innen en måned etter at den andre tilsynsmyndigheten har mottatt anmodningen.
134. Dersom det er relevant, bør hver tilsynsmyndighet delta i felles aktiviteter sammen med andre tilsynsmyndigheter. Den anmodede tilsynsmyndighet bør ha plikt til å svare på anmodningen innen en fastsatt frist.
135. For å sikre ensartet anvendelse av denne forordning i hele Unionen bør det opprettes en konsistensmekanisme for samarbeid mellom tilsynsmyndighetene. Nevnte mekanisme bør særlig få anvendelse dersom en tilsynsmyndighet akter å treffe et tiltak som skal ha rettsvirkning, når det gjelder behandlingsaktiviteter som i vesentlig grad berører et betydelig antall registrerte i flere medlemsstater. Den bør også få anvendelse dersom en berørt tilsynsmyndighet eller Kommisjonen anmoder om at et slikt forhold behandles innenfor rammen av konsistensmekanismen. Nevnte mekanisme bør ikke berøre eventuelle tiltak som Kommisjonen kan treffe som ledd i utøvelsen av sin myndighet i henhold til traktatene.
136. Ved anvendelse av konsistensmekanismen bør Personvernrådet innen en fastsatt frist avgi uttalelse dersom et flertall av dets medlemmer beslutter det, eller dersom en berørt tilsynsmyndighet eller Kommisjonen anmoder om det. Personvernrådet bør også gis myndighet til å treffe rettslig bindende beslutninger dersom det oppstår tvister mellom tilsynsmyndighetene. For dette formål bør det, i prinsippet med to tredels flertall blant dets medlemmene, treffe rettslig bindende beslutninger i tydelig angitte tilfeller der det foreligger motstridende synspunkter blant tilsynsmyndighetene, særlig i mekanismen for samarbeid mellom den ledende tilsynsmyndigheten og de berørte tilsynsmyndighetene

om en saks fakta, særlig om hvorvidt det foreligger en overtredelse av denne forordning.

137. Det kan være nødvendig å treffe tiltak omgående for å verne registrertes rettigheter og friheter, særlig dersom det foreligger en fare for at en registrerts utøvelse av en rettighet kan bli betydelig hemmet. En tilsynsmyndighet bør derfor kunne treffe behørig begrunnede midlertidige tiltak på sitt territorium med en fastsatt gyldighetsperiode som ikke bør være lenger enn tre måneder.
138. Anvendelsen av en slik mekanisme bør være et vilkår for lovligheten av et tiltak som er truffet av en tilsynsmyndighet, og som er ment å ha rettsvirkning, i tilfeller der anvendelsen av den er obligatorisk. I andre tilfeller som har en grenseoverskridende dimensjon, bør mekanismen for samarbeid mellom den ledende tilsynsmyndigheten og de berørte tilsynsmyndighetene anvendes, og gjensidig bistand kan ytes og felles aktiviteter kan gjennomføres mellom de berørte tilsynsmyndighetene på et bilateralt eller multilateralt grunnlag uten at det utløser konsistensmekanismen.
139. For å fremme en ensartet anvendelse av denne forordning bør Personvernrådet opprettes som et uavhengig EU-organ. For å kunne oppfylle sine mål bør Personvernrådet ha status som juridisk person. Personvernrådet bør representeres av sin leder. Det bør erstatte arbeidsgruppen for personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger nedsatt ved direktiv 95/46/EF. Det bør bestå av lederen for en tilsynsmyndighet i hver medlemsstat samt EUs datatilsyn eller de respektive representantene for dette. Kommisjonen bør delta i Personvernrådets aktiviteter uten stemmerett, og EUs datatilsyn bør ha særlig stemmerett. Personvernrådet bør bidra til en ensartet anvendelse av denne forordning i hele Unionen, herunder ved å rådggi Kommisjonen, særlig om beskyttelsesnivået i tredjestater eller internasjonale organisasjoner, samt fremme samarbeid mellom tilsynsmyndighetene i hele Unionen. Personvernrådet bør utføre sine oppgaver i full uavhengighet.
140. Personvernrådet bør bistås av et sekretariat som stilles til rådighet av EUs datatilsyn. Personellet ved EUs datatilsyn som deltar i utførelsen av oppgavene som Personvernrådet gis ved denne forordning, bør utføre sine oppgaver utelukkende under ledelse av lederen for Personvernrådet og rapportere til vedkommende.
141. Enhver registrert bør ha rett til å klage til én enkelt tilsynsmyndighet, særlig i medlemsstaten der vedkommende til vanlig er bosatt, samt ha rett til effektivt rettsmiddel i samsvar med artikkel 47 i pakten dersom vedkommende anser sine rettigheter i henhold til denne forordning for krenket, eller dersom tilsynsmyndigheten ikke reagerer på en klage, helt eller delvis avslår eller avviser en klage eller ikke griper inn når det er nødvendig for å verne den registrertes rettigheter. Undersøkelsen av en klage bør, med forbehold for domstolskontroll, foretas i den utstrekning som er egnet i det enkelte tilfellet. Tilsynsmyndigheten bør innen en rimelig frist underrette den registrerte om klagebehandlingsforløpet og om utfallet av klagen. Dersom saken krever ytterligere undersøkelse eller samordning med en annen tilsynsmyndighet, bør den registrerte underrettes om dette underveis. For å forenkle inngivelsen av klager bør hver tilsynsmyndighet treffe tiltak som f.eks. å utarbeide et klageskjema som også kan fylles ut elektronisk, uten at andre kommunikasjonsmidler utelukkes.
142. Dersom en registrert mener at vedkommendes rettigheter i henhold til denne forordning er krenket, bør vedkommende ha rett til å gi et ideelt organ eller en ideell organisasjon eller sammenslutning som er opprettet i samsvar med en medlemsstats nasjonale rett, som har vedtektsfestede mål som er i allmennhetens interesse, og som er aktiv på området vern av personopplysninger, fullmakt til å klage til en tilsynsmyndighet på vedkommendes vegne, utøve retten til rettslig prøving på vegne av de registrerte eller, dersom det er fastsatt i medlemsstatenes nasjonale rett, utøve retten til å motta erstatning på vegne av de registrerte. En medlemsstat kan fastsette at nevnte organ, organisasjon eller sammenslutning, uavhengig av fullmakten fra en registrert, skal ha rett til å inngi klage i den aktuelle medlemsstaten samt ha rett til effektivt rettsmiddel dersom den har grunn til å tro at en registrerts rettigheter er blitt krenket som følge av en behandling av personopplysninger som er i strid med bestemmelsene i denne forordning. Nevnte organ, organisasjon eller sammenslutning kan ikke kreve erstatning på vegne av en registrert uavhengig av den registrertes fullmakt.
143. Enhver fysisk eller juridisk person har rett til å bringe en sak om oppheving av Personvernrådets beslutninger inn for Domstolen på vilkårene fastsatt i artikkel 263 i TEUV. De berørte tilsynsmyndighetene som slike beslutninger er rettet til, må, dersom de ønsker å bestride dem, reise sak innen to måneder etter at beslutningene er meddelt dem, i samsvar med 263 i TEUV. Dersom en behandlingsansvarlig, databehandler eller klager er direkte og individuelt berørt av Personvernrådets beslutninger, kan disse, i samsvar med artikkel 263 i TEUV, reise sak om oppheving av nevnte

beslutninger innen to måneder etter at beslutningene er offentliggjort på Personvernrådets nettsted. Uten at det berører denne rett i henhold til artikkel 263 i TEUV, bør enhver fysisk eller juridisk person ha rett til effektiv rettslig prøving ved vedkommende nasjonale domstol av en beslutning som er truffet av en tilsynsmyndighet, og som har rettsvirkning for vedkommende. En slik beslutning gjelder særlig tilsynsmyndighetens myndighet til å foreta undersøkelser, til å vedta korrigerende tiltak og til å godkjenne eller avslå eller avvise klager. Retten til effektiv rettslig prøving omfatter imidlertid ikke tiltak truffet av tilsynsmyndighetene som ikke er rettslig bindende, f.eks. uttalelser eller råd fra tilsynsmyndigheten. Saker som reises mot en tilsynsmyndighet, bør bringes inn for domstolene i medlemsstaten der tilsynsmyndigheten er etablert, og bør føres i samsvar med prosessretten i nevnte medlemsstat. Nevnte domstoler bør ha full domsmyndighet, som bør omfatte myndighet til å undersøke alle faktiske og rettslige forhold som gjelder tvisten de har fått seg forelagt.

Dersom en tilsynsmyndighet har avslått eller avvist en klage, kan klageren bringe saken inn for domstolene i samme medlemsstat. Når det gjelder rettslig prøving i forbindelse med anvendelsen av denne forordning, kan, eller i tilfellet fastsatt i artikkel 267 i TEUV, skal nasjonale domstoler som anser en avgjørelse om spørsmålet som nødvendig for å avsi dom, anmode Domstolen om en forhåndsavgjørelse om fortolkningen av unionsretten, herunder denne forordning. Dersom en avgjørelse truffet av en tilsynsmyndighet som gjennomfører en beslutning truffet av Personvernrådet, bestrides ved en nasjonal domstol, og det er uenighet om gyldigheten av Personvernrådets beslutning, har nevnte nasjonale domstol ikke myndighet til å erklære Personvernrådets beslutning for ugyldig, men skal, dersom den anser at beslutningen er ugyldig, henvise spørsmålet om gyldighet til Domstolen i samsvar med artikkel 267 i TEUV som fortolket av Domstolen. En nasjonal domstol kan imidlertid ikke henvise et spørsmål om gyldigheten av en beslutning truffet av Personvernrådet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person som har hatt mulighet til reise sak om oppheving av nevnte beslutning, særlig dersom vedkommende var direkte eller personlig berørt av nevnte beslutning, men ikke har gjort dette innen fristen fastsatt i artikkel 263 i TEUV.

144. Dersom en domstol for hvilken det er anlagt sak mot en avgjørelse truffet av en tilsynsmyndighet, har grunn til å tro at en sak som gjelder samme behandling, f.eks. med samme saksgjenstand og utført av samme behandlingsansvarlig eller databehandler, eller som har samme saksgrunnlag, er brakt inn for en vedkommende domstol i en annen medlemsstat, bør den kontakte nevnte domstol for å få bekreftet at det foreligger slike relaterte saker. Dersom det verserer relaterte saker for en domstol i en annen medlemsstat, kan enhver annen domstol enn den som saken først ble brakt inn for, utsette saken eller, på anmodning fra en av partene, erklære seg ikke domsmyndig til fordel for domstolen som saken først ble brakt inn for, forutsatt at nevnte domstol har domsmyndighet i den aktuelle saken, og at konsolidering av slike relaterte saker er tillatt i henhold til medlemsstatens nasjonale rett. Saker anses for å være relaterte når de er så tett forbundet at det er hensiktsmessig å behandle og avgjøre dem sammen, for å unngå risikoen for uforenlige rettsavgjørelser som følge av at de behandles hver for seg.
145. Når det gjelder saker mot en behandlingsansvarlig eller databehandler, bør saksøkeren ha valget mellom å bringe saken inn for domstolene i medlemsstatene der den behandlingsansvarlige eller databehandleren har en virksomhet, eller der den registrerte er bosatt, med mindre den behandlingsansvarlige er en offentlig myndighet i en medlemsstat som handler innenfor rammen av sin offentlige myndighet.
146. Den behandlingsansvarlige eller databehandleren bør yte erstatning for enhver skade som en person kan bli påført som følge av behandling som er i strid med bestemmelsene i denne forordning. Den behandlingsansvarlige eller databehandleren bør fritas for erstatningsansvar dersom vedkommende kan bevise at vedkommende på ingen måte er ansvarlig for skaden. Begrepet «skade» bør tolkes vidt på bakgrunn av Domstolens rettspraksis og på en måte som fullt ut gjenspeiler målene i denne forordning. Dette berører ikke eventuelle krav om skadeserstatning som følge av overtredelse av andre bestemmelser i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett. Behandling som er i strid med bestemmelsene i denne forordning, omfatter også behandling som er i strid med bestemmelser i delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter vedtatt i samsvar med denne forordning og medlemsstatenes nasjonale rett som presiserer bestemmelsene i denne forordning. De registrerte bør få full og effektiv erstatning for den skade de har lidd. Dersom behandlingsansvarlige eller databehandlere er involvert i den samme behandlingen, bør den enkelte behandlingsansvarlige eller databehandler holdes ansvarlig for hele skaden. Dersom de er involvert i samme rettergang i samsvar med medlemsstatenes nasjonale rett, kan erstatningen imidlertid fordeles i henhold til den enkelte

behandlingsansvarliges eller databehandlers ansvar for skaden som behandlingen har forvoldt, forutsatt at den registrerte som har lidd skaden, er sikret full og effektiv erstatning. Enhver behandlingsansvarlig eller databehandler som har betalt full erstatning, kan deretter gjøre regress gjeldende mot andre behandlingsansvarlige eller databehandlere som har vært involvert i samme behandling.

147. Når denne forordning inneholder særlige bestemmelser om domsmyndighet, særlig når det gjelder saker om adgang til rettsmidler, herunder for å oppnå erstatning, mot en behandlingsansvarlig eller databehandler, bør allmenne bestemmelser om domsmyndighet, f.eks. bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1215/2012,¹³ ikke berøre anvendelsen av nevnte særlige bestemmelser.
148. For å styrke håndhevingen av bestemmelsene i denne forordning bør det ved overtredelse av denne forordning ilegges sanksjoner, herunder overtredelsesgebyr, i tillegg til eller i stedet for egnede tiltak som tilsynsmyndigheten pålegger i henhold til denne forordning. Ved mindre overtredelser eller dersom overtredelsesgebyret som kan bli ilagt, vil utgjøre en uforholdsmessig stor byrde for en fysisk person, kan det gis en irettesettelse i stedet for et overtredelsesgebyr. Det bør imidlertid tas behørig hensyn til overtredelsens art, alvorlighetsgrad og varighet, om den er gjort forsettlig, tiltak som er truffet for å redusere den forvoldte skade, graden av ansvar eller eventuelle relevante tidligere overtredelser, måten tilsynsmyndigheten fikk kjennskap til overtredelsen på, overholdelse av tiltak truffet overfor den behandlingsansvarlige eller databehandleren, overholdelse av atferdsnormer samt andre skjerpene eller formildende faktorer. Ilegging av sanksjoner, herunder overtredelsesgebyr, bør være omfattet av nødvendige prosessuelle garantier i samsvar med de allmenne prinsippene i unionsretten og i pakten, herunder et effektivt rettslig vern og en rettferdig rettergang.
149. Medlemsstatene bør også kunne fastsette regler om strafferettslige sanksjoner ved overtredelse av denne forordning, herunder ved overtredelse av nasjonale regler vedtatt i henhold til og innenfor rammen av denne forordning. Disse strafferettslige sanksjonene kan også omfatte muligheten til å inndra en eventuell fortjeneste som er oppnådd som følge av overtredelse av denne forordning. Ilegging av strafferettslige sanksjoner for overtredelse av nevnte nasjonale regler samt av administrative sanksjoner bør imidlertid ikke føre til et brudd på *ne bis in idem*-prinsippet slik det tolkes av Domstolen.
150. For å styrke og harmonisere de administrative sanksjonene for overtredelse av denne forordning bør hver tilsynsmyndighet ha myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr. Denne forordning bør definere overtredelser og den øvre grensen og kriteriene for fastsettelse av de tilhørende overtredelsesgebyrene, som bør bestemmes av vedkommende tilsynsmyndighet i hvert enkelt tilfelle, idet det tas hensyn til alle forhold som er relevante for den bestemte situasjonen, og idet det tas behørig hensyn særlig til overtredelsens art, alvorlighetsgrad, varighet og konsekvenser samt tiltakene som er truffet for å sikre samsvar med forpliktelsene i denne forordning, og for å forebygge eller redusere konsekvensene av overtredelsen. Dersom et foretak ilegges overtredelsesgebyr, bør et foretak for disse formål forstås som et foretak i henhold til artikkel 101 og 102 i TEUV. Dersom personer som ikke er foretak, ilegges overtredelsesgebyr, bør tilsynsmyndigheten ved fastsettelse av en egnet størrelse på overtredelsesgebyret ta hensyn til det generelle inntektsnivået i medlemsstaten samt til personens økonomiske situasjon. Konsistensmekanismen kan også brukes for å fremme en ensartet anvendelse av overtredelsesgebyrer. Det bør være opp til medlemsstatene å bestemme om og i hvilken grad offentlige myndigheter bør kunne ilegges overtredelsesgebyr. Ilegging av et overtredelsesgebyr eller utstedelse av en advarsel berører ikke anvendelsen av tilsynsmyndighetenes øvrige myndighet eller andre sanksjoner i henhold til denne forordning.
151. Rettsordenen i Danmark og Estland tillater ikke overtredelsesgebyr som fastsatt i denne forordning. Bestemmelsene om overtredelsesgebyr kan i Danmark anvendes ved at gebyr ilegges av vedkommende nasjonale domstoler som en strafferettslig sanksjon, og i Estland ved at gebyr ilegges av tilsynsmyndigheten innenfor rammen av en forseelsesprosedyre, forutsatt at en slik anvendelse av bestemmelsene i disse medlemsstatene har en virkning som tilsvarer virkningen av overtredelsesgebyrer ilagt av tilsynsmyndigheter. Vedkommende nasjonale domstoler bør derfor ta hensyn til anbefalingen fra tilsynsmyndigheten som har initiert gebyret. I alle tilfeller bør gebyrene som ilegges, være virkningsfulle, stå i et rimelig forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
152. Når denne forordning ikke harmoniserer administrative sanksjoner eller dersom det er nødvendig i andre tilfeller, f.eks. ved alvorlige overtredelser av denne forordning, bør medlemsstatene innføre et system som gjør det mulig å ilegge effektive, forholdsmessige og avskrekkende sanksjoner.

Sanksjonenes art, dvs. om de er strafferettslige eller administrative, bør fastsettes i medlemsstatenes nasjonale rett.

153. I medlemsstatenes nasjonale rett bør reglene for ytrings- og informasjonsfrihet, herunder med henblikk på journalistiske, akademiske, kunstneriske og/eller litterære ytringer, bringes i samsvar med retten til vern av personopplysninger i henhold til denne forordning. Det bør fastsettes unntak eller fritak fra visse bestemmelser i denne forordning for behandling av personopplysninger som utelukkende finner sted i journalistisk øyemed eller med henblikk på akademiske, kunstneriske eller litterære ytringer, dersom dette er nødvendig for å bringe retten til vern av personopplysninger i samsvar med retten til ytrings- og informasjonsfrihet som nedfelt i artikkel 11 i pakten. Dette bør særlig gjelde behandling av personopplysninger på det audiovisuelle området og i nyhetsarkiver og pressebiblioteker. Medlemsstatene bør derfor treffe lovgivningsmessige tiltak som fastsetter de fritak og unntak som er nødvendige for å oppnå en balanse mellom disse grunnleggende rettighetene. Medlemsstatene bør vedta nevnte fritak og unntak med hensyn til allmenne prinsipper, den registrertes rettigheter, den behandlingsansvarlige og databehandleren, overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner, de uavhengige tilsynsmyndighetene, samarbeid og ensartethet samt særlige databehandlingssituasjoner. Dersom slike fritak eller unntak varierer fra en medlemsstat til en annen, bør retten i medlemsstaten som den behandlingsansvarlige er underlagt, få anvendelse. For å ta høyde for viktigheten av retten til ytringsfrihet i ethvert demokratisk samfunn må begreper som er knyttet til denne friheten, f.eks. journalistikk, tolkes bredt.
154. Denne forordning gir mulighet for at det ved anvendelse av denne forordning kan tas hensyn til prinsippet om allmennhetens rett til innsyn i offentlige dokumenter. Innsyn i offentlige dokumenter kan anses for å være i allmennhetens interesse. Personopplysninger i dokumenter som oppbevares av en offentlig myndighet eller et offentlig organ, bør kunne offentliggjøres av nevnte myndighet eller organ dersom dette er fastsatt i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som den offentlige myndigheten eller det offentlige organet er underlagt. Nevnte lovbestemmelser bør bringe allmennhetens rett til innsyn i offentlige dokumenter og viderebruk av informasjon fra offentlig sektor i samsvar med retten til vern av personopplysninger, og kan derfor inneholde bestemmelser om det nødvendige samsvaret med retten til vern av personopplysninger i henhold til denne forordning. Offentlige myndigheter og organer bør i denne forbindelse omfatte alle myndigheter eller andre organer som omfattes av medlemsstatenes nasjonale rett om dokumentinnsyn. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/98/EF¹⁴ opprettholder og berører på ingen måte beskyttelsesnivået for fysiske personer ved behandling av personopplysninger i henhold til bestemmelsene i unionsretten og medlemsstatenes nasjonale rett, og det endrer især ikke forpliktelsene og rettighetene fastsatt i denne forordning. Nevnte direktiv bør særlig ikke få anvendelse på dokumenter som det i henhold til innsynsordningene ikke er eller er begrenset innsyn i av hensyn til vern av personopplysninger, og deler av dokumenter som er tilgjengelig i henhold til disse ordningene, men som inneholder personopplysninger hvis viderebruk ved lov er fastsatt som uforenlig med lovgivningen om vern av fysiske personer ved behandling av personopplysninger.
155. I medlemsstatenes nasjonale rett eller tariffavtaler, herunder «arbeidsavtaler», kan det fastsettes særlige regler om behandling av arbeidstakernes personopplysninger i ansettelsesforhold, særlig når det gjelder vilkårene for behandling av personopplysninger i ansettelsesforhold på grunnlag av et samtykke fra den ansatte, formålet med ansettelsen, gjennomføring av ansettelsesavtalen, herunder overholdelse av pliktene fastsatt ved lov eller i tariffavtaler, ledelse, planlegging og organisering av arbeidet, likestilling og mangfold samt helse og sikkerhet på arbeidsplassen, individuell eller kollektiv utøvelse og rett til å nyte godt av rettighetene og fordelene knyttet til ansettelsen samt for å avslutte ansettelsesforholdet.
156. Behandling av personopplysninger for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål bør være omfattet av nødvendige garantier som sikrer den registrertes rettigheter og friheter i henhold til denne forordning. Disse garantiene bør sikre at det er innført tekniske og organisatoriske tiltak for særlig å sikre overholdelse av prinsippet om dataminimering. Viderebehandling av personopplysninger for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål skal utføres etter at den behandlingsansvarlige har foretatt en vurdering av om det er mulig å oppfylle nevnte formål ved å behandle opplysninger som ikke eller ikke lenger gjør det mulig å identifisere de registrerte, forutsatt at det foreligger nødvendige garantier (f.eks. pseudonymisering av opplysningene). Medlemsstatene bør fastsette nødvendige garantier for behandling av

personopplysninger for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål. Medlemsstatene bør på særlige vilkår og med forbehold for nødvendige garantier for de registrerte ha rett til å fastsette spesifikasjoner og unntak med hensyn til informasjonskravene og retten til retting, sletting, til å bli glemt, til begrensning av behandling, til dataportabilitet og til å protestere i forbindelse med behandling av personopplysninger for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål. De aktuelle vilkårene og garantiene kan omfatte særlige framgangsmåter som gjør det mulig for registrerte å utøve nevnte rettigheter dersom dette er egnet med henblikk på formålene med den spesifikke behandlingen, samt tekniske og organisatoriske tiltak som tar sikte på å minimere behandlingen av personopplysninger i henhold til forholdsmessighets- og nødvendighetsprinsippet. Behandling av personopplysninger for vitenskapelige formål bør også utføres i samsvar med annet relevant regelverk, f.eks. om kliniske utprøvinger.

157. Ved å koble sammen opplysninger fra forskjellige registre kan forskere oppnå ny og svært verdifull kunnskap om utbredte sykdomstilstander som hjerte- og karsykdommer, kreft og depresjon. På grunnlag av registre kan forskningsresultater forbedres, ettersom registrene omfatter større befolkningsgrupper. Innen samfunnsvitenskap gjør registerforskning det mulig for forskere å få viktig kunnskap om den langsiktige sammenhengen mellom en rekke sosiale forhold, f.eks. arbeidsløshet og utdanning, og andre livsvilkår. Forskningsresultater oppnådd gjennom registerforskning gir omfattende kunnskap av høy kvalitet som kan danne grunnlaget for utformingen og gjennomføringen av en kunnskapsbasert politikk, forbedre livskvaliteten til en rekke mennesker og gjøre sosialtjenester mer effektive. For å fremme vitenskapelig forskning kan personopplysninger behandles for formål knyttet til vitenskapelig forskning, med forbehold for nødvendige vilkår og garantier fastsatt i unionsretten eller i medlemsstatenes nasjonale rett.
158. Dersom personopplysninger behandles for arkivformål, bør denne forordning også få anvendelse på slik behandling, men ikke på avdøde personer. Offentlige myndigheter eller offentlige eller private organer som oppbevarer fortegnelser av allmenn interesse, bør være tjenester som i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett har en rettslig forpliktelse til å innhente, bevare, vurdere, organisere, beskrive, kommunisere, fremme, spre og gi tilgang til fortegnelser av varig verdi i allmennhetens interesse. Medlemsstatene bør også ha rett til å fastsette at personopplysninger kan viderebehandles for arkivformål, f.eks. for å framlegge spesifikk informasjon om politisk atferd under tidligere totalitære regimer, folkemord, forbrytelser mot menneskeheten, særlig holocaust, eller krigsforbrytelser.
159. Når personopplysninger behandles i forbindelse med formål knyttet til vitenskapelig forskning, bør denne forordning også få anvendelse på slik behandling. I denne forordning bør behandling av personopplysninger i forbindelse med formål knyttet til vitenskapelig forskning tolkes vidt og f.eks. omfatte teknologisk utvikling og demonstrasjon, grunnleggende forskning, anvendt forskning og privatfinansiert forskning. I tillegg bør den ta hensyn til Unionens mål om å skape et europeisk forskningsområde i henhold til artikkel 179 nr. 1 i TEUV. Formål knyttet til vitenskapelig forskning bør også omfatte studier som utføres i allmennhetens interesse på området folkehelse. For å ta hensyn til de særlige forholdene som gjelder ved behandling av personopplysninger i forbindelse med vitenskapelig forskning, bør særlige vilkår få anvendelse, særlig med hensyn til publisering eller annen utlevering av personopplysninger i forbindelse med nevnte formål. Dersom resultatet av den vitenskapelige forskningen, særlig på området helse, berettiger ytterligere tiltak i den registrertes interesse, bør de allmenne bestemmelsene i denne forordning få anvendelse med henblikk på nevnte tiltak.
160. Når personopplysninger behandles i forbindelse med formål knyttet til historisk forskning, bør denne forordning også få anvendelse på slik behandling. Dette bør også omfatte historisk forskning og genealogisk forskning, idet det tas hensyn til at denne forordning ikke bør få anvendelse på avdøde personer.
161. Når det gjelder samtykke til å delta i vitenskapelige forskningsaktiviteter i forbindelse med kliniske utprøvinger, bør de relevante bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 536/2014¹⁵ få anvendelse.
162. Når personopplysninger behandles for statistiske formål, bør denne forordning få anvendelse på slik behandling. I unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett bør det innenfor rammene av denne forordning fastsettes statistisk innhold, tilgangskontroll, spesifikasjoner for behandling av

personopplysninger for statistiske formål og egnede tiltak for å sikre den registrertes rettigheter og friheter samt for å sikre konfidensiell behandling av statistiske opplysninger. Med statistiske formål menes enhver innsamling og behandling av personopplysninger som er nødvendig i forbindelse med statistiske undersøkelser eller for å framskaffe statistiske resultater. Nevnte statistiske resultater kan deretter brukes til forskjellige formål, herunder til vitenskapelig forskning. Det statistiske formålet innebærer at resultatet av behandlingen for statistiske formål ikke er personopplysninger, men aggregerte data, og at dette resultatet eller personopplysningene ikke brukes som støtte for tiltak eller avgjørelser som gjelder en bestemt fysisk person.

163. De konfidensielle opplysningene som Unionens og nasjonale statistikkmyndigheter samler inn for å utarbeide offisiell EU-statistikk og offisiell nasjonal statistikk, bør vernes. EU-statistikk bør utvikles, utarbeides og formidles i samsvar med de statistiske prinsippene fastsatt i artikkel 338 nr. 2 i TEUV, mens nasjonal statistikk også bør være i samsvar med medlemsstatenes nasjonale rett. Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 223/2009¹⁶ er det fastsatt ytterligere spesifikasjoner for konfidensiell behandling av statistiske opplysninger i Europa.
164. Når det gjelder tilsynsmyndighetenes myndighet til å få tilgang til personopplysninger fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren og adgang til deres lokaler, kan medlemsstatene innenfor rammene av denne forordning ved lov vedta særlige regler for å sikre yrkesmessig eller annen tilsvarende taushetsplikt, i den grad det er nødvendig for å bringe retten til vern av personopplysning i samsvar med yrkesmessig taushetsplikt. Dette berører ikke medlemsstatenes eksisterende forpliktelser til å vedta regler om taushetsplikt dersom det kreves i unionsretten.
165. Denne forordning respekterer og berører ikke den status kirker og religiøse sammenslutninger eller samfunn har i henhold til eksisterende forfatningsrett i medlemsstatene, som anerkjent i artikkel 17 i TEUV.
166. For å oppfylle målene i denne forordning, som er å verne fysiske personers grunnleggende rettigheter og friheter og særlig deres rett til vern av personopplysninger, og for å sikre fri utveksling av personopplysninger i Unionen, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen. Det bør særlig vedtas delegerede rettsakter om kriteriene for og kravene til sertifiseringsmekanismer, informasjon som skal gis ved hjelp av standardiserte ikoner, og framgangsmåter for å tilveiebringe nevnte ikoner. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerede rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
167. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet når dette er fastsatt i denne forordning. Nevnte myndighet bør utøves i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011. I denne forbindelse bør Kommisjonen vurdere særlige tiltak for svært små, små og mellomstore bedrifter.
168. Undersøkellesprosedyren bør brukes når det vedtas gjennomføringsrettsakter om standardavtalevilkår mellom behandlingsansvarlige og databehandlere og mellom databehandlere; atferdsnormer; tekniske standarder og sertifiseringsmekanismer; det tilstrekkelige beskyttelsesnivået som sikres av en tredjestat, et territorium eller en angitt sektor i nevnte tredjestat eller en internasjonal organisasjon; standard personvernbestemmelser; formater og framgangsmåter for elektronisk utveksling av informasjon mellom behandlingsansvarlige, databehandlere og tilsynsmyndigheter med tanke på bindende virksomhetsregler; gjensidig bistand samt ordninger for elektronisk utveksling av informasjon mellom tilsynsmyndigheter og mellom tilsynsmyndigheter og Personvernrådet.
169. Kommisjonen bør vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning når tilgjengelig dokumentasjon viser at en tredjestat, et territorium eller en angitt sektor i nevnte tredjestat eller en internasjonal organisasjon ikke sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå, og tvingende og presserende hensyn krever det.
170. Ettersom målet for denne forordning, som er å sikre et ensartet nivå for vern av fysiske personer og fri flyt av personopplysninger i hele Unionen, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union (TEU). I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

171. Direktiv 95/46/EF bør oppheves ved denne forordning. Behandling som allerede pågår på anvendelsesdatoen for denne forordning, bør bringes i samsvar med denne forordning senest to år etter at denne forordning har trådt i kraft. Når behandlingen bygger på et samtykke i henhold til direktiv 95/46/EF, trenger den registrerte ikke å gi sitt samtykke på nytt for at den behandlingsansvarlige skal kunne fortsette nevnte behandling etter anvendelsesdatoen for denne forordning, dersom samtykket ble gitt i samsvar med vilkårene i denne forordning. Beslutninger truffet av Kommisjonen og godkjenninger gitt av tilsynsmyndigheter på grunnlag av direktiv 95/46/EF skal fortsette å gjelde fram til de endres, erstattes eller oppheves.
172. EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i forordning (EF) nr. 45/2001 og avga uttalelse 7. mars 2012.¹⁷
173. Denne forordning bør få anvendelse på alle forhold som gjelder vern av grunnleggende rettigheter og friheter i forbindelse med behandling av personopplysninger, som ikke er underlagt særlige forpliktelser med samme formål som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF,¹⁸ herunder den behandlingsansvarliges forpliktelser og fysiske personers rettigheter. For å avklare forholdet mellom denne forordning og direktiv 2002/58/EF bør nevnte direktiv derfor endres. Når denne forordning er vedtatt, bør det foretas en ny gjennomgåelse av direktiv 2002/58/EF, særlig for å sikre samsvar med denne forordning.

vedtatt denne forordning:

- 1 EUT C 229 av 31.7.2012, s. 90.
- 2 EUT C 391 av 18.12.2012, s. 127.
- 3 Europaparlamentets holdning av 12. mars 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning ved første behandling av 8. april 2016 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Europaparlamentets holdning av 14. april 2016.
- 4 Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).
- 5 Kommisjonsrekommendasjon av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (C(2003) 1422) (EFT L 124 av 20.5.2003, s. 36).
- 6 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).
- 7 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger med henblikk på å forebygge, etterforske, avsløre eller straffeforfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner, om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av Rådets rammebeslutning 2008/977/JIS (se side 89 i denne EUT).
- 8 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/31/EF av 8. juni 2000 om visse rettslige aspekter ved informasjonssamfunnstjenester, særlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») (EFT L 178 av 17.7.2000, s. 1).
- 9 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/24/EU av 9. mars 2011 om anvendelse av pasientrettigheter ved helsetjenester over landegrensene (EUT L 88 av 4.4.2011, s. 45).
- 10 Rådsdirektiv 93/13/EØF av 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrukeravtaler (EFT L 95 av 21.4.1993, s. 29).
- 11 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1338/2008 av 16. desember 2008 om fellesskapsstatistikker over folkehelse og helse og sikkerhet på arbeidsplassen (EUT L 354 av 31.12.2008, s. 70).
- 12 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).
- 13 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1215/2012 av 12. desember 2012 om domsmyndighet og anerkjennelse og fullbyrdelse av rettsavgjørelser på det sivilrettslige og handelsrettslige område (EUT L 351 av 20.12.2012, s. 1).
- 14 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/98/EF av 17. november 2003 om viderebruk av informasjon fra offentlig sektor (EUT L 345 av 17.11.2003, s. 1).
- 15 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 536/2014 av 16. april 2014 om kliniske utprøvinger av legemidler for mennesker og om oppheving av direktiv 2001/20/EF (EUT L 158 av 27.5.2014, s. 1).
- 16 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 223/2009 av 11. mars 2009 om europeisk statistikk og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om oversending av fortrolige statistiske opplysninger til De europeiske fellesskaps statistikkontor, rådsforordning (EF) nr. 322/97 om fellesskapsstatistikker og rådsbeslutning 89/382/EØF, Euratom om nedsettelse av en komité for De europeiske fellesskaps statistiske program (EUT L 87 av 31.3.2009, s. 164).
- 17 EUT C 192 av 30.6.2012, s. 7.
- 18 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon) (EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37).

KAPITTEL I Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1. Formål og mål

1. Denne forordning fastsetter regler om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger samt regler om fri utveksling av personopplysninger.
2. Denne forordning sikrer vern av fysiske personers grunnleggende rettigheter og friheter, særlig deres rett til vern av personopplysninger.
3. Fri utveksling av personopplysninger i Unionen skal verken begrenses eller forbyes av årsaker knyttet til vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a1

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 1. Formål og mål

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Artikkel 1](#) slår fast formålene med forordningen. Overordnet skal den sikre vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger, men også sikre fri utveksling av personopplysninger i EU/EØS samt å fastsette ensartede regler i EU/EØS. Forordningen erstatter det tidligere Europaparlaments- og Rådsdirektiv [95/46/EF](#) av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger. Forordningen viderefører i stor grad både systematikk, terminologi, og de prinsipper som ble lagt til grunn i [Personverndirektivet 1995](#), se [Prop. 56 LF \(2017–2018\) s. 9](#). Ikke desto mindre har forordningen langt flere detaljerte bestemmelser enn [Personverndirektivet 1995](#).

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 1 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Her identifiseres to av forordningens formål. Dels det å verne fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og dels å sikre fri utveksling av personopplysninger innenfor EU/EØS. Dette er samme formål som var i [Personverndirektivet 1995](#).

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 1 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Her angis et helt grunnleggende formål, at forordningen skal sikre vern av fysiske personers grunnleggende rettigheter og friheter. Ordlyden viser til den Europeiske Unions pakt om grunnleggende rettigheter [2010/C83/02](#) (Charter of Fundamental Rights of the European Union). I dennes [artikkel 8](#) angis at rett til vern av personopplysninger er en grunnleggende rettighet og det er denne rettigheten forordningens [artikkel 1](#) nr. 2 viser til. Det samme følger også av [Traktaten om den Europeiske Unions virkemåte](#) (TEUV), dens [artikkel 16](#) andre ledd, der det står at alle rett til vern av personopplysninger om seg selv. Traktatens [artikkel 16](#) nr. 2 gir Europaparlamentet og Europarådet kompetanse til å fastsette regler for behandling av personopplysninger i EU. Retten til personlig integritet og privatliv anses som en universell menneskerettighet og er i tillegg til EMK [artikkel 8](#) også nedfelt i Grunnlovens [§ 102](#). Fortalepunkt 4 angir at behandling av personopplysninger bør ha som formål og tjeneste å tjene menneskeheten samt at retten til personvern er en rettighet som må veies opp mot andre grunnleggende rettigheter. Dette er i tråd med forholdsmessighetsprinsippet. Retten til personvern er ikke en absolutt menneskerettighet, men en rettighet som kan måtte vike for andre grunnleggende interesser og rettigheter. Se mer om dette i [artikkel 85](#) og personopplysningsloven [§ 3](#). Fortalepunkt 2 angir at forordningen skal bidra til å skape frihet, sikkerhet og rettferdighet,

gjennomføring av en økonomisk union, bidra til en økonomisk og sosial fremgang samt styrke og samle økonomiene i det indre markedet og fysiske personers velferd. Ny teknologisk utvikling har vært mye av bakgrunnen for oppdateringen av lovverket fra [Personvern direktivet 1995](#) til forordningen. Den teknologiske utviklingen fremheves i [fortalepunkt 6](#) som noe av begrunnelsen for det nye regelverket.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 1 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bakgrunnen for formuleringen er at man ønsker å sikre et godt og ens personvern i Unionen, slik at utveksling av personopplysninger ikke hindres fordi et land har dårligere personvern enn de øvrige. Samtidig medfører formuleringen at andre årsaker enn personvern, kan utgjøre lovlige hindringer for utveksling av personopplysninger. Se f.eks. artikkel 2 nr. 2 bokstav a, der opplysninger kan unntas forordningens virkeområde av hensyn til rikets sikkerhet.

Artikkel 2. Saklig virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på helt eller delvis automatisert behandling av personopplysninger og på ikke-automatisert behandling av personopplysninger som inngår i eller skal inngå i et register.
2. Denne forordning får ikke anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres
  - a. i forbindelse med utøvelse av en aktivitet som ikke omfattes av unionsretten,
  - b. av medlemsstatene når de utøver aktiviteter som omfattes av avdeling V kapittel 2 i TEU,
  - c. av en fysisk person som ledd i rent personlige eller familiemessige aktiviteter,
  - d. av vedkommende myndigheter med henblikk på å forebygge, etterforske, avsløre eller straffeforfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner, herunder vern mot og forebygging av trusler mot den offentlige sikkerhet.
3. Forordning (EF) nr. 45/2001 får anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer. Forordning (EF) nr. 45/2001 og andre av Unionens rettsakter som får anvendelse på slik behandling av personopplysninger, skal tilpasses prinsippene og reglene i denne forordning i samsvar med artikkel 98.
4. Denne forordning berører ikke anvendelsen av direktiv 2000/31/EF, særlig reglene for tjenesteytende mellommenns ansvar i artikkel 12-15 i nevnte direktiv.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a2

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 2. Saklig virkeområde

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 13–21](#) og 27.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 2 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Forordningen skal anvendes på helt eller delvis automatisert behandling av personopplysninger og på ikke-automatisert behandling av personopplysninger som inngår i eller skal inngå i et register. Begrepene «behandling», «personopplysninger» og «register» er legaldefinert i [artikkel 4](#). Begrepet «automatisert» er ikke legaldefinert, men gjelder behandling av personopplysninger som utføres eller kontrolleres av en maskin og dermed uten eller med liten grad av menneskelig medvirkning. Dette vil typisk gjelde behandling som utføres av datamaskiner. Med dagens bruk av IT-teknologi, vil svært mange behandlinger anses å være automatisert. En ikke-automatisert behandling er en behandling som utføres av mennesker. Det kan f.eks. være notater i en notatblokk, eller et papirarkiv. Dersom slike

notater skal inngå i et register, gjelder reglene likevel. Register er legaldefinert i [artikkel 4](#) nr. 6. Et sentralt kriterium for at ikke-automatisert behandling omfattes av regelverket, er at informasjonen er gjenfinnbar.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 2 2. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Unntaket innebærer at all aktivitet som faller utenfor EU-/EØS-retten, også faller utenfor forordningens regler. Et eksempel på dette, er nasjonal sikkerhetspolitikk som ikke omfattes av forordningens virkeområde. Se også [fortalepunkt 16](#).

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 2 2. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angår EUs felles sikkerhets- og forsvarspolitik, og unntar behandling medlemsstatene utfører når de utøver aktiviteter som dekkes av [Traktaten om den Europeiske Union](#) (TEU, eller Lisboa-traktaten) TEU [avdeling V kapittel 2](#) om særlige bestemmelser om EUs felles utenriks- og sikkerhetspolitikk. Disse er underlagt andre prosedyreregler enn ordinære politiske områder i EU.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 2 2. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen unntar visse behandlinger når de utføres som et ledd i en rent personlig eller familiemessig aktivitet. Det må være en fysisk person som utfører behandlingen og den kan kun skje i forbindelse med aktiviteter i rent personlige eller familiemessige sammenhenger. Fortalepunkt 18 angir at slik aktivitet ikke kan være knyttet til kommersiell eller profesjonell aktivitet. Typiske eksempler som omfattes er korrespondanse, adresselister, aktivitet i sosiale nettverk o.l. I EU-domstolens sak [C-212/13](#) (Ryneš), ble en tilsvarende bestemmelse i [Personverndirektivet 1995](#) anvendt. Dommen sier at unntaket må tolkes restriktivt og at det bare er «purely» personlige eller familiemessige aktiviteter som unntas. Saken gjaldt et privat overvåkingskamera ved en privat bolig som delvis filmet et nabo hus og det offentlige fortauet utenfor eiendommen. EU-domstolen konkluderte med at dette ikke var strengt personlig eller familiemessig, og unntaket kunne derfor ikke benyttes. Fortalepunkt 27 angir at det kan gis retningslinjer for behandlinger av personopplysninger om avdøde personer. Se også [C-101/01](#) (Lindqvist).

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 2 2. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Som del av strafferettspleien, unntas her politiets og påtalemyndighetens virksomhet fra forordningens virkeområde. Deres aktivitet reguleres av et eget direktiv, Europaparlaments- og Rådskommisjonen (EU) [2016/680](#) av 27. april 2016 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheters behandling av personopplysninger med henblikk på å forebygge, etterforske, avsløre eller rettsforfølge straffbare handlinger og fullbyrde strafferettslige sanksjoner og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av Rådets rammeavtale [2008/977/RIA](#), som regulerer dette. Direktivet er gjennomført i norsk rett ved lov [28. mai 2010 nr. 16](#) om behandling av opplysninger i politiet og påtalemyndigheten (*politiregisterloven*) med tilhørende forskrifter.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 2 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Artikkel 2](#) nr. 3 slår fast at forordningen ikke får anvendelse på den behandling av personopplysninger som utføres av EUs egne organer. Dette reguleres av [forordning \(EF\) nr. 45/2001](#).

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 2 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Artikkel 2](#) nr. 4 slår fast at Europaparlaments- og Rådsdirektiv [2000/31/EF](#) av 8. juni 2000 om visse rettslige aspekter ved informasjonstjenester, særlig elektronisk handel, ikke berøres av forordningen. Dette direktivet er således *lex specialis* i forhold til forordningen.

Artikkel 3. Geografisk virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres i forbindelse med aktivitetene ved virksomheten til en behandlingsansvarlig eller en databehandler i Unionen, uavhengig av om behandlingen finner sted i Unionen eller ikke.
2. Denne forordning får anvendelse på behandling av personopplysninger om registrerte som befinner seg i Unionen, og som utføres av en behandlingsansvarlig eller databehandler som ikke er etablert i Unionen, dersom behandlingen er knyttet til
  - a. tilbud av varer eller tjenester til slike registrerte i Unionen, uavhengig av om det kreves betaling fra den registrerte eller ikke, eller
  - b. monitorering av deres atferd, i den grad deres atferd finner sted i Unionen.
3. Denne forordning får anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av en behandlingsansvarlig som ikke er etablert i Unionen, men på et sted der en medlemsstats nasjonale rett får anvendelse i henhold til folkeretten.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a3

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 3. Geografisk virkeområde

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 22–25](#).

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 3 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Her slås det fast at forordningen får anvendelse på behandling av personopplysninger i forbindelse med aktivitetene ved virksomheten til en behandlingsansvarlig eller databehandler i Unionen, uavhengig av om selve behandlingen skjer i Unionen. Spørsmålet vil ofte være om en virksomhet «skjer i» EU. I EU-retten er det vanlig å bruke formuleringer som at en virksomhet er «etablert» om en relevant tilknytning til EU, og denne ordbruken anvendes også i forarbeidene til [Personverndirektivet 1995](#). Dersom en behandlingsansvarlig eller databehandler driver utøvelse av aktivitet gjennom en stabil struktur, anses denne for å være etablert i EU, se [fortalepunkt 22](#). Det er ikke avgjørende hvordan aktiviteten organiseres juridisk. Det spiller derfor ikke avgjørende rolle om aktiviteten utøves gjennom en filial eller et datterselskap. I EU-domstolens sak [C-230/14](#) (Weltimmo) ble en slovakiskregistrert virksomhet ansett for å være etablert i Ungarn. Virksomheten hadde representant, adresse og bankkonto i Ungarn, noe som ble funnet å være nok. Det er den reelle aktiviteten som er avgjørende for vurderingen av om en behandlingsansvarlig eller databehandler er etablert i EU. Som ordlyden angir, er det ikke avgjørende om selve behandlingen skjer utenfor eller i EU. Dette har stor betydning for bruk av databehandlere i andre land utenfor EU, fordi de omfattes av regelverket. Det er heller ikke avgjørende etter bestemmelsen om virksomheten retter seg mot registrerte utenfor EU, gitt at virksomheten faktisk skjer i EU. Se også [Guidelines 3/2018](#) on the territorial scope of the GDPR (Article 3). Se også [C-131/12](#) og [C-507/17](#).

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 3 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I denne bestemmelsen utvides det geografiske virkeområdet for forordningen vesentlig. Behandling av personopplysninger om registrerte som befinner seg i EU omfattes i to tilfeller av regelverket, selv om den behandlingsansvarlige eller en databehandler ikke er etablert i EU. Dette gjelder alternativ a og b i ordlyden.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 3 2. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom en behandling knyttes til tilbud av varer eller tjenester, uavhengig om det kreves vederlag for tjenesten, og de registrerte befinner seg i EU, så omfattes behandlingen av forordningen.

Dersom det skjer en monitorering av registrerte som befinner seg i EU, så omfattes behandlingen også. Begrepet «monitorering» er ikke definert i forordningen, men [fortalepunkt 24](#) angir at for å avklare om en behandlingsaktivitet kan anses som monitorering, skal man se på om det skjer sporing av fysiske personer på internett, herunder mulig påfølgende bruk av teknikker for behandling av personopplysninger som innebærer profilering av en fysisk person, særlig med det formål å treffe avgjørelser om vedkommende eller analysere eller forutsi vedkommendes personlige preferanser, atferd eller holdninger. Artikkel 4 nr. 4 definerer profilering.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 3 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Fortalepunkt](#) nr. 25 angir at ordlyden her medfører at f.eks. en medlemsstats diplomatiske stasjon eller konsulat plikter å følge Personvernforordningen dersom medlemsstatens nasjonale rett får anvendelse der i kraft av folkeretten. For å fastlegge hvilke diplomatiske eller konsulære aktiviteter som er underlagt en medlemsstats nasjonale rett må man se hen til [Wien-konvensjonen om diplomatisk samkvem](#) av 1961 og [Wien-konvensjonen om konsulært samkvem](#) av 1963. En annen konsekvens er at forordningen får anvendelse på et cruiseskip eller annet skip som seiler i internasjonalt farvann dersom skipet er registrert i en medlemsstat.

Artikkel 4. Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «personopplysninger» enhver opplysning om en identifisert eller identifiserbar fysisk person («den registrerte»); en identifiserbar fysisk person er en person som direkte eller indirekte kan identifiseres, særlig ved hjelp av en identifikator, f.eks. et navn, et identifikasjonsnummer, lokaliseringsopplysninger, en nettidentifikator eller ett eller flere elementer som er spesifikke for nevnte fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sosiale identitet,
2. «behandling» enhver operasjon eller rekke av operasjoner som gjøres med personopplysninger, enten automatisert eller ikke, f.eks. innsamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, tilpasning eller endring, gjenfinning, konsultering, bruk, utlevering ved overføring, spredning eller alle andre former for tilgjengeliggjøring, sammenstilling eller samkjøring, begrensning, sletting eller tilintetgjøring,
3. «begrensning av behandling» merking av lagrede personopplysninger med det som mål å begrense behandlingen av disse i framtiden,
4. «profilering» enhver form for automatisert behandling av personopplysninger som innebærer å bruke personopplysninger for å vurdere visse personlige aspekter knyttet til en fysisk person, særlig for å analysere eller forutsi aspekter som gjelder nevnte fysiske persons arbeidsprestasjoner, økonomiske situasjon, helse, personlige preferanser, interesser, pålitelighet, atferd, plassering eller bevegelser,
5. «pseudonymisering» behandling av personopplysninger på en slik måte at personopplysningene ikke lenger kan knyttes til en bestemt registrert uten bruk av tilleggsopplysninger, forutsatt at nevnte tilleggsopplysninger lagres atskilt og omfattes av tekniske og organisatoriske tiltak som sikrer at

- personopplysningene ikke kan knyttes til en identifisert eller identifiserbar fysisk person,
6. «register» enhver strukturert samling av personopplysninger som er tilgjengelig etter særlige kriterier, enten samlingen er plassert sentralt, er desentralisert eller spredt på et funksjonelt eller geografisk grunnlag,
  7. «behandlingsansvarlig» en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighet, en institusjon eller ethvert annet organ som alene eller sammen med andre bestemmer formålet med behandlingen av personopplysninger og hvilke midler som skal benyttes; når formålet med og midlene for behandlingen er fastsatt i unionsretten eller i medlemsstatenes nasjonale rett, kan den behandlingsansvarlige, eller de særlige kriteriene for utpeking av vedkommende, fastsettes i unionsretten eller i medlemsstatenes nasjonale rett,
  8. «databehandler» en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, institusjon eller ethvert annet organ som behandler personopplysninger på vegne av den behandlingsansvarlige,
  9. «mottaker» en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, institusjon eller ethvert annet organ som personopplysninger utleveres til, enten det dreier seg om en tredjepart eller ikke. Offentlige myndigheter som kan motta personopplysninger innenfor rammen av en særskilt undersøkelse i samsvar med unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett, skal imidlertid ikke anses som mottakere; nevnte offentlige myndigheters behandling av slike opplysninger skal være i samsvar med gjeldende regler om vern av personopplysninger i henhold til formålet med behandlingen,
  10. «tredjepart» enhver annen fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, institusjon eller ethvert annet organ enn den registrerte, den behandlingsansvarlige, databehandleren og de personer som under den behandlingsansvarlige eller databehandlerens direkte myndighet har fullmakt til å behandle personopplysninger,
  11. «samtykke» fra den registrerte enhver frivillig, spesifikk, informert og utvetydig viljesytring fra den registrerte der vedkommende ved en erklæring eller en tydelig bekreftelse gir sitt samtykke til behandling av personopplysninger som gjelder vedkommende,
  12. «brudd på personopplysningssikkerheten» et brudd på sikkerheten som fører til utilsiktet eller ulovlig tilintetgjøring, tap, endring, ulovlig spredning av eller tilgang til personopplysninger som er overført, lagret eller på annen måte behandlet,
  13. «genetiske opplysninger» personopplysninger om en fysisk persons nedarvede eller ervervede genetiske egenskaper som gir unik informasjon om den aktuelle fysiske personens fysiologi eller helse, og som særlig er framkommet etter analysering av en biologisk prøve fra den aktuelle fysiske personen,
  14. «biometriske opplysninger» personopplysninger som stammer fra en særskilt teknisk behandling knyttet til en fysisk persons fysiske, fysiologiske eller atferdsmessige egenskaper, og som muliggjør eller bekrefter en entydig identifikasjon av nevnte fysiske person, f.eks. ansiktsbilder eller fingeravtrykksopplysninger,
  15. «helseopplysninger» personopplysninger om en fysisk persons fysiske eller psykiske helse, herunder om ytelse av helsetjenester, som gir informasjon om vedkommendes helsetilstand,
  16. «hovedvirksomhet»:
    - a. når det gjelder en behandlingsansvarlig med virksomheter i mer enn én medlemsstat, stedet for dennes hovedadministrasjon i Unionen, med mindre avgjørelser om formål og midler i forbindelse med behandlingen av personopplysninger treffes i en annen av den behandlingsansvarliges virksomheter i Unionen, og sistnevnte virksomhet har myndighet til å få gjennomført nevnte avgjørelser, i dette tilfellet skal virksomheten som har truffet slike avgjørelser, anses for å være hovedvirksomheten,
    - b. når det gjelder en databehandler med virksomheter i mer enn én medlemsstat, stedet for dennes hovedadministrasjon i Unionen eller, dersom databehandleren ikke har noen hovedadministrasjon i Unionen, databehandlerens virksomhet i Unionen der hoveddelen av behandlingsaktivitetene i forbindelse med aktivitetene ved en databehandleres virksomhet finner sted, i den grad databehandleren er underlagt særlige forpliktelser i henhold til denne forordning,
  17. «representant» en fysisk eller juridisk person som er etablert i Unionen, som den behandlingsansvarlige eller databehandleren har utpekt skriftlig i henhold til artikkel 27, og som representerer den behandlingsansvarlige eller databehandleren med hensyn til de forpliktelser de har i henhold til denne forordning,

18. «foretak» en fysisk eller juridisk person som utøver økonomisk virksomhet, uavhengig av foretakets rettslige form, herunder partnerskap eller sammenslutninger som regelmessig utøver økonomisk virksomhet,
19. «konsern» et foretak som utøver kontroll, og dets kontrollerte foretak,
20. «bindende virksomhetsregler» retningslinjer for vern av personopplysninger som en behandlingsansvarlig eller databehandler som er etablert på en medlemsstats territorium, følger i forbindelse med en overføring eller en rekke overføringer av personopplysninger til en behandlingsansvarlig eller databehandler i én eller flere tredjestater internt i et konsern eller gruppe av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet,
21. «tilsynsmyndighet» en uavhengig offentlig myndighet som er opprettet av en medlemsstat i henhold til artikkel 51,
22. «berørt tilsynsmyndighet» en tilsynsmyndighet som er berørt av en behandling av personopplysninger, fordi
  - a. den behandlingsansvarlige eller databehandleren er etablert på territoriet til nevnte tilsynsmyndighets medlemsstat,
  - b. registrerte som er bosatt i nevnte tilsynsmyndighets medlemsstat, i vesentlig grad påvirkes eller sannsynligvis vil bli påvirket av behandlingen, eller
  - c. det er klaget til nevnte tilsynsmyndighet,
23. «grenseoverskridende behandling»
  - a. behandling av personopplysninger som finner sted i forbindelse med aktiviteter i en behandlingsansvarligs eller databehandlerens virksomheter i mer enn én medlemsstat, dersom den behandlingsansvarlige eller databehandleren er etablert i mer enn én medlemsstat, eller
  - b. behandling av personopplysninger som finner sted i forbindelse med aktiviteter i en behandlingsansvarligs eller databehandlerens eneste virksomhet i Unionen, men som i betydelig grad påvirker eller sannsynligvis vil påvirke registrerte i mer enn én medlemsstat.
24. «relevant og begrunnet innsigelse» en innsigelse mot et utkast til avgjørelse om hvorvidt det foreligger en overtredelse av denne forordning eller om hvorvidt et planlagt tiltak som gjelder den behandlingsansvarlige eller databehandleren, er i samsvar med denne forordning, og som tydelig viser betydningen av risikoene som utkastet til avgjørelse utgjør med hensyn til de registrertes grunnleggende rettigheter og friheter og, dersom det er relevant, den frie flyten av personopplysninger i Unionen,
25. «informasjonssamfunnstjeneste» en tjeneste som definert i artikkel 1 nr. 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/1535,¹
26. «internasjonal organisasjon» en organisasjon og dens underordnede organer som er underlagt folkeretten, eller ethvert annet organ opprettet ved eller på grunnlag av en avtale mellom to eller flere stater.

¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/1535 av 9. september 2015 om en informasjonsprosedyre for tekniske forskrifter og regler for informasjonssamfunnstjenester (EUT L 241 av 17.9.2015, s. 1).

Karnov lovkommentarer: gdpr/a4

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 1

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet personopplysninger er helt sentralt i forordningen. Artikkel 29-gruppen (WP29) har i sin [Opinion 4/2007 on the Concept of Personal Data](#), gitt en detaljert forståelse av begrepet. Begrepet angis å inneholde fire hovedelementer, det skal være noe som vedrører en «opplysning», opplysningen skal handle «om» en identifiserbar fysisk person, dernest må det klarlegges hva det betyr at noe er «identifiserbart» og til slutt må det klarlegges hva en fysisk person er. «Enhver opplysning» skal forstås vidt. Det kreves ikke at opplysningene er korrekte, objektive, subjektive eller sanne. Det er viktig å merke seg at også subjektive opplysninger er personopplysninger, noe som betyr at vurderinger av en person også omfattes. Det spiller heller ingen rolle om opplysningene er offentlige

eller alminnelig kjent. Det man tidligere kalte sensitive personopplysninger, som nå kalles særlige kategorier av personopplysninger, er særskilt behandlet i forordningens [artikkel 9](#). Hva gjelder genetiske, biometriske og helseopplysninger, så defineres disse i [artikkel 4](#) nr. 13, 14 og 15. Videre er det sentralt at personopplysninger kan foreligge i ulike formater, eksempelvis som tekst, bilde, tall, lydopptak, bildeopptak eller enhver annen fremstillingsmetode. Opplysningene skal knyttes til en identifiserbar fysisk person. Tilknytningen kan være indirekte. Det betyr typisk at opplysninger om en bil med et nummerskilt vil utgjøre personopplysninger fordi informasjonen som registreres kan si noe om eieren til bilen. Det kreves ikke at det er den behandlingsansvarlige selv som kan identifisere personen, det er tilstrekkelig at det på objektivt nivå kan skje en identifikasjon. F.eks. at ett selskap har en pseudonymisert opplysning om et enkeltindivid, og at ett annet selskap har identifiseringsnøkkelen som kan knytte opplysningen til det konkrete individet. Artikkel 29-gruppen forstår indirekte identifikasjon til å kunne omfatte en rekke tilfeller, og i stor grad følger det norske Datatilsynet denne oppfatningen. Dette medfører at begrepet får et stort omfang. Juridiske personer er ikke fysiske personer, og omfattes ikke av begrepet. På den annen side vil et enkeltpersonforetak både være en juridisk person og å være å likestille med en fysisk person fordi tilknytningen til enkeltindividet er så tett. Avdøde personer er ikke fysiske personer i forordningens begrepsbruk, dette fremkommer av [fortalepunkt 27](#). Følgende saker er relevante for forståelse av begrepet personopplysninger: I [C-369/98](#) (TR & P Fisher) ble informasjon om dyrkbare avlinger en bonde har fått støtte fra EU til, ansett som en personopplysning. Sak [C-342/12](#) (Worten) angir at informasjon i et arbeidstidsregister knyttet til daglig arbeidstid og pauser er personopplysninger. I sak [C-582/14](#) (Patrick Breyer) fastslo EU-domstolen at også en dynamisk IP-adresse anses som en personopplysning. Se også de sammenføyde sakene [C-465/00](#), [C-138/01](#) og [C-139/01](#), og [C-73/07](#). Se for øvrig sakene [C-101/01](#) (Lindqvist), [C-524/06](#) (Huber), [C-275/06](#) (Promusicae), [C-141/12](#), [C-372/12](#) og [C-434/16](#) (Nowak).

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 2

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS
Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet «behandling» er helt sentralt i forordningen og skal forstås vidt. Enhver operasjon som gjøres med personopplysninger, enten automatisert eller manuelt omfattes. Dette betyr at innsamling, registrering, strukturering, lagring, endring, utlevering, spredning og mange andre typer behandlinger omfattes. I praksis er det vanskelig å tenke seg at noe kan gjøres med personopplysninger uten at det omfattes av begrepet. Også anonymisering anses som en behandling ifølge Artikkel 29-gruppen. Det må altså en hjemmel til for å anonymisere personopplysninger. I mange tilfeller kan berettiget interesse benyttes for å hjemle anonymisering, men dette skal da informeres om, se [artikkel 6](#).

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 3

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS
Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet «begrensning av behandling» gjelder merking av personopplysninger som har som formål å begrense behandlingene av de merkede opplysningene. I praksis må den behandlingsansvarlige ha teknisk mulighet til å «fryse» personopplysninger dersom de skal «begrenses», noe som også har teknologiske konsekvenser for utvikling av IT-systemer.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 4

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS
Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet «profilering» er nytt i forordningen og sikter til at personopplysninger brukes for å vurdere personlige aspekter ved en fysisk person. Særlig er dette relevant for å analysere eller forutsi en persons arbeidsprestasjoner, økonomiske situasjon, helse, preferanser, interesser, pålitelighet o.l. Fortalepunkt 30 viser at de elektroniske spor som etterlates via f.eks. bruk av internett, i kombinasjon med andre entydige identifikatorer som f.eks. IP-adresser, kan brukes til å danne profiler over

personer. Artikkel 29-gruppen har en veileder for profilering, se [dokument WP251](#) (Rev. 01). Se også nærmere i [fortalepunkt](#) 60, 63, 70, 71, 72 og 73 samt 91 om begrepet. Profilering er også spesielt nevnt i artiklene [13](#), [21](#), [22](#), [35](#) og [70](#).

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 5

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Pseudonymiserte personopplysninger er personopplysninger i lovens forstand. De kan likevel ikke lenger knyttes til en bestemt registrert person uten at man går via tilleggsinformasjon. Typisk kan man f.eks. fjerne navn i en rekke av opplysninger som beskriver en person og erstatte dette med et løpenummer. Den som har oversikten over hvilket navn som er erstattet av hvilket løpenummer vil enkelt kunne gjenskape identifiserbar informasjon. Fortalepunkt 28 oppfordrer til bruk av pseudonymiserte personopplysninger fordi den faktiske risikoen for at informasjon identifiserer et individ er mindre, selv om den ikke er borte. Personvernrisikoen er altså mindre, selv om den ikke er fjernet. Pseudonymisering er ikke det samme som å anonymisere personopplysninger. For at personopplysninger skal være anonymisert skal det ikke lenger være hverken direkte eller indirekte mulig med å føye til ekstra informasjon, å reidentifisere individet. Slike reidentifikasjon er enkelt med pseudonymisering. Artikkel 29-gruppen har i «[Opinion 05/2014 on Anonymisation Techniques](#)», WP216, angitt utførlige beskrivelser om hva som skal til for at personopplysninger kan anses å være anonymisert slik at forordningens bestemmelser ikke lenger gjelder. Denne retningslinjen er praktisk og bør benyttes dersom man ønsker å anonymisere personopplysninger. Ofte vil det være et krav at flere teknikker for å anonymisere personopplysninger brukes samtidig slik at ikke opplysningene kan gjenidentifiseres. Årsaken til dette er at ulike anonymiseringsteknikker har ulike styrker og svakheter – slik at det er kun ved en kombinasjon av disse at reell anonymisering oppnås. Det er mulig det vil komme en revidert retningslinje fra EU om anonymisering. Se også [fortalepunkt](#) 26, 28 og 29.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 6

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet «register» omfatter enhver strukturert samling av personopplysninger, f.eks. organisert alfabetisk, etter kundenummer eller på annen måte som gjør personopplysningene tilgjengelige for gjenfinning. Et register kan være papirbasert eller elektronisk, det kan være sentralt eller spredt på et geografisk eller funksjonelt område.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 7

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet «behandlingsansvarlig» er identisk med definisjonen i det foregående direktivet. Tidligere praksis og teori er derfor relevant fremdeles. Personvernrådet har kommet med en ny veileder om dette, se [Guidelines 07/2020 on the Concepts of Controller and Processor in the GDPR](#). De bestemmende elementene, er hvem som bestemmer formålet med behandlingen og midlene som benyttes. Det er den behandlingsansvarlige som bestemmer formålet og midlene, mens andre aktører typisk er databehandlere og bistår den behandlingsansvarlige. Det å fastlegge hvem som er behandlingsansvarlig er helt sentralt, fordi vedkommende har helt andre forpliktelser og rettigheter enn en databehandler. Den behandlingsansvarlige har større påvirkningskraft på hvordan personopplysningene skal behandles enn en databehandler. Den senere tid synes det å være en økt interesse blant mange for å ta rollen som behandlingsansvarlig enn tidligere. Når man skal fastlegge hvilken rolle en aktør har, er det de faktiske og funksjonelle forhold som skal være avgjørende, ikke hva som er nedtegnet i en avtale, selv om man som regel kan legge til grunn at en avtale faktisk gjengir reelle forhold. Det er viktig å være klar over at selv om en behandlingsansvarlig overlater til en databehandler å bestemme hvilke tekniske hjelpemidler som f.eks. skal brukes i en skytjeneste, så vil ikke leverandøren av skytjenesten med det bli behandlingsansvarlig. Såkalt felles

behandlingsansvar («joint controllers»), kan bare forekomme hvis det er en faktisk og felles innflytelse på de formål og midler som er i bruk rundt en aktuell behandling av personopplysninger. Dersom to aktører bruker de samme personopplysningene for forskjellige formål, foreligger det ikke et felles behandlingsansvar, men noe man ofte kaller «selvstendige behandlingsansvarlige». Se [artikkel 26](#) om felles behandlingsansvar. Se også sakene [C-210/16](#) (Wirtschaftsakademie), [C-25/17](#), (Jehovas vitner), [C-40/17](#) (FashionID) og Case [C-272/19](#) (VQ).

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 8

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

En databehandler er den juridiske eller fysiske person som behandler personopplysninger på vegne av den behandlingsansvarlige. Se [Guidelines 07/2020 on the concepts of controller and processor in the GDPR](#). Vedkommende skal kun behandle personopplysninger på vegne av den behandlingsansvarlige og slik den behandlingsansvarlige har instruert om at behandlingen skal skje. Det er en rekke bestemmelser som angir hva databehandlere kan gjøre og hva de ikke kan gjøre. Dersom en databehandler går ut over de rammer vedkommende har fått av den behandlingsansvarlige, vil databehandleren selv bli behandlingsansvarlig for den behandlingen som da skjer. Det betyr at databehandleren «plutselig» får en rettslig forpliktelse til å overholde alle bestemmelser som behandlingsansvarlige må overholde. Som oftest er en juridisk aktør både behandlingsansvarlig og databehandler for ulike deler av sin virksomhet. Alle bedrifter er behandlingsansvarlige for personopplysninger om sine ansatte, mens de ofte kan være databehandlere for sine kunder, litt avhengig av hva slags virksomhet de driver. En virksomhet som leverer tjenester til andre virksomheter, f.eks. en som sender ut brev for andre, vil ofte være databehandler for sine kunder. En virksomhet som selger varer til forbrukere, typisk en nettbutikk, vil som regel være behandlingsansvarlige for kundeopplysningene. Svært ofte vil en databehandler ha databehandlere under seg, disse kalles underdatabehandlere. Se også artikkel 28.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 9

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet «mottaker» var ikke en del av den tidligere [personopplysningsloven 2000](#), og er nytt i forordningen. Enhver som mottar eller får tilgang til personopplysninger anses som en «mottaker». Det betyr at begrepet favner vidt, en mottaker kan både være en selvstendig behandlingsansvarlig eller en databehandler. I forbindelse med hvilken informasjon som skal gis til registrerte, er begrepet svært relevant. Både artikkel [13](#) og [14](#) angir at man skal opplyse om mottakere av personopplysninger, altså både databehandlere og behandlingsansvarlige. Samtidig skal også mottakere opplyses i protokollen over behandlingsaktiviteter slik angitt i [artikkel 30](#). Unntatt fra dette er offentlige myndigheter som mottar personopplysninger i henhold til nasjonalrett eller unionsretten, disse anses ikke som mottakere.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 10

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet «tredjepart» var ikke en del av [personopplysningsloven 2000](#), og er nytt. Begrepet sikter til en annen part enn den registrerte selv, den behandlingsansvarlige og dennes databehandlere. Det er altså en annen aktør. Et eksempel på en tredjepart er offentlige myndigheter som har et selvstendig behandlingsansvar.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 11

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Samtykke defineres som en frivillig, spesifikk, informert og utvetydig viljesytring fra den registrerte. Dette er de fire sentrale kriteriene for begrepet. Se [Guidelines 05/2020 on consent under Regulation 2016/679](#) som går detaljert inn på dette. Den registrerte skal enten ved en erklæring eller tydelig bekreftelse gi sitt samtykke til behandling av personopplysningene. I praksis ser man at begrepet «samtykke» ofte blandes med begrepet «avtale». Dette er ikke heldig, da de ulike begrepene har forskjellig innhold. Samtykker kan gis skriftlig eller muntlig. De kan gis implisitt og eksplisitt, men de kan ikke avgis passivt. Det er altså ikke mulig å be om et samtykke ved å angi at en person anses å ha samtykket med mindre man protesterer. Samtykker skal kunne dokumenteres, hvis de ikke kan dokumenteres, så er de ikke gyldige. Dette betyr at muntlige samtykker ikke er praktisk. Samtykker skal være like lette å trekke tilbake som det er å gi dem. I [artikkel 7](#) står vilkårene for hva som er gyldige samtykker. Se også [fortalepunkt 32, 33, 42 og 43](#). Fortalepunkt 42 angir at samtykker ikke er frivillige dersom den registrerte ikke har en reell valgmulighet eller ikke er i stand til å nekte å gi et samtykke eller til å trekke det tilbake uten at det er til skade for vedkommende. Dette betyr at samtykker ikke er gyldige dersom det medfører negative konsekvenser for vedkommende å ikke samtykke, eller hvis en presses til å samtykke. I denne vurderingen er styrkeforholdet mellom den behandlingsansvarlige og individet sentralt. Hvis det er en styrkeskjevhets mellom den registrerte og den behandlingsansvarlige, f.eks. at den behandlingsansvarlige er en offentlig myndighet, er det usannsynlig at samtykke er gitt frivillig. Tilsvarende vil arbeidsgivere normalt ikke kunne bruke samtykke som behandlingsgrunnlag overfor sine arbeidstakere. Fortalepunkt 43 angir at det skal være mulig å gi separate samtykker for forskjellige behandlingsaktiviteter. Begrepet «behandlingsaktivitet» er ikke definert, men må antakelig forstås som aktiviteter knyttet til definisjonen av «behandling». Hvis samtykker kreves til noe som ikke er nødvendig for å oppfylle eller utføre en tjeneste, vil de ikke anses gyldige. Personvernrådet angir at hva som er «nødvendig» skal tolkes snevert. Kravet til spesifikt samtykke innebærer at den enkelte må vite hva en samtykker til. Dette betyr at formålene må angis klart. Se også punkt 5 i [Personvernrådets retningslinje om samtykke](#), som angir at behandlinger utover hva som er nødvendig for et formål, anses ugyldige, noe som innebærer at også formålsbeskrivelsen danner en ramme for hva man kan bruke samtykke som grunnlag for. Fortalepunkt 43 innebærer at også behandlingene må angis klart. Dersom opplysningene skal brukes til andre formål enn opprinnelig informert om, må det da innhentes nye samtykker. Fortalepunkt 32 viser at et samtykke bør omfatte alle behandlingsaktiviteter som har samme formål. Og dersom det foreligger flere formål, skal det samtykkes til dem alle. Informasjon om hva den registrerte kan samtykke til, skal holdes atskilt fra annen informasjon. Dette betyr at brukervilkår ikke skal slås sammen med samtykker. Kravet til «utvetydelighet» innebærer at det må kommuniseres slik at det ikke er tvil om hva man ber om samtykke til. Hvis det er tvil, vil den behandlingsansvarlige bære risikoen for dette. Fortalepunkt 32 angir at forhåndsavkryssede bokser eller inaktivitet ikke kan utgjøre et samtykke. Se også [Guidelines 08/2020 on the targeting of social media users](#).

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 12

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Brudd på personopplysningssikkerheten kan resultere i brudd på konfidensialitet, integritet eller tilgjengelighet. Konfidensialitet, tilgjengelighet og integritet er tre alminnelige og viktige begreper for sikring av personopplysninger. Mange bedrifter har stort fokus på sikring av deres forretningsmessige og kommersielle opplysninger. Slik [artikkel 4](#) nr. 12 definerer brudd på personopplysningssikkerheten, angir dette kun svikt i behandling av personopplysninger og ikke eventuelle andre kommersielle opplysninger. Ved «brudd på personopplysningssikkerheten» slik definert i forordningen, vil man måtte vurdere om det foreligger en plikt til å sende melding til Datatilsynet og til den registrerte selv. Se nærmere om dette i [artikkel 33 og 34](#) Det kan også vises til [fortalepunkt 73 og 85-88](#).

Karnov Lovkommentar 13 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 13

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Analyse av biologisk materiale fra en fysisk person kan resultere i personopplysninger som er genetiske personopplysninger. Vanlige eksempler er DNA-analyser eller kromosomundersøkelser. Gjennom slik informasjon kan man få kunnskap om sykdomsrisiko hos et enkeltindivid, men også hos vedkommendes familie i oppad- og nedadstigende ledd. Artikkel 9 angir at genetiske personopplysninger anses som særlige kategorier av personopplysninger.

Karnov Lovkommentar 14 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 14

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Biometriske opplysninger er informasjon om fysiske kjennetegn ved fysiske personer, og disse opplysningene er stabile over tid. Typiske eksempler er fingeravtrykk, ansiktsform, stemme eller ganglag. Biometriske opplysninger kan brukes til å identifisere eller autentisere personer. Artikkel 9 angir at biometriske personopplysninger er særlige kategorier av personopplysninger når de behandles med det formål å entydig identifisere en fysisk person. Slik fortalepunkt 51 angir, kreves en særskilt teknisk behandling som gjør det mulig å entydig identifisere eller autentisere en fysisk person.

Karnov Lovkommentar 15 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 15

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Informasjon om en fysisk persons fysiske eller psykiske helse anses som «helseopplysninger». Det samme gjelder informasjon om ytelse av helsetjenester som gir informasjon om personens helsetilstand. Artikkel 9 angir at helseopplysninger er en særlig kategori av personopplysninger. Tidligere ble dette kalt sensitive personopplysninger.

Karnov Lovkommentar 16 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 16

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Både behandlingsansvarlige og databehandlere har ofte kommersiell virksomhet i flere land. Forordningen har her en bestemmelse om hvor virksomheten skal anses å ha sin «hovedvirksomhet». Som regel vil hovedvirksomheten anses å være i det land hvor aktøren har sin hovedadministrasjon i EU/EØS. Det skal foretas en objektiv vurdering av hvor den effektive og faktiske ledelsen foretas fra.

Karnov Lovkommentar 17 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 17

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen gir regler for identifikasjon av en «representant» for selskaper som ikke har juridisk tilstedeværelse i EØS-området, men likevel har aktivitet i området som gjør at de har forpliktelser i henhold til forordningen. Bestemmelsen er viktig for f.eks. amerikanske tjenesteleverandører med aktivitet i Europa. Se [art. 27](#) og [fortalepunkt 80](#).

Karnov Lovkommentar 18 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 18

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Et «foretak» er en fysisk eller juridisk person som driver økonomisk virksomhet, uavhengig av foretakets rettslige form. Det kan gjelde partnerskap eller andre sammenslutninger som regelmessig utøver økonomisk virksomhet. Begrepet er sentralt for reglene om bindende virksomhetsregler og beregning av overtredelsesgebyr, se [artikkel 47](#) og [83](#). Fortalepunkt 150 angir: «Dersom et foretak ilegges overtredelsesgebyr, bør et foretak for disse formål forstås som et foretak i henhold til artikkel 101 og 102 i TEUV (Traktaten om den Europeiske Unions Virkemåte (Lisboa-traktaten)).» Ettersom det vises til foretaksbegrepet i konkurranseretten, vil man antakelig kunne trekke på rettskildene fra derfra.

Karnov Lovkommentar 19 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 19

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Forordningen definerer «konsern» som et foretak som utøver kontroll og dets kontrollerte foretak. Fortalepunkt 37 angir at kontroll er dominerende innflytelse på andre foretak, typisk i kraft av eiendomsrett, økonomisk deltaking eller reglene det er underlagt, eller myndigheten til å få gjennomført regler om vern av personopplysninger. Et foretak som kontrollerer behandlingen av personopplysninger i tilknyttede foretak, bør sammen med disse foretakene anses som et konsern. I lov [13. juni 1997 nr. 44](#) om aksjeselskaper (*aksjeloven* eller *asl.*) § 1-3, er konsernbegrepet fokusert på hvem som har bestemmende innflytelse. Dette antas å foreligge ved 50 prosent eierskap og rett til å velge eller avsette et flertall av medlemmer i et annet selskaps styre. Slik bestemmende innflytelse vil antakelig være relevant i forordningen også. Se [fortalepunkt 37](#).

Karnov Lovkommentar 20 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 20

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

På engelsk kalles bindende virksomhetsregler «Binding Corporate Rules», ofte forkortet BCR. Dette er retningslinjer som er juridisk bindende for hvordan selskaper i et konsern eller en gruppe behandler personopplysninger som overføres mellom selskapene. Artikkel 47 har utførende regler for hvordan en BCR skal utformes.

Karnov Lovkommentar 21 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 21

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I Norge er Datatilsynet opprettet som tilsynsmyndighet. Artikkel 51 angir at en stat kan etablere mer enn én tilsynsmyndighet, og noen europeiske land har gjort dette. Et eksempel er Tyskland.

Karnov Lovkommentar 22 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 22

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet «berørt tilsynsmyndighet» er relevant der det skjer en grenseoverskridende behandling av personopplysninger, slik at flere lands tilsynsmyndigheter har juridisk kompetanse til å føre tilsyn med behandlingen. Det er da kun den ledende tilsynsmyndigheten som har kompetanse.

Karnov Lovkommentar 23 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 23

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir to muligheter for det som kalles «grenseoverskridende behandling». For det første kan det gjelde virksomheter som er etablert i flere enn én stat, dernest kan det gjelde en behandling som påvirker registrerte i flere enn én stat.

Karnov Lovkommentar 24 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 24

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I noen tilfeller er det flere staters datatilsyn som har kompetanse til å mene noe om en avgjørelse fra et annet lands datatilsyn. Bestemmelsen her omtaler det en myndighet kan fremme som «relevant og begrunnet innsigelse» mot et annet lands foreslåtte avgjørelse. Se Personvernrådets [Guidelines 09/2020 on relevant and reasoned objection under Regulation 2016/679 – version adopted after public consultation](#).

Karnov Lovkommentar 25 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 25

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

«Informasjonssamfunnstjeneste» defineres som «en tjeneste som er definert i [artikkel 1](#) nr. 1 bokstav b) i Europaparlaments- og Rådsdirektiv [2015/1535](#). I norsk lov [23. mai 2003 nr. 35](#) om visse sider av elektronisk handel og andre informasjonssamfunnstjenester (*e-handelsloven* eller *e-hl.*), er dette nærmere beskrevet i lovens [§ 1](#). Typisk vil tjenester som vanligvis ytes mot vederlag og formidles elektronisk, over avstand og etter individuell anmodning fra en tjenestemottaker omfattes. Dette er praktisk for strømmetjenester, plattformer og nettsider, men omfatter ikke én-til-mange tjenester slik som kringkasting og lineær TV. Se også [art. 8](#).

Karnov Lovkommentar 26 til GDPR art. 4 1. ledd nr. 26

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Organisasjoner som er underlagt folkeretten og deres underordnede organer, defineres som «en internasjonal organisasjon». Organisasjoner eller organer som opprettes med avtale mellom to eller flere stater vil også omfattes. Eksempler er FN, NATO, UNICEF og lignende.

KAPITTEL II Prinsipper

Artikkel 5. Prinsipper for behandling av personopplysninger

1. Personopplysninger skal
  - a. behandles på en lovlig, rettferdig og åpen måte med hensyn til den registrerte («lovlighet, rettferdighet og åpenhet»),
  - b. samles inn for spesifikke, uttrykkelig angitte og berettigede formål og ikke viderebehandles på en måte som er uforenlig med disse formålene; viderebehandling for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål skal, i samsvar med artikkel 89 nr. 1, ikke anses som uforenlig med de opprinnelige formålene («formålsbegrensning»),
  - c. være adekvate, relevante og begrenset til det som er nødvendig for formålene de behandles for («dataminimering»),
  - d. være korrekte og om nødvendig oppdaterte; det må treffes ethvert rimelig tiltak for å sikre at personopplysninger som er uriktige med hensyn til formålene de behandles for, uten opphold slettes eller rettes («riktighet»),
  - e. lagres slik at det ikke er mulig å identifisere de registrerte i lengre perioder enn det som er nødvendig for formålene som personopplysningene behandles for; personopplysninger kan lagres i lengre perioder dersom de utelukkende vil bli behandlet for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål i samsvar med artikkel 89 nr. 1, forutsatt at det gjennomføres egnede tekniske og organisatoriske tiltak som kreves i henhold til denne forordning for å sikre de registrertes rettigheter og friheter («lagringsbegrensning»),
  - f. behandles på en måte som sikrer tilstrekkelig sikkerhet for personopplysningene, herunder vern mot uautorisert eller ulovlig behandling og mot utilsiktet tap, ødeleggelse eller skade, ved bruk av egnede tekniske eller organisatoriske tiltak («integritet og konfidensialitet»).
2. Den behandlingsansvarlige er ansvarlig for og skal kunne påvise at nr. 1 overholdes («ansvar»).

Karnov lovkommentarer: gdpr/a5

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 5. Prinsipper for behandling av personopplysninger

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 39](#).

Bestemmelsen angir de grunnleggende prinsippene for personvern. De angis her overordnet, og er nærmere beskrevet i mange av forordningens øvrige artikler. Slik som formålsbestemmelser generelt, vil prinsippene i [artikkel 5](#) være sentrale som tolkningselementer når øvrige artikler skal tolkes. Det er den behandlingsansvarlige som er ansvarlig for at prinsippene overholdes, selv om databehandlere benyttes. Det er sentralt å se at den behandlingsansvarlige skal «påvise» at prinsippene er overholdt, noe som gir en omfattende plikt til dokumentasjon. Artikkel 24 angir flere bestemmelser om dokumentasjon.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 5 1. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

En behandling skal være lovlig, noe som innebærer at den må ha en hjemmel. Se artikkel [6](#), [9](#) og [10](#) om dette. Andre bestemmelser om hjemmel kan finnes i særlovgivning slik som i lov [17. juni 2005 nr. 62](#) om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (*arbeidsmiljøloven* eller *aml.*) sine regler om innsyn i ansattes e-postkorrespondanse i dens [§ 9-5](#) og tilhørende forskrifter. Tilsvarende gjelder Grunnloven [§ 102](#) om retten til personvern. Her vises også til [den europeiske menneskerettighetskonvensjon \(EMK\)](#) og dens [artikkel 8](#) som angir retten til vern om privatlivet. I norsk rettskildelære har legalitetsprinsippet en sentral plass. Det relative legalitetsprinsippet innebærer at jo mer inngripende en behandling er for en borger, jo klarere må en lovbestemmelse kunne omfatte behandlingen. Det vises til [Rt. 1995 s. 530](#) (Fjordlaks). Artikkel 5 nr. 1 bokstav a angir at behandlingen skal være rettferdig. Det vil ofte være en subjektiv vurdering, noe som gir åpning for skjønn. Den registrertes synspunkt bør vektlegges, det samme gjelder den behandlingsansvarliges oppfatning. Antakelig er kriteriet spesielt sentralt når hjemmelsgrunnlaget berettiget interesse slik angitt i [artikkel 6](#) skal anvendes. Videre angis at behandlingen skal være utført med «åpenhet». Dette betyr at den registrerte skal ha informasjon om hvordan personopplysningene om vedkommende behandles. Det betyr også at den behandlingsansvarlige, dersom den registrerte begjærer innsyn, skal la den registrerte få et sannferdig bilde av hvordan personopplysningene behandles. Se også [fortalepunkt 58](#) og [60](#).

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 5 1. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir prinsippet om formålsbegrensning. Dette betyr at personopplysninger kun skal samles inn for spesifikke, uttrykkelig angitte og berettigede formål. De skal ikke behandles videre på en måte som er uforenlig med disse. Prinsippet var angitt også i [personopplysningsloven 2000](#), slik at tidligere avgjørelser er relevante fremdeles. Se nærmere om dette i [WP29](#) «Opinion 03/2013 on Purpose Limitation» (WP203). Prinsippet om formålsbegrensning har to deler: Det skal for det første være klart for den registrerte hva opplysningene samles inn for, og dernest skal de ikke brukes til noe annet. Kravet om at formålene skal være «spesifikke» betyr at hvert formål skal beskrives. Kravet om at formålet skal være «berettiget», må forstås ut fra den aktivitet og virksomhet som drives av den behandlingsansvarlige. Det at personopplysningene ikke kan brukes til formål som er uforenlige med det opprinnelige formålet, betyr også at de *kan* brukes til formål som er forenlige med det opprinnelige formålet, se [artikkel 6](#) nr. 4 om dette.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 5 1. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Her omtales det som ofte kalles dataminimering. Dette er et grunnleggende element i forordningen. Ofte benyttes begrepet minimumsprinsippet også. Konsekvensen av prinsippet er at man ikke skal behandle flere personopplysninger enn hva som er nødvendig for et bestemt formål. Prinsippet har også en side til såkalt innebygget personvern, eller privacy by design. Begge prinsippene innebærer at man ikke skal behandle flere personopplysninger enn nødvendig. Det er også relevant for en

behandlingsansvarlig å spørre seg om det overhodet er nødvendig å behandle personopplysninger for å nå et bestemt formål. I tillegg til å vurdere hvilke opplysninger som er absolutt nødvendig, skal man vurdere hvor lenge opplysninger oppbevares. Ingen opplysninger skal oppbevares lenger enn nødvendig. Den behandlingsansvarlige bør dokumentere og begrunne sine vurderinger av hva som er nødvendig. For offentlig sektor har prinsippet vært sentralt i flere rettssaker om nødvendigheten av kontrolltiltak. Her har bestemmelsene i [EMK](#) spilt inn. Dommen om datalagringsdirektivet, ECJ sak [C-293/12](#), hadde en omfattende vurdering av om kontrolltiltakene var forholdsmessige og i tråd med dataminimeringsprinsippet. I premiss 308 i saken som ofte benevnes Case of Big Brother Watch and others vs. the United Kingdom (Applications nos. [58170/13](#), [62322/14](#) and [24960/15](#)) skrev ECJ at en stat har en viss frihet til å vedta kontrollerende tiltak, men at dette er betinget av at det stilles adekvate og effektive garantier mot misbruk av kontrollsystemet. De konkrete tiltakene som var foreslått i England ble ansett for å være ulovlige. Vurderingstemaene som dommen angir, er relevante for andre saker også. Det er at det skal tas hensyn til de konkrete omstendighetene, herunder arten, omfanget og varigheten av behandlingen samt bakgrunnen for å iverksette tiltakene, hvilke myndigheter som gis kompetanse til å tillate, gjennomføre og overvåke tiltakene og hvordan nasjonal rett åpner for rettsmidler for å støtte den registrerte.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 5 1. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at personopplysningene som behandles skal være korrekte og oppdateres om nødvendig. Dette kalles prinsippet om riktighet. I noen tilfeller vil den registrerte selv kunne oppdatere personopplysningene, mens det i andre tilfeller må gjøres av den behandlingsansvarlige. Mange arbeidsgivere har f.eks. opprettet Min side-portaler der ansatte kan oppdatere opplysninger om seg selv etter behov, og det samme gjelder mange kundeportaler. Noen ganger er det riktigere å rette en opplysning enn å slette den, se også [artikkel 16](#).

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 5 1. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at personopplysninger ikke skal lagres lenger enn nødvendig. Dette innebærer det åpenbare, at opplysninger på et tidspunkt skal slettes. Det at opplysninger er «kjekt å ha», er ikke tilstrekkelig til lagring. Hvor lang lagringstid som er nødvendig vil naturlig måtte avhenge av sammenhengen og formålet. Betingelsen for at unntaket i bokstav e kan brukes, er at det gjennomføres egnede tekniske og organisatoriske tiltak. Typisk vil dette være pseudonymisering eller hashing.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 5 1. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen omhandler integritet og konfidensialitet, altså at opplysningene sikres tilstrekkelig. Opplysningene skal ha vern mot uautorisert og ulovlig behandling, mot tap, ødeleggelse og skade. Dette sikres typisk ved tekniske tiltak, men også hvordan en organisasjon og menneskene som arbeider i den opptrer, er relevante aspekter som den behandlingsansvarlige må forholde seg til. Se også art. 24, [25](#), [28](#), [32](#) og [39](#).

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 5 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir dels at den behandlingsansvarlige er den som skal sørge for at de grunnleggende prinsippene blir ivaretatt. Videre angis at den behandlingsansvarlige skal kunne påvise at så er tilfelle. Ordet «påvise» medfører en dokumentasjonsplikt. Der den behandlingsansvarlige benytter databehandlere til å hjelpe seg, må den behandlingsansvarlige sørge for at databehandleren

fremskaffer den nødvendige dokumentasjon og tilgjengeliggjør denne for behandlingsansvarlig slik at den behandlingsansvarlige kan påvise at kravene er overholdt. Noen ganger påtreffes tilfeller der en databehandler ikke er villig til å vise den behandlingsansvarlige slik nødvendig dokumentasjon, noe som er nødvendig og typisk reguleres i databehandleravtaler.

Artikkel 6. Behandlingens lovlighet

1. Behandlingen er bare lovlig dersom og i den grad minst ett av følgende vilkår er oppfylt:
  - a. den registrerte har samtykket til behandling av sine personopplysninger for ett eller flere spesifikke formål,
  - b. behandlingen er nødvendig for å oppfylle en avtale som den registrerte er part i, eller for å gjennomføre tiltak på den registrertes anmodning før en avtaleinngåelse,
  - c. behandlingen er nødvendig for å oppfylle en rettslig forpliktelse som påhviler den behandlingsansvarlige,
  - d. behandlingen er nødvendig for å verne den registrertes eller en annen fysisk persons vitale interesser,
  - e. behandlingen er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt,
  - f. behandlingen er nødvendig for formål knyttet til de berettigede interessene som forfølges av den behandlingsansvarlige eller en tredjepart, med mindre den registrertes interesser eller grunnleggende rettigheter og friheter går foran og krever vern av personopplysninger, særlig dersom den registrerte er et barn.

Nr. 1 bokstav f) får ikke anvendelse på behandling som utføres av offentlige myndigheter som ledd i utførelsen av deres oppgaver.

2. Medlemsstatene kan opprettholde eller innføre mer spesifikke bestemmelser for å tilpasse anvendelsen av reglene for behandling i denne forordning med henblikk på å sikre samsvar med nr. 1 bokstav c) og e) ved nærmere å fastsette mer spesifikke krav til behandlingen samt andre tiltak som har som mål å sikre en lovlig og rettferdig behandling, herunder i forbindelse med andre særlige behandlingssituasjoner som nevnt i kapittel IX.

3. Grunnlaget for behandlingen nevnt i nr. 1 bokstav c) og e) skal fastsettes i
  - a. unionsretten eller
  - b. medlemsstatens nasjonale rett som den behandlingsansvarlige er underlagt.

Formålet med behandlingen skal være fastsatt i nevnte rettslige grunnlag eller, når det gjelder behandlingen nevnt i nr. 1 bokstav e), være nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt. Nevnte rettslige grunnlag kan inneholde særlige bestemmelser for å tilpasse anvendelsen av reglene i denne forordning, blant annet de generelle vilkårene som skal gjelde for lovligheten av den behandlingsansvarliges behandling, hvilken type opplysninger som skal behandles, berørte registrerte, enhetene som personopplysningene kan utleveres til, og formålene med dette, formålsbegrensning, lagringsperioder samt behandlingsaktiviteter og framgangsmåter for behandling, herunder tiltak for å sikre lovlig og rettferdig behandling, slik som dem fastsatt med henblikk på andre særlige behandlingssituasjoner som nevnt i kapittel IX. Unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett skal oppfylle et mål i allmennhetens interesse og stå i et rimelig forhold til det berettigede målet som søkes oppnådd.

4. Dersom behandlingen for et annet formål enn det som personopplysningene er blitt samlet inn for, ikke bygger på den registrertes samtykke eller på unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som utgjør et nødvendig og forholdsmessig tiltak i et demokratisk samfunn for å sikre oppnåelse av målene nevnt i artikkel 23 nr. 1, skal den behandlingsansvarlige for å avgjøre om behandlingen for et annet formål er forenlig med formålet som personopplysningene opprinnelig ble samlet inn for, blant annet ta hensyn til følgende:

- a. enhver forbindelse mellom formålene som personopplysningene er blitt samlet inn for, og formålene med den tiltenkte viderebehandlingen,
- b. i hvilken sammenheng personopplysningene er blitt samlet inn, særlig med hensyn til forholdet mellom de registrerte og den behandlingsansvarlige,
- c. personopplysningenes art, især om særlige kategorier av personopplysninger behandles, i henhold til artikkel 9, eller om personopplysninger om straffedommer og lovovertridelser behandles, i henhold til

artikkel 10,

- d. de mulige konsekvensene av den tiltenkte viderebehandlingen for de registrerte,
- e. om det foreligger nødvendige garantier, som kan omfatte kryptering eller pseudonymisering.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a6

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 6. Behandlingens lovlighet

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 39–50 og 171.

Bestemmelsen er en av forordningens mest sentrale artikler. Den angir behandlingsgrunnlagene for vanlige personopplysninger. Artikkel 9 angir behandlingsgrunnlagene for særlige kategorier av personopplysninger. Det er ikke de samme grunnlagene som er behandlingsgrunnlag for de to typene personopplysninger. Behandlingsgrunnlagene i [artikkel 6](#) er likestilte. Der noen tidligere mente at samtykke er et bedre grunnlag enn f.eks. berettiget interesse, er dette ikke slik med forordningen. Allerede etter den gamle personopplysningsloven, hadde man gått bort fra en slik forståelse. Artikkel 29-gruppen gir i «[Guidelines on Consent 2016/679](#)» (WP259) av 28. november 2017, på s. 22 uttrykk for at en behandling kun skal gjennomføres på basis av ett enkelt behandlingsgrunnlag. Man skal altså ikke vise til flere behandlingsgrunnlag for ett enkelt formål. Dette skaper forutsigbarhet for den registrerte, særlig ved at en behandlingsansvarlig ikke viser til at en behandling kan fortsette på bakgrunn av berettiget interesse dersom et samtykke trekkes tilbake. I utgangspunktet er det ikke anledning til å endre behandlingsgrunnlag underveis i en behandlingsprosess. I den reviderte versjonen av WP29 «[Guidelines on Consent 2016/679](#)» av april 2018 er setningen om at et formål kun kan ha ett behandlingsgrunnlag fjernet. Det åpnes slik for at en behandling kan ha flere behandlingsgrunnlag, men det må da være tydelig for den registrerte. Behandlingsgrunnlaget man viser til skal foreligge på innsamlingstidspunktet av personopplysninger. Det eksemplifiseres med at en del av en behandling kan baseres på avtale og en annen del kan baseres på samtykke. Imidlertid angir siste versjon av WP29 «[Guidelines on Consent 2016/679](#)» ([wp259, rev.01](#)) på s. 3 at den supplerer tidligere veiledere og ikke erstatter dem, dem slik at det er noe uklart hva som ligger i at en enkelt setning er tatt ut. Behandlingsansvarlig må uansett være tydelig på hvilket behandlingsgrunnlag som anvendes, og dette må skje før en behandling skjer.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 6 1. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at samtykke kan være hjemmel for en behandling. Se nærmere i artikkel [4](#), [7](#) og [8](#) for definisjon og innhenting av samtykke. Samtykker skal ikke ha et innhold som gjør at den registrerte fratras en beskyttelse forordningen gir vedkommende, se [artikkel 7](#) nr. 2 siste punktum. Der samtykke er hjemmelsgrunnlag, har den registrerte betydelig kontroll ved at vedkommende kan trekke samtykket tilbake på ethvert tidspunkt. I en kommersiell sammenheng, gjør dette hjemmelsgrunnlaget noe «ustabil» ettersom den behandlingsansvarlige ikke har kontroll over hvor langt i tid behandlingen kan vare. Artikkel 29-gruppen har i [Guidelines on Consent 2016/679](#) (WP259 (Rev. 01)) en omfattende veiledning om hvordan samtykke skal innhentes. Veilederen er tydelig på at man må skille mellom samtykke og avtale som ulike hjemmelsgrunnlag fordi det er ulike kriterier og konsekvenser for disse behandlingsgrunnlagene. Personopplysninger som er nødvendige for gjennomføring av en avtale, skal ikke baseres på samtykke. Samtykker har ikke evig varighet, men det er liten veiledning om hvor lenge de vil vare, dette vil antakelig avklares i praksis fremover. Det kan være hensiktsmessig å angi dette i teksten om det enkelte samtykket. Samtykker skal kunne dokumenteres.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 6 1. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Når det er nødvendig i forbindelse med en avtale, kan personopplysninger behandles med avtale som hjemmel. I tillegg til å kunne behandle personopplysninger under gjennomføringen av en avtale, er det også hjemmel her til å behandle personopplysninger før en avtale inngås. Bestemmelsen gjelder kun avtaler som den registrerte selv er part i. Der en avtale inngås på vegne av andre, trengs en fullmakt. I praksis er dette et meget vanlig hjemmelsgrunnlag. Der en registrert skal inngå en avtale med en behandlingsansvarlig, hender det at teksten beskriver at den registrerte samtykker til avtalen. Dette er en uheldig formulering fordi grensen til samtykke er uklar. Avtalevilkår bør inngås ved at den registrerte aksepterer vilkårene og at denne ordlyden benyttes. Dersom den behandlingsansvarlige ønsker å tilby tjenester som ikke er nødvendig for selve hovedleveransen, kan disse derimot baseres på samtykke. Et eksempel Datatilsynet bruker på sine nettsider, er at det å abonnere på en nettavis ikke nødvendiggjør profilering av brukerne. Se også [Guidelines 2/2019 on the processing of personal data under Article 6\(1\)\(b\) GDPR in the context of the provision of online services to data subjects](#).

Se også [PVN-2020-09](#) om behandling av personopplysninger i AutoPASS: En person klaget på Datatilsynets vedtak 27. februar 2020 der Datatilsynet avsluttet en sak om behandling av personopplysninger i bompengesystemet AutoPASS og konkluderte med at bompengeselskapenes behandling av personopplysninger var i tråd med personopplysningsloven. Klagen angikk at bompengeselskapet fikk lagre passeringsdata i fem år, samt at selskapet kan kreve at kundene registrerer sitt mobiltelefonnummer for å inngå AutoPASS-avtale og for å benytte tjenesten «Min side». Datatilsynet hadde i sitt vedtak lagt til grunn at det i utgangspunktet var Finansdepartementets ansvar å påse at bokføringsloven er i harmoni med personvernforordningen. Personvernemnda var uenig i dette og påpeker at det er Datatilsynets oppgave, som uavhengig tilsynsorgan, å ta stilling til om den behandlingen av personopplysninger som skjer, både innenfor privat og offentlig virksomhet, er lovlig og har behandlingsgrunnlag, herunder om det foreligger en rettslig forpliktelse som gir behandlingsgrunnlag etter [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav c. Nemnda la til grunn at bokføringsloven pålegger oppbevaring av passeringsdata i fem år etter utløpet av regnskapsåret og at personvernforordningen [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav c (rettslig forpliktelse) gir behandlingsgrunnlag for å lagre opplysningene i denne tiden. Nemnda var uenig med tilsynet i at det forelå gyldig behandlingsgrunnlag i [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav b (nødvendig for å oppfylle en avtale) for å kreve registrering av telefonnummer for å inngå avtale om AutoPASS-brikke eller for å benytte tjenestene på «Min side». Selv om manglende telefonnummer vil kunne gi en noe dårligere kundebehandling, må det være opp til kunden selv å velge dette. Nemnda la også vekt på at kundeforholdet med et bompengeselskap, for alle som kjører bil, skiller seg fra andre kundeforhold hvor det i langt større grad er frivillig om man ønsker å bli kunde eller ikke.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 6 1. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at personopplysninger kan behandles når det er nødvendig for å oppfylle en «rettslig forpliktelse» som den behandlingsansvarlige er underlagt. Her er [artikkel 6](#) nr. 3 meget relevant, der det står at det også må finnes hjemmel i unionsretten eller nasjonal rett for at det er hjemmel for behandlingen. Det er derfor ikke tilstrekkelig at vilkårene i [artikkel 6](#) nr. 1 foreligger. Se [PVN-2020-13](#) om Arendal kommunes behandling av personopplysninger i kartleggingsverktøyet Spekter som omhandlet klage fra Arendal kommune på Datatilsynets vedtak der tilsynet nedla forbud mot behandling av personopplysninger innhentet ved bruk av kartleggingsverktøyet Spekter, og påla kommunen å slette de innhentede personopplysningene. Datatilsynet konkluderte blant annet med at lov [17. juli 1998 nr. 61](#) om grunnskolen og den vidaregående opplæringa (*opplæringslova* eller *oppl.*) kapittel 9 A ikke ga tilstrekkelig supplerende rettsgrunnlag, jf. personvernforordningen [artikkel 6](#) nr. 3. Nemnda kom til at Arendal kommune har behandlingsgrunnlag for behandlingen av personopplysninger i Spekter i personvernforordningen [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav c, jf. opplæringslova [kapittel 9 A](#) og la til grunn at kartleggingen i Spekter i utgangspunktet ikke etterspør særlige

kategorier av personopplysninger, og skolen må derfor ikke ha behandlingsgrunnlag for innsamling av opplysningene i [artikkel 9](#). Nemnda konkluderte videre med at kommunen ikke oppfylte de øvrige reglene i personvernforordningen, herunder prinsippene for behandling av personopplysninger i [artikkel 5](#) nr. 1, og reglene om de registrertes rettigheter etter forordningen [kapittel III](#). For å benytte Spekter i fremtiden må kommunen etablere internkontrolldokumentasjon og rutiner som sikrer etterlevelse av personvernforordningen, blant annet når det gjelder informasjon til elevene og retten til innsyn. Se også [PVN-2020-09](#) om behandling av personopplysninger i AutoPASS, nærmere omtalt ved [artikkel 6](#) nr. 1 b.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 6 1. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at en behandling er lovlig dersom den er nødvendig for å verne den registrertes eller en annen fysisk persons vitale interesser. Bestemmelsen vil typisk være aktuell der den registrerte er syk og ute av stand til å samtykke.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 6 1. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er spesielt praktisk viktig for offentlig sektor som har hjemmel i egen lov. Den hjemler oppgaver som er nødvendig for allmenhetens interesse eller utøving av offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt. Artikkel 6 nr. 3 kommer i tillegg, slik at behandlingen også krever hjemmel i nasjonal lovgivning. Der det offentlige ikke utøver offentlig myndighet vil andre bestemmelser være mer relevante. Dette kan f.eks. skje der det offentlige er arbeidsgiver. Bestemmelsen kan også brukes av private dersom vilkårene foreligger.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 6 1. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir det mye brukte hjemmelsgrunnlaget at noe er i den behandlingsansvarliges «berettigede interesse». Vilåret er at disse interessene overstiger den registrertes interesser og grunnleggende rettigheter og friheter. Dette betyr at ulike interesser må veies mot hverandre og den behandlingsansvarlige plikter å kunne dokumentere avveiningen. Den skal kunne fremvise både til Datatilsynet og til den registrerte, se artikkel [13](#), [14](#) og [58](#). De registrerte kan protestere mot en avveining, om det samme og den kan overprøves av Datatilsynet. Artikkel 29-gruppen har i «Opinion 06/2014 on the Notion of Legitimate Interests of the Data Controller» (WP217) en liste over interesser som man kan legge vekt på og en nærmere beskrivelse av hvordan en slik vurdering skal gjennomføres. Man må se hen til om behandlingen skjer i den registrertes interesse alene eller om den også har en positiv konsekvens for den behandlingsansvarlige. Der formålet er et kontrollformål overfor enkeltindivider, vil det være vanskeligere å bruke hjemmelsgrunnlaget. Likevel kan f.eks. det å hindre økonomisk svindel være et formål som i enkelte tilfeller kan baseres på berettiget interesse. Berettiget interesse kan dog ikke være behandlingsgrunnlag for særlige kategorier av personopplysninger.

Der berettiget interesse brukes som hjemmelsgrunnlag, må man informere de registrerte om dette og gjøre klart hvilke interesser som har vært vektlagt. Fortalepunkt 48 angir at en behandlingsansvarlig i et konsern kan ha en berettiget interesse i å dele personopplysninger internt i konsernet så lenge det gjelder administrative formål. En vurdering av om det foreligger berettiget interesse vil som regel bestå av tre deler: Først angis hvilke berettigede interesser og formål som ønskes ivarettatt, deretter tar man stilling til om behandlingen er nødvendig og hvilke alternative fremgangsmåter som finnes, for avslutningsvis å se på hvilke konsekvenser behandlingen gir og hvordan balansen ivaretas opp mot de individer som berøres. Minimumsprinsippet og innebygget personvern vil være sentrale deler av

vurderingen. Det er ikke tilstrekkelig å angi at personopplysninger eller et formål er «kjekt å ha», det er reelle behov som kan vektlegges. Hva gjelder betydning for den registrerte, vil negative konsekvenser spille inn, men også eventuelle ubehag vedkommende kan oppleve ved behandlingen selv om klare negative følger ikke kan ses. Dersom behandlingen på et senere tidspunkt kan føre til at personopplysningene brukes til andre formål enn de opprinnelig var innhentet for, skal dette legges vekt på.

Såkalt formålsutglidning er ikke i tråd med grunnleggende personvernprinsipper og vil telle negativt i en personvernsammenheng. Se [PVN-2021-01](#) om kameraovervåking av fellesområder i et boligsameie. Nemnda kom til at sameiet hadde en berettiget interesse i å iverksette tiltak som hindrer forsøpling av sameiets egne lokaler ved at gjenstander og søppel hensettes og samles opp i fellesarealene. Nemnda la vekt på at det var tilstrekkelig sannsynliggjort at dette hadde vært et problem i mange år og at flere tiltak for løse utfordringene var forsøkt uten at det hadde hjulpet. Nemnda kom til at kameraovervåking på deler av sameiets fellesarealer var et egnet, hensiktsmessig og nødvendig tiltak. Under interesseavveiningen etter [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f, la nemnda til grunn at kameraovervåking av fellesarealene representerte et inngrep i personvernet til alle beboerne i sameiet. Overvåkingen skjedde i rom som er nødvendig for beboerne å oppsøke og oppholde seg i (søppelrom og i gangen utenfor beboernes boder). Personvernulempen var likevel redusert ved at overvåkingen kun skjedde i avlåste rom uten gjennomgangstrafikk og hvor beboerne ikke ville oppholde seg over tid. Overvåkingen rammet ikke allmenheten og deres bevegelse og opphold i offentlige rom. Flertallet (dissens 6:1) la vekt på at spørsmålet om kameraovervåking var grundig behandlet og utredet av sameiets styre og deretter behandlet på to sameiemøter hvor det var truffet enstemmig vedtak om å igangsette kameraovervåking. Nemnda konkluderte med at kameraovervåkingen var lovlig og omgjorde Datatilsynets vedtak.

Se også [PVN-2020-20](#) om kameraovervåking fra privat bolig der Datatilsynet hadde konkludert med at en påklaget kameraovervåking ikke var ulovlig etter personopplysningsloven fordi overvåkingen skjedde som ledd i rent personlig eller familiemessig aktivitet, jf. personopplysningsloven [§ 2](#) andre ledd bokstav a. En person klaget på kameraovervåking fra en privat bolig i området han bor, der eier av eiendommen hadde montert to kameraer under takmønet på boligens fasade. Boligen ligger rett ut mot offentlig vei der parkeringsmulighetene langs veien er allmenne og tilgjengelige for alle. Nemnda la til grunn at personer som går langs veien, og passerer boligen der kameraene er montert, kan fanges opp av kameraene. Det samme gjelder de som parkerer langs veien utenfor boligen. Nemnda la til grunn at kameraovervåking montert på private hus ikke omfattes av unntaket for «rent personlige eller familiemessige aktiviteter», dersom overvåkingen også dekker deler av et offentlig område, jf. EU-domstolen sak [C-212/13](#) (Ryneš). Nemnda konkluderte videre med at huseieren ikke hadde lovlig behandlingsgrunnlag idet han ikke hadde noen berettiget interesse i vedvarende overvåking av et område åpent for alminnelig ferdsel, jf. personvernforordningen [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f. Nemnda omgjorde Datatilsynets vedtak.

Se også [PVN-2020-11](#) om bruk av personopplysninger innsamlet ved kameraovervåking om en klage fra en Misjonsforsamling på Datatilsynets avgjørelse hvor tilsynet ga misjonsforsamlingen en irrettesettelse for å ha behandlet personopplysninger fra kameraopptak ulovlig, jf. personvernforordningen [artikkel 58](#) nr. 2 bokstav b. I forbindelse med en nabokonflikt mellom A og hennes tidligere nabo B, mente begge seg trakassert av hverandre. B varslet misjonsforsamlingens styre, hvor A var styremedlem, om det hun oppfattet som trakasserende oppførsel fra A. Hun oversendte også private kameraopptak som hun mente viste As trakasserende oppførsel til ett styremedlem C. C og forsamlingens styreformann, D, så på og lagret opptakene, samt foreviste disse til A og hennes ektemann. Opptakene ble senere slettet. På bakgrunn av det opptakene viste, stilte C og D spørsmål ved As egnethet til styrevervet og det endte med at A trakk seg fra styret. A kontaktet Datatilsynet og ba om hjelp for det hun oppfattet som svært urettferdig behandling av henne fra misjonsforsamlingen. Datatilsynet ga misjonsforsamlingen en irrettesettelse for å ha behandlet

personopplysningene uten gyldig behandlingsgrunnlag. Nemnda la til grunn at tilsynets irettesettelse overfor den behandlingsansvarlige, jf. artikkel 58 nr. 2 bokstav b, er et enkeltvedtak som gir klagerett etter forvaltningsloven. Misjonsforsamlingens formål med å bruke opptakene var å avklare riktigheten av innholdet i varselet de hadde mottatt om A, og undersøke de faktiske forholdene, før de tok saken opp med A. Dette var en berettiget interesse. I den konkrete interesseavveiningen etter [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f, delte nemnda seg i et flertall og et mindretall (6:1). Etter flertallets syn var misjonsforsamlingens lagring og bruk av de mottatte filmopptakene nødvendig for å ivareta den berettigede interessen hos misjonsforsamlingen og hensynet til As personvern gikk etter en avveining av de ulike interessene ikke foran. Mindretallet var enig med Datatilsynet i at misjonsforsamlingen kunne oppnådd det samme formålet på en mindre inngripende måte, og at en irettesettelse var en passende reaksjon.

Se [PVN-2019-07](#) om retting og sletting av personopplysninger i personalmappe, der en person klaget på Datatilsynets vedtak om ikke å pålegge retting eller sletting av personopplysninger i hennes personalmappe hos arbeidsgiver. Klager var i en arbeidskonflikt med ledelsen som har vart over flere år. I likhet med Datatilsynet fant nemnda at det ikke var grunnlag for å pålegge å slette eller rette personopplysningene i personalmappen. Nemnda sluttet seg til tilsynets vurdering om at det adekvate alternativet er supplering, noe det var gitt anledning til. Videre la nemnda til grunn at arbeidsgivers behandling av personopplysningene var nødvendig for å ivareta arbeidsgivers berettigede interesse i å håndtere og dokumentere sakshistorikken i arbeidsforholdet og den pågående arbeidskonflikten, jf. GDPR [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f. I en slik pågående arbeidskonflikt har arbeidsgiver de nødvendige berettigede grunnene for fortsatt å oppbevare opplysningene og denne interessen går foran den registrertes interesse i å få dem slettet. Se også [PVN-2018-15](#) om sletting av personopplysninger i personalmappe etter avsluttet arbeidsforhold, der det ble klaget på Datatilsynets vedtak om avslag på krav om sletting av dokumenter i personalmappe hos X videregående skole og Y fylkeskommune. Saken gjelder spørsmål om en lærer, etter avslutning av arbeidsforholdet, kan kreve at tidligere arbeidsgiver (X/Y) sletter dokumenter fra hans personalmappe med opplysninger om en arbeidskonflikt vedkommende var involvert i da han arbeidet der. Etter at arbeidsforholdet var avsluttet har læreren tatt ut søksmål mot X/Y. Datatilsynet avsto begjæringen om sletting. Nemnda fastslo at arbeidsgivers opprinnelige behandlingsgrunnlag for lagringen var personaladministrasjon, jf. GDPR [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f, men etter at læreren avsluttet arbeidsforholdet var begrunnelsen for fortsatt lagring endret til skolens behov for å dokumentere saksbehandlingshistorikken. Nemnda la til grunn at den nye bruken av opplysningene er forenlig med det opprinnelige formålet, jf. GDPR [artikkel 6](#) nr. 4, jf. artikkel 5 nr. 1 bokstav b og c. Nemnda viste til at læreren hadde en pågående klagesak mot X/Y i Diskrimineringsnemnda der læreren mener seg utsatt for aldersdiskriminering. Nemnda konkluderte med at fortsatt lagring er nødvendig for å ivareta X/Ys berettigede interesser, jf. GDPR [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f, og avsto kravet om sletting.

Se også [PVN-2018-11](#) om sletting av personopplysninger i personalmappe, der en person klaget på Datatilsynets vedtak om avslag på begjæring om sletting av personopplysninger i personalmappe. Saken gjaldt en statlig arbeidstaker som hadde klaget til Datatilsynet på at arbeidsgiveren hadde lagret to tilrettevisninger i personalmappen. Den første tilrettevisningen var lagret i personalmappen i syv år, den andre i tre år og ni måneder. Datatilsynet avsto begjæringen om sletting. Nemnda fastslo at behandlingsgrunnlaget for lagringen var GDPR [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f). Nemnda ga imidlertid klageren medhold og påla arbeidsgiveren å slette begge tilrettevisningene fra personalmappen, jf. GDPR [artikkel 17](#) nr. 1 bokstav a) og bokstav c). Nemnda viste blant annet til at vedkommende hadde protestert på behandlingen, jf. GDPR [artikkel 21](#) nr. 1, og at saken gjaldt to tilrettevisninger og ikke ordensstraffer, som er av mer alvorlig karakter. Videre påpekte nemnda at lagring av personopplysninger forutsetter at arbeidsgiver foretar en konkret vurdering og påviser en konkret og reell grunn til fortsatt lagring. Det er ikke tilstrekkelig å vise til generell personaladministrasjon og et potensielt behov ved en mulig, helt uspesifisert fremtidig prosess, med mindre det dreier seg om svært alvorlige forhold eller situasjoner hvor det er behov for stadige tilrettevisninger. Det var ikke tilfellet

i denne saken. Se også sak [C-13/16](#) (Valsts policijas Rīga) der ECJ anga at en tredjeparts interesse i å frembringe informasjon om personopplysninger til en person som hadde forårsaket skade på hans eiendom, kunne klassifiseres som en berettiget interesse.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 6 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den enkelte stat kan opprettholde eller innføre mer spesifikke og detaljerte bestemmelser for behandlinger som er hjemlet i [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav c eller e. Det finnes flere lover og reguleringer på disse områdene. Forordningens prinsipper må ivaretas også på disse områdene.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 6 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Her angis at hjemmel i [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav c eller e ikke er nok i seg selv, det kreves i tillegg hjemmel i nasjonal rett eller unionsretten. Det mest praktiske er at det foreligger hjemmel i nasjonal rett. I henhold til [fortalepunkt 41](#), er det ikke alltid nødvendig med en «regelverksakt». I [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#) står det at lov- og forskriftsbestemmelser kan være supplerende rettsgrunnlag. Det står også at vedtak fattet i medhold av lov eller forskrift er tilstrekkelig.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 6 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen åpner for at personopplysninger kan brukes til andre formål enn det de opprinnelig er samlet inn for, såfremt det nye formålet er forenelig med det opprinnelige. Det er en rekke krav til vurderingene som skal gjøres for at nye formål kan tillates. Et grunnleggende vilkår er at den opprinnelige behandlingen har hjemmel. Bokstav a til e angir en ikke-uttømmende liste over ulike elementer man skal ta hensyn til. Vurderingen ligner vurderingen av om det foreligger berettiget interesse.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 6 4. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Ordlyden innebærer at den nye behandlingen ikke skal være overraskende eller upåregnelig for den registrerte.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 6 4. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den sammenheng personopplysningene er samlet inn i og relasjonen mellom den registrerte og den behandlingsansvarlige spiller inn. Dette kan bety at videreutvikling av en tjeneste som tilbys, kan være en påregnelig behandling av kundenes personopplysninger.

Karnov Lovkommentar 13 til GDPR art. 6 4. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom det er særlige kategorier personopplysninger som behandles, skal dette vektlegges spesielt. Det er rimelig å anta at man da må legge en strengere forståelse til grunn.

Karnov Lovkommentar 14 til GDPR art. 6 4. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Konsekvensene for det enkelte individ av den nye behandlingen vil naturlig nok være sentrale. Dersom den nye behandlingen har en negativ konsekvens for individet, kan bestemmelsen vanskelig brukes.

Karnov Lovkommentar 15 til GDPR art. 6 4. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Ulike tiltak for å sikre de registrertes personvern kan være kryptering eller pseudonymisering, slik at det enkelte individ i mindre grad kan gjenkjennes. Slike tiltak vil ikke automatisk medføre at en ny behandling kan gjennomføres, det vil avhenge av den konkrete situasjonen.

Artikkel 7. Vilkår for samtykke

1. Dersom behandlingen bygger på samtykke, skal den behandlingsansvarlige kunne påvise at den registrerte har samtykket til behandling av personopplysninger om vedkommende.
2. Dersom den registrertes samtykke gis i forbindelse med en skriftlig erklæring som også gjelder andre forhold, skal anmodningen om samtykke framlegges på en måte som gjør at den tydelig kan skilles fra nevnte andre forhold, i en forståelig og lett tilgjengelig form og på et klart og enkelt språk. Deler av en slik erklæring som er i strid med denne forordning, skal ikke være bindende.
3. Den registrerte skal ha rett til å trekke tilbake sitt samtykke til enhver tid. Dersom samtykket trekkes tilbake, skal det ikke påvirke lovligheten av behandlingen som bygger på samtykket før det trekkes tilbake. Før det gis samtykke, skal den registrerte opplyses om dette. Det skal være like enkelt å trekke tilbake som å gi samtykke.
4. Ved vurdering av om et samtykke er gitt frivillig skal det tas størst mulig hensyn til blant annet om oppfyllelse av en avtale, herunder om yting av en tjeneste, er gjort betinget av samtykke til behandling av personopplysninger som ikke er nødvendig for å oppfylle nevnte avtale.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a7

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 7. Vilkår for samtykke

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 32, 33, 42 og 43.

Bestemmelsen sier ikke at samtykke må foreligge før en behandling skjer, men dette er en implisitt forutsetning.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 7 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det at den behandlingsansvarlige skal kunne påvise et samtykke betyr dels at den behandlingsansvarlige har bevisbyrden for at samtykke finnes samtidig som den behandlingsansvarlige må kunne dokumentere at samtykket finnes. Hvorledes dokumentasjonen skal skje, er ikke nærmere beskrevet. WP29 har en veileder «Guidelines on Consent under Regulation 2016/679» (WP259) som er meget praktisk. I prinsippet er muntlige samtykker gyldige, men det er ofte vanskelig å dokumentere dem og de anvendes derfor i liten grad. Eventuelt kan muntlige samtykker bekreftes via SMS, e-post eller lignende. Der det er relevant å dokumentere samtykker fra en stor krets registrerte individer, er det praktisk å bruke programvare for dette. Man må også dokumentere at den registrerte har fått den informasjonen som er lovpålagt. WP29 anbefaler at samtykkeløsningen har en logg som viser hvilken informasjon den registrerte har lest. Et samtykke kan ikke inneholde formuleringer som gjør at den registrerte får et dårligere personvern enn det forordningen gir vedkommende.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 7 2. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I tilfeller der den registrerte gir et samtykke i en tekst som også gjelder andre forhold, skal anmodningen om å gi samtykke kunne skilles tydelig fra de andre forholdene. I praksis handler dette om hva som kan baseres på samtykke og hva som ofte typisk baseres på avtale. Disse to avtalegrunnlagene skal ikke slås sammen. Samtykker skal gis separat for ulike formål. De behandlingsaktiviteter som støtter opp om et bestemt formål skal redegjøres for. Informasjonen skal gis i en lett tilgjengelig form og med et klart og enkelt språk, noe som innebærer at språket må justeres og tilpasses avhengig av hvilken målgruppe den retter seg mot. Det er ikke krav om at teksten gis på norsk så lenge målgruppen enkelt f.eks. leser engelsk. Den registrerte skal stilles i en situasjon der vedkommende har en reell valgfrihet til om samtykket ønskes å gis eller ikke. Der det er en skjevhet i maktforholdet mellom den registrerte og den behandlingsansvarlige, vil samtykket ikke være sannsynlig å bli ansett som frivillig, se [fortalepunkt 43](#). Fortalepunkt 43 sier også at samtykker ikke antas å være frivillige når man ikke kan gi separate samtykker for ulike behandlingsaktiviteter.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 7 3. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Når individet samtykker, skal vedkommende samtidig få informasjon om at samtykket kan trekkes tilbake. Hvis denne informasjonen ikke gis, vil samtykket ikke være gyldig. Hvis et samtykke trekkes tilbake, må behandlingen opphøre, men behandling som har skjedd under den tid samtykket forelå, er lovlig.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 7 4. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen handler om sammenhengen mellom hjemmelsgrunnlagene samtykke og avtale. Der avtale er hjemmelsgrunnlag, kan kun de opplysninger som er nødvendige for å oppfylle avtalen behandles. Andre behandlinger kan imidlertid baseres på samtykke. Det er f.eks. ikke lov å stille krav om samtykke til markedsføring for å inngå en avtale. Hva som anses som «nødvendig» for å oppfylle en avtale skal tolkes strengt. Se sak [C-673/17](#) (Planet49). Se også WP259 s. 8. Det skal være en objektiv og direkte forbindelse mellom behandling av personopplysningene og formålet med avtalen. På s. 10 i samme veileder oppgir Artikkel 29-gruppen et praktisk eksempel: Det at man ber om samtykke til å sende markedsføring til et individ, innebærer ikke at man kan dele denne informasjonen med andre selskaper i samme konsern, fordi dette er to forskjellige formål. Et samtykke vil ikke kunne dekke begge disse behandlingene.

Artikkel 8. *Vilkår for barns samtykke i forbindelse med informasjonssamfunnstjenester*

1. Dersom artikkel 6 nr. 1 bokstav a) får anvendelse i forbindelse med tilbud om informasjonssamfunnstjenester direkte til et barn, er behandling av et barns personopplysninger lovlig dersom barnet er minst 16 år. Dersom barnet er under 16 år, er slik behandling lovlig bare dersom og i den grad samtykke er gitt eller godkjent av den som har foreldreansvar for barnet.

For disse formål kan medlemsstatene ved lov fastsette en lavere aldersgrense, forutsatt at den ikke er lavere enn 13 år.

2. I slike tilfeller skal den behandlingsansvarlige treffe rimelige tiltak for å kontrollere at samtykke er gitt eller godkjent av den som har foreldreansvar for barnet, idet det tas hensyn til tilgjengelig teknologi.

3. Nr. 1 skal ikke påvirke medlemsstatenes alminnelige avtalerett, f.eks. reglene for gyldigheten, utformingen eller virkningen av en avtale som gjelder et barn.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a8**Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 8. Vilkår for barns samtykke i forbindelse med info...**Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]Se [fortalepunkt](#) 38.

Bestemmelsen setter grenser for barns samtykkeevne til visse type tjenester. Dette fordi barns opplysninger gis et særlig sterkt vern, da de kan være mindre bevisst på risiko for personvernkonsekvenser av sine handlinger. I stor grad må foresatte samtykke på vegne av barn for bruk av visse typer tjenester. Fortalepunkt 38 angir samtidig at der en tjeneste tilbyr forebygging eller rådgivingstjenester direkte til barn, så kreves ikke foresattes samtykke. Årsaken er at barn ikke skal avskjæres fra å bruke hjelpetjenester på nett som foresatte muligens ikke ønsker at de skal benytte. Dette er et særlig vern for spesielt utsatte barn.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 8 1. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen viser kun til [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav a og ikke til [artikkel 9](#) som handler om særlige kategorier av personopplysninger. Bakgrunnen er antakelig at kravene til særlige personopplysninger er tilstrekkelige også når det gjelder barn, mens man har funnet det nødvendig å skjerpe kravene for behandling av barns alminnelige personopplysninger. Bestemmelsen gjelder formidling av «informasjonssamfunnstjenester» direkte til barn. Se [artikkel 4](#) nr. 25 om definisjon av begrepet. I [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#) legges til grunn at definisjonen omfatter sosiale medier. Det samme gjelder mange tjenester som tilbys over nett. Det er noe uklart hva det betyr at bestemmelsen kun gjelder informasjonssamfunnstjenester som rettes direkte mot barn. Noen tjenester rettes åpenbart kun mot barn, mens dette ikke er tilfelle for vanlige tjenester som f.eks. Facebook eller Snapchat. Foreløpig finnes ikke praksis på hva som blir avgjørende kriterier for vurderingen. Av personvern hensyn kan man hevde at [artikkel 8](#) bør anvendes så lenge en tjeneste faktisk benyttes av barn og ikke tydelig er rettet mot voksne. Bestemmelsen angir at dersom barnet er under 16 år er det kun foreldrene som kan samtykke, eventuelt at foreldrene bekrefter barnets samtykke. Likevel kan enkelte land selv fastsette en lavere aldersgrense, men den kan ikke være lavere enn 13 år. Slik dette har blitt implementert i ulike land i Europa, finnes det nå ulik aldersgrense for barns samtykkekompetanse i mange land.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 8 2. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Hva som er rimelig tiltak fra den behandlingsansvarliges side, for å kontrollere at et samtykke er godkjent eller gitt av foresatte, vil avhenge av «tilgjengelig teknologi». I henhold til minimumsprinsippet og innebygget personvern, skal man ikke hente eller samle inn unødvendig mye opplysninger for å bekrefte en identitet. Typisk vil de mest praktiske fremgangsmåtene for å bekrefte et samtykke være at det sendes en e-post eller SMS til en enhet som kontrolleres av den foresatte. Den foresatte kan da enkelt bekrefte et samtykke fra den plattformen.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 8 3. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den ikke påvirker medlemsstatenes alminnelige avtalerett. Etter norsk lov kan umyndige ikke inngå rettslig bindende avtaler. Dette vil fremdeles være slik.

Artikkel 9. Behandling av særlige kategorier av personopplysninger

1. Behandling av personopplysninger om rasemessig eller etnisk opprinnelse, politisk oppfatning, religion, filosofisk overbevisning eller fagforeningsmedlemskap, samt behandling av genetiske opplysninger og biometriske opplysninger med det formål å entydig identifisere en fysisk person, helseopplysninger eller opplysninger om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering, er forbudt.
2. Nr. 1 får ikke anvendelse dersom et av følgende vilkår er oppfylt:
  - a. Den registrerte har gitt uttrykkelig samtykke til behandling av slike personopplysninger for ett eller flere spesifikke formål, unntatt dersom det i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett er fastsatt at den registrerte ikke kan oppheve forbudet nevnt i nr. 1.
  - b. Behandlingen er nødvendig for at den behandlingsansvarlige eller den registrerte skal kunne oppfylle sine forpliktelser og utøve sine særlige rettigheter på området arbeidsrett, trygderett og sosialrett i den grad dette er tillatt i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett, eller en tariffavtale i henhold til medlemsstatenes nasjonale rett som gir nødvendige garantier for den registrertes grunnleggende rettigheter og interesser.
  - c. Behandlingen er nødvendig for å verne den registrertes eller en annen fysisk persons vitale interesser dersom den registrerte fysisk eller juridisk ikke er i stand til å gi samtykke.
  - d. Behandlingen utføres av en stiftelse, sammenslutning eller et annet ideelt organ hvis mål er av politisk, religiøs eller fagforeningsmessig art, som ledd i organets berettigede aktiviteter og med nødvendige garantier, forutsatt at behandlingen bare gjelder organets medlemmer eller tidligere medlemmer eller personer som på grunn av organets mål har regelmessig kontakt med det, og at personopplysningene ikke utleveres til andre enn nevnte organ uten de registrertes samtykke.
  - e. Behandlingen gjelder personopplysninger som det er åpenbart at den registrerte har offentliggjort.
  - f. Behandlingen er nødvendig for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare rettskrav eller når domstolene handler innenfor rammen av sin domsmyndighet.
  - g. Behandlingen er nødvendig av hensyn til viktige allmenne interesser, på grunnlag av unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som skal stå i et rimelig forhold til det mål som søkes oppnådd, være forenlig med det grunnleggende innholdet i retten til vern av personopplysninger og sikre egnede og særlige tiltak for å verne den registrertes grunnleggende rettigheter og interesser.
  - h. Behandlingen er nødvendig i forbindelse med forebyggende medisin eller arbeidsmedisin for å vurdere en arbeidstakers arbeidskapasitet, i forbindelse med medisinsk diagnostikk, yting av helse- eller sosialtjenester, behandling eller forvaltning av helse- eller sosialtjenester og -systemer på grunnlag av unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett eller i henhold til en avtale med helsepersonell og med forbehold for vilkårene og garantiene nevnt i nr. 3.
  - i. Behandlingen er nødvendig av allmenne folkehelsehensyn, f.eks. vern mot alvorlige grenseoverskridende helsetrusler eller for å sikre høye kvalitets- og sikkerhetsstandarder for helsetjenester og legemidler eller medisinsk utstyr, på grunnlag av unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett der det fastsettes egnede og særlige tiltak for å verne den registrertes rettigheter og friheter, særlig taushetsplikt.
  - j. Behandlingen er nødvendig for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål i samsvar med artikkel 89 nr. 1 på grunnlag av unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som skal stå i et rimelig forhold til det mål som søkes oppnådd, være forenlig med det grunnleggende innholdet i retten til vern av personopplysninger og sikre egnede og særlige tiltak for å verne den registrertes grunnleggende rettigheter og interesser.
3. Personopplysningene nevnt i nr. 1 kan behandles for formålene nevnt i nr. 2 bokstav h) dersom opplysningene behandles av en fagperson som har taushetsplikt i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett eller regler fastsatt av nasjonale vedkommende organer, eller under en slik persons ansvar, eller av en annen person som også har taushetsplikt i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett eller regler fastsatt av nasjonale vedkommende organer.
4. Medlemsstatene kan opprettholde eller innføre ytterligere vilkår, herunder begrensninger, med hensyn til behandling av genetiske opplysninger, biometriske opplysninger eller helseopplysninger.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a9

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 9. Behandling av særlige kategorier av personopplys...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 46 og 51–56.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 9 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angår behandling av særlige kategorier av personopplysninger. Tidligere kalte man dette sensitive personopplysninger og begrepet er fremdeles mye i bruk. Behandlinger som ikke kan hjemles i en av artikkelens alternativer, er ikke lovlige. Særlige kategorier personopplysninger er underlagt spesielle krav fordi de er spesielt sensitive. Fortalepunkt 51 angir at selv om begrepene «rasemessig eller etnisk opprinnelse» brukes i ordlyden, innebærer ikke dette at EU godtar teorier om at det finnes ulike menneskeraser. I hovedsak har ordlyden samme innhold som det tidligere personopplysningsregelverket, selv om det er noen ulikheter. Genetiske opplysninger og biometriske opplysninger omfattes nå av regelverket. Biologisk materiale i seg selv, er ikke definert som en genetisk opplysning, kun opplysningene som genereres ved bruk eller analyse av slikt materiale. Etter den tidligere [personopplysningsloven 2000](#) var sensitive personopplysninger også hvorvidt noen hadde vært mistenkt, siktet, tiltalt eller dømt for en straffbar handling. Dette er annerledes i forordningen, og reguleringen om dette er flyttet til [artikkel 10](#). Fortalepunkt 51 slår fast at fotografier ikke automatisk er å anse som en behandling av særlige kategorier av personopplysninger. Slik informasjon, bilder, kan være biometriske opplysninger når det er mulig å entydig identifisere eller å autentisere en person. Der et bilde viser religiøs tilhørighet eller seksuell legning, vil det antakelig regnes som en særlig kategori av personopplysninger. I slike tilfeller vil likevel vedkommende selv ha «offentliggjort» opplysningen, ved at vedkommende bruker religiøse symboler eller spesielle klær i offentligheten. Se [artikkel 9](#) nr. 2 bokstav e.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 9 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen oppgir flere alternative grunnlag for å behandle særlige kategorier av personopplysninger. For noen kreves i tillegg i [artikkel 9](#) nr. 2, at det finnes hjemmel i nasjonal rett, eventuelt i unionsretten. [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#) angir på [s. 40](#) at det kreves enten lov eller forskrift eller vedtak med hjemmel i slike. [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#) diskuterer også om det kreves en sterkere nasjonal hjemmel etter [artikkel 9](#) nr. 2 enn etter [artikkel 6](#) nr. 3 ettersom denne angår særlige kategorier av personopplysninger. Det ville følge naturlig av legalitetsprinsippet, men forarbeidene konkluderer ikke på dette. Dog pekes det på at personopplysningenes sensitivitet teller inn i vurderingen av et inngreps art og omfang og at det har betydning for hvilke krav man kan stille, og må stille, til en inngreps hjemmel.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 9 2. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Særlige kategorier personopplysninger kan behandles når den registrerte har samtykket til behandlingen. Samtykket skal være «uttrykkelig», uten at det er definert hva dette innebærer. Samtykket skal kunne la seg påvise i ettertid. Bestemmelsen angir at nasjonal rett eller unionsretten ikke kan gi særbestemmelser om at den registrerte ikke kan oppheve det grunnleggende behandlingsforbudet i [artikkel 9](#) nr. 1. I praksis betyr dette at et land kan gi regler om forbud mot behandlinger av visse kategorier av særlige personopplysninger selv om den registrerte skulle samtykke til behandlingen. [Bioteknologiloven §5-8](#) første ledd er et eksempel på dette.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 9 2. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom den behandlingsansvarlige eller den registrerte har forpliktelser innenfor områdene arbeidsrett, trygderett og sosialrett, kan dette hjemle behandling av særlige personopplysninger. Det kreves at dette er stadfestet i nasjonal rett, tariffavtale eller unionsretten. Videre må den registrerte gis nødvendige garantier for vedkommendes rettigheter og interesser, se [artikkel 88](#). Norsk rett har flere regelverk og særlover som dekker disse områdene. Se f.eks. bestemmelsene om arbeidsgivers adgang til å lese ansattes e-post som tidligere sto i den gamle personopplysningsloven og nå står i [arbeidsmiljøloven \(aml.\) § 9-5](#).

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 9 2. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Der en behandling er nødvendig for å beskytte den registrertes vitale interesser eller en annen persons vitale interesser og den registrerte fysisk eller juridisk ikke er i stand til å samtykke selv, er behandlingen lovlig. Fortalepunkt 46 angir at dersom behandlingen angår en annen fysisk persons vitale interesser, kan den bare tillates dersom det er åpenbart at behandlingen ikke kan baseres på et annet rettslig grunnlag. Tidligere lovgivning hadde en tilsvarende bestemmelse. Bestemmelsen skal tolkes strengt, det er ikke tilstrekkelig at det tungvint å innhente et samtykke, det skal være tilnærmet umulig. Typisk ved at vedkommende er bevisstløs, senil, eller lignende. Fortalepunkt 46 angir at bestemmelsen kan få anvendelse der en behandling er nødvendig av humanitære årsaker, hvor eksempler kan være å overvåke epidemier, i humanitære nødsituasjoner knyttet til naturkatastrofer, eller menneskeskapte katastrofer.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 9 2. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen hjemler behandling av særlige kategorier personopplysninger for stiftelser, sammenslutninger eller andre ideelle organer der formålet er politisk, religiøst eller av fagforeningsmessig art. Slike organer kan behandle særlige kategorier som ledd i dets berettigede aktiviteter, såfremt behandlingen kun angår organets medlemmer eller tidligere medlemmer. Også andre som har kontakt regelmessig med organet på grunn av dets virksomhet kan omfattes. Det er krav om at det gis tilstrekkelige personverngarantier for behandlingen av personopplysningene. Bestemmelsen angir spesifikt at personopplysningene ikke kan utleveres til andre uten samtykke fra de registrerte. Dette fremstår som en unødvendig regulering, da dette også følger av øvrige bestemmelser i forordningen.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 9 2. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at personopplysninger som den registrerte selv åpenbart har offentliggjort, kan behandles. Vanlige eksempler på dette er at noen f.eks. skriver en artikkel om hvordan vedkommende har blitt behandlet på et sykehus eller uttaler seg om dette på TV. Tilsvarende antas å gjelde dersom noe gjøres kjent i et sosialt medium med mange brukere, f.eks. Twitter eller Facebook.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 9 2. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Der behandling av særlige kategorier av personopplysninger er nødvendig for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare et rettskrav, kan bestemmelsen brukes. Det samme gjelder når domstolene handler innenfor rammen av sin domsmyndighet. Bestemmelsen er relevant der rettskravet det gjelder, angår den behandlingsansvarlige, den registrerte eller eventuelt en tredjepart. Bestemmelsen er åpen i ordlyden om hvem som kan benytte den og den vil derfor antakelig også kunne brukes av advokater

og rettsjelpere i rettslige prosesser og ved juridisk rådgiving. For domstolene kan den hjemle behandling av personopplysninger om parter i en sak, samt om tredjepersoner. Der et avtaleforhold opphører og det er grunn til å tro at en tvist vil oppstå, kan bestemmelsen hjemle en videre lagring og behandling av relevante særlige kategorier opplysninger. Dette er en situasjon som inntreffer i en rekke tilfeller. I ansettelsesforhold skjer det ikke sjelden at det er grunn til å tro at det vil komme et rettslig etterspill, der en arbeidsgiver sier opp en arbeidstaker. Det kan da være aktuelt å benytte hjemmelen som grunnlag for videre oppbevaring og behandling av enkelte særlige kategorier personopplysninger, såfremt de er relevante i en sak. Likevel angis at en kun teoretisk mulighet for at visse personopplysninger vil være relevante i en rettstvist, og vanskelig kan ses å være tilstrekkelig grunnlag for at bestemmelsen kan tas i bruk. De registrerte skal informeres om at bestemmelsen eventuelt brukes som hjemmel for videre behandling.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 9 2. ledd bokstav g

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at behandling av særlige kategorier personopplysninger kan skje når det er nødvendig av hensyn til viktige allmenne interesser. [Personopplysningsloven 2000](#) hadde tidligere en tilsvarende bestemmelse som ga Datatilsynet kompetanse til å gi konsesjon til særskilte behandlinger der det ikke fantes annet rettsgrunnlag. For at [artikkel 9](#) nr. 2 bokstav g skal kunne brukes, skal det i tillegg til viktige allmenne interesser også finnes grunnlag i nasjonal rett eller i unionsretten.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 9 2. ledd bokstav h

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen har en vid åpning for nasjonale reguleringer innenfor helsesektoren. Norsk rett har en rekke lover og forskrifter om helsehjelp. Da helsepersonell i Norge er underlagt taushetsplikt, er bestemmelsens kriterier oppfylt for disse. Avslutningsvis i bestemmelsen åpnes for at en avtale med helsepersonell kan hjemle særlige kategorier personopplysninger. Visse former for alternativ medisin, der utøveren er underlagt taushetsplikt, kan antakelig benytte denne bestemmelsen.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 9 2. ledd bokstav i

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen hjemler behandling av særlige kategorier personopplysninger uten samtykke når behandlingen er nødvendig av «allmenne folkehelsehensyn». Nasjonal rett eller unionsretten må i tillegg angi en hjemmel. Dertil skal det fastsettes egnede og særlige tiltak for å verne den registrertes personvern. Taushetsplikt nevnes spesielt. Bestemmelsen handler ikke om direkte helsehjelp til et enkelt individ, men er rettet mot helseplanlegging og administrasjon. Se [fortalepunkt 54](#). Omfanget er likevel svært vidt. Relevante hensyn kan være alvorlige helsetrusler på tvers av landegrensener eller behov for å sikre høye kvalitets- og sikkerhetsstandarder for helsetjenester og legemidler eller medisinsk utstyr.

Karnov Lovkommentar 13 til GDPR art. 9 2. ledd bokstav j

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at det er tillatt å behandle særlige kategorier personopplysninger som er nødvendig for arkivformål i allmenhetens interesse, vitenskapelig historisk forskning eller statistiske formål. Nasjonal rett eller unionsretten må også komme i tillegg, og gi hjemmel. Behandlingen må stå i et rimelig forhold til det mål som søkes oppnådd, den må være forenlig med den grunnleggende retten til personvern og sikre egnede og særlige tiltak for å verne den registrerte. Se [artikkel 89](#) om videre krav til behandlingen.

Karnov Lovkommentar 14 til GDPR art. 9 3. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen har tilleggsbestemmelser for behandlinger som nevnes i [artikkel 9](#) nr. 2 bokstav h. Nr. 3 kunne derfor med fordel vært inkludert i [artikkel 9](#) nr. 2 bokstav h. Kravet som stilles er at fagpersonen som behandler personopplysningene har taushetsplikt. Personer som er «under en slik persons ansvar», altså underlagt en person med taushetsplikt, gis den samme retten til å behandle slike personopplysninger. I Norge har en rekke yrkesgrupper taushetsplikt, se f.eks. kapittel 5 i lov [2. juli 1999 nr. 64](#) om helsepersonell m.v. (*helsepersonelloven* eller *hpl.*) og forvaltningsloven [§ 13](#) om offentlige arbeidsgivere.

Karnov Lovkommentar 15 til GDPR art. 9 4. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen åpner for at medlemsstatene kan opprettholde eller innføre ytterligere vilkår og begrense adgangen til behandling av genetiske opplysninger, biometriske opplysninger og helseopplysninger. Det kan innføres strengere nasjonal lovgivning for disse.

Artikkel 10. Behandling av personopplysninger om straffedømmer og lovovertrædelser

Behandling av personopplysninger om straffedømmer og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhetstiltak på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 skal bare utføres under en offentlig myndighets kontroll eller dersom behandlingen er tillatt i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som sikrer nødvendige garantier for de registrertes rettigheter og friheter. Alle omfattende registre over straffedømmer må bare føres under en offentlig myndighets kontroll.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a10**Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 10. Behandling av personopplysninger om straffedømm...**Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]Se [fortalepunkt 50](#).

Bestemmelsen angir vilkår for å behandle personopplysninger om straffedømmer og lovovertrædelser, samt tilknyttede sikkerhetstiltak. I tillegg til hjemmel i [artikkel 10](#), må det også foreligge hjemmel i henhold til [artikkel 6](#). Behandling av denne type personopplysninger kan kun skje «under en offentlig myndighets kontroll». Fortalepunkt 19 angir at medlemsstatene kan begrense individets rettigheter når det er nødvendig og forholdsmessig i et demokratisk samfunn for å sikre viktige interesser. Eksempler på dette er den offentlige sikkerhet og forebygging, etterforskning, avsløring eller straffeforfølgning av straffbare forhold. Det samme gjelder iverksetting av strafferettslige sanksjoner, og vern mot og forebygging av trusler mot offentlig sikkerhet. Det er noe usikkerhet knyttet til om [artikkel 10](#) omfatter opplysninger om at noen er mistenkt, siktet eller tiltalt for straffbart forhold. I [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#) skriver Justis- og beredskapsdepartementet at «virkeområdet til forordningen [artikkel 10](#) er uklart og det er bl.a. uklart om bestemmelsen omfatter mistanke om lovovertrædelser». Personopplysningsloven og personvernforordningen (GDPR), Skullerud mfl. 2018, s. 115, argumenterer med at ordet «lovovertrædelser» antakelig omfatter opplysninger om lovovertrædelser før rettskraftig dom foreligger, da ordet ellers ville vært overflødig om kun straffedømmer var omfattet. Videre vises til at det er et sterkere behov for personvern om opplysninger før en endelig dom, da det først er etter en rettskraftig dom at opplysningene er relativt enkelt tilgjengelig for allmenheten. Resonnementet er fornuftig, men inntil praksis foreligger er det usikkerhet knyttet til dette. Slik angitt i Eva Jarbekk mfl., Personopplysningsloven og personvernforordningen (GDPR), Gyldendal, 2019, s. 191, er spørsmålet også diskutert i svensk juridisk litteratur og det diskuteres om man i svensk rett kan

ha en annen forståelse av hva som er omfattet av bestemmelsen enn i andre EU-land. Se Früdlinger mfl. 2018, s. 154. Dette spørsmålet har stor praktisk betydning, og vil antakelig få en avklaring i praksis.

Artikkel 11. *Behandling som ikke krever identifikasjon*

1. Dersom formålene med den behandlingsansvarliges behandling av personopplysninger ikke krever eller ikke lenger krever at den behandlingsansvarlige kan identifisere en registrert, skal den behandlingsansvarlige ikke ha plikt til å bevare, innhente eller behandle ytterligere opplysninger for å identifisere den registrerte utelukkende med det formål å oppfylle kravene i denne forordning.

2. Dersom den behandlingsansvarlige i tilfeller nevnt i nr. 1 i denne artikkel kan påvise at vedkommende ikke er i stand til å identifisere den registrerte, skal den behandlingsansvarlige, dersom det er mulig, informere den registrerte om dette. I slike tilfeller får artikkel 15-20 ikke anvendelse, bortsett fra når den registrerte for å utøve sine rettigheter i henhold til nevnte artikler gir ytterligere opplysninger som gjør det mulig å identifisere vedkommende.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a11

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 11. *Behandling som ikke krever identifikasjon*

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 57.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 11 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at dersom formålet med behandlingen av personopplysninger ikke krever, eller ikke lenger krever, at den behandlingsansvarlige kan identifisere et individ, har den behandlingsansvarlige ikke plikt til å hverken bevare, innhente eller behandle opplysninger for å identifisere den registrerte kun med det formål å oppfylle kravene i forordningen. Dette innebærer at når identifikasjon ikke lenger er nødvendig i en behandling, er det en plikt til å aidentifisere personopplysningene. Alternativt kan man på annen måte sørge for at de ikke lenger identifiserer den registrerte. Det er altså ingen plikt til å innhente eller bevare opplysninger for å identifisere registrerte kun for å overholde bestemmelsene i forordningen, eksempelvis opplysningsplikten i artikkel [13–14](#), eller innsynsretten i [artikkel 15](#).

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 11 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at der en behandlingsansvarlig ikke lenger kan identifisere den registrerte, skal den registrerte få informasjon om dette der det er mulig. Bestemmelsen kan virke noe underlig, da det oppstilles en informasjonsplikt til en person man ikke lenger kan identifisere. Den aktuelle situasjonen er likevel at en registrert kontakter en behandlingsansvarlig i forbindelse med å utøve sine rettigheter, og den behandlingsansvarlige innser at rettighetene ikke kan gis fordi det ikke finnes tilstrekkelige opplysninger om vedkommende i datamaterialet lenger. Rettighetene etter artikkel [15–20](#) får da ikke lenger anvendelse, bortsett fra hvis den registrerte gir ytterligere opplysninger slik at den behandlingsansvarlige likevel kan identifisere vedkommende.

KAPITTEL III Den registrertes rettigheter

Avsnitt 1 Åpenhet og vilkår

Artikkel 12. Klar og tydelig informasjon, kommunikasjon og nærmere regler om utøvelse av den registrertes rettigheter

1. Den behandlingsansvarlige skal treffe egnede tiltak for å framlegge for den registrerte informasjonen nevnt i artikkel 13 og 14 og all kommunikasjon i henhold til artikkel 15-22 og 34 om behandlingen på en kortfattet, åpen, forståelig og lett tilgjengelig måte og på et klart og enkelt språk, især når det gjelder informasjon som spesifikt er rettet mot et barn. Informasjonen skal gis skriftlig eller på en annen måte, herunder elektronisk dersom det er hensiktsmessig. På anmodning fra den registrerte kan informasjonen gis muntlig, forutsatt at den registrertes identitet bevises på andre måter.

2. Den behandlingsansvarlige skal legge til rette for at den registrerte kan utøve sine rettigheter i henhold til artikkel 15-22. I tilfellene nevnt i artikkel 11 nr. 2 skal den behandlingsansvarlige ikke nekte å etterkomme den registrertes anmodning om å utøve sine rettigheter i henhold til artikkel 15-22, med mindre den behandlingsansvarlige påviser at vedkommende ikke er i stand til å identifisere den registrerte.

3. Den behandlingsansvarlige skal informere den registrerte om tiltak som er truffet på grunnlag av en anmodning i henhold til artikkel 15-22, uten ugrunnet opphold og senest én måned etter mottak av anmodningen. Denne fristen kan ved behov forlenges med ytterligere to måneder, idet det tas hensyn til antall anmodninger og anmodningenes kompleksitet. Den behandlingsansvarlige skal informere den registrerte om enhver slik forlengelse senest én måned etter mottak av anmodningen sammen med en begrunnelse for forsinkelsen. Dersom den registrerte inngir anmodningen elektronisk, skal informasjonen om mulig gis elektronisk, med mindre den registrerte anmoder om noe annet.

4. Dersom den behandlingsansvarlige ikke treffer tiltak på anmodning fra den registrerte, skal den behandlingsansvarlige informere den registrerte uten opphold og senest én måned etter mottak av anmodningen om årsakene til dette og om muligheten for å inngi klage til en tilsynsmyndighet og for rettslig prøving.

5. Informasjon som gis i henhold til artikkel 13 og 14, og enhver kommunikasjon og ethvert tiltak som treffes i henhold til artikkel 15-22 og 34, skal være gratis. Dersom anmodninger fra en registrert er åpenbart grunnløse eller overdrevne, særlig dersom de gjentas, kan den behandlingsansvarlige enten

- a. kreve et rimelig gebyr, idet det tas hensyn til administrasjonskostnadene for å gi informasjonen eller treffe de tiltak det anmodes om, eller
- b. nekte å etterkomme anmodningen.

Den behandlingsansvarlige skal bære bevisbyrden for at en anmodning er åpenbart grunnløs eller overdreven.

6. Uten at det berører artikkel 11, kan den behandlingsansvarlige, dersom det hersker rimelig tvil om identiteten til den fysiske personen som inngir anmodningen nevnt i artikkel 15-21, anmode om ytterligere opplysninger som er nødvendige for å kunne bekrefte den registrertes identitet.

7. Informasjonen som skal gis de registrerte i henhold til artikkel 13 og 14, kan gis sammen med standardiserte ikoner for å gi en lett synlig, forståelig, lettlest og meningsfull oversikt over den tiltenkte behandlingen. Dersom ikonene presenteres elektronisk, skal de være maskinlesbare.

8. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 92 for å fastsette hvilken informasjon som skal gis ved hjelp av ikoner, og framgangsmåtene for å tilveiebringe standardiserte ikoner.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a12](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 12. Klar og tydelig informasjon, kommunikasjon og n...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er relevant for forståelsen av mange av de etterfølgende bestemmelsene i [kapittel III](#) som handler om den registrertes rettigheter. I stor grad bygger rettighetene på de grunnleggende prinsippene i [artikkel 5](#). WP29 har gitt ut en nyttig veileder om hvordan prinsippene skal forstås. Se WP29 «Guidelines on Transparency under Regulation 2016/679» (PW260 (Rev. 01)). Målet er at den registrerte skal ha fullt innsyn i hvordan personopplysningene om vedkommende behandles, hvilke behandlingsaktiviteter som skjer og for hvilke formål opplysningene brukes. Artikkel 5 nr. 2 angir at den behandlingsansvarlige skal kunne påvise at personopplysningene behandles på en åpen og rettferdig måte, hvilket innebærer at den behandlingsansvarlige skal kunne dokumentere dette.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 12 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at informasjon til den registrerte, for å sikre at vedkommende får informasjonen som er angitt i artikkel [13](#) og [14](#), skal gis på en kortfattet, åpen, forståelig og lett tilgjengelig måte. Det skal brukes et klart og enkelt språk og spesielt viktig er dette når informasjonen rettes mot barn. Dersom barna er så små at informasjonen istedenfor er rettet mot foreldrene, kan utformingen gjøres slik at den er egnet for voksne. I WP260 (Rev. 01) angis en rekke eksempler på hva som er klar og tydelig kommunikasjon. Her innsettes noen (vår oversettelse): «Vi beholder din kjøpshistorikk og brukerdetaljer om produktene du tidligere har kjøpt, til å lage forslag til deg om andre produkter vi tror du er interessert i. Vi vil beholde og evaluere informasjon om dine nylige besøk på vår hjemmeside og hvordan du flytter deg gjennom ulike deler av den, til analytiske formål slik at vi forstår hvordan brukerne anvender hjemmesiden og hvordan vi kan forbedre den.» WP29 skriver at følgende formuleringer ikke er like gode (vår oversettelse): «Vi vil bruke dine personopplysninger til å utvikle nye tjenester. Vi vil bruke dine personopplysninger til forskningsformål.» Informasjonen til registrerte skal gis skriftlig eller på annen måte der det er mer praktisk. Dersom den registrerte ber om det, kan informasjonen også gis muntlig. Det anbefales at personvernerklæringer struktureres lagvis der det er mulig, og WP29 anbefaler at det første laget skal inneholde den informasjonen som har størst betydning for den registrerte og at man tar der med det som eventuelt kan overraske dem. En fullstendig personvernerklæring kan man ofte linke til fra en lagvis presentasjon.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 12 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den behandlingsansvarlige skal legge til rette for at den registrerte kan utøve sine rettigheter etter artikkel [15–22](#). Dersom opplysningene om en enkelt registrert har blitt anonymisert, vises det til [artikkel 11](#) nr. 2. Se kommentar om denne tidligere. Normalt skal den registrerte kunne gjøre krav på sine rettigheter gjennom skriftlige, elektroniske eller direkte henvendelser. Den behandlingsansvarlige kan ikke sette vilkår om at rettighetene begjæres på et spesielt format. Selv om en virksomhet anbefaler at f.eks. innsynsbegjæringer fremsettes via kundesentre, kan man ikke nekte slike henvendelser som f.eks. rettes til daglig leder.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 12 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir praktiske tidsfrister. Der den registrerte anmoder om en rettighet, skal denne besvares uten ugrunnet opphold og senest én måned etter at anmodningen ble mottatt. I tilfeller der anmodningens eller anmodningenes kompleksitet er stor, og gjør det nødvendig med mer tid, kan fristen forlenges med to måneder. Likevel skal den registrerte da få beskjed om at fristen forlenges innen én måned etter at anmodningen ble fremsatt. Den registrerte skal også få en begrunnelse for forlengelsen. Der en anmodning fra den registrerte fremsettes elektronisk skal den behandlingsansvarlige svare elektronisk med mindre den registrerte ber om en annen fremgangsmåte.

Den behandlingsansvarlige er forpliktet til å informere den registrerte om hvilke tiltak den behandlingsansvarlige har truffet på bakgrunn av en anmodning.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 12 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom den behandlingsansvarlige ikke treffer noen tiltak på bakgrunn av den registrertes anmodning, skal den registrerte også få informasjon om dette uten opphold og senest én måned etter at anmodningen er mottatt. Den registrerte skal også da få informasjon om årsakene til at anmodningen ikke er hensyntatt og informasjon om muligheten til å klage til en tilsynsmyndighet og be om rettslig prøving.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 12 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den registrerte ikke skal måtte betale for å få informasjon som vedkommende har krav på etter artikkel [13](#) og [14](#). Det samme gjelder kommunikasjon og tiltak etter artikkel [15–22](#), samt informasjon om avvik i henhold til [artikkel 34](#). Derimot kan den behandlingsansvarlige kreve et rimelig gebyr eller nekte å etterkomme anmodninger som er åpenbart grunnløse eller overdrevne. Slikt gebyr skal stå i forhold til administrasjonskostnadene for å behandle anmodningen. Foreløpig finnes ingen praksis på hva som kan anses å være for hyppige anmodninger. I praksis vil behandlingsansvarlige antakelig heller nekte å behandle anmodninger enn å kreve gebyr.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 12 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen skal sikre at informasjon leveres ut til rette vedkommende. Dersom det er rimelig tvil om identiteten til den som innleverer en anmodning, kan den behandlingsansvarlige be om flere opplysninger for å bekrefte vedkommendes identitet. Dersom personopplysninger leveres ut til feil person, vil dette være et brudd på forordningen i seg selv. Den behandlingsansvarlige kan kun be om flere opplysninger som er «nødvendige», noe som gjenspeiler minimumsprinsippet. Jo mer følsomme eller sensitive personopplysninger en anmodning gjelder, jo mer sikker må den behandlingsansvarlige være på at opplysningene gis til rette vedkommende. Den behandlingsansvarlige må samtidig være varsom med å be om formelle dokumenter slik som pass eller førerkort som legitimasjon, da bruk av sterke identifikatorer og personnummer kan gjøre det nødvendig å gjennomføre en personvern vurdering, DPIA.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 12 7. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I tillegg til ordinær informasjon, kan den behandlingsansvarlige benytte standardiserte ikoner som kan gi en lettlest, forståelig og meningsfull oversikt for den registrerte. Slike ikoner skal være maskinlesbare. Dette er ikke i vanlig bruk i dag.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 12 8. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at Kommisjonen vil kunne gi delegerte rettsakter for å bestemme hvilke ikoner som kan brukes og hva de skal bety.

Avsnitt 2 Informasjon og innsyn i personopplysninger

Artikkel 13. Informasjon som skal gis ved innsamling av personopplysninger fra den registrerte

1. Når personopplysninger om en registrert samles inn fra den registrerte, skal den behandlingsansvarlige på tidspunktet for innsamlingen av personopplysningene gi den registrerte følgende informasjon:

- a. identiteten og kontaktopplysningene til den behandlingsansvarlige og eventuelt den behandlingsansvarliges representant,
- b. kontaktopplysningene til personvernombudet, dersom dette er relevant,
- c. formålene med den tiltenkte behandlingen av personopplysningene samt det rettslige grunnlaget for behandlingen,
- d. dersom behandlingen er basert på artikkel 6 nr. 1 bokstav f), de berettigede interessene som forfølges av den behandlingsansvarlige eller en tredjepart,
- e. eventuelle mottakere eller kategorier av mottakere av personopplysningene,
- f. dersom det er relevant, det faktum at den behandlingsansvarlige akter å overføre personopplysninger til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon og om hvorvidt Kommisjonen har truffet en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå eller ikke, eller når det gjelder overføringene nevnt i artikkel 46 eller 47 eller artikkel 49 nr. 1 annet ledd, en henvisning til nødvendige eller passende garantier, hvordan man får tak i et eksemplar av dem, eller hvor de er gjort tilgjengelig.

2. I tillegg til informasjonen nevnt i nr. 1 skal den behandlingsansvarlige på tidspunktet for innsamling av personopplysninger gi den registrerte følgende ytterligere informasjon som er nødvendig for å sikre en rettfærdig og åpen behandling:

- a. det tidsrom personopplysningene vil bli lagret, eller dersom dette ikke er mulig, kriteriene som brukes for å fastsette dette tidsrommet,
- b. retten til å anmode den behandlingsansvarlige om innsyn i og retting eller sletting av personopplysninger eller begrensning av behandlingen som gjelder den registrerte, eller til å protestere mot behandlingen samt retten til dataportabilitet,
- c. dersom behandlingen er basert på artikkel 6 nr. 1 bokstav a) eller artikkel 9 nr. 2 bokstav a), retten til når som helst å trekke tilbake et samtykke uten at det påvirker lovligheten av en behandling basert på et samtykke før samtykket trekkes tilbake,
- d. retten til å klage til en tilsynsmyndighet,
- e. om det foreligger et lovfestet eller avtalefestet krav om å gi personopplysninger eller et krav som er nødvendig for å inngå en avtale, samt om den registrerte har plikt til å gi personopplysningene og om mulige konsekvenser dersom vedkommende ikke gjør det,
- f. forekomsten av automatiserte avgjørelser, herunder profilering, som nevnt i artikkel 22 nr. 1 og 4, og, i det minste i nevnte tilfeller, relevant informasjon om den underliggende logikken samt om betydningen og de forventede konsekvensene av en slik behandling for den registrerte.

3. Dersom den behandlingsansvarlige har til hensikt å viderebehandle personopplysningene for et annet formål enn det opplysningene ble samlet inn for, skal den behandlingsansvarlige før nevnte viderebehandling gi den registrerte informasjon om nevnte andre formål og annen nødvendig informasjon som nevnt i nr. 2.

4. Nr. 1, 2 og 3 får ikke anvendelse dersom og i den grad den registrerte allerede har informasjonen.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a13](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 13. Informasjon som skal gis ved innsamling av pers...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 60–62.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 13 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Der personopplysninger samles inn fra den registrerte selv, har bestemmelsen en liste over hvilken informasjon den registrerte skal få. Bestemmelsen reiser sjelden tvilsspørsmål. I bokstav b står at kontaktopplysningene til personvernombudet skal oppgis, men det er ikke krav om at vedkommendes navn oppgis. Det er grunn til å fremheve at i bokstav d angis at der en behandling baseres på berettiget interesse etter [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f, så skal den behandlingsansvarlige informere om hvilke interesser som forfølges. I bokstav e angis at man skal redegjøre for mottakere av personopplysningene. Artikkel 4 nr. 9 definerer dette slik at de omfatter andre behandlingsansvarlige, samt databehandlere som den behandlingsansvarlige benytter. Siste del av setningen i bokstav e angir at som alternativ til å oppgi konkrete mottakere, kan oppgis kategorier av mottakere. Her minnes om at den registrerte selv kan be om en rekke detaljerte opplysninger i henhold til [artikkel 15](#). Artikkel 13 nr. 1 bokstav f angir at der personopplysningene skal overføres til en tredje stat eller en internasjonal organisasjon, skal dette informeres om også. Dersom beskyttelsesnivået i det land mottakeren befinner seg ikke er tilstrekkelig, skal dette informeres om, samt at den behandlingsansvarlige må gjøre rede for de avtalegarantier for godt personvern som er inngått. Vedkommende skal også kunne få et eksemplar av disse garantiene eller vite hvor de er gjort tilgjengelig. Dette avviker fra hva som har vært vanlig tidligere, og vil antakelig ha stor praktisk betydning for bruk av skytjenester.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 13 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en rekke opplysninger som den behandlingsansvarlige må gi til den registrerte.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 13 2. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bokstav a slår fast at man må redegjøre for det tidsrommet personopplysningene skal lagres. Dersom det konkrete tidsrommet ikke lar seg fastsette skal det redegjøres for de kriterier som legges til grunn for å beslutte når opplysningen skal slettes.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 13 2. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bokstav b angir at det skal redegjøres for hvilke rettigheter den registrerte har til innsyn, retting og sletting. Også retten til å kreve begrensning skal informeres om. Også retten til å protestere mot en behandling og retten til dataportabilitet skal informeres om.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 13 2. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I bokstav c angis at der en behandling baseres på samtykke, skal den registrerte få informasjon om at samtykket kan trekkes tilbake når som helst.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 13 2. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Der en behandling eller den registrerte kan finne seg i flere land, kan det være andre lands datatilsyn som er relevante.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 13 2. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bokstav e angir at det skal informeres om den registrerte er underlagt et lovfestet eller avtalefestet krav om å levere visse personopplysninger til den behandlingsansvarlige. Det skal informeres om det å gi opplysningene fra seg er et krav for å inngå en avtale og om konsekvenser hvis den registrerte ikke gir personopplysningene fra seg.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 13 2. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Der den registrerte benytter automatiserte avgjørelser eller profilering, angir bokstav f at den registrerte skal få relevant informasjon om underliggende logikk og om betydningen og antatte konsekvenser av behandlingen for den registrerte. Se nærmere om dette i [artikkel 22](#).

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 13 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at der den behandlingsansvarlige vil viderebehandle personopplysningene for et annet formål enn hva opplysningene ble samlet inn for, så skal den registrerte få informasjon om hvilke nye formål dette er. Begrunnelsen er at den registrerte skal kunne ta stilling til om vedkommende f.eks. vil protestere mot behandlingen.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 13 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at hvis den registrerte allerede har den informasjonen artikkelen viser til, så plikter ikke behandlingsansvarlige å dele denne nok en gang.

Artikkel 14. Informasjon som skal gis dersom personopplysninger ikke er blitt samlet inn fra den registrerte

1. Dersom personopplysninger ikke er blitt samlet inn fra den registrerte, skal den behandlingsansvarlige gi den registrerte følgende informasjon:

- a. identiteten og kontaktopplysningene til den behandlingsansvarlige og eventuelt den behandlingsansvarliges representant,
- b. kontaktopplysningene til personvernombudet, dersom dette er relevant,
- c. formålene med den tiltenkte behandlingen av personopplysningene samt det rettslige grunnlaget for behandlingen,
- d. de berørte kategoriene av personopplysninger,
- e. eventuelle mottakere eller kategorier av mottakere av personopplysningene,
- f. dersom det er relevant, at den behandlingsansvarlige har til hensikt å overføre personopplysninger til en mottaker i en tredjestat eller en internasjonal organisasjon og om hvorvidt Kommisjonen har truffet en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå eller ikke, eller, når det gjelder overføringene nevnt i artikkel 46 eller 47 eller artikkel 49 nr. 1 annet ledd, en henvisning til nødvendige eller passende garantier, hvordan man får tak i et eksemplar av dem eller hvor de er gjort tilgjengelig.

2. I tillegg til informasjonen nevnt i nr. 1 skal den behandlingsansvarlige gi den registrerte følgende informasjon som er nødvendig for å sikre den registrerte en rettferdig og åpen behandling:

- a. det tidsrom personopplysningene vil bli lagret, eller dersom dette ikke er mulig, kriteriene som brukes for å fastsette dette tidsrommet,
- b. dersom behandlingen er basert på artikkel 6 nr. 1 bokstav f), de berettigede interessene som følges av den behandlingsansvarlige eller en tredjepart,
- c. retten til å anmode den behandlingsansvarlige om innsyn i og retting eller sletting av personopplysninger eller begrensning av behandlingen som gjelder den registrerte, og til å protestere mot behandlingen samt retten til dataportabilitet,

- d. dersom behandlingen er basert på artikkel 6 nr. 1 bokstav a) eller artikkel 9 nr. 2 bokstav a), retten til når som helst å trekke tilbake et samtykke uten at det påvirker lovligheten av en behandling basert på et samtykke før samtykket trekkes tilbake,
  - e. retten til å klage til en tilsynsmyndighet,
  - f. fra hvilken kilde personopplysningene stammer fra, og, dersom det er relevant, om de stammer fra offentlig tilgjengelige kilder,
  - g. forekomsten av automatiserte avgjørelser, herunder profilering, som nevnt i artikkel 22 nr. 1 og 4, og, i det minste i nevnte tilfeller, relevant informasjon om den underliggende logikken samt om betydningen og de forventede konsekvensene av en slik behandling for den registrerte.
3. Den behandlingsansvarlige skal gi informasjonen nevnt i nr. 1 og 2
- a. innen en rimelig frist etter at personopplysningene er samlet inn, men senest innen én måned, idet det tas hensyn til de særlige forholdene som personopplysningene er behandlet under,
  - b. dersom personopplysningene skal brukes til å kommunisere med den registrerte, senest på tidspunktet for den første kommunikasjonen med vedkommende, eller
  - c. dersom det er planlagt at personopplysningene skal utleveres til en annen mottaker, senest når personopplysningene første gang utleveres.
4. Dersom den behandlingsansvarlige har til hensikt å viderebehandle personopplysningene for et annet formål enn det opplysningene ble samlet inn for, skal den behandlingsansvarlige før nevnte viderebehandling gi den registrerte informasjon om nevnte andre formål og annen relevant informasjon som nevnt i nr. 2.
5. Nr. 1-4 får ikke anvendelse dersom og i den grad
- a. den registrerte allerede har informasjonen,
  - b. det viser seg umulig å gi nevnte informasjon eller det vil innebære en uforholdsmessig stor innsats, særlig i forbindelse med behandling for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål i henhold til vilkårene og garantiene nevnt i artikkel 89 nr. 1, eller i den grad forpliktelsen nevnt i nr. 1 i denne artikkel sannsynligvis vil gjøre det umulig eller i alvorlig grad vil hindre at målene med nevnte behandling nås. I slike tilfeller skal den behandlingsansvarlige treffe egnede tiltak for å verne den registrertes rettigheter og friheter og berettigede interesser, herunder gjøre informasjonen offentlig tilgjengelig,
  - c. innsamling eller utlevering er uttrykkelig fastsatt i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som den behandlingsansvarlige er underlagt, og som inneholder egnede tiltak for å verne den registrertes berettigede interesser, eller
  - d. dersom personopplysningene må holdes konfidensielle som følge av taushetsplikt i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett, herunder en lovfestet taushetsplikt.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a14](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 14. Informasjon som skal gis dersom personopplysnin...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 60–62.

Bestemmelsen angir hvilken informasjon den registrerte skal gis der personopplysningene ikke samles inn fra den registrerte selv. Det er den behandlingsansvarlige som er ansvarlig for at informasjonen formidles. I all hovedsak tilsvarende informasjon som skal gis det den registrerte skal få vite når det er den registrerte selv som er kilden, slik angitt i [artikkel 13](#). Der innholdet er likt i artikkel [13](#) og [14](#), vises til beskrivelsen i [artikkel 13](#).

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 14 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Artikkel 14](#) nr. 1 har samme ordlyd som [artikkel 13](#) nr. 1, dog med unntak av [artikkel 14](#) bokstav d, der det angis at det skal informeres om «de berørte kategoriene av personopplysninger» som samles inn. Det er ikke kjent hvorfor det ikke stilles krav om at den registrerte skal få informasjon om hvilke konkrete personopplysninger som samles inn, slik det gjøres i [artikkel 13](#). Imidlertid vil den registrerte kunne få denne kunnskapen ved å begjære innsyn i sine personopplysninger. Den registrerte har alle rettigheter, selv om personopplysningene ikke er avgitt av vedkommende selv.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 14 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Artikkel 14](#) nr. 2 tilsvarer [artikkel 13](#) nr. 2. Se flere kommentarer der. En forskjell er likevel i [artikkel 14](#) nr. 2 bokstav f. Der angis at den behandlingsansvarlige skal opplyse om hvilken kilde som er benyttet for å innhente personopplysningene, noe som gjør at den registrerte kan vurdere kilden. For den registrerte vil det være aktuelt å vurdere om kilden hadde hjemmel for å utlevere personopplysningene til den behandlingsansvarlige, og om vedkommende ønsker å gjøre bruk av sine rettigheter overfor kilden.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 14 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen oppgir tidsfrister for hvor raskt den behandlingsansvarlige må gi informasjonen som er nevnt i [artikkel 14](#) nr. 1 og 2.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 14 3. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bokstav a angir at opplysningene skal gis innen rimelig tid etter at personopplysningene er innsamlet, dog senest én måned etter at de ble samlet inn. Begrepet «rimelig tid» er relativt slik at jo større betydning en behandling har for den registrerte, jo raskere bør man informere vedkommende.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 14 3. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bokstav b angir at dersom opplysningene brukes til å kommunisere med den registrerte, skal informasjonen gis senest på tidspunktet for den første kommunikasjonen med vedkommende.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 14 3. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at dersom det er planlagt at opplysningene skal utleveres til en annen mottaker, skal informasjonen gis senest når personopplysningene utleveres. Det avgjørende kriterium er antakelig hvorvidt personopplysningene faktisk utleveres, og ikke hvorvidt utleveringen er planlagt.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 14 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er identisk med ordlyden i [artikkel 13](#) nr. 3, se kommentarer der.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 14 5. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er identisk med ordlyden i [artikkel 13](#) nr. 4, se kommentar der.

Bestemmelsen angir at den behandlingsansvarlige ikke trenger å gi informasjon til den registrerte dersom det er umulig. Forståelsen av «umulig», skal være streng. Det er ikke nok at det er vanskelig, tidkrevende, kostbart, kommersielt lite ønskelig eller annet. Det skal i praksis være absolutt umulig. Et praktisk eksempel er hvis man ikke har kontaktinformasjon til den registrerte. Bestemmelsen har også et unntak fra informasjonsplikten der den vil innebære en uforholdsmessig stor innsats. Vilkåret knyttes spesielt behandling for arkivformål i allmenhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål slik det er angitt i [artikkel 89](#) nr. 1. Slike behandlinger vil som regel ofte omfatte et meget stort antall registrerte, samtidig som følgene av behandlingene som regel er små for den enkelte. Dette medfører at unntaket har et snevert virkeområde. Bestemmelsen har også en formulering som åpner for unntak fra informasjonsplikten der det å informere de registrerte vil gjøre det umulig, sannsynligvis, å nå formålet med behandlingen. Begrunnelsen for dette unntaket, og anvendelsesområdet for det, er der f.eks. et kontrollformål hindres ved at den kontrollerte får vite at kontrollen skjer. Dersom et av unntakene ønskes benyttet, angir [artikkel 14](#) nr. 5 bokstav b at den behandlingsansvarlige skal avhjelpe den manglende informasjonen ved å treffe egnede tiltak for å sikre den registrertes rettigheter og friheter og berettigede interesser. Dertil skal informasjonen om formålene som søkes ivaretatt gjøres offentlig tilgjengelig, og denne informasjonen kommer istedenfor den individuelle informasjonen. Det er naturlig å ta inn slik informasjon i avtalevilkår, personvernerklæringer og tilsvarende.

Informasjonen trenger ikke å gis dersom en innsamling eller utlevering er uttrykkelig fastsatt i nasjonal rett eller unionsretten og den behandlingsansvarlige er underlagt reglene, samtidig som hjemmelen har egnede tiltak for å verne den registrertes berettigede interesser.

Der personopplysningene må holdes konfidensielle som følge av taushetsplikt i nasjonal rett eller unionsretten, gjelder ikke informasjonsplikten. Taushetsplikt om opplysninger av hensyn til et enkelt individ, vil etter norsk rett som regel ikke være et hinder for at individet selv får kjennskap til personopplysningene.

Artikkel 15. Den registrertes rett til innsyn

1. Den registrerte skal ha rett til å få den behandlingsansvarliges bekreftelse på om personopplysninger om vedkommende behandles, og, dersom dette er tilfellet, innsyn i personopplysningene og følgende informasjon:
  - a. formålene med behandlingen,
  - b. de berørte kategoriene av personopplysninger,
  - c. mottakerne eller kategoriene av mottakere som personopplysningene er blitt eller vil bli utlevert til, særlig mottakere i tredjestater eller internasjonale organisasjoner,
  - d. dersom det er mulig, hvor lenge det forventes at personopplysningene vil bli lagret, eller, dersom dette ikke er mulig, kriteriene som brukes for å fastsette denne perioden,
  - e. retten til å anmode den behandlingsansvarlige om retting eller sletting av personopplysninger eller begrensning av behandlingen av personopplysninger som gjelder den registrerte, eller til å protestere mot nevnte behandling,
  - f. retten til å klage til en tilsynsmyndighet,
  - g. dersom personopplysningene ikke er samlet inn fra den registrerte, all tilgjengelig informasjon om hvor personopplysningene stammer fra,
  - h. forekomsten av automatiserte avgjørelser, herunder profilering, som nevnt i artikkel 22 nr. 1 og 4, og, i det minste i nevnte tilfeller, relevant informasjon om den underliggende logikken samt om betydningen og de forventede konsekvensene av en slik behandling for den registrerte.
2. Dersom personopplysningene overføres til en tredjestat eller til en internasjonal organisasjon, skal den registrerte ha rett til å bli underrettet om de nødvendige garantiene i henhold til artikkel 46 i forbindelse med overføringen.

3. Den behandlingsansvarlige skal gjøre tilgjengelig en kopi av personopplysningene som behandles. Dersom den registrerte anmoder om flere kopier, kan den behandlingsansvarlige kreve et rimelig gebyr basert på administrasjonskostnadene. Dersom den registrerte inngir anmodningen elektronisk, og med mindre den registrerte anmoder om noe annet, skal informasjonen gis i en vanlig elektronisk form.
4. Retten til å motta en kopi nevnt i nr. 3 skal ikke ha negativ innvirkning på andres rettigheter og friheter.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a15

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 15 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den registrertes innsynsrett gjelder overfor den behandlingsansvarlige og ikke overfor databehandlere som har oppdrag for en behandlingsansvarlig. Den registrerte har rett til å få bekreftet hvorvidt det behandles personopplysninger om vedkommende. Innsynsretten skal gjøre den registrerte i stand til å ta stilling til om vedkommende vil gjøre gjeldene ytterligere rettigheter, f.eks. om vedkommende vil kreve rettet eller slettet. Innsynsretten gjelder kun innsyn i den registrertes egne personopplysninger, ikke i personopplysninger om andre fysiske personer. Fortalepunkt 63 angir at innsynet skal forvaltes uten at det får negativ innvirkning på andres rettigheter eller friheter, herunder forretningshemmeligheter eller immaterielle rettigheter. I praksis betyr dette at man kan måtte sladde personopplysninger om andre i dokumenter som utleveres. Dette forhold omtales ofte som at forordningen har rett til opplysningsinnsyn, men ikke automatisk rett til dokumentinnsyn. Dersom sladding ikke kan skje fordi personopplysningene om ulike personer ikke kan skilles fra hverandre, kan et dokument unntas fra innsynsretten, se personopplysningsloven [§ 16](#) bokstav f. Fortalepunkt 63 angir at den behandlingsansvarlige som behandler en stor mengde personopplysninger om en registrert, kan anmode den registrerte om hvilke opplysninger eller behandlingsaktiviteter en innsynsforespørsel gjelder. Merk likevel at den registrerte har rett til å si at det ønskes innsyn i alle opplysninger. Paragraf 16 i personopplysningsloven har en rekke unntak fra innsynsretten, se kommentarer der. I tillegg angir beskrivelsen i [artikkel 15](#) nr. 1 bokstav a–h en rekke flere opplysninger den behandlingsansvarlige må gi. Se [PVN-2019-08](#) om innsyn i personopplysninger i mobilabonnement etter ID-tyveri: en person klaget på Datatilsynets vedtak om ikke å gi et telefonselskap pålegg om å gi ham innsyn etter GDPR [artikkel 15](#). Kunden ble kjent med at en ukjent person urettmessig hadde brukt hans fødselsnummer til å opprette et kontantkortabonnement. Han sperret telefonnummeret umiddelbart og anmeldte forholdet til politiet, men politiet henla saken. Han ba så om innsyn i opplysninger som var knyttet til abonnementet (bl.a. datatrafikk, samtalelogg og SMS-er). Mobilselskapet avsto begjæringen. Datatilsynet avsluttet saken uten ytterligere tiltak med henvisning til at kunden ikke hadde krav på innsyn etter GDPR [artikkel 15](#). Nemnda var enig med tilsynet i at GDPR [artikkel 15](#) ikke ga rett til innsyn. Selv om et fødselsnummer entydig er knyttet til en person, var det i dette tilfellet på det rene at vedkommendes fødselsnummer var misbrukt av noen andre og at de personopplysningene som eventuelt fremkom i tilknytning til det opprettede abonnementet hos mobilselskapet ikke var personopplysninger om kunden/klager, men personopplysninger om den som hadde opprettet mobilabonnementet. Nemnda opprettholdt Datatilsynets vedtak.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 15 1. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den behandlingsansvarlige må opplyse om formålene med behandlingen. Det er naturlig å forstå dette som at alle formål må oppgis.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 15 1. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den behandlingsansvarlige plikter å opplyse om de berørte kategoriene av personopplysninger som behandles, og her siktes det til om opplysningene omfattes av artikkel [6](#), [9](#) eller [10](#).

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 15 1. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det skal opplyses om, i henhold til bokstav c, om hvilke mottakere eller kategorier av mottakere opplysningene deles med.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 15 1. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I bokstav d angis at det skal gis informasjon om hvor lenge opplysningene vil bli lagret, eventuelt kriteriene for å fastsette perioden hvis lagringstiden ikke er fastsatt.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 15 1. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I bokstav e angis at det skal gis informasjon om retten til å anmode den behandlingsansvarlige om retting eller sletting, eventuelt begrensning av personopplysningene, samt retten til å protestere mot behandlingene.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 15 1. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bokstav f angir at den behandlingsansvarlige skal informere om retten til å klage til en tilsynsmyndighet.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 15 1. ledd bokstav g

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bokstav g angir at den behandlingsansvarlige må gi all tilgjengelig informasjon om hvor personopplysningene stammer fra der de ikke er samlet inn fra den registrerte.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 15 1. ledd bokstav h

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bokstav h angir at der den behandlingsansvarlige gjør bruk av automatiserte avgjørelser, herunder profilering, så skal det gis relevant informasjon om den underliggende logikken og betydningen og konsekvenser av behandlingen for den registrerte.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 15 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Hvis personopplysningene overføres til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon, skal den registrerte informeres om nødvendige garantier som er fattet i forbindelse med overføringen, jf. artikkel 46. Bestemmelsen er antakelig praktisk for bruk av mange skytjenester.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 15 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den behandlingsansvarlige skal sørge for at den registrerte får en kopi av personopplysningene som behandles. Hvis den registrerte ber om flere kopier, kan det kreves et rimelig gebyr for dette basert på de administrative kostnadene som påløper for å gjennomføre anmodningen. Hvis den registrerte ber om opplysningene elektronisk, noe de fleste nok vil gjøre i dag, skal informasjonen fra den behandlingsansvarlige gis på et vanlig elektronisk format, med mindre den registrerte ber om noe annet.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 15 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen har en begrensning ved at retten til å motta en kopi ikke skal ha negativ innvirkning på andres rettigheter og friheter. I praksis vil dette antakelig løses ved at opplysninger om andre personer sladdes, eller siles bort på annen måte.

Avsnitt 3 Retting og sletting

Artikkel 16. Rett til retting

Den registrerte skal ha rett til å få uriktige personopplysninger om seg selv rettet av den behandlingsansvarlige uten ugrunnet opphold. Idet det tas hensyn til formålene med behandlingen skal den registrerte ha rett til å få ufullstendige personopplysninger komplettert, herunder ved å framlegge en supplerende erklæring.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a16](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 16. Rett til retting

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Retten til å kreve retting betyr at den registrerte kan kreve at den behandlingsansvarlige korrigerer uriktige personopplysninger eller oppdaterer ufullstendige personopplysninger om vedkommende. Der personopplysningene angår skjønsmessige vurderinger, kan det for den behandlingsansvarlige være relevant å supplere informasjonen slik at den også inkluderer den registrertes kommentarer i tillegg til sin egne. Bestemmelsen angir at den behandlingsansvarlige skal rette personopplysningene uten ugrunnet opphold. Se [PVN-2020-15](#) om skrivemåte for personnavn. Sbanken klaget på Datatilsynets vedtak 18. mai 2020 der tilsynet påla Sbanken å rette navnet Navn Van Navnesen til Navn van Navnesen i bankens behandlingssystemer. Sbanken avsto As krav om retting fra stor til liten bokstav i prefikset «van» under henvisning til at personvernforordningen ikke kom til anvendelse. Tilsynet påla Sbanken å rette skrivemåten i alle bankens behandlingssystemer til «Navn van Navnesen». Nemnda la, som Datatilsynet, til grunn at personnavn utgjør en personopplysning slik at personvernforordningen kommer til anvendelse. Nemnda kom til at navnet skrevet på en annen måte enn slik innehaveren av navnet ønsket, eller på en annen måte enn slik navnet skrives i det landet hvor navnet har sin opprinnelse, ikke representerte en uriktig personopplysning som kunne kreves rettet etter personvernforordningen [artikkel 16](#). Personopplysningers riktighet må vurderes i lys av formålet de behandles for, jf. artikkel 5 nr. 1 bokstav d. Formålet med bankens behandling av navnet er å administrere kundeforholdet, noe banken oppnår ved nåværende skrivemåte. Bruk av stor eller liten bokstav medfører ingen fare for feilidentifisering. Nemnda omgjorde tilsynets vedtak slik at Sbanken ikke pålegges å endre skrivemåten i sine behandlingssystemer.

Artikkel 17. Rett til sletting («rett til å bli glemt»)

1. Den registrerte skal ha rett til å få personopplysninger om seg selv slettet av den behandlingsansvarlige uten ugrunnet opphold, og den behandlingsansvarlige skal ha plikt til å slette personopplysninger uten ugrunnet opphold dersom et av de følgende forhold gjør seg gjeldende:
  - a. personopplysningene er ikke lenger nødvendige for formålet som de ble samlet inn eller behandlet for,
  - b. den registrerte trekker tilbake samtykket som ligger til grunn for behandlingen, i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav a) eller artikkel 9 nr. 2 bokstav a), og det ikke finnes noe annet rettslig grunnlag for behandlingen,
  - c. den registrerte protesterer mot behandlingen i henhold til artikkel 21 nr. 1, og det ikke finnes mer tungtveiende berettigede grunner til behandlingen, eller den registrerte protesterer mot behandlingen i henhold til artikkel 21 nr. 2,
  - d. personopplysningene er blitt behandlet ulovlig,
  - e. personopplysningene må slettes for å oppfylle en rettslig forpliktelse i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som den behandlingsansvarlige er underlagt,
  - f. personopplysningene er blitt samlet inn i forbindelse med tilbud om informasjonssamfunnstjenester som nevnt i artikkel 8 nr. 1.
2. Dersom den behandlingsansvarlige har offentliggjort personopplysningene og i henhold til nr. 1 har plikt til å slette personopplysningene, skal vedkommende, idet det tas hensyn til tilgjengelig teknologi og gjennomføringskostnadene, treffe rimelige tiltak, herunder tekniske tiltak, for å underrette behandlingsansvarlige som behandler personopplysningene, om at den registrerte har anmodet om at nevnte behandlingsansvarlige skal slette alle lenker til, kopier eller reproduksjoner av nevnte personopplysninger.
3. Nr. 1 og 2 får ikke anvendelse dersom nevnte behandling er nødvendig
  - a. for å utøve retten til ytrings- og informasjonsfrihet,
  - b. for å oppfylle en rettslig forpliktelse som krever behandling i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som den behandlingsansvarlige er underlagt, eller for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt,
  - c. av hensyn til allmennhetens interesse på området folkehelse i samsvar med artikkel 9 nr. 2 bokstav h) og i) og artikkel 9 nr. 3,
  - d. for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål i samsvar med artikkel 89 nr. 1 i den grad rettigheten nevnt i nr. 1 sannsynligvis vil gjøre det umulig eller i alvorlig grad vil hindre at målene med nevnte behandling nås, eller
  - e. for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare rettskrav.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a17

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 17. Rett til sletting «rett til å bli glemt»

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 65 og 66.

Retten til sletting omtales ofte som retten til å bli glemt. Det er den behandlingsansvarlige som plikter å sørge for at rettigheten overholdes, ikke databehandler. Fortalepunkt 65 angir at retten er spesielt sentral for opplysninger en registrert avgir som barn, spesielt hvis opplysningene registreres på internett, og så ønskes slettet senere. I hovedsak viderefører retten tidligere rettstilstand etter [personopplysningsloven 2000](#). For søkemotorer fastslo EU-domstolen i den såkalte Google-saken ([C-131/12](#)) at en søkemotor plikter å fjerne lenker til nettsider fra en søkerresultatliste, hvis opplysningene er offentliggjort av tredjemann og inneholder opplysninger om den registrerte selv om opplysningene ikke fjernes fra disse nettsidene og selv om offentliggjøringen på selve nettsiden er lovlig. Dette betyr at en søkemotor har ansvar for å fjerne lenker til en nettside fra søkerresultatene, mens den som tilbyr nettsiden ikke trenger å foreta seg noe, forutsatt at offentliggjøringen er lovlig. Domstolen uttalte at retten til å bli glemt ikke er absolutt, men at det må gjøres en vurdering i den enkelte sak om den

registrerte kan kreve seg slettet. Se [EDPB Guidelines 5/2019 on the criteria of the Right to be Forgotten in the search engines cases under the GDPR](#). Se også [C-136/17](#) (Google 2-saken).

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 17 1. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det antas at istedenfor sletting, kan opplysningene anonymiseres såfremt anonymiseringen gjøres riktig. Anonymiseringen er i seg selv en behandling som skal opplyses om. Se [PVN-2019-07](#) om retting og sletting av personopplysninger i personalmappe, der en ansatt klaget på Datatilsynets vedtak om ikke å pålegge retting eller sletting av personopplysninger i hennes personalmappe hos arbeidsgiver, nærmere omtalt under [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f. Se også [PVN-2018-11](#) om sletting av personopplysninger i personalmappe, der det var klaget på klaget på Datatilsynets vedtak om avslag på begjæring om sletting av personopplysninger i personalmappe. Saken gjaldt en statlig arbeidstaker som hadde klaget til Datatilsynet på at arbeidsgiveren hadde lagret to tilrettevisninger i personalmappen. Den første tilrettevisningen var lagret i personalmappen i syv år, den andre i tre år og ni måneder. Datatilsynet avslø begjæringen om sletting. Nemnda fastslo at behandlingsgrunnlaget for lagringen var GDPR [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f). Nemnda ga imidlertid klageren medhold og påla arbeidsgiveren å slette begge tilrettevisningene fra personalmappen, jf. GDPR [artikkel 17](#) nr. 1 bokstav a) og bokstav c). Nemnda viste blant annet til at den ansatte hadde protestert på behandlingen, jf. GDPR [artikkel 21](#) nr.1, og at saken gjaldt to tilrettevisninger og ikke ordensstraffer, som er av mer alvorlig karakter. Videre påpekte nemnda at lagring av personopplysninger forutsetter at arbeidsgiver foretar en konkret vurdering og påviser en konkret og reell grunn til fortsatt lagring. Det er ikke tilstrekkelig å vise til generell personaladministrasjon og et potensielt behov ved en mulig, helt uspesifisert fremtidig prosess, med mindre det dreier seg om svært alvorlige forhold eller situasjoner hvor det er behov for stadige tilrettevisninger. Det var ikke tilfellet i denne saken.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 17 1. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er en konsekvens av [artikkel 7](#) nr. 3, hvor det angis at den registrerte kan trekke tilbake et samtykke til enhver tid. Opplysningene må deretter slettes, med mindre et annet rettslig grunnlag finnes for å beholde dem.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 17 1. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom den registrerte protesterer mot behandling etter [artikkel 21](#) nr. 1, eksempelvis profilering, eller direkte markedsføring, skal opplysningene slettes. Se [PVN-2020-02](#) om sletting av personopplysninger på Tilsynsrådets nettside: Klage på Datatilsynets vedtak der Datatilsynet avslø kravet om å pålegge Tilsynsrådet for advokatvirksomhet (Tilsynsrådet) å slette publiserte personopplysninger på sin nettside. Advokatbevillingen ble tilbakekalt av Advokatbevillingsnemnden i 2011. Tilsynsrådet mottok meldinger om at vedkommende fortsatt drev advokatvirksomhet og publiserte i oktober 2018 et varsel om dette på sin nettside. Nemnda la til grunn at Tilsynsrådets behandling av personopplysninger ikke er omfattet av rettspleielovunntaket i personopplysningsloven [§ 2](#) andre ledd bokstav b, og at Tilsynsrådets behandling av personopplysninger om vedkommende har behandlingsgrunnlag i personvernforordningen [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav e, jf. lov [13. august 1915 nr. 5](#) om domstolene (*domstolloven* eller *dl.*) § 225 og forskrift [20. desember 1996 nr. 1161](#) til domstolloven kapittel 11 (Advokatforskriften) §§ [1-3](#) og [4-5](#). Nemnda la til grunn at de publiserte opplysningene er korrekte og nødvendig oppdaterte, og at publiseringen av varselet både er nødvendig og proporsjonalt for formålet. Nemnda sluttet seg til Datatilsynets konklusjon om at det foreligger tvingende eller tungtveiende berettigede grunner for behandlingen som går foran den registrertes

interesser, rettigheter og friheter, jf. personvernforordningen [artikkel 17](#) nr. 1 bokstav c, jf. artikkel 21 nr. 1.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 17 1. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er praktisk hvis den registrerte f.eks. oppdager at personopplysninger om vedkommende behandles uten hjemmel i [artikkel 6](#) eller [artikkel 9](#). Vedkommende kan da kreve at de slettes.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 17 1. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Aktuelle bestemmelser er f.eks. forskrift av [2. juli 2018 nr. 1108](#) om arbeidsgivers innsyn i e-postkasse og annet elektronisk lagret materiale [§ 4](#), der det gis retningslinjer for når en ansatts e-postkasse skal slettes etter opphør av et arbeidsforhold. Også andre bestemmelser har tilsvarende regler om sletting av opplysninger.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 17 1. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen har ingen krav ut over at den registrerte krever seg slettet. Det er antatt at bestemmelsen kan bli praktisk for tilfeller der foresatte har avgitt samtykker på vegne av barn under 13 år.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 17 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom den behandlingsansvarlige plikter å slette opplysninger i henhold til nr. 1, og vedkommende har delt opplysningene med andre behandlingsansvarlige, så plikter den behandlingsansvarlige å treffe rimelige tiltak for å underrette andre behandlingsansvarlige om sletteanmodningen. Dette gjelder personopplysninger som den behandlingsansvarlige har offentliggjort. Bestemmelsen suppleres av [artikkel 19](#) som angir at den behandlingsansvarlige skal underrette i forbindelse med korrigerings eller sletting eller begrensning av en behandling, med mindre dette er umulig eller medfører en uforholdsmessig stor innsats.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 17 3. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Der en behandling er nødvendig for å utøve retten til ytrings- og informasjonsfrihet, er det unntak fra retten til å bli glemt. Se [fortalepunkt 153](#) og [artikkel 85](#) nr. 1.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 17 3. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Alternativet antas å være praktisk for behandling av personopplysninger i offentlig forvaltning.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 17 3. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Unntaket kan få betydning for forebyggende medisin, arbeidsmedisin, diagnostikk, yting av helse- eller sosialtjenester og store sykdomsutbrudd, alvorlige helsetrusler eller lignende hendelser som krever særskilte tiltak.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 17 3. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Vurderingstemaet i bestemmelsen er om sletting vil gjøre det umulig eller i alvorlig grad vanskelig å oppnå målene med behandlingene. Den behandlingsansvarlige må sannsynliggjøre at vilkårene for fortsatt lagring foreligger.

Karnov Lovkommentar 13 til GDPR art. 17 3. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se kommentarene til [artikkel 9](#) nr. 2 bokstav f og [artikkel 49](#) nr. 1 bokstav e.

Artikkel 18. Rett til begrensning av behandling

1. Den registrerte skal ha rett til å kreve av den behandlingsansvarlige at behandlingen begrenses dersom et av de følgende forhold gjør seg gjeldende:

- a. den registrerte bestrider riktigheten av personopplysningene, i en periode som gjør det mulig for den behandlingsansvarlige å kontrollere riktigheten av personopplysningene,
- b. behandlingen er ulovlig og den registrerte motsetter seg sletting av personopplysningene og isteden anmoder om at bruken av personopplysningene begrenses,
- c. den behandlingsansvarlige ikke lenger trenger personopplysningene til formålet med behandlingen, men den registrerte har behov for disse for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare rettskrav,
- d. den registrerte har protestert mot behandling i henhold til artikkel 21 nr. 1 i påvente av kontrollen av om hvorvidt den behandlingsansvarliges berettigede grunner går foran den registrertes.

2. Dersom behandlingen er blitt begrenset i henhold til nr. 1, skal slike personopplysninger, bortsett fra lagring, bare behandles med den registrertes samtykke eller for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare rettskrav eller for å verne en annen fysisk eller juridisk persons rettigheter eller av hensyn til viktige allmenne interesser i Unionen eller en medlemsstat.

3. En registrert som har oppnådd begrensning av behandlingen i henhold til nr. 1, skal underrettes av den behandlingsansvarlige før nevnte begrensning av behandlingen oppheves.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a18](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 18. Rett til begrensning av behandling

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 67](#).

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 18 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Rettigheten å kreve «begrensning», er foreløpig i praksis ikke tatt mye i bruk. Artikkel 4 nr. 3 definerer begrepet som merking av lagrede personopplysninger med det formål å begrense behandlingen av disse. Dette innebærer at IT-systemene må ha fasilitet for slik merking. Eventuelt kan opplysningene flyttes eller på annen måte gjøres utilgjengelige eller sperres slik at de ikke benyttes.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 18 1. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrensning kan kreves der den registrerte bestrider opplysningenes riktighet. Den behandlingsansvarlige skal da begrense bruken av dem inntil riktigheten er kontrollert. Dersom opplysningene skal korrigeres, kan begrensningen fjernes når korrigeringen er gjort. Det antas at bestemmelsen supplerer [artikkel 5](#) nr. 1 bokstav d, der det angis at personopplysninger som er uriktige skal slettes eller korrigeres.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 18 1. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den registrerte kan ønske bevis for at opplysninger behandles ulovlig. Det kan da være relevant for den registrerte å ikke kun kreve sletting av opplysninger som behandles ulovlig, men at behandlingen av dem begrenses slik at bevis sikres.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 18 1. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen kan være aktuell der den registrerte har behov for at opplysningene fremdeles eksisterer, f.eks. for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare et rettskrav, samtidig som den behandlingsansvarlige ikke lenger behøver personopplysningene for det opprinnelige formålet de ble samlet inn for.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 18 1. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at personopplysningene kan kreves begrenset i en tidsperiode der den behandlingsansvarlige vurderer om det foreligger særlige omstendigheter knyttet til den registrerte som tilsier at en behandling av personopplysninger skal sperres eller opphøre.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 18 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom personopplysninger har blitt begrenset, kan de kun behandles videre av den behandlingsansvarlige med den registrertes samtykke, eller hvis det er nødvendig for den behandlingsansvarlige å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare et rettskrav. Den behandlingsansvarlige kan også fortsette å behandle personopplysninger som er blitt begrenset for å verne en annen fysisk eller juridisk person eller av hensyn til viktige allmenne interesser. Det antas at de siste alternativene skal tolkes strengt, slik at det skal være en snever mulighet for den behandlingsansvarlige. Fortalepunkt 46 gir veiledning på hva relevante viktige allmenne interesser kan være.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 18 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom den behandlingsansvarlige begrenser behandling av visse personopplysninger, og begrensningen opphører senere, skal den registrerte få beskjed om dette. Artikkel 13 nr. 4 kan medføre at dersom den registrerte er klar over at personopplysningene ikke lenger vil begrenses, så kan slik varsling unnlates. Et slikt tilfelle kan være at det er den registrerte selv som har bedt om at begrensningen opphører.

Artikkel 19. Underretningsplikt i forbindelse med retting eller sletting av personopplysninger eller begrensning av behandling

Den behandlingsansvarlige skal underrette enhver mottaker som har fått utlevert personopplysninger, om enhver retting eller sletting av personopplysninger eller begrensning av behandlingen utført i samsvar med artikkel 16, artikkel 17 nr. 1 og artikkel 18, med mindre dette viser seg å være umulig eller innebærer en uforholdsmessig stor innsats. Den behandlingsansvarlige skal underrette den registrerte om nevnte mottakere dersom den registrerte anmoder om det.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a19

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 19. Underretningsplikt i forbindelse med retting el...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den behandlingsansvarlige plikter å underrette enhver mottaker som har fått utlevert personopplysninger om retting, sletting eller begrensning av disse. Slik underretning skal skje på den behandlingsansvarliges eget initiativ. Artikkel 4 nr. 9 definerer mottakere til å være både selvstendige behandlingsansvarlige og den behandlingsansvarliges databehandlere. Bestemmelsen har således et meget stort bruksområde. De enkelte mottakere må foreta en selvstendig vurdering av om de også har plikt til å rette eller slette eller begrense personopplysningene. For databehandlere vil denne vurderingen antakelig være lik som den opprinnelige behandlingsansvarliges vurdering. Dersom det viser seg umulig eller innebærer en uforholdsmessig stor innsats å gi slik underretning, kan den behandlingsansvarlige unnlate dette. I likhet med andre steder i forordningen, skal begrepet «umulig» forstås ganske bokstavelig, i den forstand at underretningen ikke skal være mulig. Hvorvidt kriteriet «uforholdsmessig stor innsats» kan benyttes som hjemmel for ikke å underrette, er betydelig mer skjønnsmessig. Da må det gjennomføres en interesseavveining av den behandlingsansvarliges ressursbruk opp mot den registrertes interesse i at mottakere varsles. Siste punktum i [artikkel 19](#) gir den registrerte rett til å kreve informasjon om hvilke mottakere som har fått underretning om krav i henhold til første punktum. Dette vil gi den registrerte en mulighet til å vurdere og ettergå om vedkommendes rettigheter er respektert på riktig måte.

Artikkel 20. Rett til dataportabilitet

1. Den registrerte skal ha rett til å motta personopplysninger om seg selv som vedkommende har gitt til en behandlingsansvarlig, i et strukturert, alminnelig anvendt og maskinlesbart format og skal ha rett til å overføre nevnte opplysninger til en annen behandlingsansvarlig uten at den behandlingsansvarlige som personopplysningene er gitt til, hindrer dette, dersom
  - a. behandlingen er basert på samtykke i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav a) eller artikkel 9 nr. 2 bokstav a) eller en avtale i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav b), og
  - b. behandlingen utføres automatisk.
2. Når den registrerte utøver sin rett til dataportabilitet i henhold til nr. 1, skal vedkommende, når det er teknisk mulig, ha rett til å få overført personopplysningene direkte fra en behandlingsansvarlig til en annen.
3. Utøvelse av rettigheten nevnt i nr. 1 i denne artikkel berører ikke artikkel 17. Nevnte rettighet får ikke anvendelse på behandling som er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt.
4. Rettigheten nevnt i nr. 1 skal ikke ha negativ innvirkning på andres rettigheter og friheter.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a20

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 20. Rett til dataportabilitet

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 68, 73 og 156.

Rettigheten til dataportabilitet er ny med forordningen. Den medfører at den registrerte kan ha krav og rett til å motta personopplysninger om seg selv fra den behandlingsansvarlige, i et strukturert, alminnelig anvendt og maskinlesbart format. Formålet er en økt kontroll og rådighet over egne personopplysninger ved at det tilrettelegges for enkel flytting, kopiering eller overføring fra en tjenestetilbyder til en annen. Dette ligner en forbrukerrettighet. Rettigheten ble utformet for å sikre mobilitet i bruk av sosiale medier. Den registrerte kan kreve å få sine personopplysninger utlevert for privat bruk, alternativt kan den registrerte få opplysningene flyttet, kopiert eller overført fra en virksomhet til en annen. Slik sikres gjenbruk av opplysninger fra ulike leverandører og tjenester. Rettigheten supplerer innsynsretten etter [artikkel 15](#). Rettigheten kan sammenlignes med portabilitet som f.eks. allerede finnes innen telekommunikasjonsbransjen gjennom nummerportering.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 20 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

For at rettigheten skal kunne gjøres gjeldende, må den registrerte ha «gitt» personopplysningene til den behandlingsansvarlige. Typisk kan dette skje gjennom elektroniske spor og logger på f.eks. internettsider, bruksmønster, kjøpshistorikk, transaksjoner o.l. Se Artikkel 29-gruppens retningslinje om retten til dataportabilitet, «[Guidelines on the right to data portability under Regulation 2016/679](#)», WP242 (Rev. 01). Opplysninger som den registrerte ikke har gitt til den behandlingsansvarlige omfattes ikke av retten til dataportabilitet, og trenger derfor ikke å utleveres fra den behandlingsansvarlige etter denne bestemmelsen. Eksempelvis vil informasjon som er utarbeidet på bakgrunn av den informasjon den registrerte har lagt igjen, slik som f.eks. beregning av en kredittscore, ikke være omfattet. Retten omfatter kun opplysninger som gjelder den registrerte selv. Artikkel 29-gruppens retningslinje om dataportabilitet i WP242 angir på s. 11 likevel at dersom den ønskede informasjon omfatter andre enn den registrerte og er en del av kommunikasjon e.l., så skal dette omfattes av dataportabilitetsretten. Ettersom rent personlige aktiviteter ikke omfattes av forordningen, se [artikkel 2](#) nr. 2 bokstav c, betyr dette at privatpersoners aktivitet i f.eks. sosiale medier ikke omfattes av retten til dataportabilitet. Retten finnes kun der den behandlingsansvarliges hjemmel er samtykke eller avtale. Dersom behandlingen er nødvendig for å utføre en oppgave i allmenhetens interesse eller utøvelse av offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt, gjelder retten ikke. Dersom det offentlige utfører tjenester i konkurranse med private aktører, anses det ikke som offentlig myndighet. Et videre krav er at behandlingen må være automatisk for at retten skal gjelde, se [artikkel 20](#) nr. 1 bokstav b. Dette forstås på samme måte slik automatisert behandling er definert i [artikkel 2](#) nr. 1. Fortalepunkt 68 angir at det format opplysningene skal utleveres på, kan søkes løst ved at aktørene enes om hvilket teknisk grensesnitt som skal brukes. Behandlingsansvarlige oppmuntres til å utforme samvirkende formater, noe som i liten grad er gjort foreløpig. Bestemmelsen sier ingenting om det er anledning til å kreve vederlag for å sikre dataportabilitet, men det antas at prinsippet i [artikkel 12](#) nr. 5 skal gjelde også denne rettigheten. Da vil det i utgangspunktet ikke kunne kreves gebyr, med mindre kravet fremsettes gjentatte ganger. Retten til dataportabilitet er noe av det det skal informeres om ved innsamling av opplysninger, se [artikkel 13](#) nr. 2 bokstav b.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 20 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Foreløpig finnes ikke praksis på hvor mye som skal til for at en behandlingsansvarlig kan nekte overføring til en annen behandlingsansvarlig fordi det er ikke teknisk mulig. Etter ordlyden står den registrertes rett sterkt, og antakelig kan slik overføring kun nektes når den er teknisk umulig, f.eks. på grunn av tekniske hindre.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 20 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

En behandlingsansvarlig kan ikke slette personopplysninger for å unngå å måtte portere personopplysninger. Samtidig plikter den behandlingsansvarlige å slette personopplysninger i henhold til [artikkel 17](#) når dette skal gjøres, uavhengig av om den registrerte kan ha rett til dataportabilitet. I seg selv innebærer ikke dataportering at den behandlingsansvarlige skal slette personopplysningene hos seg, oppbevaringstid må ses i lys av øvrige artikler.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 20 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

For å sørge for at porteringsrettigheten ikke har negativ innvirkning på andres rettigheter eller friheter, må det gjennomføres en interesseavveining der hensynet til den registrerte som ber om dataportabilitet veies mot hensynet til andre fysiske og juridiske personer. Hvis den mottakende behandlingsansvarlige får opplysninger om andre individer enn den registrerte som ber om dataportabilitet, må denne behandlingsansvarlige ha hjemmel for behandling av disse opplysningene i artikkel [6](#) og/eller [9](#).

Avsnitt 4 Rett til å protestere og automatiserte individuelle avgjørelser

Artikkel 21. Rett til å protestere

1. Den registrerte skal til enhver tid, av grunner knyttet til vedkommendes særlige situasjon, ha rett til å protestere mot behandling av personopplysninger om vedkommende, og som har grunnlag i artikkel 6 nr. 1 bokstav e) eller f), herunder profilering med grunnlag i nevnte bestemmelser. Den behandlingsansvarlige skal ikke lenger behandle personopplysningene, med mindre vedkommende kan påvise at det foreligger tvingende berettigede grunner for behandlingen som går foran den registrertes interesser, rettigheter og friheter, eller for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare rettskrav.
2. Dersom personopplysninger behandles med henblikk på direkte markedsføring, skal den registrerte til enhver tid ha rett til å protestere mot behandling av personopplysninger som angår vedkommende, til slik markedsføring, herunder profilering i den grad dette er knyttet til direkte markedsføring.
3. Dersom den registrerte protesterer mot behandling med henblikk på direkte markedsføring, skal personopplysningene ikke lenger behandles for slike formål.
4. Senest på tidspunktet for den første kommunikasjonen med den registrerte skal vedkommende uttrykkelig gjøres oppmerksom på rettigheten nevnt i nr. 1 og 2, og informasjon om nevnte rettighet skal framlegges på en klar måte og atskilt fra annen informasjon.
5. I forbindelse med bruk av informasjonssamfunnstjenester og uten hensyn til direktiv 2002/58/EF kan den registrerte utøve sin rett til å protestere ved hjelp av automatiserte midler ved bruk av tekniske spesifikasjoner.
6. Dersom personopplysninger behandles for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål i henhold til artikkel 89 nr. 1, har den registrerte, av grunner knyttet til vedkommendes særlige situasjon, rett til å protestere mot behandling av personopplysninger om vedkommende, med mindre behandlingen er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a21](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 21. Rett til å protestere

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 69 og 70.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 21 1. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den registrerte kan protestere mot behandling basert på [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav e eller f, altså en behandling i allmennhetens interesse, offentlig myndighetsutøvelse eller berettiget interesse. Behandlinger som har hjemmel i [artikkel 6](#) nr. bokstav a–d, eventuelt [artikkel 9](#) eller [10](#), kan det fremmes protest mot etter [artikkel 21](#) nr. 6. Den behandlingsansvarlige må gjennomføre en konkret avveining av hensynet til den registrertes særlige situasjon som er årsak til protesten, og de berettigede grunner for behandlingen den behandlingsansvarlige selv har. Se [PVN-2019-16](#) om sletting av personopplysninger i personalmappe og klage på Datatilsynets vedtak der tilsynet avslo kravet om sletting av opplysninger i personalmappe. Opplysningene var knyttet til en hendelse i mai 2009 hvor klager ble gitt en skriftlig tilrettevisning av arbeidsgiver. Nemnda vurderte i 2019 nødvendigheten av fortsatt lagring etter at den registrerte har protestert, jf. personvernforordningen [artikkel 21](#) nr. 1. Nemnda la til grunn at det er arbeidsgiver som har bevisbyrden for at fortsatt lagring er nødvendig og at det i dette ligger at arbeidsgiver må påvise konkrete og reelle forhold som tilsier at det foreligger «tvingende berettigede grunner», jf. også [PVN-2018-11](#). Alvorlighetsgraden av den aktuelle hendelsen som har resultert i tilrettevisningen er da av betydning for arbeidsgivers behov for fortsatt lagring. Det samme er tiden som har gått siden den aktuelle hendelsen fant sted, og om det har vært nye hendelser senere. Nemnda konkluderte med at det ikke forelå tvingende berettigede grunner for fortsatt lagring. Det var registrert én ny tilrettevisning etter den tilrettevisningen saken gjaldt, men den gjaldt et helt annet type forhold enn hendelsen i 2009, som hadde sammenheng med en stor personlig krise. Arbeidsgiver ble pålagt å slette alle personopplysninger fra personalmappen knyttet til den aktuelle tilrettevisningen.

Se også [PVN-2019-07](#) om retting og sletting av personopplysninger i personalmappe, der det ble klaget på Datatilsynets vedtak om ikke å pålegge retting eller sletting av personopplysninger i hennes personalmappe hos arbeidsgiver, nærmere omtalt under [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f. Se også [PVN-2018-11](#) om sletting av personopplysninger i personalmappe, om klage på Datatilsynets vedtak om avslag på begjæring om sletting av personopplysninger i personalmappe. Saken gjaldt en statlig arbeidstaker som hadde klaget til Datatilsynet på at arbeidsgiveren hadde lagret to tilrettevisninger i personalmappen. Den første tilrettevisningen var lagret i personalmappen i syv år, den andre i tre år og ni måneder. Datatilsynet avslo begjæringen om sletting. Nemnda fastslo at behandlingsgrunnet for lagringen var GDPR [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav f. Nemnda ga imidlertid klageren medhold og påla arbeidsgiveren å slette begge tilrettevisningene fra personalmappen, jf. GDPR [artikkel 17](#) nr. 1 bokstav a og bokstav c. Nemnda viste blant annet til at klager hadde protestert på behandlingen, jf. GDPR [artikkel 21](#) nr. 1, og at saken gjaldt to tilrettevisninger og ikke ordensstraffer, som er av mer alvorlig karakter. Videre påpekte nemnda at lagring av personopplysninger forutsetter at arbeidsgiver foretar en konkret vurdering og påviser en konkret og reell grunn til fortsatt lagring. Det er ikke tilstrekkelig å vise til generell personaladministrasjon og et potensielt behov ved en mulig, helt uspesifisert fremtidig prosess, med mindre det dreier seg om svært alvorlige forhold eller situasjoner hvor det er behov for stadige tilrettevisninger. Det var ikke tilfellet i denne saken.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 21 2. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Der en behandling angår direkte markedsføring eller profilering som er knyttet til direkte markedsføring, er det ikke krav om å foreta en interesseavveining slik angitt i [artikkel 21](#) nr. 1. Behandlingen skal da stanse. Se [fortalepunkt](#) 70. [Artikkel 17](#) nr. 1 bokstav c medfører at opplysningene skal slettes.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 21 4. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er praktisk at bestemmelsen angir at de registrerte skal gjøres klar over sin rett til å protestere på direkte markedsføring og profilering når dette knyttes til direkte markedsføring. Slik informasjon må gis på en klar og tydelig måte og atskilt fra annen informasjon.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 21 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Retten til å protestere kan utøves ved hjelp av automatiserte midler ved bruk av tekniske spesifikasjoner. Se kommentarene til [artikkel 4](#) nr. 25. Et eksempel er at man kan hindre informasjonskapsler ved hjelp av innstillinger i nettleser. Hva gjelder henvisningen til direktiv [2002/58](#), så antas dette å være en tydeliggjøring av at forordningen går foran dersom det foreligger motstrid.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 21 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det gjøres unntak fra den registrertes rett til å protestere når behandlingen er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse hvis formålet er vitenskapelig eller historisk forskning eller statistiske formål. Se [artikkel 89](#).

Artikkel 22. Automatiserte individuelle avgjørelser, herunder profilering

1. Den registrerte skal ha rett til ikke å være gjenstand for en avgjørelse som utelukkende er basert på automatisert behandling, herunder profilering, som har rettsvirkning for eller på tilsvarende måte i betydelig grad påvirker vedkommende.
2. Nr. 1 får ikke anvendelse dersom avgjørelsen
  - a. er nødvendig for å inngå eller oppfylle en avtale mellom den registrerte og en behandlingsansvarlig,
  - b. er tillatt i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som den behandlingsansvarlige er underlagt, og der det også er fastsatt egnede tiltak for å verne den registrertes rettigheter, friheter og berettigede interesser, eller
  - c. er basert på den registrertes uttrykkelige samtykke.
3. I tilfellene nevnt i nr. 2 bokstav a) og c) skal den behandlingsansvarlige gjennomføre egnede tiltak for å verne den registrertes rettigheter og friheter og berettigede interesser, i det minste retten til menneskelig inngripen fra den behandlingsansvarlige, til å uttrykke sine synspunkter og til å bestride avgjørelsen.
4. Avgjørelsene nevnt i nr. 2 skal ikke bygge på særlige kategorier av personopplysninger nevnt i artikkel 9 nr. 1, med mindre artikkel 9 nr. 2 bokstav a) eller g) får anvendelse og det er innført egnede tiltak for å verne den registrertes rettigheter, friheter og berettigede interesser.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a22

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 22. Automatiserte individuelle avgjørelser, herunde...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 71 og 72.

Bestemmelsen angir i utgangspunktet en rett for individet til ikke å bli utsatt for avgjørelser som utelukkende baseres på automatiserte behandlinger, herunder profilering med rettsvirkning av en bestemt grad på den enkelte. Hovedregelen i nr. 1 modifiseres i artikkelens 2.–4. punkt, der det angis at det på bestemte betingelser likevel kan utføres slik automatisk behandling. Bestemmelsen er meget praktisk. Artikkel 29-gruppen har utgitt en retningslinje for automatiske avgjørelser og profilering, se

«[Guidelines on Automated individual decision-making and Profiling for the purposes of Regulation 2016/679](#)», WP251 (Rev. 01). Merk at det er en rekke kriterier som må være oppfylt for at bestemmelsen skal få anvendelse, ikke enhver profilering faller inn under bestemmelsens virkeområde.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 22 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Artikkel 29-gruppen angir i sin retningslinje for automatiske avgjørelser og profilering at nr. 1 skal forstås som et forbud mot å fatte avgjørelser som utelukkende baserer seg på automatisert behandling. Merk at hvorvidt dette faktisk er et forbud, er debattert. Se mer om dette i Kuner mfl., av Lee A. Bygrave på s. 530 ff. Gitt at det er et forbud, vil det avgjørende for å avgjøre om forbudet gjelder eller ikke, være hvorvidt behandlingen har rettsvirkning eller på tilsvarende måte i betydelig grad påvirker vedkommende. Det er også vesentlig at det foreligger en «avgjørelse», noe som f.eks. medfører at enkel markedsføring på bakgrunn av profilering som regel ikke vil omfattes av bestemmelsen ettersom ingen avgjørelse treffes. På den annen side angir [fortalepunkt](#) 71 at dersom et individ får automatisk avslag på søknad om kreditt, eller avvises fra en mulig stilling, så vil dette være en avgjørelse omfattet av [artikkel 22](#). Dersom en behandling har «rettsvirkning» på den registrertes rettigheter, vil behandlingen være omfattet. Andre avgjørelser som «på tilsvarende måte i betydelig grad påvirker vedkommende», kan være økonomiske konsekvenser for den enkelte. Det må gjøres en konkret vurdering der individets situasjon eller egenskaper kan spille inn. Dersom bestemmelsen får anvendelse, er den registrerte gitt en rekke rettigheter, se nærmere i [artikkel 12](#), [13](#) nr. 2 bokstav f og [artikkel 14](#) nr. 2 bokstav g.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 22 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom en behandling baseres på avtale, lovhjemmel eller samtykke, angir bestemmelsen at en automatisk individuell avgjørelse ofte kan benyttes, samt profilering.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 22 2. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Nødvendighetskravet gjelder selve inngåelsen eller oppfyllelsen av avtalen. Det antas at behandlingsansvarlige kan legge vekt på ressursmessige hensyn i vurderingen av om automatiske avgjørelser er nødvendig, typisk kan dette være aktuelt der det skjer svært mange avtaleinngåelser. Forutsetningen er at den behandlingsansvarlige gjennomfører tiltak slik nevnt i [artikkel 22](#) nr. 3.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 22 2. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen har stor betydning for offentlige myndigheter, som normalt baserer mange av sine behandlinger på lovhjemmel.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 22 2. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet «uttrykkelig samtykke» defineres ikke i forordningen, se nærmere om samtykkebegrepet i [artikkel 4](#) nr. 11. Se Personvernrådets retningslinjer for samtykke.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 22 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den behandlingsansvarlige må gjennomføre spesielle tiltak for å verne den registrerte, slik at automatiserte individuelle avgjørelser og profilering skjer. Dette gjelder kun der avgjørelsen baseres på bokstav a eller c ovenfor. Artikkel 29-gruppens veileder, [WP251 \(Rev. 01\)](#), lister flere mulige tiltak, f.eks. jevnlig verifisering av algoritmer, skjevheter/bias, korrelasjoner og diskriminering samt feilsøking, dataminimering og pseudonymisering.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 22 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at der nr. 2 skal benyttes på særlige kategorier av personopplysninger, kan dette kun skje dersom det er [artikkel 9](#) nr. 2 bokstav a eller g som er hjemmel. Det er derfor kun samtykke eller at en behandling er nødvendig av hensyn til viktige samfunnsinteresser som er relevant. Handlingsrommet for å benytte særlige personopplysninger på denne måten, er således snevert.

Avsnitt 5 Begrensninger

Artikkel 23. Begrensninger

1. Unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som den behandlingsansvarlige eller databehandleren er underlagt, kan ved lovgivningsmessige tiltak begrense rekkevidden av forpliktelsene og rettighetene fastsatt i artikkel 12-22 og artikkel 34 samt i artikkel 5 i den grad dens bestemmelser svarer til rettighetene og pliktene fastsatt i artikkel 12-22, når en slik begrensning overholder det vesentligste innholdet i de grunnleggende rettighetene og frihetene og er et nødvendig og forholdsmessig tiltak i et demokratisk samfunn for å sikre
  - a. den nasjonale sikkerhet,
  - b. forsvaret,
  - c. den offentlige sikkerhet,
  - d. forebygging, etterforskning, avsløring eller straffeforfølging av straffbare forhold eller iverksettelse av strafferettslige sanksjoner, herunder vern mot og forebygging av trusler mot den offentlige sikkerhet,
  - e. andre viktige mål av generell allmenn interesse for Unionen eller en medlemsstat, særlig Unionens eller en medlemsstats viktige økonomiske eller finansielle interesser, herunder valuta-, budsjett- og skattesaker, folkehelse og trykkespørsmål,
  - f. beskyttelse av rettsvesenets uavhengighet samt retterganger,
  - g. forebygging, etterforskning, avsløring og straffeforfølging av brudd på yrkesetiske regler i lovregulerte yrker,
  - h. en kontroll-, tilsyns- eller reguleringsfunksjon som, også midlertidig, er knyttet til utøvelse av offentlig myndighet i tilfellene nevnt i bokstav a)-e) og g),
  - i. vern av den registrertes interesser eller andres rettigheter og friheter,
  - j. håndheving av sivilrettslige krav.
2. Alle lovgivningsmessige tiltak nevnt i nr. 1 skal, når det er relevant, minst inneholde særlige bestemmelser om
  - a. formålene med behandlingen eller kategorier av behandling,
  - b. kategoriene av personopplysninger,
  - c. omfanget av begrensningene som er innført,
  - d. garantiene for å unngå misbruk eller ulovlig tilgang eller overføring,
  - e. spesifisering av den behandlingsansvarlige eller kategoriene av behandlingsansvarlige,
  - f. lagringsperioder og gjeldende garantier, idet det tas hensyn til arten, omfanget av og formålene med behandlingen eller kategoriene av behandling,

- g. risikoene for de registrertes rettigheter og friheter og
- h. de registrertes rett til å bli underrettet om begrensningen, med mindre dette kan skade formålet med begrensningen.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a23

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 23. Begrensninger

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 73.

Bestemmelsen åpner for at medlemsstatene kan begrense rekkevidden av flere av forordningens artikler. Se personopplysningsloven [kapittel 4](#), der dette er gjort i Norge. Nr. 1 angir at unntak må fastsettes gjennom «lovgivningsmessige tiltak» og det kreves at tiltakene ivaretar grunnleggende rettigheter og friheter for individet, slik at det enkelte unntak er nødvendig og forholdsmessig i et demokratisk samfunn. Se Personvernrådets «[Guidelines 10/2020 on restrictions under Article 23 GDPR – version for public consultation](#)». I [fortalepunkt](#) 73 angis konkret at eventuelle begrensninger må være i tråd med EUs pakt om grunnleggende rettigheter etter [artikkel 52](#) nr. 1 og EMK [artikkel 8](#) nr. 2. Dette er operasjonalisert gjennom flere krav i nr. 2 i bestemmelsen, som angir en kumulativ liste over ulike forhold som skal vektlegges der det er relevant. Relevanskravet medfører at det må vurderes konkret om alle momentene skal med i vurderingen av om et enkelt unntak er lovlig.

KAPITTEL IV Behandlingsansvarlig og databehandler

Avsnitt 1 Generelle forpliktelser

Artikkel 24. Den behandlingsansvarliges ansvar

1. Idet det tas hensyn til behandlingens art, omfang, formål og sammenhengen den utføres i, samt risikoene av varierende sannsynlighets- og alvorlighetsgrad for fysiske personers rettigheter og friheter, skal den behandlingsansvarlige gjennomføre egnede tekniske og organisatoriske tiltak for å sikre og påvise at behandlingen utføres i samsvar med denne forordning. Nevnte tiltak skal gjennomgås på nytt og skal oppdateres ved behov.
2. Dersom det står i et rimelig forhold til behandlingsaktivitetene, skal tiltakene nevnt i nr. 1 omfatte den behandlingsansvarliges iverksetting av egnede retningslinjer for vern av personopplysninger.
3. Overholdelse av godkjente atferdsnormer som nevnt i artikkel 40 eller godkjente sertifiseringsmekanismer som nevnt i artikkel 42 kan brukes som en faktor for å påvise at den behandlingsansvarliges forpliktelser overholdes.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a24

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 24. Den behandlingsansvarliges ansvar

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 74–77.

I praksis er det som kalles internkontroll om personvern en helt sentral dokumentasjon for at en behandlingsansvarlig eller databehandler kan dokumentere at kravene i forordningen er ivaretatt. For den behandlingsansvarlige er det [artikkel 24](#) som er basis for at slik dokumentasjon skal foreligge. Forordningen angir ikke selv at brudd på bestemmelsen kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr,

imidlertid er det i den norske personopplysningsloven § 26 angitt at brudd på [artikkel 24](#) kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr. Se [Prop. 56 LS \(2017–2018\) punkt 20.5.1.](#)

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 24 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen pålegger den behandlingsansvarlige en omfattende plikt til å implementere en rekke tiltak og å dokumentere disse. Bestemmelsen er en videreføring av [artikkel 5](#) nr. 2. Annet punktum angir at aktuelle tiltak skal gjennomgås og oppdateres ved behov, noe som viser at internkontroll er en løpende aktivitet. Bestemmelsen angir at risikoen for den eller de registrerte individer skal vurderes, og denne vurderingen skal kunne dokumenteres. Slike risikovurderinger er helt sentrale for at en behandlingsansvarlig skal kunne vise at virksomheten har utført nødvendige tiltak og vurderinger. I praksis har mange virksomheter ikke gjennomført slike risikovurderinger, noe som ventelig vil endres fremover. Se [fortalepunkt 75](#) og [76](#) for hvordan risikovurderinger kan gjennomføres. Hvis en risikovurdering viser at personvernkonsekvensene for den registrerte er høy, skal det gjennomføres en vurdering av personvernkonsekvenser (DPIA). Hvilket tiltak den behandlingsansvarlige setter i verk, må vurderes ut fra hva som er forholdsmessig, sett hen til risikoen for den registrerte. Det vises til at [fortalepunkt 74](#) angir at de valgte tiltak også skal være effektive.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 24 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den behandlingsansvarlige skal ha egnede retningslinjer for å sikre etterlevelse av bestemmelsens nr. 1. I praksis innebærer dette at mange virksomheter, i henhold til bestemmelsens nr. 1, fastsetter en rekke mål for behandling av sine personopplysninger og hvilke tiltak som skal sikre denne, mens man etter nr. 2 utformer konkrete rutiner for enkelte prosedyrer. F.eks. vil rutiner for onboarding og offboarding av ansatte falle naturlig under nr. 2.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 24 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at etterlevelse av atferdsnormer og sertifiseringsmekanismer kan være egnet til å påvise at den behandlingsansvarliges forpliktelser er overholdt. Foreløpig finnes svært få slike atferdsnormer.

Artikkel 25. Innebygd personvern og personvern som standardinnstilling

1. Idet det tas hensyn til den tekniske utviklingen, gjennomføringskostnadene, behandlingens art, omfang, formål og sammenhengen den utføres i, samt risikoene av varierende sannsynlighets- og alvorlighetsgrad for fysiske personers rettigheter og friheter som behandlingen medfører, skal den behandlingsansvarlige, både på tidspunktet for fastsettelse av midlene som skal brukes i forbindelse med behandlingen, og på tidspunktet for selve behandlingen, gjennomføre egnede tekniske og organisatoriske tiltak, f.eks. pseudonymisering, utformet med sikte på en effektiv gjennomføring av prinsippene for vern av personopplysninger, f.eks. dataminimering, og for å integrere de nødvendige garantier i behandlingen for å oppfylle kravene i denne forordning og verne de registrertes rettigheter.

2. Den behandlingsansvarlige skal gjennomføre egnede tekniske og organisatoriske tiltak for å sikre at det som standard bare er personopplysninger som er nødvendige for hvert spesifikke formål med behandlingen, som behandles. Nevnte forpliktelse får anvendelse på den mengden personopplysninger som samles inn, omfanget av behandlingen av opplysningene, hvor lenge de lagres og deres tilgjengelighet. Nevnte tiltak skal særlig sikre at personopplysninger som standard ikke gjøres tilgjengelige for et ubegrenset antall fysiske personer uten den berørte personens medvirkning.

3. En godkjent sertifiseringsmekanisme i henhold til artikkel 42 kan brukes som en faktor for å påvise at kravene fastsatt i nr. 1 og 2 i denne artikkel overholdes.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a25

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 25. Innebygd personvern og personvern som standardi...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se fortalepunkt 78.

Se «[Guidelines 4/2019 on Article 25 Data Protection by Design and by Default](#)». Også etter tidligere regelverk har man hatt begrepene «data protection by design», innebygget personvern på norsk, og «data protection by default», personvern som standardinnstilling på norsk. Prinsippene har likevel ikke tidligere vært like detaljert slik de er i [artikkel 25](#) i forordningen. Brudd på [artikkel 25](#) kan lede til administrative overtredelsesgebyr etter [artikkel 83](#). Fortalepunkt 78 angir at prinsippene om innebygget personvern og personvern som standardinnstilling bør tas hensyn til ved offentlige anbud. Da [artikkel 25](#) ikke åpner for frivillighet, vil det antakelig være en forpliktelse for offentlig sektor å ta hensyn til dette i offentlige anbud.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 25 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en handlingsplikt for den behandlingsansvarlige på tidspunktet for fastsettelse av midler som skal brukes i forbindelse med en behandling, og på tidspunktet for selve behandlingen. Dette betyr at bestemmelsen har stor betydning for utvikling av nye tjenester og produkter, særlig der disse er basert på IT-systemer, når personopplysninger er en del av behandlingen. Hvordan personvernet til de registrerte skal sikres er i utgangspunktet opp til den behandlingsansvarlige å vurdere, og bestemmelsen angir en lang rekke vurderingstemaer. Det vises til teknologisk utvikling, gjennomføringskostnad, behandlingens art, omfang, formål, m.m. Slik angitt mange steder i forordningen skal det ses hen til risikoene for fysiske personers rettigheter og friheter som følge av behandlingen. Dette er en risikobasert tilnærming. Se også [artikkel 24](#) og [artikkel 32](#) om dette. Målet med tiltakene skal være å sikre en effektiv gjennomføring for prinsippene for vern av personopplysninger. De konkrete tiltakene kan være tekniske eller organisatoriske. Forordningen peker på at pseudonymisering kan være egnet. Der den behandlingsansvarlige benytter databehandlere for å bistå seg, plikter den behandlingsansvarlige å påse at også databehandlere oppfyller prinsippene.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 25 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen handler om hvordan personvern som standardinnstilling, privacy by default, skal ivaretas. Formålet er å begrense omfanget personopplysninger som behandlingsansvarlige samler inn, til det som er nødvendig og ikke det som er «kjekt å ha». Dette gjelder både mengden personopplysninger som samles inn og omfanget av behandlingen som gjennomføres, samt hvor lenge opplysningene tillates lagret. Også hvor mange som har tilgang til opplysningene, er relevant, og skal settes så snevert som mulig. En konsekvens av prinsippene er at standardinnstillingene i en tjeneste skal være så personvernvennlige som mulig. F.eks. at så få opplysninger som mulig skal lagres i kortest mulig tid. Hvis brukeren av en tjeneste ønsker å ha flere behandlinger, kan brukeren selv utvide hvordan den behandlingsansvarlige kan benytte personopplysningene.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 25 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen viser til at det kan vises godkjente sertifiseringsmekanismer for å vise at kravene i nr. 1 og 2 er overholdt. Foreløpig finnes ikke slike mekanismer.

Artikkel 26. Felles behandlingsansvarlige

1. Dersom to eller flere behandlingsansvarlige i fellesskap fastsetter formålene med og midlene for behandlingen, skal de være felles behandlingsansvarlige. De skal på en åpen måte fastsette sitt respektive ansvar for å overholde forpliktelsene i denne forordning, særlig med hensyn til utøvelse av den registrertes rettigheter og den plikt de har til å framlegge informasjonen nevnt i artikkel 13 og 14, ved hjelp av en ordning seg imellom, med mindre og i den grad de behandlingsansvarliges respektive ansvar er fastsatt i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som de behandlingsansvarlige er underlagt. I ordningen kan det utpekes et kontaktpunkt for registrerte.
2. Ordningen nevnt i nr. 1 skal på behørig måte gjenspeile de felles behandlingsansvarliges respektive roller og forhold til de registrerte. Det vesentligste innholdet i ordningen skal gjøres tilgjengelig for den registrerte.
3. Uavhengig av vilkårene for ordningen nevnt i nr. 1 kan den registrerte utøve sine rettigheter i henhold til denne forordning med hensyn til og overfor hver av de behandlingsansvarlige.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a26

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 26. Felles behandlingsansvarlige

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 79.

Også etter gammel personvernlovgivning var det mulig med felles behandlingsansvar, men det var ikke lovregulert slik det er i forordningen. Behandlingsansvarlige som i fellesskap fastsetter formålene med og midlene for en konkret behandling vil være felles behandlingsansvarlige. Dette kan være praktisk i selskapsstrukturer og konsern eller såkalte joint ventures. I praksis kan det være vanskelig å fastslå om det foreligger felles behandlingsansvar. Kravet er at både formålene og midlene fastsettes felles, og antakelig er det formålsfastsettelsen som vil være den mest sentrale. Partene skal angi hvilket ansvar de respektive har for forordningens bestemmelser. I praksis kan dette være en krevende øvelse ettersom forordningen innehar svært mange forpliktelser. Det foreligger foreløpig ingen standardavtaler for felles behandlingsansvar. Rettspraksis fra EU viser en økende tendens til at EU-domstolen mener det foreligger felles behandlingsansvar. Det er naturlig at det inngås en egen avtale mellom de behandlingsansvarlige om felles behandlingsansvar. I [C210/16](#) (Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein), slo EU-domstolen fast at administratorer av Facebook fanpages er felles behandlingsansvarlige med Facebook for behandling av de besøkenes personopplysninger for å opprette brukerstatistikk, selv om administratoren ikke hadde tilgang til disse, men kun anonymiserte rapporter. I [C-25/17](#) (Tietosuoja- ja valtuutus) anga CJEU at en religiøs menighet kan ha felles behandlingsansvar med sine medlemmer når medlemmene samler inn personopplysninger i forbindelse med misjonering dør-til-dør. I saken ble Jehovas vitner og medlemmene ansett for å ha felles behandlingsansvar. Selv om personopplysningene ikke tilfløt menigheten, var det tilstrekkelig at menigheten organiserte, koordinerte og oppfordret til aktiviteten. I [C-40/17](#) (Fashion ID GmbH & Co. KG v Verbraucherzentrale NRW eV), slår ECJ fast at et selskap som benytter en «Facebook like»-knapp på sin hjemmeside, er felles behandlingsansvarlig med Facebook for innsamling og videreformidling av brukernes personopplysninger til Facebook, og ikke for hvordan Facebook bruker opplysningene videre. Begrunnelsen var at Fashion ID installerte plug-in'en fra Facebook for å øke synligheten av sine tjenester og var klar over at dette medførte at Facebook fikk personopplysninger fra deres besøkenes som benyttet «like-knappen». Facebook Irland hadde også kommersiell nytte av funksjonen. Det faktum at Fashion ID ikke fikk tilgang til personopplysningene etter at de var samlet inn, utelukket ikke at de ble ansett som felles behandlingsansvarlig.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 26 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen medfører at den registrerte skal få informasjon om ansvarsfordelingen. Dette vil typisk kunne gis på en felles nettside.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 26 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den registrerte har sine rettigheter i behold i henhold til forordningen overfor hver enkelt av de behandlingsansvarlige.

Artikkel 27. Representanter for behandlingsansvarlige eller databehandlere som ikke er etablert i Unionen

1. Dersom artikkel 3 nr. 2 får anvendelse, skal den behandlingsansvarlige eller databehandleren skriftlig utpeke en representant i Unionen.
2. Forpliktelsen fastsatt i nr. 1 i denne artikkel får ikke anvendelse på
  - a. behandling som skjer leilighetsvis, som ikke omfatter behandling i stor skala av særlige kategorier av opplysninger som nevnt i artikkel 9 nr. 1, eller behandling av personopplysninger om straffedommer eller lovovertrедelser som nevnt i artikkel 10, og som sannsynligvis ikke vil medføre en risiko for fysiske personers rettigheter og friheter, idet det tas hensyn til behandlingens art, omfang, formål og sammenhengen den utføres i, eller
  - b. en offentlig myndighet eller et offentlig organ.
3. Representanten skal være etablert i en av medlemsstatene der de registrerte hvis personopplysninger behandles i forbindelse med tilbud av varer eller tjenester til dem eller hvis atferd monitoreres, befinner seg.
4. Den behandlingsansvarlige eller databehandleren skal gi representanten fullmakt til å være den, i tillegg til eller istedenfor den behandlingsansvarlige eller databehandleren, som især tilsynsmyndigheter og registrerte kan henvende seg til ved spørsmål om behandlingen, med henblikk på å sikre overholdelse av denne forordning.
5. Den behandlingsansvarliges eller databehandlerens utpeking av en representant skal ikke berøre eventuelle rettslige skritt mot den behandlingsansvarlige eller databehandleren selv.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a27](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 27. Representanter for behandlingsansvarlige eller...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 80.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 27 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at behandlingsansvarlige eller databehandlere som ikke er etablert i EU, men som likevel behandler personopplysninger om registrerte som befinner seg i EU, skal utpeke en representant i EU. Formålet er at europeiske borgere og europeiske tilsynsmyndigheter skal kunne kommunisere enkelt med virksomheten utenfor EU gjennom representanten.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 27 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen oppstiller unntak fra plikten til å utpeke representant. Unntaket inneholder skjønnsmessige vurderingstemaer slik eksempelvis «leilighetsvis», sannsynligvis ikke vil føre til risiko og «stor skala». Disse begrepene er ikke definert og det foreligger foreløpig ingen praksis om hvordan de skal forstås.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 27 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom de registrerte er i flere europeiske land, er det likevel ikke nødvendig med mer enn én representant.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 27 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Representanten skal gis fullmakt til å kunne ta imot henvendelser fra tilsynsmyndigheter og registrerte i tillegg til eller i stedet for den behandlingsansvarlige eller databehandleren. I praksis har det vokst frem mange tilbydere som kan oppnevnes som representanter for behandlingsansvarlige og databehandlere i tredjeland. Foreløpig fremstår disse likevel ikke som spesielt aktive. Fortalepunkt 80 angir at en representant «bør» kunne underlegges håndhevingstiltak der det er manglende overholdelse fra den behandlingsansvarlige eller databehandlerens side.

Artikkel 28. Databehandler

1. Dersom en behandling skal utføres på vegne av en behandlingsansvarlig, skal den behandlingsansvarlige bare bruke databehandlere som gir tilstrekkelige garantier for at de vil gjennomføre egnede tekniske og organisatoriske tiltak som sikrer at behandlingen oppfyller kravene i denne forordning og vern av den registrertes rettigheter.
2. Databehandleren skal ikke engasjere en annen databehandler uten at det på forhånd er innhentet særlig eller generell skriftlig tillatelse til dette fra den behandlingsansvarlige. Dersom det er innhentet en generell skriftlig tillatelse, skal databehandleren underrette den behandlingsansvarlige om eventuelle planer om å benytte andre databehandlere eller skifte ut databehandlere, og dermed gi den behandlingsansvarlige muligheten til å motsette seg slike endringer.
3. Behandling utført av en databehandler skal være underlagt en avtale eller et annet rettslig dokument i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som er bindende for databehandleren med hensyn til den behandlingsansvarlige, og der gjenstanden for og varigheten av behandlingen, behandlingens art og formål, typen personopplysninger og kategorier av registrerte samt den behandlingsansvarliges rettigheter og plikter er fastsatt. I nevnte avtale eller nevnte andre rettslige dokument skal det særlig angis at databehandleren
  - a. behandler personopplysningene bare på dokumenterte instruksjoner fra den behandlingsansvarlige, herunder med hensyn til overføring av personopplysninger til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon, med mindre det kreves i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som databehandleren er underlagt; i så fall skal databehandleren underrette den behandlingsansvarlige om nevnte rettslige krav før behandlingen, men mindre denne rett av hensyn til viktige allmenne interesser forbyr en slik underretning,
  - b. sikrer at personer som er autorisert til å behandle personopplysningene, har forpliktet seg til å behandle opplysningene konfidensielt eller er underlagt en egnet lovfestet taushetsplikt,
  - c. treffer alle tiltak som er nødvendig i henhold til artikkel 32,
  - d. overholder vilkårene nevnt i nr. 2 og 4 når det gjelder å engasjere en annen databehandler,
  - e. idet det tas hensyn til behandlingens art og i den grad det er mulig, bistår, ved hjelp av egnede tekniske og organisatoriske tiltak, den behandlingsansvarlige med å oppfylle vedkommendes plikt til å svare på anmodninger som den registrerte inngir med henblikk på å utøve sine rettigheter fastsatt i kapittel III,
  - f. bistår den behandlingsansvarlige med å sikre overholdelse av forpliktelsene i henhold til artikkel 32-36, idet det tas hensyn til behandlingens art og den informasjonen som er tilgjengelig for databehandleren,
  - g. etter den behandlingsansvarliges valg, sletter eller tilbakeleverer alle personopplysninger til den

behandlingsansvarlige etter at tjenestene knyttet til behandlingen er levert, og sletter eksisterende kopier, med mindre unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett krever at personopplysningene lagres,

- h. gjør tilgjengelig for den behandlingsansvarlige all informasjon som er nødvendig for å påvise at forpliktelsene fastsatt i denne artikkel er oppfylt, samt muliggjør og bidrar til revisjoner, herunder inspeksjoner, som gjennomføres av den behandlingsansvarlige eller en annen revisor på fullmakt fra den behandlingsansvarlige.

Når det gjelder første ledd bokstav h) skal databehandleren omgående underrette den behandlingsansvarlige dersom vedkommende mener at en instruks er i strid med denne forordning eller andre bestemmelser om vern av personopplysninger i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett.

4. Dersom en databehandler engasjerer en annen databehandler for å utføre spesifikke behandlingsaktiviteter på vegne av den behandlingsansvarlige, skal nevnte andre databehandler pålegges de samme forpliktelsene med hensyn til vern av personopplysninger som er fastsatt i avtalen eller i et annet rettslig dokument mellom den behandlingsansvarlige og databehandleren som nevnt i nr. 3, ved hjelp av en avtale eller et annet rettslig dokument i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett, der det særlig gis tilstrekkelige garantier for at det vil bli gjennomført tekniske og organisatoriske tiltak som sikrer at behandlingen oppfyller kravene i denne forordning. Dersom nevnte andre databehandler ikke oppfyller sine forpliktelser med hensyn til vern av personopplysninger, skal den opprinnelige databehandleren overfor den behandlingsansvarlige ha fullt ansvar for at nevnte andre databehandler oppfyller sine forpliktelser.

5. En databehandlers overholdelse av godkjente atferdsnormer som nevnt i artikkel 40 eller en godkjent sertifiseringsmekanisme som nevnt i artikkel 42 kan brukes som en faktor for å påvise at det foreligger tilstrekkelige garantier som nevnt i nr. 1 og 4 i denne artikkel.

6. Uten at det berører en individuell avtale mellom den behandlingsansvarlige og databehandleren, kan avtalen eller det andre rettslige dokumentet nevnt i nr. 3 og 4 i denne artikkel helt eller delvis bygge på standardavtalevilkårene nevnt i nr. 7 og 8 i denne artikkel, herunder når de inngår i en sertifisering som er gitt den behandlingsansvarlige eller databehandleren i henhold til artikkel 42 og 43.

7. Kommisjonen kan fastsette standardavtalevilkår for tilfellene nevnt i nr. 3 og 4 i denne artikkel og i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 93 nr. 2.

8. En tilsynsmyndighet kan vedta standardavtalevilkår for tilfellene nevnt i nr. 3 og 4 i denne artikkel og i samsvar med konsistensmekanismen nevnt i artikkel 63.

9. Avtalen eller det andre rettslige dokumentet nevnt i nr. 3 og 4 skal være skriftlig, herunder elektronisk.

10. Dersom en databehandler overtrer bestemmelsene i denne forordning ved å fastsette formålene med og midlene for behandlingen, skal databehandleren anses for å være en behandlingsansvarlig med hensyn til nevnte behandling, uten at det berører artikkel 82, 83 og 84.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a28

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 28. Databehandler

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 11, 79 og 81.

Artikkel 29-gruppens veileder «Opinion 1/2010 on the Concepts of Controller and Processor» (WP169) gir god veiledning om hvordan man fastsetter hvorvidt en aktør er databehandler eller behandlingsansvarlig. Se også Personvernrådet «[Guidelines 07/2020 on the concepts of controller and processor in the GDPR – version for public consultation](#)». Bestemmelsens regler om hva en databehandleravtale skal inneholde er vesentlig mer omfattende enn etter tidligere lovgivning. Nå ser man at også kommersielle vilkår tas inn i databehandleravtaler, noe som ikke var vanlig tidligere. Slike forhold er heller ikke regulert spesifikt av bestemmelsen. Databehandlere får flere forpliktelser etter forordningen enn hva som var tilfelle tidligere. Eksempler er plikten til å føre protokoll etter [artikkel 30](#), plikt til å samarbeide med tilsynsmyndigheter, plikt til å etablere egnet sikkerhetsnivå, plikt til å informere den behandlingsansvarlige om brudd på personopplysningssikkerheten og i mange

tilfeller også en plikt til å opprette personvernombud. Innholdet i [artikkel 28](#) er relevant både for databehandlere og for behandlingsansvarlige. Brudd på artikkelen kan medføre administrativt overtredelsesgebyr.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 28 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen gir uttrykk for at den behandlingsansvarlige må velge en databehandler som gir tilstrekkelige garantier for at nødvendige tekniske og organisatoriske tiltak som sikrer behandlingen slik kravene er i forordningen ivaretas. Se [fortalepunkt 81](#). Vurderingen av databehandleren må gjøres forut for inngåelse av en avtale, men også under en lengre behandlingstid og kontraktsforhold må dette følges opp jevnlig. Det har etablert seg en praksis for at man må revidere sine databehandlere jevnlig.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 28 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen har sin bakgrunn i at en databehandler svært ofte vil ha behov for å engasjere ytterligere databehandlere for å oppfylle en tjeneste. Slike ytterligere databehandlere kalles vanligvis underdatabehandlere. Før underdatabehandlere engasjeres, skal det finnes en særlig eller generell skriftlig tillatelse fra den behandlingsansvarlige. Generelle tillatelser tas noen ganger inn i databehandleravtaler når de inngås og åpner for en større fleksibilitet for databehandleren. Særlige tillatelser vil som regel være relevante for en spesifikk underdatabehandler. Under enhver forutsetning plikter en databehandler å underrette den behandlingsansvarlige i tide ved skifte eller engasjement av en underdatabehandler slik at den behandlingsansvarlige kan motsette seg endringen. Det er ikke definert hvor lang tid i forveien slik beskjed må gis, og dette avtales som regel spesifikt i databehandleravtalen. Det er hensiktsmessig at fristen er lang nok til at den behandlingsansvarlige kan ta stilling til den nye underdatabehandleren. En ganske vanlig varslingsfrist er mellom en til seks måneder. Tjenestetilbydere av såkalte «multi-tenant»-tjenester, vil ofte ha behov for likelydende databehandleravtaler med sine kunder av tekniske årsaker. De kan vanskelig beholde en underleverandør for én kunde, mens andre kunder aksepterer at en ny underleverandør tas inn. Det at den behandlingsansvarlige kan motsette seg endringen har flere konsekvenser. For det første kan det tenkes at databehandleren må beholde den opprinnelige underleverandøren. Der databehandleren av kommersielle årsaker ikke kan dette, kan en løsning være at partene kan si opp avtalen. Man må da regulere hva som skal skje.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 28 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det kreves at det inngås en skriftlig databehandleravtale, se nr. 9.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 28 3. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen inneholder det grunnleggende prinsippet om at databehandlere kun kan behandle personopplysninger slik den behandlingsansvarlige instruerer om. Databehandleren bør sørge for at instruksene fra den behandlingsansvarlige er tydelige, allerede ved avtaleinngåelsen.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 28 3. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personell hos databehandleren som skal behandle personopplysninger, skal være underlagt en taushetsplikt. Dette kan sikres gjennom taushetserklæringer eller ansettelsesavtaler. Det er vanlig at databehandler bes om å fremlegge dokumentasjon på slik taushetsplikt.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 28 3. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Databehandleren må sørge for alle tiltak som er nødvendig etter [artikkel 32](#) om sikkerhet. Etter hvert har det blitt vanlig at en databehandleravtale har vedlegg der dette gjennomgås nøye. Se kommentarer til [artikkel 32](#). Omfanget av sikkerhetstiltak kan være omfattende.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 28 3. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Databehandleravtalen må regulere databehandlerens adgang til å engasjere underdatabehandlere. Se kommentarer til [artikkel 28](#) nr. 2.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 28 3. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Databehandleren plikter å bistå den behandlingsansvarlige, i den grad det er mulig, med å ivareta plikten til å svare henvendelser fra den registrerte som utøver sine rettigheter. Dette kan medføre en diskusjon om vederlag for den tid og eventuelle tekniske tiltak som er nødvendig for å ivareta forpliktelsen.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 28 3. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Databehandleren plikter å bistå den behandlingsansvarlige med overholdelse av forpliktelsene i [artikkel 32–36](#) om informasjonssikkerhet. Også dette kan utløse diskusjoner om vederlag for tid og tiltak som er nødvendige. Det er blitt normalt at dette tas inn i databehandleravtaler.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 28 3. ledd bokstav g

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir det relativt selvsagte at når avtalen utløper så kan den behandlingsansvarlige velge om databehandler skal slette eller levere tilbake personopplysningene. Det samme gjelder kopier. Unntak gjelder dersom nasjonal rett eller unionsretten krever at opplysningene lagres videre.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 28 3. ledd bokstav h

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at databehandler må sørge for at behandlingsansvarlig får tilgang til nødvendig dokumentasjon for å kunne demonstrere at [artikkel 28](#) er overholdt. Det samme vil da også gjelde for eventuelle underdatabehandlere som er i bruk. Også dette utløser ofte diskusjoner om vederlag mellom partene som tas med i avtalen. Der en tredjepart skal gjennomføre en kontroll av databehandler, også ofte kalt «audit», må denne tredjeparten ofte undertegne en taushetserklæring før gjennomgangen påbegynnes. Innholdet i en slik taushetserklæring bør gjennomgås før avtalen undertegnes, slik at behandlingsansvarlig sikrer seg å få den informasjonen vedkommende mener er nødvendig.

Karnov Lovkommentar 13 til GDPR art. 28 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at en databehandler som benytter underdatabehandlere plikter å sørge for at underdatabehandlerne har samme forpliktelser som databehandleren selv. Siste punktum angir at databehandleren er ansvarlig for eventuelle brudd som skjer hos underdatabehandleren. Dette er i tråd med vanlige avtalemessige prinsipper.

Karnov Lovkommentar 14 til GDPR art. 28 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom en databehandler overholder godkjente atferdsnormer eller sertifiseringsmekanismer, kan dette være tilstrekkelig for å påvise at det foreligger tilstrekkelige garantier slik nevnt i nr. 1 og 4 i bestemmelsen.

Karnov Lovkommentar 15 til GDPR art. 28 7. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den [standard databehandleravtale](#) som er utarbeidet av det Danske Datatilsynet er utarbeidet og godkjent etter bl.a. denne hjemmel. Den er tilgjengelig på det Danske Datatilsynets hjemmesider, www.datatilsynet.dk.

Karnov Lovkommentar 16 til GDPR art. 28 9. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er krav til at avtalen skal foreligge skriftlig, eventuelt elektronisk.

Karnov Lovkommentar 17 til GDPR art. 28 10. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er viktig fordi den slår fast at databehandleren selv blir behandlingsansvarlig hvis vedkommende behandler opplysningene i strid med hva som er avtalt med den behandlingsansvarlige slik at vedkommende selv bestemmer formål og midlene for behandlingen. Konsekvensene er store. Databehandleren pålegges da alle plikter som hviler på en behandlingsansvarlig, alt fra plikten til å påse at det foreligger en hjemmel, informasjon til de registrerte og bestemmelser om overtredelsesgebyr. I praksis vil en databehandler i en slik situasjon, antakelig ha vansker med å dokumentere at disse kravene er overholdt. Risikoen for aktøren er således da stor.

Artikkel 29. Behandling som utføres for den behandlingsansvarlige eller databehandleren

Databehandleren og enhver person som handler for den behandlingsansvarlige eller databehandleren, og som har tilgang til personopplysninger, skal behandle nevnte opplysninger bare etter instruks fra den behandlingsansvarlige, med mindre det kreves i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a29](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 29. Behandling som utføres for den behandlingsansva...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at både databehandlere og enhver annen person som handler for den behandlingsansvarlige eller databehandleren, og som har tilgang til personopplysninger, kun kan behandle opplysninger etter instruks fra den behandlingsansvarlige. Unntak gjelder hvis det finnes

særlig hjemmel i nasjonal rett eller unionsretten. Det har så langt ikke vært mye fokus på bestemmelsen, da [artikkel 28](#) regulerer de fleste praktiske tilfeller.

Artikkel 30. Protokoller over behandlingsaktiviteter

1. Hver behandlingsansvarlig og, dersom det er relevant, den behandlingsansvarliges representant skal føre en protokoll over behandlingsaktiviteter som utføres under deres ansvar. Nevnte protokoll skal inneholde følgende informasjon:
  - a. navnet på og kontaktopplysningene til den behandlingsansvarlige og, dersom det er relevant, den felles behandlingsansvarlige, den behandlingsansvarliges representant og personvernombudet,
  - b. formålene med behandlingen,
  - c. en beskrivelse av kategoriene av registrerte og kategoriene av personopplysninger,
  - d. kategoriene av mottakere som personopplysningene er blitt eller vil bli utlevert til, herunder mottakere i tredjestater eller internasjonale organisasjoner,
  - e. dersom det er relevant, overføringer av personopplysninger til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon, herunder identifikasjon av nevnte tredjestat eller internasjonale organisasjon og, ved overføringer nevnt i artikkel 49 nr. 1 annet ledd, dokumentasjon på nødvendige garantier,
  - f. dersom det er mulig, de planlagte tidsfristene for sletting av de forskjellige kategoriene av opplysninger,
  - g. dersom det er mulig, en generell beskrivelse av de tekniske og organisatoriske sikkerhetstiltakene nevnt i artikkel 32 nr. 1.
2. Hver databehandler og, dersom det er relevant, databehandlerens representant skal føre en protokoll over alle kategorier av behandlingsaktiviteter som er utført på vegne av en behandlingsansvarlig, og som skal inneholde:
  - a. navnet på og kontaktopplysningene til databehandleren eller databehandlerne og til hver behandlingsansvarlig som databehandleren opptrer på vegne av, samt, dersom det er relevant, den behandlingsansvarliges eller databehandlerens representant og personvernombudet,
  - b. kategoriene av behandling utført på vegne av hver behandlingsansvarlig,
  - c. dersom det er relevant, overføringer av personopplysninger til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon, herunder identifikasjon av nevnte tredjestat eller internasjonale organisasjon og, ved overføringer nevnt i artikkel 49 nr. 1 annet ledd, dokumentasjon på nødvendige garantier,
  - d. dersom det er mulig, en generell beskrivelse av de tekniske og organisatoriske sikkerhetstiltakene nevnt i artikkel 32 nr. 1.
3. Protokollene nevnt i nr. 1 og 2 skal være skriftlige, herunder elektroniske.
4. Den behandlingsansvarlige eller databehandleren og, dersom det er relevant, den behandlingsansvarliges eller databehandlerens representant skal på anmodning gjøre protokollen tilgjengelig for tilsynsmyndigheten.
5. Forpliktelsene nevnt i nr. 1 og 2 gjelder ikke et foretak eller en organisasjon med færre enn 250 ansatte, med mindre behandlingen det/den utfører, sannsynligvis vil medføre en risiko for de registrertes rettigheter og friheter, behandlingen ikke skjer leilighetsvis eller omfatter særlige kategorier av opplysninger som nevnt i artikkel 9 nr. 1 eller personopplysninger om straffedommer og lovovertridelser nevnt i artikkel 10.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a30

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 30. Protokoller over behandlingsaktiviteter

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 13, 39 og 82.

Både behandlingsansvarlig og databehandler pålegges her en plikt til å føre en protokoll over de behandlingsaktiviteter de utfører. Også representanter, se [artikkel 27](#), omfattes. Informasjonen i protokollen skal være oppdatert, slik at den gjenspeiler de behandlinger som faktisk foretas. Dette betyr at en slik protokoll må vedlikeholdes fortløpende. Der en virksomhet igangsetter nye

behandlinger, er et godt råd å innta en forpliktelse eller rutine i organisasjonen om at protokollen da skal oppdateres samtidig. Ettersom plikten til å kunne dokumentere etterlevelse er stor i forordningen, kan det være hensiktsmessig å innta noen flere opplysninger i ens protokoll enn hva som fremkommer av [artikkel 30](#).

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 30 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den behandlingsansvarlige må sørge for at protokollen inneholder informasjon i henhold til den listen som fremsettes i bokstav a–g. Det er sjelden tvil knyttet til hva dette skal gjelde. Likevel er forordningen ikke tydelig på f.eks. hvor nøye et formål med en behandling skal beskrives. Det er naturlig at beskrivelsene gjenspeiler den informasjonen som gis til de registrerte.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 30 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se kommentar til nr. 1 ovenfor. Innholdet i protokollen for databehandlere er noe mindre enn innholdet for behandlingsansvarlige.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 30 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at protokollen skal være skriftlig, eventuelt elektronisk.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 30 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at protokollen skal være tilgjengelig for tilsynsmyndigheten.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 30 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at foretak eller organisasjoner med færre enn 250 ansatte på visse vilkår unntas fra protokollplikten. I praksis er vilkårene som må oppfylles for at unntaket skal kunne gjelde, så snevre at unntaket i realiteten har liten betydning. De færreste virksomheter behandler personopplysninger «leilighetsvis», og de aller fleste som har ansatte vil behandle særlige kategorier av personopplysninger på grunn av informasjon om ansattes helse.

Artikkel 31. Samarbeid med tilsynsmyndigheten

Den behandlingsansvarlige og databehandleren og, dersom det er relevant, deres representanter skal på anmodning samarbeide med tilsynsmyndigheten i forbindelse med utførelsen av dens oppgaver.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a31

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 31. Samarbeid med tilsynsmyndigheten

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 82](#).

Bestemmelsen angir at både behandlingsansvarlige og databehandlere skal samarbeide med Datatilsynet når Datatilsynet utfører sine oppgaver. Det samme gjelder representanter. Hvilket

samarbeid som er aktuelt, vil avhenge av hva slags arbeidsoppgaver Datatilsynet utfører. Også tilsynsmyndigheter fra andre land kan anvende bestemmelsen.

Avsnitt 2 Personopplysningssikkerhet

Artikkel 32. Sikkerhet ved behandlingen

1. Idet det tas hensyn til den tekniske utviklingen, gjennomføringskostnadene og behandlingens art, omfang, formål og sammenhengen den utføres i, samt risikoene av varierende sannsynlighets- og alvorlighetsgrad for fysiske personers rettigheter og friheter, skal den behandlingsansvarlige og databehandleren gjennomføre egnede tekniske og organisatoriske tiltak for å oppnå et sikkerhetsnivå som er egnet med hensyn til risikoen, herunder blant annet, alt etter hva som er egnet,
  - a. pseudonymisering og kryptering av personopplysninger,
  - b. evne til å sikre vedvarende konfidensialitet, integritet, tilgjengelighet og robusthet i behandlingssystemene og -tjenestene,
  - c. evne til å gjenopprette tilgjengeligheten og tilgangen til personopplysninger i rett tid dersom det oppstår en fysisk eller teknisk hendelse,
  - d. en prosess for regelmessig testing, analysering og vurdering av hvor effektive behandlingens tekniske og organisatoriske sikkerhetstiltak er.
2. Ved vurderingen av egnet sikkerhetsnivå skal det særlig tas hensyn til risikoene forbundet med behandlingen, særlig som følge av utilsiktet eller ulovlig tilintetgjøring, tap, endring eller ikke-autorisert utlevering av eller tilgang til personopplysninger som er overført, lagret eller på annen måte behandlet.
3. Overholdelse av godkjente atferdsnormer som nevnt i artikkel 40 eller en godkjent sertifiseringsmekanisme som nevnt i artikkel 42 kan brukes som en faktor for å påvise at kravene i nr. 1 i denne artikkel er oppfylt.
4. Den behandlingsansvarlige og databehandleren skal treffe tiltak for å sikre at enhver fysisk person som handler for den behandlingsansvarlige eller databehandleren, og som har tilgang til personopplysninger, behandler nevnte opplysninger bare etter instruks fra den behandlingsansvarlige, med mindre unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett krever at vedkommende gjør dette.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a32](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 32. Sikkerhet ved behandlingen

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 75–79 og 83.

Bestemmelsen angir at både den behandlingsansvarlige og databehandlere plikter å treffe tiltak som sikrer personopplysningene. Begge parter har altså et selvstendig ansvar.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 32 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Hvilke tiltak som er nødvendige og egnet skal forstås i lys av den behandlingen som gjennomføres helt konkret, dens formål og kostnader, samt hvilken risiko behandlingen medfører for den registrerte. Det er viktig å merke seg at det er risikoen for den registrerte det siktes til, og ikke risikoen for den behandlingsansvarlige eller databehandleren selv. Det er altså ikke virksomhetens risiko som er i fokus, men individets risiko. Mange virksomheter gjennomfører risikovurderinger ut fra virksomhetens risiko, etter forordningen kreves det her en annen vurdering. Bestemmelsen har en liste over ulike tiltak som kan være egnet. Den er ikke uttømmende, og det må vurderes konkret hva som er relevant. Se også [fortalepunkt](#) 78. Det er en rekke tiltak som kan være aktuelle, eksempelvis

«vedtakelse av interne retningslinjer, innebygd personvern og personvern som standardinnstilling, minimering og pseudonymisering av personopplysninger, transparente formål, utvikle forbedrede sikkerhetsfunksjoner, samt gjøre det mulig for den registrerte å kontrollere behandlingen».

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 32 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir særlige vurderingstemaer for risikovurderingen. Det vises til at det skal tas særlig hensyn til konsekvenser av utilsiktet eller ulovlig tilintetgjøring, tap, endring eller ikke-autorisert utlevering eller tilgang til personopplysninger. Se [fortalepunkt 75](#) for eksempler. Det fremkommer her tydelig at det er risikoen for den registrerte som står i fokus. Eksempelene er forskjellsbehandling, identitetstyveri, økonomisk tap, skade på omdømme og sosiale ulemper o.l. Risikoen for de registrerte vil øke hvis de fratras sine rettigheter og friheter eller blir hindret i å utøve kontroll over sine egne personopplysninger. Dette gjelder spesielt for særlige kategorier av personopplysninger. Profilerings kan også være særlig sensitivt, det samme gjelder behandling av sårbare fysiske personers eller barns opplysninger. Tilsvarende gjelder dersom behandlingen omfatter en stor mengde personopplysninger og angår et stort antall individer.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 32 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Godkjente atferdsnormer eller sertifiseringsmekanismer kan utgjøre en faktor for å påvise at kravene er oppfylt.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 32 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den behandlingsansvarlige og databehandleren skal sikre at enhver person som handler på vegne av den behandlingsansvarlige eller databehandleren, og som har tilgang til personopplysninger, skal behandle opplysningene etter instruks fra den behandlingsansvarlige. Se også [artikkel 29](#).

Artikkel 33. Melding til tilsynsmyndigheten om brudd på personopplysningssikkerheten

1. Ved brudd på personopplysningssikkerheten skal den behandlingsansvarlige uten ugrunnet opphold og når det er mulig, senest 72 timer etter å ha fått kjennskap til det, melde bruddet til vedkommende tilsynsmyndighet i samsvar med artikkel 55, med mindre bruddet sannsynligvis ikke vil medføre en risiko for fysiske personers rettigheter og friheter. Dersom bruddet ikke meldes til tilsynsmyndigheten innen 72 timer, skal årsakene til forsinkelsen oppgis.

2. Etter å ha fått kjennskap til et brudd på personopplysningssikkerheten skal databehandleren uten ugrunnet opphold underrette den behandlingsansvarlige.

3. Meldingen nevnt i nr. 1 skal minst

- a. beskrive arten av bruddet på personopplysningssikkerheten, herunder, når det er mulig, kategoriene av og omtrentlig antall registrerte som er berørt, og kategoriene av og omtrentlig antall registreringer av personopplysninger som er berørt,
- b. inneholde navnet på og kontaktopplysningene til personvernombudet eller et annet kontaktpunkt der mer informasjon kan innhentes,
- c. beskrive de sannsynlige konsekvensene av bruddet på personopplysningssikkerheten,
- d. beskrive de tiltak som den behandlingsansvarlige har truffet eller foreslår å treffe for å håndtere bruddet på personopplysningssikkerheten, herunder, dersom det er relevant, tiltak for å redusere eventuelle skadevirkninger som følge av bruddet.

4. Dersom og i den grad det ikke er mulig å gi all informasjon samtidig, kan den gis trinnvis uten ytterligere ugrunnet opphold.

5. Den behandlingsansvarlige skal dokumentere ethvert brudd på personopplysningssikkerheten, herunder de faktiske forhold rundt nevnte brudd, virkningene av det og hvilke tiltak som er truffet for å utbedre det. Denne dokumentasjonen skal gjøre det mulig for tilsynsmyndigheten å kontrollere samsvar med denne artikkel.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a33

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 33. Melding til tilsynsmyndigheten om brudd på pers...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 85, 87 og 88.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 33 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er den behandlingsansvarlige som plikter å melde avvik til tilsynsmyndigheten. Databehandlere skal melde fra om avvik til den behandlingsansvarlige som de utfører oppdrag på vegne av. Dersom databehandleren på eget initiativ skulle melde til Datatilsynet, vil dette i de fleste tilfeller utgjøre et avtalebrudd med mindre det foreligger fullmakt til dette. Kriteriet «brudd på personopplysningssikkerheten» defineres i [artikkel 4](#) nr. 12. I praksis vil det handle om hendelser som gjør at det er svikt i konfidensialitet, integritet eller tilgjengelighet til opplysningene. WP29 har skrevet retningslinjer om hvordan reglene skal forstås, se Guidelines on Personal Data Breach Notification under Regulation 2016/679 (WP250 (Rev. 01)) samt EDPBs «[Guidelines 01/2021 on Examples regarding Data Breach Notification – version for public consultation](#)». Et brudd skal meldes uten ugrunnet opphold og senest 72 timer etter at den behandlingsansvarlige har fått kunnskap om bruddet. I tilfeller der det er den behandlingsansvarliges databehandler som oppdager bruddet, vil fristen løpe fra det tidspunkt da databehandleren varsler behandlingsansvarlig. Her ble det gjort en endring i den opprinnelige veilederen fra WP29 som først anga at fristen løp fra da databehandleren ble klar over bruddet, men dette ble senere endret. Varsling er ikke nødvendig dersom bruddet sannsynligvis ikke medfører en risiko for fysiske personers rettigheter og friheter. Den behandlingsansvarlige vil ha bevisbyrden for at kriteriene for å anvende unntaket foreligger. Se [fortalepunkt](#) 85 der dette angis, under henvisning til ansvarlighetsprinsippet. Her vises også til [artikkel 33](#) nr. 5, der den behandlingsansvarliges forpliktelse til å dokumentere sine vurderinger fremkommer. I Norge vil det i de fleste tilfeller være Datatilsynet som er mottaker for varsel. Imidlertid kan det ved grenseoverskridende behandlinger av personopplysninger være andre lands myndigheter som skal varsles, se [artikkel 56](#) om hvem som anses som ledende tilsynsmyndighet. WP29 har utgitt en veiledning om hvordan rette tilsynsmyndighet identifiseres, se Guidelines for Identifying a Controller or Processor's Lead Supervisory Authority (WP244 (Rev. 01)).

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 33 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Databehandlere skal uten ugrunnet opphold varsle behandlingsansvarlig om eventuelle brudd. Merk at det ikke oppstilles unntak for varslingsplikten for databehandler, slik som for den behandlingsansvarlige i nr. 1. Dette innebærer at databehandleren ikke selv skal vurdere hvorvidt bruddet utgjør en risiko eller ikke.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 33 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen lister opp en rekke informasjon som melding om avvik skal inneholde. Det kan være grunn til å minne om at avviksmeldinger er underlagt offentleglova (lov [19. mai 2006 nr. 16](#)), og der de inneholder forretningshemmeligheter bør dette angis.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 33 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen åpner for at det gis en trinnvis melding om brudd, noe som kan være praktisk der man tidlig innser at hendelsen medfører en risiko for individene, samtidig som man ikke har full oversikt over hva som har skjedd.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 33 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en omfattende dokumentasjonsplikt for den behandlingsansvarlige. Faktiske forhold, årsaker til bruddet, virkningene av bruddet og tiltak som er truffet må dokumenteres. Bestemmelsen gjør det mulig for tilsynsmyndigheten å kontrollere de vurderinger behandlingsansvarlig har gjort. Her minnes om at unnlatt varsling i tilfeller der varsling skulle skje, kan sanksjoneres med administrativt overtredelsesgebyr.

Artikkel 34. Underretning av den registrerte om brudd på personopplysningssikkerheten

1. Dersom det er sannsynlig at bruddet på personopplysningssikkerheten vil medføre en høy risiko for fysiske personers rettigheter og friheter, skal den behandlingsansvarlige uten ugrunnet opphold underrette den registrerte om bruddet.
2. Underretningen til den registrerte nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal inneholde en klar og tydelig beskrivelse av arten av bruddet på personopplysningssikkerheten og minst informasjonen og tiltakene nevnt i artikkel 33 nr. 3 bokstav b), c) og d).
3. Underretningen til den registrerte nevnt i nr. 1 er ikke påkrevd dersom noen av følgende vilkår er oppfylt:
  - a. den behandlingsansvarlige har gjennomført egnede tekniske og organisatoriske sikkerhetstiltak, og disse tiltakene er blitt anvendt på personopplysningene som er berørt av bruddet på personopplysningssikkerheten, særlig tiltak som gjør personopplysningene uleselige for enhver person som ikke har autorisert tilgang til dem, f.eks. kryptering,
  - b. den behandlingsansvarlige har truffet etterfølgende tiltak som sikrer at det ikke lenger er sannsynlig at den høye risikoen for de registrertes rettigheter og friheter nevnt i nr. 1 vil oppstå,
  - c. det vil innebære en uforholdsmessig stor innsats. Dersom dette er tilfellet, skal allmennheten isteden underrettes, eller det skal treffes et lignende tiltak som sikrer at de registrerte underrettes på en like effektiv måte.
4. Dersom den behandlingsansvarlige ikke allerede har underrettet den registrerte om bruddet på personopplysningssikkerheten, kan tilsynsmyndigheten, etter å ha vurdert sannsynligheten for at bruddet vil medføre en høy risiko, kreve at den behandlingsansvarlige gjør dette, eller beslutte at ett eller flere av vilkårene nevnt i nr. 3 er oppfylt.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a34](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 34. Underretning av den registrerte om brudd på per...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 85–88.

Bestemmelsen er praktisk da mange behandlingsansvarlige på et eller flere tidspunkt må vurdere om det foreligger en meldeplikt til de registrerte grunnet avvik. Meldeplikt til tilsynsmyndigheten reguleres i [artikkel 33](#). Et brudd må ha mer alvorlige konsekvenser for at også de registrerte må informeres i tillegg til tilsynsmyndigheten.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 34 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Kriteriet «brudd på personopplysningssikkerheten» defineres i [artikkel 4](#) nr. 12. Fortalepunkt 85 angir at dersom brudd ikke håndteres på egnet måte og i rett tid, kan fysiske personer påføres fysisk, materiell eller ikke-materiell skade. Formålet med meldeplikten er at de registrerte skal kunne fatte tiltak selv som beskytter dem. Se [fortalepunkt 86](#). Slike tiltak kan f.eks. være at passord endres, at det opprettes sperre for kredittsjekk, særlig årvåkenhet mot ID-tyveri, eller private tiltak av helt annen karakter. WP29 har utgitt en retningslinje, Guidelines on Personal Data Breach Notification (WP250 (Rev. 01)). Erfaringsmessig vil noen behandlingsansvarlige ha et ønske om å melde så få tilfeller som mulig. Man kommer ikke utenom at meldeplikten kan medføre et omdømmetap, ikke desto mindre er det viktig å fokusere på tiltak som minsker sannsynligheten for brudd, samt at ansvarlighetsprinsippet slik angitt i [fortalepunkt 85](#) klart angir at dette er den behandlingsansvarliges forpliktelse.

Den behandlingsansvarlige må ta stilling til om det er sannsynlig at bruddet påfører de registrerte en høy risiko for deres rettigheter og friheter. Det skal være mer sannsynlig at følgene vil inntreffe enn at de ikke vil inntreffe. Det er risikoen for fysiske personer som er relevant, noe som favner videre som begrep enn de «registrerte». Eksempelvis vil nærstående eller familiemedlemmer omfattes. Det er altså ikke kun den registrerte selv som skal være grunnlag for vurderingen. Likeledes favner begrepet «rettigheter og friheter» vidt. Eksempler som nevnes i [fortalepunkt 85](#) er fysisk eller ikke-materiell skade, tap av kontroll over egne personopplysninger, forskjellsbehandling, identitetstyveri, uautorisert oppheving av pseudonymisering, skade på omdømme, tap av konfidensialitet for taushetsbelagte personopplysninger eller andre betydelige økonomiske eller sosiale ulemper for den berørte fysiske personen. Det er altså en rekke ulemper som er relevante, og kanskje av noe enklere karakter enn mange antar. Det er et stort spenn mellom fare for identitetstyveri og økonomisk tap, sammenlignet med at et individ vil føle sosiale ulemper. Ikke desto mindre er begge deler like relevant.

Generelt sett vil behandling av særlige kategorier av personopplysninger ofte medføre en større risiko. Dersom det foreligger varslingsplikt til den registrerte, skal slik varslingsplikt gis uten ugrunnet opphold, og det gjelder ingen absolutt frist slik angitt i [artikkel 33](#). I juridisk teori diskuteres hvilken krets hos den behandlingsansvarlige som må ha kunnskap om bruddet for at varslingsplikt skal utløses. Antakelig vil kunnskap i bedriften, uansett hvilket nivå kunnskapen foreligger på, gjøre at fristen løper. Alle virksomheter bør ha klare retningslinjer og rutiner for hva ansatte skal gjøre der man får beskjed om et avvik. Hva gjelder fristens lengde, sier [fortalepunkt 86](#) at man både skal se til den behandlingsansvarlige og til den registrertes interesser. Der angis at behovet for å redusere en umiddelbar risiko for skade kan kreve at de registrerte underrettes omgående, mens behovet for å gjennomføre egnede tiltak mot fortsatte brudd på opplysningssikkerheten kan berettige en lengre frist for underretning. I noen tilfeller kan hensynet til etterforskning tilsi at melding utsettes, se [fortalepunkt 86](#). Fortalepunkt 87 angir det åpenbare, at arten og alvorlighetsgraden av bruddet spiller inn på vurderingen. Underretningen skal sendes til den registrerte, selv om eventuelle negative følger rammer andre fysiske personer. Bestemmelsen angir ikke om underretningen må være skriftlig, men i praksis er dette eller elektroniske henvendelser mest vanlig.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 34 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir hvilket innhold underretningen skal ha. Dette medfører sjelden problemer, dog er det grunn til å nevne at man også bør ta med en anbefaling om hvordan den registrerte skal forholde seg for eventuelt å kunne minske risikoene videre. F.eks. kan det være relevant å nevne at man kan sperre seg for kredittvurdering, slik at faren for identitetstyveri minsker.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 34 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir når melding kan unnlates, selv om kriteriene for meldeplikt foreligger. Kjernen i unntakene er at bruddets uheldige konsekvenser er fjernet, slik at det ikke er et behov for å informere om bruddet likevel. Se også personopplysningsloven [§ 16](#) fjerde ledd som oppstiller flere unntak. Særlig kan [§ 16](#) første ledd bokstav b og d være relevante, da de viser til særlige behov knyttet til henholdsvis etterforskning og opplysninger som er underlagt taushetsplikt.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 34 3. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Hva gjelder kryptering som tiltak, skal man være klar over at hvor godt dette tiltaket er, avhenger av krypteringens styrke. Hvis det benyttes en svak krypteringsteknologi, vil tredjepersons mulighet til å lese opplysningene ikke nødvendigvis være liten.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 34 3. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Unntaket gjelder dersom den behandlingsansvarlige, etter bruddet, kan fatte tiltak som gjør at den høye risikoen tas ned. Hvis opplysninger er lekket, er det noe utfordrende å se for seg hvilke tiltak dette eventuelt skulle være.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 34 3. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er ment å angi at dersom underretningen innebærer en uforholdsmessig stor innsats satt opp mot hva konsekvensene av bruddet utgjør for fysiske personers rettigheter og friheter, så kan varsling skje med underrettelse til allmennheten og ikke til den registrerte. Et eksempel kan være om den behandlingsansvarlige ikke har kontaktdetaljer til et stort antall registrerte, og at det vil være en uforholdsmessig innsats å finne dette. Kravet er at underretningen/kommunikasjonen til allmennheten, skal være like effektiv som melding til de registrerte. Ordlyden kan antakelig ikke tolkes bokstavelig, men viser at kommunikasjonen til allmennheten må være innrettet slik at de rammede personer nås. I praksis ser man ikke særlig ofte at behandlingsansvarlige benytter denne muligheten.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 34 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at tilsynsmyndigheten kan kreve at den behandlingsansvarlige underretter den eller de registrerte om et brudd. Vurderingen fattes på bakgrunn av tilsynsmyndighetens vurdering av sannsynligheten for om bruddet medfører en høy risiko.

Avsnitt 3 Vurdering av personvernkonsekvenser og forhåndsdrøftinger

Artikkel 35. Vurdering av personvernkonsekvenser

1. Dersom det er sannsynlig at en type behandling, særlig ved bruk av ny teknologi og idet det tas hensyn til behandlingens art, omfang, formål og sammenhengen den utføres i, vil medføre en høy risiko for fysiske personers rettigheter og friheter, skal den behandlingsansvarlige før behandlingen foreta en vurdering av hvilke konsekvenser den planlagte behandlingen vil ha for personopplysningsvernet. En vurdering kan omfatte flere lignende behandlingsaktiviteter som innebærer tilsvarende høye risikoer.
2. Den behandlingsansvarlige skal rådføre seg med personvernombudet, dersom et personvernombud er utpekt, i forbindelse med utførelsen av en vurdering av personvernkonsekvenser.
3. En vurdering av personvernkonsekvenser som nevnt i nr. 1 skal særlig være nødvendig i følgende tilfeller:
  - a. en systematisk og omfattende vurdering av personlige aspekter ved fysiske personer som er basert på automatisert behandling, herunder profilering, og som danner grunnlag for avgjørelser som har rettsvirkning for den fysiske personen eller på lignende måte i betydelig grad påvirker den fysiske personen,
  - b. behandling i stor skala av særlige kategorier av opplysninger som nevnt i artikkel 9 nr. 1, eller av personopplysninger om straffedommer og lovovertridelser som nevnt i artikkel 10, eller
  - c. en systematisk overvåking i stor skala av et offentlig tilgjengelig område.
4. Tilsynsmyndigheten skal utarbeide og offentliggjøre en liste over hvilke typer behandlingsaktiviteter som omfattes av kravet om vurdering av personvernkonsekvenser i henhold til nr. 1. Tilsynsmyndigheten skal oversende nevnte lister til Personvernrådet nevnt i artikkel 68.
5. Tilsynsmyndigheten kan også utarbeide og offentliggjøre en liste over hvilke typer behandlingsaktiviteter det ikke kreves at det utføres en vurdering av personvernkonsekvenser for. Tilsynsmyndigheten skal oversende nevnte lister til Personvernrådet.
6. Før listene nevnt i nr. 4 og 5 godkjennes, skal vedkommende tilsynsmyndighet anvende konsistensmekanismen nevnt i artikkel 63 dersom slike lister omfatter behandlingsaktiviteter som gjelder tilbud av varer eller tjenester til registrerte eller monitorering av deres atferd i flere medlemsstater, eller som i betydelig grad kan påvirke den frie utveksling av personopplysninger i Unionen.
7. Vurderingen skal minst inneholde
  - a. en systematisk beskrivelse av de planlagte behandlingsaktivitetene og formålene med behandlingen, herunder, dersom det er relevant, den berettigede interessen som forfølges av den behandlingsansvarlige,
  - b. en vurdering av om behandlingsaktivitetene er nødvendige og står i et rimelig forhold til formålene,
  - c. en vurdering av risikoene for de registrertes rettigheter og friheter som nevnt i nr. 1, og
  - d. de planlagte tiltakene for å håndtere risikoene, herunder garantier, sikkerhetstiltak og mekanismer for å sikre vern av personopplysninger og for å påvise at denne forordning overholdes, idet det tas hensyn til de registrertes og andre berørte personers rettigheter og berettigede interesser.
8. Det skal tas behørig hensyn til de berørte behandlingsansvarliges eller databehandlers overholdelse av godkjente atferdsnormer som nevnt i artikkel 40 ved vurderingen av konsekvensene av behandlingsaktivitetene som utføres av nevnte behandlingsansvarlige eller databehandlere, særlig med henblikk på en vurdering av personvernkonsekvenser.
9. Dersom det er relevant, skal den behandlingsansvarlige innhente synspunkter på den planlagte behandlingen fra de registrerte eller deres representanter uten at det berører vernet av kommersielle eller allmenne interesser eller sikkerheten ved behandlingsaktivitetene.
10. Dersom behandling i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav c) eller e) har et rettslig grunnlag i unionsretten eller retten i medlemsstaten som den behandlingsansvarlige er underlagt, og nevnte rett regulerer den eller de aktuelle spesifikke behandlingsaktivitetene, og det allerede er utført en vurdering av personvernkonsekvenser som en del av en generell konsekvensvurdering i forbindelse med vedtakelse av nevnte rettslige grunnlag, får nr. 1-7 ikke anvendelse, med mindre medlemsstatene anser det nødvendig å utføre en slik vurdering før behandlingsaktivitetene.
11. Ved behov skal den behandlingsansvarlige foreta en gjennomgåelse for å vurdere om behandlingen utføres i samsvar med vurderingen av personvernkonsekvenser, i det minste dersom risikoen som behandlingen medfører, endres.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a35

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 35. Vurdering av personvernkonsekvenser

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 72, 84 og 89–95.

Vurdering av personvernkonsekvenser kalles ofte også på norsk DPIA, en forkortelse fra Data Protection Impact Assessment. Selv om dette kun gjelder behandlinger med en høy risiko for fysiske personers rettigheter og friheter, er det helt sentralt at lignende risikovurdering må skje også for behandlinger som ikke har en slik høy risiko. Dette fremgår ikke eksplisitt av ordlyden, men fremkommer indirekte av [artikkel 24](#). Dessuten er en grunnleggende risikovurdering helt avgjørende for at den behandlingsansvarlige kan identifisere hvilken risiko som faktisk foreligger ved en behandling og hvilke avhjelpende tiltak som eventuelt er nødvendige. Den behandlingsansvarlige må kunne dokumentere slike vurderinger, både risikovurderinger og personvernkonsekvensvurderinger. Innholdet vil i stor grad være ganske likt. WP29-gruppen har gitt ut en veileder, Guidelines on Data Protection Impact Assessment (DPIA), (WP248 (Rev. 01)).

Det er spesielt viktig å forstå at en personvernkonsekvensvurdering ikke er noe som skjer én gang når et system tas i bruk, men at vurderingene må gjentas etter et stykke tid. Vurderingen av de risikoer som foreligger, skal fokusere på risikoen for fysiske personer, og ikke på risikoen for virksomheten som er behandlingsansvarlig eller dennes databehandlere. I praksis ser man at mange virksomheter gjør feil på dette, og vurderer f.eks. økonomiske kostnader for virksomheten som en risiko, mens dette ikke er fokus etter GDPR. Det er utarbeidet en rekke maler for hvordan en personvernkonsekvensvurdering kan gjennomføres, her vises til det britiske datatilsynets mal som ligger på deres hjemmesider, som ofte er et godt utgangspunkt for mange virksomheter, tilgjengelig på <https://ico.org.uk/media/about-the-ico/consultations/2258461/dpia-template-v04-post-comms-review-20180308.pdf>. Se også ISO/IEC 29134. Dersom man vurderer å bruke en annen mal, er det viktig å sjekke at denne ikke fokuserer på virksomhetens risiko, men på individets risiko.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 35 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at et kriterium for å utføre en personvernkonsekvensvurdering er at det skal foreligge en høy risiko for individet. Denne risikoen må altså være identifisert i en forutgående risikovurdering i henhold til [artikkel 24](#). Når det foreligger en høy risiko, vil avhenge av typen personopplysninger som behandles. Behandles det f.eks. helseopplysninger, vil det typisk kreve mindre for at en høy risiko skal inntreffe. Dersom virksomheten har flere typer behandlingsaktiviteter som ligner hverandre, kan det gjennomføres én personvernkonsekvensvurdering for disse. Dette følger også av [fortalepunkt](#) 91. Dette er relevant i situasjoner der flere behandlingsansvarlige benytter hele eller deler av samme behandling. F.eks. kan dette være praktisk for bruk av skytjenester, der deler av en tjeneste vil være lik for mange aktører.

Bestemmelsen angir spesielt at bruk av ny teknologi kan utløse behov for en personvernkonsekvensvurdering. Et eksempel kan være bruk av kunstig intelligens. Årsaken til at ny teknologi er pekt på spesielt, antas å være at nye teknologier kan medføre utilsiktede konsekvenser som ikke er kjent og derfor bør vurderes spesielt. Videre angir bestemmelsen at man skal ta hensyn til behandlingens art og omfang. Også behandlingens formål og den sammenheng den utføres i skal telle med. Det vil være et sterkt element av skjønn i dette, der behandlingens «viktighet» ofte kan variere avhengig av hvem som foretar vurderingen. Fortalepunkt 90 angir videre at kildene til risikoen også skal tas med, uten at det er åpenbart hvordan dette skal spille inn. Hva angår forståelse av når det foreligger høy risiko, så skal man ikke bare vurdere graden av sannsynlighet, men også vurdere hvilke

typer skader som kan inntreffe for individet. Som for [artikkel 34](#), gjelder at det ikke kun er risiko for den registrerte, men også for vedkommendes nærstående og f.eks. husstand.

Hva som utgjør «rettigheter og friheter» vil forstås på samme måte som i [artikkel 34](#) nr. 1, se kommentarene der. Det er sentralt at begrepet ikke kun omfatter håndfaste forhold som f.eks. økonomisk tap eller ID-tyveri, men også mer subjektive opplevelser som sosiale ulemper. Selv om den behandlingsansvarlige kan innhente bistand til å gjennomføre en personvernkonsekvensvurdering, og dette er vanlig ettersom det ofte krever en tverrfaglig ekspertise, så er det likevel den behandlingsansvarlige som har det juridiske ansvaret for vurderingene. Dersom det foreligger felles behandlingsansvar, skal aktørene fordele ansvaret seg imellom for å gjennomføre vurderingen. Personvernkonsekvensvurderingen skal gjennomføres før den aktuelle behandlingen starter. Det er åpenbart at en konkret behandling ikke kan påbegynnes før man har identifisert nødvendige tiltak som sikrer personopplysningene. Det er vanlig at en personvernkonsekvensvurdering må gjennomføres i flere ledd, ettersom et IT-system utvikler seg over tid. Selv om vurderingen skal foreligge før behandlingen tar til, må den gjennomgås senere med jevne mellomrom. Man kan altså ikke gjennomføre en vurdering og så ikke forholde seg noe mer aktivt til den. Dette fremgår direkte av [artikkel 35](#) nr. 11. Vurderingen skal gjøres mot konsekvenser for «personopplysningsvernet» for berørte fysiske personer. Dette er eneste stedet i forordningen hvor dette begrepet benyttes. Det er ikke definert, men må antas å omfatte alle bestemmelser i forordningen som verner individer.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 35 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at personvernombudet skal høres i forbindelse med utforming av personvernkonsekvensvurderinger. Dette er en sentral arbeidsoppgave for personvernombud. Det norske Datatilsynet anbefaler at en personvernkonsekvensvurdering dokumenterer personvernombudets råd. Også andre aktører kan være relevant å rådføre seg med, typisk IT-eksperter, sikkerhetseksperter, representanter for ansatte eller kundegrupper o.l.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 35 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er ikke uttømmende.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 35 3. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsens innhold innebærer at et stort antall behandlinger i samfunnet vil omfattes.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 35 3. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at særlig sensitive personopplysninger slik som angitt i [artikkel 9](#) nr. 1 eller [artikkel 10](#) omfattes. Dette er helt naturlig, da risikoen ved behandling av slike personopplysninger vil være større enn for elementære personopplysninger. Fortalepunkt 91 presiserer at behandling av personopplysninger ikke bør anses for å være i stor skala der det gjelder en leges, helsepersonells eller en advokats behandling av personopplysninger tilhørende pasienter eller klienter. Det står at i slike tilfeller bør en personvernkonsekvensvurdering ikke være obligatorisk. Unntaket antas å være praktisk.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 35 3. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at der det foregår overvåking i stor skala av et offentlig tilgjengelig område, så skal en personvernkonsekvensvurdering gjennomføres. Fortalepunkt 91 angir at dette kan skje ved bruk av optoelektronisk utstyr. Dette er praktisk ettersom det blir mer vanlig med overvåking av offentlig tilgjengelige områder. Datatilsynet har en god veileder om kameraovervåking i ulike områder på <https://www.datatilsynet.no/personvern-pa-ulike-omrader/overvaking-og-sporing/kameraovervaking/hvor-er-kameraovervaking-lov/>.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 35 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at tilsynsmyndigheten skal utarbeide og offentliggjøre en liste over typer behandlingsaktiviteter som det kreves personvernkonsekvensvurdering for. Datatilsynet angir at det skal legges vekt på behandlingens art, behandlingens omfang, behandlingens formål og sammenhengen behandlingen utføres i (kontekst). Dette er godt beskrevet på [Datatilsynet hjemmesider](#). [WP248 rev.01](#) nevner følgende kriterier som særlig viktige: «Evaluation or scoring, Automated decision-making with legal or similar significant effect, Systematic monitoring, Sensitive data or data of a highly personal nature, Data processed on a large scale, Matching or combining datasets, Data concerning vulnerable data subjects, Innovative use or applying new technological or organisational solution, and When the processing in itself prevents data subjects from exercising a right or using a service or a contract». Det står at en personvernkonsekvensvurdering bør gjennomføres dersom to av kriteriene er oppfylt, men at det kan være tilstrekkelig at kun ett vilkår foreligger.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 35 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at tilsynsmyndigheten også kan utarbeide og offentliggjøre lister over hvilke typer behandlingsaktiviteter man ikke krever personvernkonsekvensvurdering for. Dette er foreløpig ikke gjort i Norge.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 35 7. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen inneholder minimumskravene til personvernkonsekvensvurdering. Slike vurderinger kan gjennomføres på en rekke måter, så lenge disse er ivaretatt. I praksis vil de fleste benytte en mal. I valg av mal, er det viktig å sikre at vurdering av risikoene fokuserer på de registrertes rettigheter og friheter, og ikke på risikoen for virksomheten selv.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 35 7. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Vurderingen må gi en systematisk beskrivelse av planlagte behandlinger og formål med disse. Der behandlingen skal baseres på berettiget interesse, må de berettigede interesser beskrives.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 35 7. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Vurderingen skal beskrive hvordan aktivitetene er nødvendige og forholdsmessige gitt formålene.

Karnov Lovkommentar 13 til GDPR art. 35 7. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Risikoene for de registrertes rettigheter og friheter må beskrives.

Karnov Lovkommentar 14 til GDPR art. 35 7. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Nødvendige tiltak for å redusere risiko må beskrives. Merk at det vises til både de registrertes interesser, men også andre berørte personers rettigheter og berettigede interesser. Hvis det foreligger tvil om tenkte tiltak er tilstrekkelige for den risikoen som er identifisert, bør man kontakte tilsynsmyndighetene, se [artikkel 36](#).

Karnov Lovkommentar 15 til GDPR art. 35 8. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at overholdelse av godkjente atferdsnormer kan spille inn i vurderingen av om nødvendige tiltak er fattet eller ikke. Det er i liten grad besluttet slike atferdsnormer som kan brukes i praksis.

Karnov Lovkommentar 16 til GDPR art. 35 9. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er meget praktisk og angir at den behandlingsansvarlige bør innhente synspunkter på behandlingen fra de registrerte eller deres representanter. Bestemmelsen angir en plikt for den behandlingsansvarlige til å gjøre dette. Dette vil være spesielt praktisk der individene har en forening eller tilsvarende som representerer dem. Dersom slik innhenting av synspunkter vil avsløre kommersielle eller allmenne interesser eller sikkerheten ved behandlingsaktivitetene, trenger dette ikke gjennomføres. Dette bør i så tilfelle dokumenteres i personvernkonsekvensvurderingen. Det anbefales at man også dokumenterer dersom innhentede synspunkter ikke hensyntas og eventuelt hvorfor.

Karnov Lovkommentar 17 til GDPR art. 35 10. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er praktisk for gjennomføring av lovarbeid. Den innebærer at lovforarbeider skal foreta de vurderinger som angis i artikkelen. Historisk sett har dette ikke alltid vært tilfelle, da personvern hensyn ofte har vært relativt summarisk behandlet. Dette synes likevel å ha bedret seg. Angivelsen om «allmenn interesse», medfører at man i vurderingen av om behandlingsgrunnlaget foreligger, også må dokumentere tilsvarende vurderinger som i [artikkel 35](#). Dette er praktisk for behandlinger etter f.eks. personopplysningsloven § 8, såfremt vilkårene i [artikkel 35](#) nr. 1 foreligger.

Karnov Lovkommentar 18 til GDPR art. 35 11. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at en personvernkonsekvensvurdering må gjennomgås ved behov. Slik bestemmelsen angir, kan risikoen for individet endres, og dette kan f.eks. skje ved at fattede sikkerhetstiltak viser seg å ikke lenger være tilstrekkelige på grunn av endrede teknologiske forhold.

Artikkel 36. Forhåndsdrøftinger

1. Den behandlingsansvarlige skal rådføre seg med tilsynsmyndigheten før behandlingen dersom en vurdering av personvernkonsekvenser i henhold til artikkel 35 tilsier at behandlingen vil medføre en høy risiko dersom den behandlingsansvarlige ikke treffer tiltak for å redusere risikoen.

2. Dersom tilsynsmyndigheten mener at den planlagte behandlingen nevnt i nr. 1 vil være i strid med denne forordning, særlig dersom den behandlingsansvarlige ikke i tilstrekkelig grad har identifisert eller redusert risikoen, skal tilsynsmyndigheten innen en frist på opptil åtte uker fra mottak av anmodningen om drøftinger, gi den behandlingsansvarlige og, dersom det er relevant, databehandleren skriftlige råd, og kan i den forbindelse benytte den myndighet den har i henhold til artikkel 58. Denne fristen kan forlenges med seks uker, idet det tas hensyn til den planlagte behandlingens kompleksitet. Tilsynsmyndigheten skal underrette den behandlingsansvarlige og, dersom det er relevant, databehandleren om en eventuell forlengelse, sammen med årsakene til dette, senest én måned etter å ha mottatt anmodningen om drøftinger. Disse fristene kan utsettes midlertidig fram til tilsynsmyndigheten har innhentet informasjonen den har anmodet i forbindelse med drøftingene.
3. Ved drøftinger med tilsynsmyndigheten i henhold til nr. 1 skal den behandlingsansvarlige framlegge det følgende for tilsynsmyndigheten:
- dersom det er relevant, ansvarsfordelingen mellom den behandlingsansvarlige, de felles behandlingsansvarlige og databehandlerne som er involvert i behandlingen, særlig ved behandling i et konsern,
  - formålene med og midlene for den planlagte behandlingen,
  - tiltakene og garantiene som er fastsatt for å verne de registrertes rettigheter og friheter i henhold til denne forordning,
  - dersom det er relevant, kontaktopplysningene til personvernombudet,
  - vurderingen av personvernkonsekvenser fastsatt i artikkel 35 og
  - all annen informasjon som tilsynsmyndigheten anmoder om.
4. Medlemsstatene skal rådføre seg med tilsynsmyndigheten ved utarbeiding av forslag til lovgivning som skal vedtas av et nasjonalt parlament, eller av et reguleringstiltak som er basert på slik lovgivning, og som er knyttet til behandling.
5. Uten hensyn til nr. 1 kan det i medlemsstatenes nasjonale rett kreves at de behandlingsansvarlige skal rådføre seg med og innhente forhåndsgodkjenning fra tilsynsmyndigheten i forbindelse med en oppgave som utføres av en behandlingsansvarlig i allmennhetens interesse, herunder knyttet til sosial trygghet og folkehelse.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a36](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 36. Forhåndsdrøftinger

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 37 og 94–96.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 36 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen har en ordlyd som kan være litt vanskelig å forstå. Bestemmelsen skal forstås slik at forhåndsdrøftelse kun er nødvendig der man ikke har identifisert og gjennomført tiltak som kan avhjelpe risikoen for fysiske personer etter [artikkel 35](#). Tolkningen bekreftes av Artikkel 29-gruppen i WP248 (Rev. 01) på s. 18. Det er den behandlingsansvarlige som må foreta vurderingene av om tiltakene er tilstrekkelig effektive. I praksis viser det seg, ikke overraskende, at ganske få behandlingsansvarlige mener at de ikke evner å fatte nødvendige tiltak for å redusere risikoen. Som regel anvendes forhåndsdrøftelser der de aktuelle personopplysninger er svært sensitive, gjerne i kombinasjon med ny teknologi som kunstig intelligens.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 36 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen gir tilsynsmyndigheten stor grad av frihet i hvordan den reagerer på informasjon den behandlingsansvarlige oppgir. Informasjonen som den behandlingsansvarlige skal oppgi fremkommer av nr. 3. Tilsynsmyndigheten skal i utgangspunktet gi en tilbakemelding innen åtte uker fra meldingen er mottatt. Hvis behandlingen er kompleks, kan fristen utsettes med inntil seks uker. Fortalepunkt 94 angir at tilsynsmyndighetens mulighet til å gripe inn består, selv om fristen er oversittet. Dette innebærer at en behandlingsansvarlig bør utvise forsiktighet med å påbegynne en aktivitet selv om fristen skulle være utløpt og ingen tilbakemelding er gitt. Like viktig som de angitte frister, er hva slags myndighet tilsynsmyndigheten gis til å mene noe om den aktuelle behandlingen. Tilsynsmyndigheten kan etter ordlyden mene at aktiviteten er i strid med forordningen og gi nødvendige råd til både behandlingsansvarlige og eventuelle databehandlere. Det er særlig praktisk at bestemmelsen viser til den myndighet tilsynsmyndigheten har etter [artikkel 58](#), der nr. 2 angir et vidt spekter av mulige tiltak, alt fra å utstede advarsler, irettesettelser og å sørge for at behandlingsaktivitetene bringes i samsvar med bestemmelsene i forordningen, herunder utstede forbud mot behandlingen m.m. Se nærmere i [artikkel 58](#).

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 36 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir hvilken informasjon som skal gis til tilsynsmyndigheten, og bringer sjelden tolkningstvil. For den behandlingsansvarlige vil det være sentralt å inkludere alle elementer som kan tenkes å være av betydning for tilsynsmyndighetens vurderinger.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 36 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen medfører at i Norge skal Datatilsynet være høringsinstans når det utferdiges Proposisjoner som skal sendes til Stortinget i tilfeller der en lov vil gripe inn i personvernet.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 36 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er foreløpig ikke gitt bestemmelser i Norge etter dette punktet.

Avsnitt 4 Personvernombud

Artikkel 37. Utpeking av et personvernombud

1. Den behandlingsansvarlige og databehandleren skal utpeke et personvernombud når
  - a. behandlingen utføres av en offentlig myndighet eller et offentlig organ, bortsett fra domstoler som opptrer innenfor rammen av sin domsmyndighet,
  - b. den behandlingsansvarliges eller databehandlerens kjernevirksomhet består av behandlingsaktiviteter som på grunn av sin art, sitt omfang og/eller formål krever regelmessig og systematisk monitorering i stor skala av registrerte, eller
  - c. den behandlingsansvarliges eller databehandlerens kjernevirksomhet består av behandling i stor skala av særlige kategorier av opplysninger i henhold til artikkel 9 eller personopplysninger om straffedommer og lovovertrедelser som nevnt i artikkel 10.
2. Et konsern kan utnevne ett personvernombud, forutsatt at alle virksomhetene har enkel tilgang til vedkommende.

3. Dersom den behandlingsansvarlige eller databehandleren er en offentlig myndighet eller et offentlig organ, kan det utpekes ett personvernombud for flere av nevnte myndigheter eller organer, idet det tas hensyn til deres organisasjonsstruktur og størrelse.

4. I andre tilfeller enn dem nevnt i nr. 1 kan eller, dersom det kreves i unionsretten eller i medlemsstatenes nasjonale rett, skal den behandlingsansvarlige eller databehandleren eller sammenslutninger og andre organer som representerer kategorier av behandlingsansvarlige eller databehandlere, utpeke et personvernombud. Personvernombudet kan handle på vegne av nevnte sammenslutninger og andre organer som representerer behandlingsansvarlige eller databehandlere.

5. Personvernombudet skal utpekes på grunnlag av faglige kvalifikasjoner og særlig på grunnlag av dybdekunnskap om personvernlovgivning og praksis på området samt evne til å utføre oppgavene nevnt i artikkel 39.

6. Personvernombudet kan være en ansatt hos den behandlingsansvarlige eller databehandleren eller utføre oppgavene på grunnlag av en tjenesteavtale.

7. Den behandlingsansvarlige eller databehandleren skal offentliggjøre kontaktopplysningene til personvernombudet og meddele disse til tilsynsmyndigheten.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a37](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 37. Utpeking av et personvernombud

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 97](#).

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 37 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bokstav a–c angir alternative vilkår for utpeking av personvernombud. Det er tilstrekkelig at ett vilkår er til stede. På den annen side er det frivillig å utnevne et personvernombud selv om ingen av kriteriene foreligger. Vedkommende skal da ha samme formelle rolle, stilling og oppgaver som andre personvernombud i henhold til loven. Dette betyr at et personvernombud har en særskilt rettslig legitimasjon og stilling. Se Artikkel 29-gruppens Guidelines on Data Protection Officers ('DPO') WP243 punkt 1. I situasjoner der det kan være tvil om plikten til å utnevne personvernombud, bør vurderingene dokumenteres. I transaksjoner om virksomheter, er det vanlig at slike begrunnelser etterspørres. Noen selskaper som ikke er pålagt å ha personvernombud oppnevner isteden en personvernrådsgiver – en slik rolle har ikke den formelle stillingen som ombudsrollen er gitt.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 37 1. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Offentlige myndigheter og offentlige organer skal ha personvernombud. Hva gjelder forståelsen av offentlig myndighet og organ, viser [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#) at dette omfatter organer som nevnes i forvaltningsloven [§ 1](#) annet punktum. I samme dokument, [s. 126](#), skriver departementet at de ikke tar stilling til om plikten bør favne videre enn organer som omfattes av forvaltningsloven [§ 1](#) første ledd annet punktum, eller om plikten bør avgrenses tydeligere. Departementet gir uttrykk for at dette krever en nærmere utredning. Angivelsen i Artikkel 29-gruppens Guidelines on Data Protection Officers ('DPO') WP243 (Rev. 01) synes å angi en videre krets av aktører som omfattes av bestemmelsen. Justisdepartementet ga tidligere uttrykk for offentleglova [§ 2](#) første ledd bokstav a kunne legges til grunn for å definere kretsen av offentlige myndigheter og organer, men dette ble utelatt etter høringsrunden. Domstoler som opptrer innenfor rammen av sin domsmyndighet, er unntatt forpliknelsen. Fortalepunkt 97 likestiller uavhengige rettshåndhevende myndigheter med unntaket for domstoler. Disse trenger altså heller ikke personvernombud.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 37 1. ledd bokstav b Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir kumulative krav. Fortalepunkt 97 medfører at «kjernevirksomhet» skal forstås slik at den aktuelle behandling er den behandlingsansvarliges primære virksomhet. Dersom en virksomhet er nødvendig, her regelmessig og systematisk monitorering i stor skala, for å oppnå virksomhetens formål, vil den normalt anses som en kjernevirksomhet. Behandlingen skal videre være regelmessig, systematisk, noe som gjennomgås nærmere i Artikkel 29-gruppens Guidelines on Data Protection Officers ('DPO') WP243 (Rev. 01) på s. 8 flg. Fortalepunkt 24 har en vid beskrivelse av hva som kan utgjøre monitorering. Det kan være sporing av fysiske personer på internett, ulike teknikker for behandling av personopplysninger som innebærer profilering av en fysisk person. På [Datatilsynets hjemmesider](#) eksemplifiseres dette ytterligere med å vise til at det omfatter persontilpasset reklame på internett, drift av telekommunikasjonsnettverk, målrettet e-postreklame, profilering og vurdering i forbindelse med kredittvurdering, sporing av lokasjon i mobilapplikasjoner, monitorering ved bruk av helsearmbånd, kundeklubber eller lojalitetsprogrammer, kameraovervåking eller bruk av internettknyttede enheter som f.eks. smarte biler, automatiske strømmålere, smarthus o.l. Samme eksempler kommer av Artikkel 29-gruppens Guidelines on Data Protection Officers ('DPO') WP243 (Rev. 01) s. 9 flg. Kriteriet «stor skala», må ses ut fra den aktuelle sammenhengen. Det er naturlig å se til antall individer, mengde av opplysninger, varighet og også geografisk utstrekning. Artikkel 29-gruppens Guidelines on Data Protection Officers ('DPO') WP243 (Rev. 01) angir at eksempler på behandlingsansvarlige som ikke dekkes av kriteriet «stor skala», er leger eller advokater som kun behandler opplysninger om et begrenset antall pasienter eller klienter.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 37 1. ledd bokstav c Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at der den behandlingsansvarlige eller databehandlerens kjernevirksomhet består av å behandle særlige kategorier opplysninger i stor skala eller opplysninger om straffedommer og lovovertridelser slik nevnt i [artikkel 10](#), så skal personvernombud utpekes.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 37 2. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at et konsern kan utnevne ett personvernombud såfremt alle virksomhetene har enkelt tilgang til personen. Ordningen er frivillig, og et konsern kan ha flere personvernombud. Det skal likevel kun være ett personvernombud for hvert organisasjonsnummer.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 37 3. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Offentlige myndigheter og organer kan utpeke felles personvernombud. Dette er frivillig. I vurderingen om dette er hensiktsmessig, bør man se til de ofte ganske ulike aktiviteter innenfor offentlig sektor og hvorvidt et personvernombud kan forstå disse.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 37 4. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Slike bestemmelser er ikke fastsatt i norsk lovgivning pr. september 2021.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 37 5. ledd Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt ASVersjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en rekke kvalifikasjoner personvernombudet skal inneha. I tillegg til dybdekunnskap om personvernlovgivning og praksis på området, skal vedkommende ha evne til å utføre oppgavene. Dette bør forstås slik at vedkommende må ha personlige egenskaper som egner seg for å utføre oppgavene. Det vil være relevant om kunnskap om det markedsområdet eller samfunnssegment den behandlingsansvarlige eller databehandleren driver virksomhet i.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 37 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at ombudet kan være ansatt eller engasjert eksternt. I sistnevnte tilfelle må vilkårene for tjenesten fastlegges gjennom en særskilt avtale.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 37 7. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personvernombudets kontaktopplysninger skal offentliggjøres og meddeles til tilsynsmyndigheten. I Norge skjer dette gjennom Altinn. Datatilsynets hjemmesider har en liste over alle registrerte personvernombud.

Artikkel 38. Personvernombudets stilling

1. Den behandlingsansvarlige og databehandleren skal sikre at personvernombudet på riktig måte og i rett tid involveres i alle spørsmål som gjelder vern av personopplysninger.
2. Den behandlingsansvarlige og databehandleren skal støtte personvernombudet i forbindelse med utførelsen av oppgavene nevnt i artikkel 39 ved å stille til rådighet de ressurser som er nødvendig for å utføre nevnte oppgaver, samt gi tilgang til personopplysninger og behandlingsaktiviteter og gjøre det mulig for vedkommende å opprettholde sin dybdekunnskap.
3. Den behandlingsansvarlige og databehandleren skal sikre at personvernombudet ikke mottar instruksjoner om utførelsen av nevnte oppgaver. Vedkommende skal ikke avsettes eller straffes av den behandlingsansvarlige eller databehandleren for å utføre sine oppgaver. Personvernombudet skal rapportere direkte til det høyeste ledelsesnivået hos den behandlingsansvarlige eller databehandleren.
4. De registrerte kan kontakte personvernombudet angående alle spørsmål om behandling av deres personopplysninger og om utøvelsen av de rettighetene de har i henhold til denne forordning.
5. Personvernombudet skal være bundet av taushetsplikt eller en plikt til konfidensiell behandling av opplysninger ved utførelse av sine oppgaver i samsvar med unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett.
6. Personvernombudet kan utføre andre oppgaver og ha andre plikter. Den behandlingsansvarlige eller databehandleren skal sikre at nevnte oppgaver eller plikter ikke fører til en interessekonflikt.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a38

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 38. Personvernombudets stilling

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 97.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 38 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den behandlingsansvarlige, eventuelt databehandler med personvernombud oppnevnt, skal involvere ombudet i alle spørsmål om vern av personopplysninger. Dette er en svært omfattende angivelse av hvor ofte et ombud skal engasjeres. I praksis kan et ombud i de fleste

virksomheter neppe være involvert i absolutt alle spørsmål om vern av personopplysninger. Mange ombud løser dette med å støtte seg til de interne rutiner for behandling av personopplysninger som er utarbeidet for virksomheten, eventuelt ved å utpeke øvrige ansatte som har et delansvar for å ivareta personvernet. Det er sentralt at bestemmelsen angir at involveringen skal skje «på riktig måte og i rett tid». Det er mest hensiktsmessig at ombudet involveres tidlig i prosesser der personvernsspørsmål av en viss betydning skal konkluderes. Dette innebærer at ombudet må inviteres til møter hvor slike forhold diskuteres og at ombudet gis anledning til å delta og stille spørsmål til planlagte behandlinger. Utøvelsen av rollen må skje slik at vedkommende i det minste har en overordnet oversikt over hvilke prosesser som krever en særlig vurdering av personvern. WP243 (Rev. 01) angir i sin veileder for personvernombud på s. 13 at ombudets oppfatning og råd skal gis «due weight». Dersom virksomheten ikke følger rådene fra ombudet er det god kutyme å dokumentere årsakene til dette. Artikkel 39 gir mer konkrete bestemmelser om hvilke oppgaver ombudet skal utføre.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 38 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den behandlingsansvarlige, eventuelt databehandleren, skal stille til rådighet de ressurser som er nødvendig for at ombudet kan utføre sine oppgaver. Dels vil dette innebære at det må stilles til rådighet nødvendige økonomiske ressurser og tid, dels innebærer det at vedkommende må få tilgang til relevant informasjon. Bestemmelsen presiserer også at dette skal gjøre det mulig for ombudet å opprettholde sin dybdekunnskap som er nødvendig for å utøve stillingen. Se [artikkel 37](#) nr. 5 om dybdekunnskap. Dette vil naturlig omfatte kunnskap om virksomhetens behandlinger, men også kunnskap om hvordan personvernreglene tolkes og utvikles. Det må altså gjøres rom for faglig oppdatering. WP234 (Rev. 01) angir en liste over hva slags støtte ombudet bør gis. Der står spesielt at vedkommende skal ha tilgang til andre avdelinger slik som HR, juridisk, IT, sikkerhet o.l. slik at nødvendig informasjon kan innhentes og spørsmål stilles. Det står også at avhengig av virksomhetens størrelse, kan det være nødvendig å sette opp et team som arbeider med personvern. Dette har blitt vanlig i mange store selskaper. Det står spesifikt at også Senior Management, eventuelt styret, skal støtte ombudets arbeid.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 38 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at ombudet skal rapportere direkte til det høyeste ledelsesnivået hos den behandlingsansvarlige eller hos databehandleren. Det angis at vedkommende ikke skal instrueres om hvordan oppgavene skal utføres. Ordlyden av at det er «nevnte oppgaver» som det ikke kan mottas instruksjon om, forstås til å gjelde alle oppgaver som listes i [artikkel 39](#). Dette er et kjerneprinsipp i hvordan rollen skal utøves. Det skal være en uavhengig rolle, se [fortalepunkt 97](#). Videre angis at ombudet ikke kan avsettes eller straffes for å utføre sine oppgaver. Arbeidsmiljøloven [§ 2 A-2](#) angir et vern mot gjengjeldelse fra arbeidsgiver ved varslinger. Det er viktig å merke seg at personvernbrudd er noe det kan varsles om etter arbeidsmiljøloven [kapittel 2 A](#) og ombudet kan derfor også påberope seg gjengjeldelsesvernet. Hva gjelder at rapporteringsplikten angis å være til det øverste ledelsesnivået, men ikke til øverste leder, så forstås dette slik at det er fleksibilitet i angivelsen av hvem et ombud skal rapportere til.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 38 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen viser at ombudsrollen ikke kun er intern, eksterne registrerte kan kontakte ombudet på samme måte som interne registrerte.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 38 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personopplysningsloven § 18 angir at ombudet er bundet av taushetsplikt i norsk rett. Dette gjelder dels opplysninger ombudet blir kjent med om virksomheten ombudet arbeider for, men også om opplysninger om registrerte individer. Det er praktisk viktig at personopplysningsloven § 18 annet ledd ikke får anvendelse der det er «nødvendig for gjennomføring av personvernombudets lovpålagte oppgaver».

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 38 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen viser at ombudet ikke må ha ombudsfunksjonen som en heltidsstilling. Det er ganske vanlig at ombud har andre roller i virksomheten. Hvorvidt dette er praktisk, vil avhenge av virksomhetens størrelse og aktiviteter. Dersom ombudet har andre roller i virksomheten, er det den behandlingsansvarlige eller databehandlerens plikt å sørge for at det ikke oppstår en interessekonflikt for ombudet. I praksis er det antatt at et ombud ikke kan være daglig leder, CTO, IT-ansvarlig eller HR-ansvarlig. Bakgrunnen for dette er at disse rollene har en så sterk påvirkning i hvordan personopplysninger behandles i virksomheten at de vanskelig kan fungere i en objektiv tilsynsrolle. WP243 (Rev. 01) angir på s. 16 at også roller lenger ned i organisasjonen som bestemmer formål og midler for behandlinger, som hovedregel ikke kan være ombud. Likevel er tolkningen av uavhengighet noe annerledes enn gjengs tolkning av habilitet i Norge. En interessekonflikt «smitter» ikke fra lederen av f.eks. en IT-avdeling eller HR-avdeling til alle som er underlagt vedkommende. Dette innebærer at andre i slike avdelinger kan gis rollen som personvernombud. Tilsvarende angis at Senior Management slik som Chief Executive, Chief Operating Officer, CFO, Chief Medical Officer, Head of Marketing Department, leder av HR og leder av IT, ikke kan inneha rollen. Advokater er i sin rolle uavhengige og kan utnevnes som personvernombud, enten de er internt eller eksternt engasjert. Avhengig av hvilket arbeidsområde en juridisk direktør har, kan vedkommende utnevnes som personvernombud, gitt at vedkommende ikke har ansvar for sentrale behandlinger av personopplysninger eller kommersielle beslutninger om dette.

Artikkel 39. Personvernombudets oppgaver

1. Personvernombudet skal minst ha følgende oppgaver:
  - a. informere og gi råd til den behandlingsansvarlige eller databehandleren og de ansatte som utfører behandlingen, om de forpliktelsene de har i henhold til denne forordning, og i henhold til andre av Unionens eller medlemsstatenes bestemmelser om vern av personopplysninger,
  - b. kontrollere overholdelsen av denne forordning, av andre av Unionens eller medlemsstatenes personvernregler og den behandlingsansvarliges eller databehandlerens personvernretningslinjer, herunder fordeling av ansvar, holdningsskapende tiltak og opplæring av personellet som er involvert i behandlingsaktivitetene, og tilhørende revisjoner,
  - c. på anmodning gi råd om vurderingen av personvernkonsekvenser og kontrollere gjennomføringen av den i henhold til artikkel 35,
  - d. samarbeide med tilsynsmyndigheten,
  - e. fungere som kontaktpunkt for tilsynsmyndigheten ved spørsmål om behandlingen, herunder forhåndsdrøftingene nevnt i artikkel 36, og ved behov rådføre seg med tilsynsmyndigheten om eventuelle andre spørsmål.
2. Personvernombudet skal ved utførelsen av sine oppgaver ta behørig hensyn til risikoene forbundet med behandlingsaktivitetene, idet det tas hensyn til behandlingens art, omfang, formål og sammenhengen den utføres i.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a39

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 39. Personvernombudets oppgaver

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 97.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 39 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Ombudet skal informere, rådgi, kontrollere og være et kontaktpunkt for personvernspørsmål, men det er viktig at vedkommende ikke har rett eller plikt til å fatte beslutninger om behandling av personopplysninger. Verneombud etter arbeidsmiljøloven [§ 6-3](#) er i en annen stilling, da de kan stanse arbeid. Oppgavene listet opp i bokstav a–b er en minimumsliste, dette følger av ordet «minst». Ombudet kan altså ha flere oppgaver enn dette.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 39 1. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at ombudet skal informere og rådgi den behandlingsansvarlige eller databehandleren om forpliktelsene etter forordningen, samt andre bestemmelser om vern av personopplysninger.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 39 1. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at ombudet skal kontrollere overholdelsen av forordningen og andre personvernregler. Siktemålet er at ombudet gjennom slik kontroll kan gi den behandlingsansvarlige og databehandleren som er ansvarlig, tilstrekkelig informasjon om hvordan regelverket skal etterleves, slik at eventuelle nødvendige justeringer og tiltak kan gjøres. Videre angis at ombudet skal kontrollere fordeling av ansvar, noe som f.eks. kan innebære å vurdere om personvernansvaret er hensiktsmessig fordelt og lovmessig fordelt. Holdningsskapende tiltak og opplæring av personell er en del av ombudets ansvar og har blitt en sentral del av mange ombuds arbeidsoppgaver. Dette har sin bakgrunn i at det kreves at flere enn ombudet forstår regelverket som skal etterleves.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 39 1. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at på anmodning, skal ombudet gi råd om vurdering av personvernkonsekvenser og gjennomføring av slike i henhold til [artikkel 35](#). Ordlyden «på anmodning» innebærer at det er uklart om dette er ene og alene opp til behandlingsansvarlig og databehandler å be om, eller om ombudet har en rett til og kan kreve å delta i slikt arbeid. I praksis er det som regel slik at å delta i personvernkonsekvensvurderinger er en sentral oppgave for personvernombud. I meget store virksomheter, er dette ofte delegert til flere ansatte. Samtidig vil [artikkel 39](#) nr. 1 bokstav b medføre at ombudet til enhver tid på eget initiativ kan kontrollere utførte personvernkonsekvensvurderinger.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 39 1. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at ombudet skal samarbeide med tilsynsmyndigheten, normalt Datatilsynet. Ombudet pålegges ingen plikt til på eget initiativ å melde avvik til tilsynsmyndigheten.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 39 1. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at der tilsynsmyndigheten har spørsmål om en behandling, vil ombudet være kontaktpunkt for behandlingen. Dersom ombudet er usikker på en regeltolkning eller annet, kan vedkommende rådføre seg med tilsynsmyndigheten. Se [artikkel 57](#) om tilsynsmyndighetens plikt til å gi råd.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 39 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at ombudet skal ta hensyn til et bredt spekter av risikoer. Det er naturlig at ombudet prioriterer oppgaver der personvernrisikoen er høyest.

Avsnitt 5 Atferdsnormer og sertifisering

Artikkel 40. Atferdsnormer

1. Medlemsstatene, tilsynsmyndighetene, Personvernrådet og Kommisjonen skal oppmuntre til at det utarbeides atferdsnormer som skal bidra til riktig anvendelse av denne forordning, idet det tas hensyn til de særlige forholdene i de forskjellige behandlingssektorene og de særlige behovene til svært små, små og mellomstore bedrifter.

2. Sammenslutninger og andre organer som representerer kategorier av behandlingsansvarlige eller databehandlere, kan utarbeide atferdsnormer, eller endre eller utvide omfanget av slike regler, for å angi anvendelsen av denne forordning nærmere, f.eks. med hensyn til

- a. rettferdig og åpen behandling,
- b. de berettigede interessene som forfølges av behandlingsansvarlige i bestemte sammenhenger,
- c. innsamling av personopplysninger,
- d. pseudonymisering av personopplysninger,
- e. informasjonen som gis allmennheten og de registrerte,
- f. utøvelsen av registrertes rettigheter,
- g. informasjonen som gis til barn, og vern av barn, samt måten samtykke fra de personer som har foreldreansvar for barn, innhentes på,
- h. tiltakene og framgangsmåtene nevnt i artikkel 24 og 25 og tiltakene for å ivareta sikkerheten ved behandlingen nevnt i artikkel 32,
- i. melding av brudd på personopplysningssikkerheten til tilsynsmyndigheter og underretning av registrerte om nevnte brudd,
- j. overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner eller
- k. utenrettslige prosesser og andre mekanismer for tvisteløsning mellom behandlingsansvarlige og registrerte med hensyn til behandling, uten at det berører de registrertes rettigheter i henhold til artikkel 77 og 79.

3. Atferdsnormer som er godkjent i henhold til nr. 5 i denne artikkel, og som har allmenn gyldighet i henhold til nr. 9 i denne artikkel, kan, i tillegg til at behandlingsansvarlige eller databehandlere som omfattes av denne forordning, overholder dem, også overholdes av behandlingsansvarlige eller databehandlere som ikke omfattes av denne forordning i henhold til artikkel 3, med henblikk på å gi nødvendige garantier i forbindelse med overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner i henhold til vilkårene nevnt i artikkel 46 nr. 2 bokstav e). Nevnte behandlingsansvarlige eller databehandlere skal, gjennom avtaler eller andre rettslig bindende virkemidler, inngå bindende og håndhevbare forpliktelser om å anvende slike nødvendige garantier, herunder med hensyn til de registrertes rettigheter.

4. Atferdsnormene nevnt i nr. 2 i denne artikkel skal inneholde mekanismer som gjør det mulig for organet nevnt i artikkel 41 nr. 1 å utføre det obligatoriske tilsynet med at behandlingsansvarlige eller databehandlere

som forplikter seg til å anvende atferdsnormene, overholder dem, uten at det berører oppgavene og myndigheten til tilsynsmyndighetene som har kompetanse i henhold til artikkel 55 eller 56.

5. Sammenslutninger og andre organer nevnt i nr. 2 i denne artikkel som har til hensikt å utarbeide atferdsnormer eller endre eller utvide eksisterende atferdsnormer, skal framlegge utkastet til, endringen eller utvidelsen av atferdsnormene for tilsynsmyndigheten som har kompetanse i henhold til artikkel 55. Tilsynsmyndigheten skal avgi uttalelse om hvorvidt utkastet til, endringen eller utvidelsen av atferdsnormene oppfyller kravene i denne forordning, og skal godkjenne nevnte utkast til, endring eller utvidelse av atferdsnormene dersom den finner at de inneholder tilstrekkelige og nødvendige garantier.
6. Dersom utkastet til, endringen eller utvidelsen av atferdsnormene godkjennes i samsvar med nr. 5, og dersom de berørte atferdsnormene ikke gjelder behandlingsaktiviteter i flere medlemsstater, skal tilsynsmyndigheten registrere og offentliggjøre atferdsnormene.
7. Dersom et utkast til atferdsnormer gjelder behandlingsaktiviteter i flere medlemsstater, skal tilsynsmyndigheten som har kompetanse i henhold til artikkel 55, før utkastet til, endringen eller utvidelsen av atferdsnormene godkjennes, oversende dem i henhold til framgangsmåten nevnt i artikkel 63 til Personvernrådet, som skal avgi uttalelse om hvorvidt utkastet til, endringen eller utvidelsen av atferdsnormene oppfyller kravene i denne forordning eller, i tilfellet nevnt i nr. 3 i denne artikkel, inneholder nødvendige garantier.
8. Dersom uttalelsen nevnt i nr. 7 bekrefter at utkastet til, endringen eller utvidelsen av atferdsnormene er i samsvar med denne forordning eller, i tilfellet nevnt i nr. 3, inneholder nødvendige garantier, skal Personvernrådet framlegge sin uttalelse for Kommisjonen.
9. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter beslutte at de godkjente atferdsnormene, endringen eller utvidelsen av dem som den har mottatt i henhold til nr. 8 i denne artikkel, har allmenn gyldighet i Unionen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren fastsatt i artikkel 93 nr. 2.
10. Kommisjonen skal sørge for at de godkjente atferdsnormene som det er besluttet har allmenn gyldighet i samsvar med nr. 9, offentliggjøres på egnet måte.
11. Personvernrådet skal samle alle godkjente atferdsnormer, endringer og utvidelser av dem i et register, og skal gjøre dem offentlig tilgjengelig på egnet måte.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a40

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 40. Atferdsnormer

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 77, 98, 158 og 167.

Da [GDPR](#) ble innført, var det mange som ga uttrykk for at atferdsnormer vil være svært praktiske og ønskelige for mange aktører slik at tolkningen av bestemmelsene blir enklere. Spesielt gjelder dette fordi atferdsnormer typisk er bransjespesifikke og tar opp særforhold innen den enkelte bransje. Før [GDPR](#) trådte i kraft, forelå det flere såkalte bransjenormer i Norge innen ulike sektorer. Eksempler er regler for håndtering av personvern innen elektronisk billettering i kollektivsektoren i Norge, den såkalte helsenormen for helsesektoren, en bransjenorm om inkassovirksomhet og noen andre. Ordet bransjenorm er nå i forordningen erstattet av ordet atferdsnorm. Etter at bestemmelsene om atferdsnormer i [GDPR](#) nå legger rammen for hvordan en slik norm skal utformes både hva gjelder materielt innhold og formelle prosedyrer, er det så langt ikke godkjent én eneste atferdsnorm av Datatilsynet. Etter det gamle regelverket hadde Datatilsynet en relativt stor grad av frihet i å finne hensiktsmessige løsninger, mens de nå er bundet av et relativt formalistisk regelverk i artikkel [40–43](#). Dette må på mange måter sies å være uheldig, da mange aktører ikke har kunnet etablere de hjelpemidlene for tolkning som man håpet på. Reglene angir også at det skal kunne etableres landsovergripende atferdsnormer, som vil betinge enighet mellom flere lands tilsynsmyndigheter, noe som også antas vil kunne være utfordrende å få til. I praksis i Norge nå, har det derfor blitt etablert

iallfall en tolkningsnorm utenfor godkjenningsregimet i [GDPR](#), hvor Datatilsynet har en sentral rolle, dette er HR-Norges veiledning for hvor lenge personopplysninger innen HR-sektoren kan lagres. Personvernrådet har utgitt en veileder for hvordan atferdsnormer bør utvikles, og denne tolkes bokstavelig av Datatilsynet. Se EDPBs «[Guidelines 1/2019 on Codes of Conduct and Monitoring Bodies under Regulation 2016/679 – version adopted after public consultation](#)». Veilederen angir bl.a. at det for enhver atferdsnorm, skal opprettes et tilsynsorgan for å sikre etterlevelse av normen. Dette tilsynsorganet kommer i tillegg til Datatilsynets eget tilsyn. I praksis virker dette både kostnadsdrivende for aktørene som må finansiere tilsynsorganet, samt at det ofte må stilles spørsmål ved hvilken aktør som kan ha en slik rolle og samtidig være uavhengig av aktørene. Dette er muligens en større utfordring i et lite land som Norge, sammenlignet med f.eks. større land som Tyskland. I praksis har dette vist seg å være et stort hinder for etablering av atferdsnormer etter forordningen. Da forordningen legger stor vekt på Datatilsynets uavhengighet, bidrar Datatilsynet nå i relativt liten grad under forberedelse til hvordan en atferdsnorm skal lyde. Ikke sjelden vil det være et visst spenn mellom hvordan aktørene i en bransje ønsker å tolke regelverket og hvordan Datatilsynet betrakter reglene. Dette kan medføre at når en atferdsnorms innhold utarbeides uten korrektiv fra Datatilsynet underveis, så kan resultatet avvike noe mer fra hva Datatilsynet vil ønske å kunne godkjenne, enn om Datatilsynet hadde medvirket underveis. Dette var vanlig etter det gamle regelverket. I en viss utstrekning er dette en utfordring ved utforming av atferdsnormer etter det nye regelverket.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 40 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at personvernmyndighetene skal oppmuntre til utarbeidelse av atferdsnormer. Dette gjøres i stor grad i Norge, ikke desto mindre viser det seg at det i praksis er vanskelig å få disse ferdigstilt, se kommentarer til overskriften.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 40 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at sammenslutninger og andre organer som representerer kategorier innenfor en viss sektor, kan utarbeide, endre eller utvide atferdsnormer. Ikke desto mindre skal disse godkjennes av Datatilsynet før de er endelige. Bokstav a–k i bestemmelsen gjengir forordningens prinsipper som selvfølgelig skal vektlegges i utformingen av innholdet i en atferdsnorm. Fortalepunkt 99 angir at berørte parter bør høres i forbindelse med utarbeidelse av en atferdsnorm. Typisk kan dette være foreninger, f.eks. en pasient- eller kundesammenslutning.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 40 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen åpner for at behandlingsansvarlige eller databehandlere som ikke omfattes av forordningen, likevel kan forplikte seg til å følge en atferdsnorm gjennom avtale eller andre rettslig bindende virkemidler. Dette vil antakelig kun være aktuelt i forbindelse med overføring av personopplysninger til tredjeland eller internasjonale organisasjoner.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 40 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Hvorvidt en atferdsnorm etterleves, kan kontrolleres av tilsynsmyndigheten. Eventuelle avvik fra en atferdsnorm, som kan inneholde et bredt spekter av regler, vil ikke nødvendigvis alltid automatisk også medføre brudd på forordningens bestemmelser. Tilsynsmyndigheten vil i ethvert tilfelle ha sin kompetanse i behold slik angitt i artikkel [55](#) og [56](#), dersom det foreligger brudd på forordningen.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 40 5. ledd**Forfatter:** [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS**Versjon:** 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at tilsynsmyndigheten skal godkjenne en atferdsnorm. Slik godkjenning vil naturligvis kun gis der tilsynet mener at utkastet til atferdsnorm har tilstrekkelige og nødvendige garantier for individenes rettigheter. I praksis har Datatilsynet etter det tidligere regelverket hatt mange synspunkter på innholdet i normene. Ettersom Datatilsynet nå synes å i mindre grad ville medvirke til utforming av utkast enn tidligere, bør det nok tas høyde for at et fremlagt utkast kan møtes med motargumenter og at det kan være nødvendig med flere runder for å få en atferdsnorm godkjent.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 40 6. ledd**Forfatter:** [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS**Versjon:** 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at godkjente atferdsnormer skal offentliggjøres av tilsynsmyndigheten.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 40 7. ledd**Forfatter:** [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS**Versjon:** 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen omtaler atferdsnormer som gjelder behandlingsaktiviteter som skjer i flere medlemsstater. For slike atferdsnormer vil Personvernrådet også ha en rolle. Foreløpig foreligger ingen slike atferdsnormer.

Artikkel 41. Kontroll av godkjente atferdsnormer

1. Uten at det berører vedkommende tilsynsmyndighets oppgaver og myndighet i henhold til artikkel 57 og 58, kan tilsynet med at atferdsnormene overholdes i henhold til artikkel 40 utføres av et organ med et egnet nivå av dybdekunnskap om temaet for atferdsnormene og som er akkreditert for dette formål av vedkommende tilsynsmyndighet.
2. Et organ som nevnt i nr. 1 kan akkrediteres til å føre tilsyn med overholdelsen av atferdsnormer dersom nevnte organ har
  - a. vist at det er uavhengig og har dybdekunnskap om temaet for atferdsnormene på en måte som oppfyller vedkommende tilsynsmyndighets krav,
  - b. fastsatt framgangsmåter som gjør det mulig å vurdere om berørte behandlingsansvarlige og databehandlere oppfyller vilkårene for anvendelse av atferdsnormene, føre tilsyn med at de overholdes og foreta regelmessige gjennomganger av atferdsnormenes virkemåte,
  - c. fastsatt framgangsmåter og rutiner for behandling av klager på overtredelser av atferdsnormene eller måten de er blitt eller blir gjennomført på av den behandlingsansvarlige eller databehandleren, og gjøre nevnte framgangsmåter og rutiner åpne for de registrerte og allmennheten, og
  - d. vist, på en måte som oppfyller vedkommende tilsynsmyndighets krav, at oppgavene eller pliktene ikke fører til en interessekonflikt.
3. Vedkommende tilsynsmyndighet skal legge fram et utkast til kravene for akkreditering av et organ som nevnt i nr. 1 i denne artikkel for Personvernrådet i henhold til konsistensmekanismen nevnt i artikkel 63.
4. Uten at det berører vedkommende tilsynsmyndighets oppgaver og myndighet og bestemmelsene i kapittel VIII, skal et organ som nevnt i nr. 1 i denne artikkel, under forutsetning av nødvendige garantier, treffe egnede tiltak i tilfelle en behandlingsansvarlig eller databehandler ikke overholder atferdsnormene, herunder suspendere eller utelukke den berørte behandlingsansvarlige eller databehandleren fra atferdsnormene. Det skal underrette vedkommende tilsynsmyndighet om nevnte tiltak og årsakene til at de er truffet.
5. Vedkommende tilsynsmyndighet skal tilbakekalle akkrediteringen av et organ som nevnt i nr. 1 dersom kravene for akkreditering ikke eller ikke lenger oppfylles, eller dersom tiltak som er truffet av organet, er i strid med bestemmelsene i denne forordning.

6. Denne artikkel får ikke anvendelse på behandling utført av offentlige myndigheter og organer.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a41

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 41 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at tilsyn med en atferdsnorm kan utføres av et organ med et egnet nivå av dybdekunnskap om emnet atferdsnormen regulerer. Organet skal være akkreditert av tilsynsmyndigheten. Foreløpig finnes ingen slike akkrediterte organer.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 41 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en rekke kriterier som må oppfylles for at et organ kan akkrediteres. Spesielt er kriteriet om at organet skal være uavhengig, noe utfordrende. Spesielt gjelder dette i et lite land som Norge. Se kommentarer til [artikkel 40](#). Se EDPBs «[Guidelines 1/2019 on Codes of Conduct and Monitoring Bodies under Regulation 2016/679 – version adopted after public consultation](#)».

Artikkel 42. Sertifisering

1. Medlemsstatene, tilsynsmyndighetene, Personvernrådet og Kommisjonen skal, særlig på unionsplan, oppmuntre til at det opprettes mekanismer for personvernsertifisering samt personvernsegl og -merker med det som mål å påvise at de behandlingsansvarliges og databehandlernes behandlingsaktiviteter oppfyller kravene i denne forordning. Det skal tas hensyn til de særlige behovene til svært små, små og mellomstore bedrifter.
2. Mekanismer for personvernsertifisering, personvernsegl eller -merker som er godkjent i henhold til nr. 5 i denne artikkel, kan, i tillegg til at de overholdes av behandlingsansvarlige eller databehandlere som omfattes av denne forordning, fastsettes med det formål å påvise at det foreligger nødvendige garantier gitt av behandlingsansvarlige eller databehandlere som ikke omfattes av denne forordning i henhold til artikkel 3, i forbindelse med overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner på vilkårene nevnt i artikkel 46 nr. 2 bokstav f). Nevnte behandlingsansvarlige eller databehandlere skal, gjennom avtaler eller andre rettslig bindende virkemidler, inngå bindende og håndhevbar forpliktelse om å anvende nevnte nødvendige garantier, herunder for å ivareta de registrertes rettigheter.
3. Sertifiseringen skal være frivillig og tilgjengelig gjennom en åpen prosess.
4. En sertifisering i henhold til denne artikkel begrenser ikke den behandlingsansvarliges eller databehandlerens ansvar for å oppfylle kravene i denne forordning, og berører ikke oppgavene og myndigheten til tilsynsmyndighetene som har kompetanse i henhold til artikkel 55 eller 56.
5. En sertifisering i henhold til denne artikkel skal utstedes av sertifiseringsorganene nevnt i artikkel 43 eller av vedkommende tilsynsmyndighet på grunnlag av kriterier som er godkjent av nevnte vedkommende myndighet i henhold til artikkel 58 nr. 3, eller av Personvernrådet i henhold til artikkel 63. Dersom kriteriene er godkjent av Personvernrådet, kan dette føre til en felles sertifisering – det europeiske personvernsegl.
6. Den behandlingsansvarlige eller databehandleren som forelegger sin behandling for sertifiseringsmekanismen, skal gi sertifiseringsorganet nevnt i artikkel 43 eller, dersom det er relevant, vedkommende tilsynsmyndighet all informasjon samt tilgang til de behandlingsaktivitetene som er nødvendig for å gjennomføre sertifiseringen.
7. Sertifiseringen skal utstedes til en behandlingsansvarlig eller databehandler for en periode på høyst tre år og kan fornyes på samme vilkår, forutsatt at relevante kriterier fortsatt er oppfylt. Sertifiseringen skal tilbakekalles av sertifiseringsorganene nevnt i artikkel 43 eller av vedkommende tilsynsmyndighet, etter hva som er relevant, dersom kriteriene for sertifisering ikke lenger er oppfylt.
8. Personvernrådet skal samle alle sertifiseringsmekanismer og personvernsegl og -merker i et register, og skal gjøre dem offentlig tilgjengelig på egnet måte.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a42

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 42. Sertifisering

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 100.

Bakgrunnen for artikkelen er et ønske om å lage en felles sertifiseringsordning i Europa for godt personvern med tilhørende merker eller segl. Foreløpig er det ikke etablert mekanismer for dette i Norge, og slik sertifisering er derfor ikke mulig ennå. Personvernrådet har foreløpig ikke godkjent kriterier for felles sertifisering. Det foreligger derfor ingen godkjent sertifiseringsmekanisme for å få et europeisk personvernsegl.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 42 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den skal ha som mål å påvise at en behandlingsansvarlig eller databehandler oppfyller kravene i forordningen. Dette er et ambisiøst mål. Andre bestemmelser i forordningen angir at sertifisering vil være en av flere faktorer som kan hensyntas i vurderingen av om bestemmelsene overholdes.

Personvernrådets veileder, [Guidelines 1/2018](#) on Certification and Identifying Certification Criteria in accordance with Articles 42 and 43 of the Regulation, version 3.0, 4. juni 2019, angir helt overordnede vilkår som kan være relevante for sertifiseringsordninger, herunder hva som kreves for å bli akkreditert etter [artikkel 43](#) som sertifiseringsorgan.

Artikkel 43. Sertifiseringsorganer

1. Uten at det berører vedkommende tilsynsmyndigheters oppgaver og myndighet i henhold til artikkel 57 og 58, skal sertifiseringsorganer som har et egnet nivå av dybdekunnskap om vern av personopplysninger, etter å ha underrettet tilsynsmyndigheten slik at den kan utøve sin myndighet i henhold til artikkel 58 nr. 2 bokstav h) når det er nødvendig, utstede og fornye sertifiseringen. Medlemsstatene skal sikre at nevnte sertifiseringsorganer akkrediteres av en eller begge av følgende:
  - a. tilsynsmyndigheten som har kompetanse i henhold til artikkel 55 eller 56,
  - b. det nasjonale akkrediteringsorganet som er utpekt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008¹ i samsvar med EN-ISO/IEC 17065/2012, og med tilleggskravene fastsatt av tilsynsmyndigheten som har kompetanse i henhold til artikkel 55 eller 56.
2. Sertifiseringsorganer nevnt i nr. 1 skal akkrediteres i samsvar med nevnte nummer bare dersom de har
  - a. vist at de er uavhengige og har dybdekunnskap om sertifiseringens innhold på en måte som oppfyller vedkommende tilsynsmyndighets krav,
  - b. forpliktet seg til å overholde kriteriene nevnt i artikkel 42 nr. 5 og som er godkjent av tilsynsmyndigheten som har kompetanse i henhold til artikkel 55 eller 56, eller av Personvernrådet i henhold til artikkel 63,
  - c. fastsatt framgangsmåter for utstedelse, regelmessig gjennomgåelse og tilbakekalling av en personvernsertifisering og personvernsegl og -merker,
  - d. fastsatt framgangsmåter og rutiner for behandling av klager på overtredelser av sertifiseringen eller måten sertifiseringen er blitt eller blir gjennomført på av den behandlingsansvarlige eller databehandleren, og gjøre nevnte framgangsmåter og rutiner åpne for de registrerte og allmennheten, og
  - e. vist, på en måte som oppfyller vedkommende tilsynsmyndighets krav, at deres oppgaver og plikter ikke fører til en interessekonflikt.
3. Akkrediteringen av sertifiseringsorganer som nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel skal skje på grunnlag av krav som er godkjent av tilsynsmyndigheten som har kompetanse i henhold til artikkel 55 eller 56, eller av

Personvernrådet i henhold til artikkel 63. Ved akkreditering i henhold til nr. 1 bokstav b) i denne artikkel skal nevnte krav utfylle kravene fastsatt i forordning (EF) nr. 765/2008 og de tekniske reglene som beskriver sertifiseringsorganenes metoder og framgangsmåter.

4. Sertifiseringsorganene nevnt i nr. 1 skal ha ansvar for å utføre en egnet vurdering som fører til sertifisering eller tilbakekalling av nevnte sertifisering, uten at det berører den behandlingsansvarliges eller databehandlerens ansvar for å overholde kravene i denne forordning. Akkrediteringen skal utstedes for en periode på høyst fem år og kan fornyes på samme vilkår, forutsatt at sertifiseringsorganet oppfyller kravene i denne artikkel.

5. Sertifiseringsorganene nevnt i nr. 1 skal underrette vedkommende tilsynsmyndighet om årsakene til at sertifiseringen det er anmodet om, er utstedt eller tilbakekalt.

6. Kravene nevnt i nr. 3 i denne artikkel og kriteriene nevnt i artikkel 42 nr. 5 skal offentliggjøres av tilsynsmyndigheten i et lett tilgjengelig format. Tilsynsmyndighetene skal også oversende nevnte krav og kriterier til Personvernrådet.

7. Uten at det berører kapittel VIII, skal vedkommende tilsynsmyndighet eller det nasjonale akkrediteringsorganet trekke tilbake en akkreditering av et sertifiseringsorgan i henhold til nr. 1 i denne artikkel dersom vilkårene for akkrediteringen ikke eller ikke lenger overholdes, eller dersom tiltak truffet av sertifiseringsorganet er i strid med denne forordning.

8. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 92 for å fastsette de krav som skal tas i betraktning med henblikk på mekanismene for personvernsertifisering nevnt i artikkel 42 nr. 1.

9. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes tekniske standarder for sertifiseringsmekanismer og personvernsegl og -merker, og mekanismer for å fremme og anerkjenne nevnte sertifiseringsmekanismer, segl og merker. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 93 nr. 2.

1 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008 av 9. juli 2008 om fastsettelse av kravene til akkreditering og markedstilsyn for markedsføring av produkter, og om oppheving av forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 30).

Karnov lovkommentarer: gdpr/a43

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 43. Sertifiseringsorganer

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 100.

Bestemmelsen angir hvem som kan akkreditere sertifiseringer. Det kan enten være tilsynsorganet selv, eventuelt andre akkrediterte sertifiseringsorganer, eventuelt begge. Se Personvernrådets Guidelines 1/2018 on Certification and Identifying Certification Criteria in accordance with Articles 42 and 43 of the Regulation 2016/679. Bestemmelsen henger nært sammen med [artikkel 42](#), se kommentarer der. Sertifisering etter [artikkel 42](#) er foreløpig ikke mulig i Norge.

KAPITTEL V Overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner

Artikkel 44. Generelt prinsipp for overføring

Enhver overføring av personopplysninger som behandles eller skal behandles etter overføring til en tredjestat eller til en internasjonal organisasjon, skal finne sted bare dersom den behandlingsansvarlige og databehandleren, med forbehold for de andre bestemmelsene i denne forordning, oppfyller vilkårene i dette kapittel, herunder for videreoverføring av personopplysninger fra tredjestaten eller en internasjonal organisasjon til en annen tredjestat eller en annen internasjonal organisasjon. Alle bestemmelser i dette kapittel

skal få anvendelse for å sikre at det nivået for vern av fysiske personer som garanteres i denne forordning, ikke undergraves.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a44

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 44. Generelt prinsipp for overføring

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 101 og 102.

Bestemmelsen beskriver det grunnleggende prinsippet om at personopplysninger kun kan overføres til land utenfor EU/EØS dersom bestemmelsene i [kapittel V](#) overholdes. Det samme gjelder overføring til en internasjonal organisasjon. Dette innebærer at dersom vilkårene i [kapittel V](#) ikke overholdes, så kan opplysningene ikke overføres. Bestemmelsen gjelder både behandlingsansvarlige og databehandlere. Hva som skal anses som en «overføring til tredjeland» er ikke definert. Dette er likevel i stor grad fastslått gjennom praksis og teori. Det er sentralt at begrepet ikke bare omfatter overføring av personopplysninger til en server i tredjeland, men også gjelder dersom personopplysningene lagres på en enhet f.eks. i Norge, men personell fra tredjeland har tilgang til opplysningene. Dette vil typisk være tilfelle ved såkalt fjernaksess. Da kan opplysningene lagres et sted i Europa, mens det personalet som f.eks. foretar feilretting og yter service, befinner seg i andre land og med full tilgang til opplysningene. Dette er typisk aktuelt i såkalte 24/7-situasjoner der service tilbys hele døgnet og utføres av ansatte i andre geografiske områder når det er natt her. På den annen side, anses ikke ren transmisjon av personopplysninger via tredjeland som en relevant overføring. Dette vil f.eks. skje der personopplysninger sendes i nettverk via servere i tredjeland for å så overføres til en mottaker, en databehandler i et annet land. Se også [C-101/01](#), Lindqvist-dommen, der avgjørelsen slo fast at det å gjøre personopplysninger tilgjengelig på en nettside ikke anses som en overføring til tredjeland.

Artikkel 45. Overføringer på grunnlag av en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå

1. Personopplysninger kan overføres til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon når Kommisjonen har fastslått at tredjestaten, et territorium eller en eller flere angitte sektorer i nevnte tredjestat eller den aktuelle internasjonale organisasjonen sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå. En slik overføring skal ikke kreve en særlig godkjenning.
2. Ved vurderingen av om beskyttelsesnivå er tilstrekkelig skal Kommisjonen særlig ta hensyn til det følgende:
  - a. prinsippet om rettsstaten, respekt for menneskerettighetene og grunnleggende friheter, relevant lovgivning, både generell og sektorbestemt, herunder om offentlig sikkerhet, forsvar, nasjonal sikkerhet og strafferett og offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger samt gjennomføring av nevnte lovgivning, regler om vern av personopplysninger, regler om yrkesutøvelse og sikkerhetstiltak, herunder regler om videreoverføring av personopplysninger til en annen tredjestat eller internasjonal organisasjon som gjelder i nevnte stat eller internasjonale organisasjon, rettspraksis samt effektive og håndhevbar rettigheter for de registrerte og rett til effektiv administrativ og rettslig prøving for de registrerte hvis personopplysninger overføres,
  - b. om det finnes en eller flere velfungerende, uavhengige tilsynsmyndigheter i tredjestaten eller som en internasjonal organisasjon er underlagt, med ansvar for å sikre og håndheve at reglene for vern av personopplysninger overholdes, herunder tilstrekkelig håndhevingsmyndighet, for å bistå og gi råd til de registrerte når de utøver sine rettigheter, og for samarbeid med tilsynsmyndighetene i medlemsstatene, og
  - c. de internasjonale forpliktelsene som den berørte tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen har påtatt seg, eller andre forpliktelser som følger av rettslig bindende konvensjoner eller instrumenter og av tredjestatens eller organisasjonens deltaking i multilaterale eller regionale systemer, særlig i forbindelse med vern av personopplysninger.

3. Etter å ha vurdert om beskyttelsesnivået er tilstrekkelig, kan Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter beslutte at en tredjestat, et territorium eller en eller flere angitte sektorer i en tredjestat eller en internasjonal organisasjon sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå i henhold til nr. 2 i denne artikkel. I gjennomføringsrettsaktene skal det fastsettes en mekanisme for regelmessig gjennomgåelse, som skal foretas minst hvert fjerde år, der det skal tas hensyn til all relevant utvikling i tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen. I gjennomføringsrettsakten skal dens geografiske og sektorvise virkeområde angis samt, dersom det er relevant, den eller de tilsynsmyndigheter som er nevnt i nr. 2 bokstav b) i denne artikkel. Gjennomføringsrettsakten skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 93 nr. 2.
4. Kommisjonen skal fortløpende overvåke utviklingen i tredjestater og internasjonale organisasjoner som kan påvirke virkemåten til beslutninger truffet i henhold til nr. 3 i denne artikkel samt beslutninger truffet på grunnlag av artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF.
5. Når tilgjengelig informasjon, særlig etter gjennomgåelsen nevnt i nr. 3 i denne artikkel, viser at en tredjestat, et territorium eller en eller flere angitte sektorer i en tredjestat eller en internasjonal organisasjon ikke lenger sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå i henhold til nr. 2 i denne artikkel, skal Kommisjonen i det omfang som er nødvendig, oppheve, endre eller midlertidig oppheve beslutningen nevnt i nr. 3 i denne artikkel ved hjelp av gjennomføringsrettsakter uten tilbakevirkende kraft. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 93 nr. 2.
- I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 93 nr. 3.
6. Kommisjonen skal innlede samråd med tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen med henblikk på å avhjelpe situasjonen som har gitt opphav til beslutningen truffet i henhold til nr. 5.
7. En beslutning i henhold til nr. 5 i denne artikkel berører ikke overføringer av personopplysninger til tredjestaten, et territorium eller en eller flere angitte sektorer i nevnte tredjestat eller den aktuelle internasjonale organisasjonen som utføres i henhold til artikkel 46-49.
8. Kommisjonen skal i *Den europeiske unions tidende* og på sitt nettsted offentliggjøre en liste over tredjestatene, territoriene og de angitte sektorene i en tredjestat samt internasjonale organisasjoner som den har fastslått ikke eller ikke lenger sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå.
9. Beslutninger truffet av Kommisjonen på grunnlag av artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF skal fortsette å gjelde fram til de endres, erstattes eller oppheves ved en kommisjonsbeslutning truffet i samsvar med nr. 3 eller 5 i denne artikkel.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a45

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 45. Overføringer på grunnlag av en beslutning om ti...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 103–107 og 169.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 45 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir et meget praktisk unntak fra hovedregelen i [artikkel 44](#) om at overføringer til tredjeland i utgangspunktet ikke skal skje. Det samme gjelder overføringer til internasjonale organisasjoner. Bestemmelsen gir Kommisjonen myndighet til å fastslå at et tredjeland, et territorium eller sektorer i en tredjestat, eventuelt internasjonale organisasjoner, sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå. Det er kun Kommisjonen som kan foreta vurderingen, noe som f.eks. er bakgrunnen for at Personvernrådet i sine veiledere om overføring av personopplysninger til utlandet, ikke selv angir hvilke tredjeland som anses å ha tilstrekkelig beskyttelse. Se [fortalepunkt](#) 45 som omtaler dette. Ved at Kommisjonen foretar slike vurderinger, sikres at det oppnås en likeartet praksis i medlemslandene. Siste punktum i bestemmelsen medfører at overføring til slike land, internasjonale organisasjoner eller godkjente sektorer, kan skje uten at den som overfører personopplysningene

trenger å foreta seg noe ytterligere. Det kreves altså ingen særlig godkjenning for overføringen. Likevel må selvfølgelig øvrige krav i forordningen, slik som inngåelse av databehandleravtale og en rekke andre krav, overholdes. Se Personvernrådets [anbefalinger](#).

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 45 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Merk at [fortalepunkt](#) 104 angir at tredjelandet skal ha «essentially equivalent» til personvernlovgivningen i EU. I den norske oversettelsen er dette punktet i [fortalepunkt](#) 104 oversatt til «tilstrekkelig beskyttelsesnivå». Den norske oversettelsen kan språklig sett i Norge forstås til å åpne for en noe mer risikobasert vurdering av rettstilstanden, men antakelig skal den engelske forståelsen legges til grunn.

Nr. 2 angir de enkeltelementer Kommisjonen skal ta særlig hensyn til når den vurderer om et beskyttelsesnivå er tilstrekkelig. Fortalepunkt 105 angir at det skal vektlegges om tredjelandet har ratifisert «Council of Europe Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to the Automatic Processing of Personal Data and its Additional Protocol». I [C-362/14](#), den såkalte Schrems I-saken ga domstolen uttrykk for at «adequate» ikke må være å forstå som «identisk». I den såkalte Schrems II-saken, [C-311/18](#), uttalte EU-domstolen at det skal foreligge «essentially equivalent» personvernbeskyttelse i mottakerlandet som i EU.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 45 2. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en rekke ulike hensyn som skal vektlegges. Særlig sentralt antas å være at det skal foreligge en rettsstat med tilhørende prinsipper, det skal utøves respekt for menneskerettighetene og grunnleggende friheter, det skal finnes håndhevbare rettigheter for de registrerte og mulighet for effektiv administrativ og rettslig prøving for de registrerte som får sine personopplysninger overført. I den mye omtalte såkalte Schrems II-saken ([C-311/18](#)), har det vært sentralt for domstolen at USA ikke tilbyr håndhevbare rettigheter for de registrerte som får sine personopplysninger overført dit.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 45 2. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at det skal vektlegges hvorvidt det finnes velfungerende og uavhengige tilsynsmyndigheter i tredjestaten. Eventuelt kan slike myndigheter eksistere på en slik måte at en internasjonal organisasjon er underlagt den. Siktemålet er at slike uavhengige myndigheter skal sikre og håndheve at personopplysningene vernes. Videre skal slike myndigheter bistå og gi råd til de registrerte, samt samarbeide med tilsynsmyndigheter i medlemsstatene.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 45 2. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at internasjonale forpliktelser som tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen har pådratt seg, samt andre forpliktelser i forbindelse med vern av personopplysninger skal vektlegges.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 45 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir hvordan Kommisjonen kan beslutte at et tredjeland, territorium eller sektor, eventuelt internasjonal organisasjon, sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå. Det skal skje ved hjelp av

gjennomføringsrettsakter. Det er sentralt at gjennomføringsrettsakten skal ha en mekanisme for å gjennomgå vurderingen minst hvert fjerde år. Siktemålet er å ta hensyn til at det kan ha skjedd en utvikling som gjør at vernet ikke lenger er tilstrekkelig. Godkjente land er [Andorra](#), [Argentina](#), [Canada](#), Færøyene, [Guernsey](#), [Israel](#), [Isle of Man](#), [Japan](#), [Jersey](#), [New Zealand](#), Sveits og [Uruguay](#). Kommisjonen vurderer nå godkjenning av Sør-Korea, og det ser ut som om også England vil bli godkjent. I § 2 i forskrift om behandling av personopplysninger, angis at Kommisjonens beslutninger etter personvernforordningen [artikkel 45](#) nr. 3 og 5, gjelder i Norge når de er innlemmet i [EØS-avtalen](#). Er en beslutning som nevnt, ikke innlemmet i [EØS-avtalen](#) når den begynner å gjelde i EUs medlemsstater, gjelder beslutningen fra samme tidspunkt også i Norge med mindre Norge beslutter at den ikke skal gjelde i Norge før den er innlemmet i [EØS-avtalen](#).

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 45 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Kommisjonen skal fortløpende overvåke utviklingen i tredjestater og internasjonale organisasjoner som kan påvirke virkemåten til beslutninger truffet i henhold til nr. 3. Dette synes å være en forutsetning for at Kommisjonen skal ha et beslutningsgrunnlag for å vurdere om en beslutning om tilstrekkelighet bør revurderes hyppigere enn de fire årene som er angitt i nr. 3.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 45 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at Kommisjonen, der det er nødvendig, skal oppheve, endre eller midlertidig oppheve beslutninger etter nr. 3. Vurderinger og observasjoner foretatt etter nr. 4 og nr. 3 vil være relevante. Slike vurderinger vil ikke ha tilbakevirkende kraft. Siste ledd angir at slike vedtak også kan gis umiddelbar virkning dersom det foreligger begrunnede og tvingende hastetilfeller.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 45 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at dersom Kommisjonen anvender nr. 5, så skal Kommisjonen innlede samråd med den relevante tredjestaten eller internasjonale organisasjonen med henblikk på å avhjelpe situasjonen. Bestemmelsen angir at eventuelle overføringer etter [artikkel 46–49](#) ikke blir berørt av eventuelle beslutninger etter nr. 5. Dette kan synes som en unødvendig bestemmelse, da overføringsgrunnlaget for slike overføringer jo ikke vil være [artikkel 45](#).

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 45 8. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at Kommisjonen skal offentliggjøre beslutninger fattet i henhold til artikkelen. Dette skal skje i den Europeiske Unions Tidende og på Kommisjonens nettsted. Den engelske ordlyden er: «The Commission shall publish in the official journal of the European Union and on its website a list of the third countries, territories and specified sectors within a third country and international organisations for which it has decided that an adequate level of protection is or is no longer ensured». Den norske oversettelsen synes å inneha en feil, da ordlyden «som den har fastslått ikke eller ikke lenger sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå» ikke samsvarer med den engelske teksten. I praksis er det ikke kun negative beslutninger Kommisjonen offentliggjør, men også beslutninger om at f.eks. et tredjeland er godkjent.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 45 9. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at beslutninger truffet på bakgrunn av det gamle personvernregelverket fortsetter å gjelde frem til de endres. Dette gjelder beslutninger etter [artikkel 25](#) nr. 6 i direktiv [95/46/EF](#).

Artikkel 46. Overføringer som omfattes av nødvendige garantier

1. Dersom det ikke foreligger en beslutning i henhold til artikkel 45 nr. 3, kan en behandlingsansvarlig eller databehandler overføre personopplysninger til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon bare dersom den behandlingsansvarlige eller databehandleren har gitt nødvendige garantier, og under forutsetning av at de registrerte har håndhevbar rettigheter og effektive rettsmidler.
2. De nødvendige garantiene nevnt i nr. 1 kan uten krav om særlig godkjenning fra en tilsynsmyndighet sikres ved hjelp av
  - a. et rettslig bindende og håndhevbart instrument mellom offentlige myndigheter eller organer,
  - b. bindende virksomhetsregler i samsvar med artikkel 47,
  - c. standard personvernbestemmelser vedtatt av Kommisjonen i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 93 nr. 2,
  - d. standard personvernbestemmelser vedtatt av en tilsynsmyndighet og godkjent av Kommisjonen i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 93 nr. 2,
  - e. godkjente atferdsnormer i henhold til artikkel 40 sammen med bindende og håndhevbar forpliktelser for den behandlingsansvarlige eller databehandleren i tredjestaten om å anvende nødvendige garantier, herunder med hensyn til de registrertes rettigheter, eller
  - f. en godkjent sertifiseringsmekanisme i henhold til artikkel 42 sammen med bindende og håndhevbar forpliktelser for den behandlingsansvarlige eller databehandleren i tredjestaten om å anvende nødvendige garantier, herunder med hensyn til de registrertes rettigheter.
3. Forutsatt godkjenning fra vedkommende tilsynsmyndighet kan de nødvendige garantiene nevnt i nr. 1 også sikres, særlig ved hjelp av
  - a. avtalevilkår mellom den behandlingsansvarlige eller databehandleren og den behandlingsansvarlige, databehandleren eller mottakeren av personopplysninger i tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen, eller
  - b. bestemmelser som skal innføres i administrative ordninger mellom offentlige myndigheter eller organer, og som omfatter håndhevbar rettigheter for de registrerte.
4. Tilsynsmyndigheten skal anvende konsistensmekanismen nevnt i artikkel 63 i tilfellene nevnt i nr. 3 i denne artikkel.
5. Godkjenninger gitt av en medlemsstat eller tilsynsmyndighet på grunnlag av artikkel 26 nr. 2 i direktiv 95/46/EF skal fortsette å gjelde fram til de ved behov endres, erstattes eller oppheves av nevnte tilsynsmyndighet. Beslutninger truffet av Kommisjonen på grunnlag av artikkel 26 nr. 4 i direktiv 95/46/EF skal fortsette å gjelde fram til de ved behov endres, erstattes eller oppheves ved en kommisjonsbeslutning truffet i samsvar med nr. 2 i denne artikkel.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a46

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 46. Overføringer som omfattes av nødvendige garanti...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 108 og 109.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 46 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at dersom det ikke foreligger en godkjenning etter [artikkel 45](#), kan en overføring likevel være lovlig dersom den behandlingsansvarlige eller databehandler gir nødvendige garantier og de registrerte gis håndhevbar rettigheter og effektive rettsmidler. Dette er videre forklart i nr. 2 og nr.

3 i bestemmelsen. Virkemidlene i nr. 2 kan anvendes uten særlig godkjenning av en tilsynsmyndighet, og er i stor grad nærmere beskrevet enkeltvis i andre artikler i forordningen. Alternativene i nr. 3 forutsetter godkjenning fra tilsynsmyndigheten.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 46 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Oversikten som angis under er uttømmende.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 46 2. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at et rettslig bindende og håndhevbart instrument mellom offentlige myndigheter eller organer kan utgjøre en nødvendig garanti.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 46 2. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bindende virksomhetsregler som er fastsatt i henhold til [artikkel 47](#) kan utgjøre en nødvendig garanti.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 46 2. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at standard personvernbestemmelser, typisk standardkontrakter, som er vedtatt av Kommisjonen er en nødvendig garanti. Dette er et praktisk overføringsgrunnlag. Det forelå frem til 4. juni 2021 tre standardkontrakter om overføringer fra behandlingsansvarlige i EU til behandlingsansvarlige utenfor EU. Disse ble den 4. juni 2021 erstattet av en ny standardavtale som er nedlastbar her <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32021D0915&locale-en>

Svært mange overføringer baserer seg på de gamle standardavtalene. Frem til den 27. september 2021 kan også nye avtaler inngås på de gamle malene, etter den dato må nye avtaler bruke den nye malen. Avtaler som er inngåtte med de gamle standardavtalenemalene kan brukes frem til 27. desember 2022, etter den datoen må også gamle avtaler flyttes over til nye malen. Mange virksomheter må innen den tid gjennomføre et betydelig arbeid for å «flytte» avtalene sine over på den nye malen fra Kommisjonen.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 46 2. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at nasjonale datatilsyn kan utarbeide standardkontrakter selv, men disse skal godkjennes av Kommisjonen.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 46 2. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at atferdsnormer kan utgjøre en nødvendig garanti. Dette er foreløpig ikke særlig praktisk. Se kommentarer til [artikkel 40](#).

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 46 2. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen viser til godkjente sertifiseringsmekanismer etter [artikkel 42](#). I tillegg må det foreligge håndhevbar forpliktelse og de registrertes rettigheter må hensyntas. Heller ikke dette er foreløpig særlig praktisk.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 46 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir to alternativer som kan fungere som en nødvendig garanti, men disse må godkjennes av tilsynsmyndigheten. I praksis er disse lite i bruk.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 46 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom en garanti må godkjennes av tilsynsmyndigheten, skal denne anvende konsistensmekanismen i [artikkel 63](#).

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 46 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at tidligere godkjenninger gitt av en medlemsstat eller tilsynsmyndighet, etter tidligere regelverk, fortsetter å gjelde til de endres, erstattes eller oppheves av tilsynsmyndigheten. Dersom det foreligger en tidligere godkjenning eller autorisasjon fra Kommisjonen, gjelder denne til den endres eller oppheves av Kommisjonen.

Artikkel 47. Bindende virksomhetsregler

1. Vedkommende tilsynsmyndighet skal godkjenne bindende virksomhetsregler i samsvar med konsistensmekanismen fastsatt i artikkel 63, forutsatt at de
  - a. er rettslig bindende og får anvendelse på og håndheves av hvert berørte foretak i konsernet eller gruppen av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet, herunder deres ansatte,
  - b. uttrykkelig gir de registrerte håndhevbar rettigheter med hensyn til behandling av deres personopplysninger og
  - c. oppfyller kravene fastsatt i nr. 2.
2. De bindende virksomhetsreglene nevnt i nr. 1 skal minst angi
  - a. strukturen og kontaktopplysninger til konsernet eller gruppen av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet, og hvert av dets/dens medlemmer,
  - b. overføringene eller rekken av overføringer av opplysninger, herunder kategorier av personopplysninger, behandlingstype og -formål, typen av berørte registrerte samt angivelse av den aktuelle tredjestaten eller de aktuelle tredjestatene,
  - c. reglens rettslig bindende art, både internt og eksternt,
  - d. anvendelsen av de allmenne prinsippene for vern av personopplysninger, særlig formålsbegrensning, dataminimering, begrenset lagringstid, datakvalitet, innebygd personvern og personvern som standardinnstilling, rettslig grunnlag for behandlingen, behandling av særlige kategorier av personopplysninger, tiltak for å ivareta datasikkerheten og krav med hensyn til videreoverføring til organer som ikke er bundet av de bindende virksomhetsreglene,
  - e. rettighetene til registrerte i forbindelse med behandlingen samt midler for å utøve nevnte rettigheter, herunder retten til ikke å være gjenstand for avgjørelser som utelukkende er truffet på grunnlag av automatisert behandling, herunder profilering i samsvar med artikkel 22, retten til å klage til vedkommende tilsynsmyndighet og til vedkommende domstoler i medlemsstatene i samsvar med artikkel 79 samt til å motta erstatning og, dersom det er relevant, godtgjøring for brudd på de bindende virksomhetsreglene,

- f. at den behandlingsansvarlige eller databehandleren som er etablert på territoriet til en medlemsstat, påtar seg ansvaret dersom et berørt foretak som ikke er etablert i Unionen, bryter de bindende virksomhetsreglene; den behandlingsansvarlige eller databehandleren skal fritas for nevnte ansvar, helt eller delvis, bare dersom vedkommende beviser at nevnte foretak ikke er ansvarlig for hendelsen som forvoldte skaden,
- g. hvordan informasjonen om de bindende virksomhetsreglene, særlig om bestemmelsene nevnt i bokstav d), e) og f) i dette nummer, gis til de registrerte i tillegg til informasjonen nevnt i artikkel 13 og 14,
- h. oppgavene til et personvernombud som er utpekt i samsvar med artikkel 37, eller enhver annen person eller enhet med ansvar for å kontrollere at de bindende virksomhetsreglene overholdes i konsernet eller gruppen av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet, samt oppfølging av opplæring og håndtering av klager,
- i. framgangsmåtene for å inngi klage,
- j. mekanismene i konsernet eller gruppen av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet, for å kontrollere at de bindende virksomhetsreglene overholdes. Nevnte mekanismer skal omfatte personvernrevisjoner og metoder for å sikre korrigerende tiltak for å verne de registrertes rettigheter. Resultatene av en slik kontroll bør meddeles personen eller enheten nevnt i bokstav h) og styret i foretaket som utøver kontroll i et konsern, eller i gruppen av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet, og bør på anmodning være tilgjengelig for vedkommende tilsynsmyndighet,
- k. mekanismene for rapportering og registrering av endringer i reglene og for rapportering av nevnte endringer til tilsynsmyndigheten,
- l. mekanismene for samarbeid med tilsynsmyndigheten for å sikre at alle foretak i konsernet eller gruppen av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet, overholder reglene, særlig ved å gjøre resultatene av kontrollen av tiltakene nevnt i bokstav j) tilgjengelig for tilsynsmyndigheten,
- m. mekanismene for rapportering til vedkommende tilsynsmyndighet av eventuelle lovfestede krav som et foretak i konsernet eller gruppen av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet, er underlagt i en tredjestat, og som sannsynligvis vil ha en betydelig negativ virkning på garantiene fastsatt i de bindende virksomhetsreglene, og
- n. egnet opplæring om personvern for personell som har permanent eller regelmessig tilgang til personopplysninger.

3. Kommisjonen kan fastsette formatet og framgangsmåtene for utveksling av informasjon mellom behandlingsansvarlige, databehandlere og tilsynsmyndigheter om bindende virksomhetsregler som omhandlet i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren fastsatt i artikkel 93 nr. 2.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a47

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 47. Bindende virksomhetsregler

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 110.

Bindende virksomhetsregler kalles på engelsk «binding corporate rules», ofte forkortet BCR. Ordningen brukes mest i store internasjonale konsern som ofte har engelsk som arbeidsspråk, og ordningen omtales derfor som regel bare som BCR. Også etter det gamle direktivet ble det utstedt flere BCR-er, og [artikkel 47](#) er i stor grad en kodifisering av tidligere praksis. Dog er bestemmelsen langt mer detaljert enn hva som sto tidligere. Det finnes flere veiledere fra Personvernrådet om BCR. Se Working Document Setting Forth a Co-Operation Procedure for the approval of «Binding Corporate Rules» for controllers and processors under the GDPR, [WP 263 rev.01](#) og [Recommendation on the Standard Application for Approval of Controller Binding Corporate Rules for the Transfer of Personal Data, WP 264](#) og [Recommendation on the Standard Application form for Approval of Processor Binding Corporate Rules for the Transfer of Personal Data, WP 265](#) og Working Document setting up a table with the elements and principles to be found in Binding

Corporate Rules, [WP 256 rev.01](#), samt [Working Document setting up a table with the elements and principles to be found in Processor Binding Corporate Rules, WP 257 rev.01](#). Begrepet bindende virksomhetsregler er definert i [artikkel 4](#) nr. 20. Definisjonen angir at BCR kan anvendes av behandlingsansvarlige eller databehandlere i en eller flere tredjestater internt i et konsern eller gruppe av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 47 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at en BCR skal godkjennes av en tilsynsmyndighet. Konsistensmekanismen i [artikkel 63](#) får anvendelse. I praksis er det den ledende tilsynsmyndigheten som vil godkjenne en BCR. Såfremt vilkårene i bokstav a–c er oppfylt, skal tilsynsmyndigheten godkjenne de bindende virksomhetsregler.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 47 1. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen forstås slik at en BCR må inneholde sanksjonsmekanismer ved brudd på reglene. Disse skal håndheves av alle foretak som er en del av virksomhetsreglene, samt av de ansatte. Dette innebærer at også de ansatte skal forpliktes til å følge BCR-en, som oftest gjøres dette ved at de ansatte i arbeidsavtalen forplikter seg til å overholde interne retningslinjer.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 47 1. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Forordningen gir de registrerte individer store rettigheter, og dette videreføres også for BCR-er. En BCR skal derfor ha en «third party benefits clause» for å sørge for dette. Dette innebærer at BCR-en blir bindende også eksternt.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 47 1. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at det er nødvendig at alle krav i [artikkel 47](#) nr. 2 er oppfylt.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 47 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir minimumskrav for hva som må tas med i en BCR, men en BCR kan oppstille ytterligere krav i tillegg. Det å utarbeide en BCR er en relativt tidkrevende prosess, der en virksomhets behandling gjennomgås nøye. Fordelen er at virksomheten får en god oversikt over sin behandling av personopplysninger og gode rutiner for hvordan dette skal skje. En BCR kalles ofte «gullstandarden» for compliance innen personvern. I forbindelse med overgangen fra det gamle direktivet til forordningen, har behandlingstiden for BCR-er i datatilsynene vært lang.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er vanlig å oppgi både adresse, telefonnummer og e-postadresse.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen krever en relativt detaljert beskrivelse av overføringer og kategorier av opplysninger m.m. Helt sentralt er det at det skal angis hvilke tredjestater opplysningene vil overføres til.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det skal beskrives hvordan BCR-en er gjort bindende i foretaket, noe som ofte gjøres ved konserninterne avtaler. Det må også redegjøres for hvordan reglene gjøres bindende eksternt, altså for de registrerte.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en rekke personvernprinsipper som må beskrives i BCR-en. Det kreves detaljer for hvordan prinsippene sikres, typisk hvordan man sikrer dataminimering. En kort henvisning til prinsippene vil normalt ikke være tilstrekkelig. Det skal beskrives hvordan de sikres. Virksomheten må tydeliggjøre hvilke virkemidler de registrerte har tilgjengelig for å kunne gjøre sine rettigheter gjeldende.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at det må være regler i BCR-en om at den behandlingsansvarlige eller databehandleren som er etablert i EU, påtar seg det økonomiske ansvaret hvis et tilknyttet foretak som ikke er etablert i unionen bryter BCR-en. Enheten kan kun fritas for slikt ansvar hvis virksomheten kan bevise at selskapet i tredjelandet ikke er ansvarlig for skaden.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav g

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det må utarbeides rutiner for hvordan de registrerte skal få informasjon om BCR-en.

Karnov Lovkommentar 13 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav h

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

BCR-en skal angi hvilke oppgaver personvernombudet skal ha, eventuelt hvis det er en annen person eller enhet som skal kontrollere at BCR-en overholdes. Det skal også angis hvordan opplæring og håndtering av klager skal gjennomføres. Definisjon av en personvernorganisasjon i slike internasjonale konserners BCR-er, varierer ofte en god del. Det er stor frihet i hvordan dette organiseres og det må gjøres hensiktsmessig for den enkelte virksomhet.

Karnov Lovkommentar 14 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav i

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

BCR-en må beskrive hvordan det kan klages på behandlinger.

Karnov Lovkommentar 15 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav j

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

BCR-en må beskrive mekanismene for å kontrollere at BCR-en overholdes. Dette vil bl.a. være såkalte personvernrevisjoner, ofte kalt «audits», og det må angis hvem som har overordnet ansvar og hvilke roller som skal utøve ulike funksjoner. Disse bestemmelsene blir ofte omfattende i en BCR. De

vil ofte også skille seg fra virksomhet til virksomhet. Siste punktum angir at resultater av en personvernrevisjon «bør» være tilgjengelig for tilsynsmyndigheten. Tilsynsmyndigheten vil kunne kreve slik kunnskap basert på [artikkel 58](#) nr. 1.

Karnov Lovkommentar 16 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav k

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

En BCR skal ha en bestemmelse for hvordan virksomheten skal rapportere og registrere endringer til tilsynsmyndigheten.

Karnov Lovkommentar 17 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav l

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

BCR-en må angi hvordan virksomheten skal samarbeide med tilsynsmyndighetene. I praksis innebærer dette at alle som er forpliktet etter BCR-en, må gi tilsynsmyndighetene den informasjonen de etterspør.

Karnov Lovkommentar 18 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav m

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Over tid kan det tenkes at lovgivningen i et land gjør det vanskelig å overholde innholdet i en BCR. Bestemmelsen angir derfor krav til at virksomheten beskriver rutiner for varsling av tilsynsmyndigheten i slike tilfeller.

Karnov Lovkommentar 19 til GDPR art. 47 2. ledd bokstav n

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

BCR-en må angi hvordan personell som har permanent eller regelmessig tilgang til personopplysninger skal læres opp i personvern. Dette er et punkt tilsynsmyndighetene legger stadig større vekt på. Dette bør derfor beskrives ganske detaljert.

Karnov Lovkommentar 20 til GDPR art. 47 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at Kommisjonen kan fastsette format og fremgangsmåter for utveksling av informasjon mellom behandlingsansvarlige, databehandlere og tilsynsmyndigheter om bindende virksomhetsregler.

Artikkel 48. Overføring eller utlevering som ikke er tillatt i henhold til unionsretten

Enhver dom avsagt av en domstol eller rett og ethvert vedtak gjort av en forvaltningsmyndighet i en tredjestat som krever at en behandlingsansvarlig eller databehandler skal overføre eller utlevere personopplysninger, kan bare anerkjennes eller håndheves dersom den/det bygger på en internasjonal avtale, f.eks. en traktat om gjensidig juridisk bistand mellom den anmodende tredjestat og Unionen eller en medlemsstat, uten at det berører andre grunner til overføring i henhold til dette kapittel.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a48

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 48. Overføring eller utlevering som ikke er tillatt...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 115](#).

Bestemmelsen er praktisk viktig. Dommer avsagt av en domstol eller rett i utlandet og vedtak fattet av en forvaltningsmyndighet i en tredjestat i utlandet, som krever at en behandlingsansvarlig eller databehandler skal overføre eller utlevere personopplysninger, kan bare gjennomføres lovlig i den grad dette bygger på en internasjonal avtale. Det må da foreligge en traktat om gjensidig juridisk bistand mellom tredjestaten og unionen eller en stat i unionen. Dersom en virksomhet møtes med en slik dom eller vedtak, må virksomheten ta stilling til om det finnes en slik internasjonal avtale.

Artikkel 49. Unntak for særlige situasjoner

1. Dersom det ikke foreligger en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå i henhold til artikkel 45 nr. 3 eller nødvendige garantier i henhold til artikkel 46, herunder bindende virksomhetsregler, skal en overføring eller en rekke av overføringer av personopplysninger til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon bare finne sted på et av følgende vilkår:

- a. den registrerte uttrykkelig har samtykket til den foreslåtte overføringen etter å ha blitt informert om de mulige risikoene nevnte overføringer kan innebære for vedkommende når det ikke foreligger en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå og nødvendige garantier,
- b. overføringen er nødvendig for å oppfylle en avtale mellom den registrerte og den behandlingsansvarlige eller for å gjennomføre tiltak som treffes før avtaleinngåelse på den registrertes anmodning,
- c. overføringen er nødvendig for å inngå eller oppfylle en avtale inngått i den registrertes interesse mellom den behandlingsansvarlige og en annen fysisk eller juridisk person,
- d. overføringen er nødvendig av hensyn til viktige allmenne interesser,
- e. overføringen er nødvendig for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare rettskrav,
- f. overføringen er nødvendig for å verne den registrertes eller andre personers vitale interesser i tilfeller der den registrerte fysisk eller juridisk ikke er i stand til å gi samtykke,
- g. overføringen finner sted fra et register som i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett er beregnet på å gi informasjon til allmennheten, og som er tilgjengelig for allmennheten eller for enhver person som kan gjøre gjeldende en berettiget interesse, men bare i den utstrekning vilkårene for offentlig tilgjengelighet fastsatt i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett er oppfylt i det særskilte tilfellet.

Dersom en overføring ikke kan baseres på en bestemmelse i artikkel 45 eller 46, herunder bestemmelsene om bindende virksomhetsregler, og ingen av unntakene for særlige situasjoner nevnt i første ledd i dette nummer får anvendelse, kan en overføring til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon finne sted bare dersom overføringen ikke er gjentakende, bare gjelder et begrenset antall registrerte, er nødvendig av hensyn til de tvingende berettigede interessene som forfølges av den behandlingsansvarlige, og den registrertes interesser eller rettigheter og friheter ikke går foran, og den behandlingsansvarlige har vurdert alle omstendigheter i forbindelse med overføringen og på grunnlag av nevnte vurdering har gitt nødvendige garantier med hensyn til vern av personopplysninger. Den behandlingsansvarlige skal underrette tilsynsmyndigheten om overføringen. I tillegg til informasjonen nevnt i artikkel 13 og 14 skal den behandlingsansvarlige underrette den registrerte om overføringen og om de tvingende berettigede interessene som forfølges.

2. En overføring i henhold til nr. 1 første ledd bokstav g) skal ikke omfatte alle personopplysningene eller hele kategorier av personopplysninger i registeret. Når registeret er ment å være tilgjengelig for personer som har en berettiget interesse i det, skal overføring bare skje på anmodning fra nevnte personer, eller dersom de selv skal være mottakere.

3. Nr. 1 første ledd bokstav a), b) og c) og nr. 1 annet ledd får ikke anvendelse på aktiviteter som utføres av offentlige myndigheter når de utøver offentlig myndighet.

4. De viktige allmenne interessene nevnt i nr. 1 første ledd bokstav d) skal anerkjennes i unionsretten eller nasjonal rett i medlemsstaten som den behandlingsansvarlige er underlagt.

5. Dersom det ikke foreligger en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå, kan det i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett av hensyn til viktige allmenne interesser uttrykkelig fastsettes grenser for overføring av spesifikke kategorier av personopplysninger til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om nevnte bestemmelser.

6. Den behandlingsansvarlige eller databehandleren skal dokumentere vurderingen og de nødvendige garantiene nevnt i nr. 1 annet ledd i denne artikkel i protokollene nevnt i artikkel 30.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a49

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 49. Unntak for særlige situasjoner

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 111–114.

Bestemmelsen forstås som en meget snever unntaksregel fra det generelle forbudet om overføring til tredjeland eller internasjonale organisasjoner slik angitt i [artikkel 44](#). Bestemmelsen suppleres av forordningens øvrige regler om vern av personopplysninger, som alltid må overholdes, også i overføringssituasjoner. [Fortalepunkt](#) 114 angir at en behandlingsansvarlig eller databehandler som overfører personopplysninger uten at Kommisjonen har truffet en beslutning om tilstrekkelig vern, bør sikre de registrerte håndhevbar og effektive rettigheter slik at de fortsatt nyter godt av grunnleggende rettigheter og garantier. [Artikkel 49](#) nr. 1 angir en rekke mulig unntak, og det er viktig å merke seg at disse suppleres av tilleggsvilkår i bestemmelsens nr. 2 til nr. 6.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 49 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Fortalepunkt](#) 111 angir at unntakene i b, c og e kun kan anvendes der en overføring skjer «leilighetsvis». Se også annet ledd i nr. 1, der det angis at unntaket kun kan anvendes der en overføring ikke er «gjentakende». Dette styrker tolkningen om at unntakene er snevre. Personvernrådet og WP29 har utgitt flere veiledere om overføringer. Se [Guidelines 2/2018 on derogations of Article 49 under Regulation 2016/679](#) og [Recommendations 01/2020 on measures that supplement transfer tools to ensure compliance with the EU level of protection of personal data, Version 2.0](#), som ble vedtatt 18. juni 2021. I [Guidelines 2/2018 on Derogations of Article 49 under Regulation 2016/279](#), står på s. 4 at unntakene kan benyttes for overføringer som skjer mer enn én gang, men de skal ikke skje jevnlig. Det eksemplifiseres med at overføringer mellom en dataeksportør og en dataimportør vil bli ansett som systematiske og jevnlige når relasjonen mellom de to er stabil. Et lignende eksempel er om en dataimportør får direkte tilgang til en database, f.eks. via et grensesnitt til en IT-applikasjon, på generell basis. Også Personvernrådet understreker at [artikkel 49](#) angir unntak med svært snevert anvendelsesområde.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 49 1. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Forståelsen av samtykke skal være i tråd med definisjonen i [artikkel 4](#) nr. 11. Samtykket skal i tillegg være uttrykkelig. Samtykket må innhentes før en eventuell overføring skjer. De registrerte må informeres om de mulige risikoene overføringen kan innebære for vedkommende ettersom det ikke foreligger en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå i mottakerstaten. Det anses ikke tilstrekkelig at det kun opplyses om at mottakerlandet har en annerledes eller svakere personvernlovgivning. Forklaringen skal være konkret på mulige risikoer. I praksis vil samtykke egne seg dårlig som overføringsgrunnlag. Husk også at et slikt samtykke vil kunne trekkes tilbake på ethvert tidspunkt, noe som ytterligere gjør det lite praktisk å basere seg på for en virksomhet.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 49 1. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen kan være praktisk, dog er kriteriet at overføringen skal være «nødvendig», sentralt og også begrensende. Personvernrådets veileder angir at det må være en tett og substansiell sammenheng mellom overføringen og avtalen. Det typiske eksempelet er et reisebyrå som skal booke hotell for en registrert i et tredjeland. Det vil da være nødvendig å overføre visse personopplysninger til hotellet. Merk at offentlige myndigheter ikke kan gjøre bruk av hjemmelen, se artikkelens nr. 3.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 49 1. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen har praktisk anvendelse i f.eks. situasjoner der det skal skje en overføring av betaling, til fordel for den registrerte. Offentlige myndigheter kan ikke benytte bestemmelsen. Se artikkelens nr. 3.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 49 1. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Fortalepunkt 112](#) angir at dette unntaket er relevant for utveksling av opplysninger mellom konkurransemyndigheter i ulike land, skatt- eller tollmyndigheter, finanssilsynsmyndigheter, trygdemyndigheter, og folkehelsemyndigheter ved kontaktsporing i forbindelse med smittsomme sykdommer eller for å redusere eller avskaffe doping i idrett. Merk at artikkelens nr. 4 angir at disse allmenne interessene må være hjemlet i nasjonal lovgivning eller EU-lovgivning. Bestemmelsen kan også brukes av offentlige myndigheter.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 49 1. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Fortalepunkt 111](#) angir at det siktes til overføringer som er nødvendige i forbindelse med et rettslig krav, et vedtak eller en utenrettslig prosedyre. Det gjelder også prosedyrer ved reguleringsorganer. Sistnevnte ord er på engelsk skrevet som «regulatory bodies» og er på norsk naturlig å forstås som forvaltningsorgan. Det er noe uklart om unntaket kan brukes i situasjoner der det ikke er oppstått en rettslig behandling, men man mistenker at dette vil skje. Ordene «i forbindelse med», taler for at det iallfall må en viss sannsynlighet til for at det vil oppstå en situasjon med et rettskrav. Bestemmelsen angir at den kun kan anvendes der den registrerte fysisk eller juridisk ikke er i stand til å gi samtykke. Dette er et strengt krav. Se [fortalepunkt 112](#).

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 49 1. ledd bokstav g

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er praktisk for enkelte registre slik som f.eks. Brønnøysundregistrene eller Eiendomsregisteret. I praksis vil registre drevet av private virksomheter falle utenfor, da disse normalt ikke i nasjonal rett beskrives å være opprettet for å gi informasjon til allmenheten og å være tilgjengelig for allmenheten, mv.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 49 ...Dersom en overføring ikke kan baseres på en bestemmelse i ar...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen oppstiller et snevert unntak for enkelte overføringer som ikke kan baseres på enten artikkel 45 eller 46 eller 47, samtidig som ingen av de tidligere unntakene i [artikkel 49](#) nr. 1 kan anvendes. Bestemmelsen er slik sett ekstra nødvendig i spesielle situasjoner. Det er en rekke vilkår som da må foreligge. Overføringen må ikke være gjentakende, den må gjelde et begrenset antall registrerte, den må være nødvendig av hensyn til tvingende berettigede interesser som den

behandlingsansvarlige forfølger, den registrertes interesser og rettigheter og friheter må ikke gå foran, og den behandlingsansvarlige må ha vurdert alle omstendighetene og kunne gi nødvendige garantier med hensyn til vern av personopplysninger. Den behandlingsansvarlige må underrette tilsynsmyndigheten, i praksis Datatilsynet, om overføringen. I dette ligger ingen godkjenningssprosedyre fra Datatilsynet, men tilsynet vil naturlig ta stilling til om den behandlingsansvarlige har fulgt kriteriene. De registrerte skal også underrettes om overføringen. Dersom man ønsker å benytte unntaket, bør det utarbeides en grundig dokumentasjon som viser de vurderinger man har foretatt. Bestemmelsen kan ikke brukes av databehandlere.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 49 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I situasjoner der registre kun er tenkt å være tilgjengelige for personer med berettiget interesse, vil unntaket kun kunne anvendes der disse personene ber om overføringen, eller hvis de er mottakere. Nr. 1 første ledd bokstav g kan ikke hjemle overføring av alle personopplysningene eller hele kategorier av opplysningene i registeret.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 49 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er lagt begrensninger på offentlige myndigheters overføringsmuligheter. Dette er omtalt i tilknytning til nr. 1 første ledd bokstav a, b og c, samt nr. 1 annet ledd.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 49 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se omtale av nr. 1 første ledd bokstav d ovenfor.

Karnov Lovkommentar 13 til GDPR art. 49 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Medlemslandene gis her en rett til å fastsette særlige grenser for overføring av personopplysninger til en tredjestat eller internasjonal organisasjon. Dette er ikke gjort i Norge.

Karnov Lovkommentar 14 til GDPR art. 49 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at den behandlingsansvarlige eller databehandleren skal dokumentere vurderingen og garantier som eventuelt gjøres etter nr. 1 annet ledd i sin artikkel 30-protokoll.

Artikkel 50. Internasjonalt samarbeid om vern av personopplysninger

I forbindelse med tredjestater og internasjonale organisasjoner skal Kommisjonen og tilsynsmyndighetene treffe nødvendige tiltak for å

- a. utvikle mekanismer for internasjonalt samarbeid for å fremme en effektiv håndheving av regelverket for vern av personopplysninger,
- b. yte internasjonal gjensidig bistand ved håndheving av regelverket for vern av personopplysninger, herunder ved underretning, oversending av klager, etterforskningsbistand og informasjonsutveksling, tatt i betraktning nødvendige garantier for vern av personopplysninger og andre grunnleggende rettigheter og friheter,
- c. trekke inn relevante berørte parter i drøftinger og aktiviteter som har som mål å fremme internasjonalt samarbeid om håndheving av regelverket for vern av personopplysninger,

- d. fremme utveksling av og dokumentasjon på regelverket for vern av personopplysninger og praksis på området, herunder om kompetansekonflikter med tredjestater.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a50

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 50. Internasjonalt samarbeid om vern av personopply...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 116](#).

Bestemmelsen angir flere ulike samarbeidsmekanismer som Kommisjonen og tilsynsmyndigheter skal utvikle og gjennomføre for å sikre vern av personopplysninger i forbindelse med tredjestater og internasjonale organisasjoner. [Fortalepunkt 116](#) angir at begrunnelsen er at man antar et tettere samarbeid med tredjestater vil øke mulighetene for å sikre personvernrettigheter for de registrerte der de overføres til disse.

KAPITTEL VI Uavhengige tilsynsmyndigheter

Avsnitt 1 Uavhengig stilling

Artikkel 51. Tilsynsmyndighet

1. Hver medlemsstat skal sikre at en eller flere uavhengige offentlige myndigheter har ansvar for å føre tilsyn med anvendelsen av denne forordning for å verne fysiske personers grunnleggende rettigheter og friheter i forbindelse med behandling, og for å fremme den frie flyten av personopplysninger i Unionen («tilsynsmyndighet»).
2. Hver tilsynsmyndighet skal bidra til en ensartet anvendelse av denne forordning i hele Unionen. For dette formål skal tilsynsmyndighetene samarbeide med hverandre og med Kommisjonen i samsvar med kapittel VII.
3. Dersom mer enn én tilsynsmyndighet er etablert i en medlemsstat, skal nevnte medlemsstat utpeke en tilsynsmyndighet som skal representere disse myndighetene i Personvernrådet, og fastsette en mekanisme for å sikre at de andre myndighetene overholder reglene for konsistensmekanismen nevnt i artikkel 63.
4. Medlemsstatene skal senest 25. mai 2018 underrette Kommisjonen om de lovbestemmelser de vedtar i henhold til dette kapittel, og uten opphold om eventuelle senere endringer som påvirker dem.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a51

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 51 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I Norge er Datatilsynet eneste oppnevnte tilsynsmyndighet. Se personopplysningsloven [§ 20](#). Se [artikkel 45](#) og [artikkel 52](#), sistnevnte særlig om kravet til uavhengighet.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 51 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Formålet med å pålegge tilsynsmyndighetene å samarbeide er å nå en likeartet anvendelse av forordningen.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 51 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

For Norge er det Datatilsynet som deltar i Personvernrådet. Norges representant kan ikke stemme i Personvernrådet, ei heller velges til leder eller nestleder.

Artikkel 52. Uavhengighet

1. Hver tilsynsmyndighet skal utføre sine oppgaver og utøve sin myndighet etter denne forordning i full uavhengighet.
2. Når medlemmet/medlemmene av hver tilsynsmyndighet utfører sine oppgaver og utøver sin myndighet i samsvar med denne forordning, skal de ikke utsettes for påvirkninger utenfra, verken direkte eller indirekte, og skal ikke anmode om eller motta instruksjoner fra noen.
3. Medlemmet/medlemmene av hver tilsynsmyndighet skal avstå fra enhver handling som ikke er forenlig med vedkommendes oppgaver, og skal så lenge utnevneperioden varer, ikke utøve en uforenlig yrkesvirksomhet, verken lønnet eller ulønnet.
4. Hver medlemsstat skal sikre at hver tilsynsmyndighet har de menneskelige, tekniske og økonomiske ressurser og lokaler samt infrastruktur som er nødvendig for å kunne utføre sine oppgaver og utøve sin myndighet på en effektiv måte, herunder i forbindelse med gjensidig bistand, samarbeid og deltaking i Personvernrådet.
5. Hver medlemsstat skal sikre at hver tilsynsmyndighet velger og har sitt eget personell som utelukkende skal stå under ledelse av medlemmet/medlemmene av den berørte tilsynsmyndighet.
6. Hver medlemsstat skal sikre at hver tilsynsmyndighet er underlagt finansiell kontroll som ikke påvirker dens uavhengighet, og at den har separate, offentlige årsbudsjetter som kan være en del av det samlede statsbudsjettet eller nasjonalbudsjettet.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a52

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 52 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at tilsynsmyndigheten, i Norge Datatilsynet, skal være fullt uavhengig. Det betyr at andre myndigheter eller offentlige organer ikke kan instruere myndighetens arbeid. EU-domstolen har tolket uavhengighetskravet strengt, se [C-288/12](#) mot Ungarn, [C-614/10](#) mot Østerrike og [C-518/07](#) mot Tyskland. I sistnevnte sak uttalte domstolen at til og med et statlig tilsyn med siktemål å sikre at myndighetens handlinger overensstemmer med gjeldende rett, er å gå for langt. Det ønskes ingen politisk innvirkning på tilsynsmyndighetenes avgjørelser. ESA åpnet den 18. mars 2015 sak mot Norge for feilaktig gjennomføring av databeskyttelsesdirektivet, [se ESA case no. 77105](#). I fokus sto bl.a. det årlige tildelingsbrevet fra departementet til Datatilsynet, da dette også omfatter en prioriteringsliste av hvilke områder personvernarbeidet skal fokusere på. ESA hadde også oppmerksomhet på økonomi- og virksomhetsinstruksen, samt tidligere stilte krav om at departementet skulle orienteres om saker som kunne gi offentlig oppmerksomhet fordi dette var ansett å være i strid med kravet til uavhengighet. Etter dette er styringen av Datatilsynet ytterligere begrenset i Norge. Se mer om dette i Justis- og beredskapsdepartementet; [Høringsnotat om ny personopplysningslov – gjennomføring av personvernforordningen i norsk rett](#) av 6. juli 2017. Hva gjelder Personvernemnda, skrives på s. 78 i nevnte Høringsnotat at «Det kan reises spørsmål ved om Personvernemnda skal anses som en del av tilsynsmyndigheten eller som en administrativ klageordning utenfor tilsynsmyndigheten som ikke trenger følge forordningens krav. Forordningen åpner for at statene kan opprette slike klageordninger, jf. forutsetningsvis [artikkel 78](#) nr. 2. Departementet er under tvil kommet til at Personvernemnda skal anses som et klageorgan som dermed ikke trenger følge forordningens krav. Imidlertid anser departementet det som nødvendig at også Personvernemnda er et uavhengig organ. Det vil neppe være i tråd med intensjonen i forordningen at et vedtak fattet av tilsynsmyndigheten kan overprøves av et klageorgan som ikke er uavhengig. I realiteten blir det derfor

nepe stor forskjell på om Personvernemnda anses som en del av tilsynsmyndigheten eller ikke.» Se også personopplysningsloven § 20 hvor uavhengigheten er ytterligere understreket. [Fortalepunkt 118](#) angir likevel at tilsynsmyndigheten kan underlegges kontroll og tilsyn med økonomistyring, samt domstolskontroll. Se også denne artikkels nr. 6. [Fortalepunkt 120](#) medfører at tilsynsmyndigheten skal gis offentlige og separate årsbudsjetter.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 52 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrepet «medlemmet/medlemmene» forstås som tilsynsmyndighetens øverste leder, direktøren i Datatilsynet. Bestemmelsen utdyper hvorledes vedkommende skal kunne utføre sitt arbeid på en uavhengig måte.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 52 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at tilsynsmyndigheten sikres både menneskelige og økonomiske, samt en rekke andre ressurser som trengs for å utføre oppgavene på en effektiv måte. Det angis også at myndigheten skal gis nødvendige ressurser for å delta i Personvernrådet.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 52 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det at tilsynsmyndigheten selv velger sitt personell, er et uttrykk for å sikre myndighetens uavhengighet.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 52 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er kun en begrenset kontroll som medlemsstaten kan utføre med hjemmel i bestemmelsen, se kommentarer til artikkelens nr. 1 om tolkningen av uavhengighet.

Artikkel 53. Generelle vilkår for medlemmer av tilsynsmyndigheten

1. Medlemsstatene skal ved hjelp av en åpen framgangsmåte sikre at hvert medlem av deres tilsynsmyndigheter utnevnes av

- deres parlament,
- deres regjering,
- deres statsoverhode
- eller et uavhengig organ som har fått ansvar for utnevnelsen i henhold til medlemsstatens nasjonale rett.

2. Hvert medlem skal ha de kvalifikasjoner, den erfaring og den kompetanse, særlig på området vern av personopplysninger, som er nødvendig for å utføre sine oppgaver og utøve sin myndighet.

3. Et medlems oppgaver opphører ved utløpet av utnevnellesperioden, ved avgang eller ved avsettelse i samsvar med nasjonal rett i den berørte medlemsstat.

4. Et medlem kan bare avskjediges ved alvorlig forsømmelse eller dersom medlemmet ikke lenger oppfyller vilkårene for å utføre oppgavene.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a53

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 53 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at utnevning av medlemmer av tilsynsmyndigheten skal skje ved en åpen prosess eller fremgangsmåte. Se personopplysningsloven [§ 20](#) annet ledd som ivaretar dette i Norge.

Direktøren av Datatilsynet utnevnes av Kongen i statsråd.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 53 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er i Norge bestemmelser i lov [16. juni 2017 nr. 67](#) om statens ansatte mv. (statsansatteloven) [§ 3](#) som handler om kvalifikasjoner. I [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#), angis at det i Norge har vært stilt krav til god forståelse for personvern, integritet og samfunnsengasjement i utlysningen.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 53 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I Norge er Datatilsynets direktør ansatt på åremål, se personopplysningsloven [§ 20](#) annet ledd. I [Prop. 56 LS \(2017–2018\) s. 157](#), diskuterer departementet hvorvidt en ansettelse på åremål kan være i strid med at direktøren skal være uavhengig. Det ble overlatt til Kongen i statsråd i forskrift å fastsette nærmere regler om dette.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 53 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I Norge er Datatilsynets direktør beskyttet som offentlig oppnevnt embedsmann. Vedkommende kan kun avsettes ved dom, se Grunnloven [§ 22](#) annet ledd.

Artikkel 54. Regler om opprettelse av tilsynsmyndigheten

1. Hver medlemsstat skal ved lov fastsette følgende:

- a. opprettelse av hver tilsynsmyndighet,
- b. de nødvendige kvalifikasjonene og utvelgelseskriteriene for å kunne bli utnevnt som medlem av en tilsynsmyndighet,
- c. reglene om og framgangsmåtene for utnevning av medlemmet/medlemmene av hver tilsynsmyndighet,
- d. varigheten av mandatet til medlemmet/medlemmene av hver tilsynsmyndighet, som skal være minst fire år, bortsett fra den første utnevningen etter 24. mai 2016, som kan ha kortere varighet dersom det er nødvendig for å sikre tilsynsmyndighetens uavhengighet ved hjelp av en trinnvis utnevningssprosess,
- e. om mandatet til medlemmet/medlemmene av hver tilsynsmyndighet kan fornyes, og eventuelt hvor mange ganger,
- f. de vilkår som gjelder for forpliktelsene til medlemmet/medlemmene av og personellet hos hver tilsynsmyndighet, forbud mot aktiviteter, yrkesvirksomhet og fordeler som er uforenlige med disse i og etter utnevningssperioden, samt regler om avslutning av arbeidsforholdet.

2. Medlemmet/medlemmene og personellet hos hver tilsynsmyndighet skal, i samsvar med unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett, både i og etter utnevningssperioden være bundet av taushetsplikt med hensyn til eventuell konfidensiell informasjon de får kjennskap til under utførelsen av sine oppgaver eller utøvelsen av sin myndighet. I utnevningssperioden skal taushetsplikten særlig omfatte fysiske personers varsling om overtredelser av denne forordning.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a54

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 54 1. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Datatilsynet er oppnevnt som tilsynsmyndighet. Se personopplysningsloven [§ 20](#) første ledd.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 54 1. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er ansett at kravene er dekket av statsansatteloven [§ 3](#) flg.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 54 1. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den angitte perioden i Norge, åremålsperioden, er seks år for Datatilsynets direktør. Perioden kan fornyes én gang, men ikke flere. Se forskrift [21. juni 2017 nr. 838](#) til lov om statens ansatte [§ 6](#) annet ledd.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 54 1. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er ikke innført særskilte bestemmelser om dette i personopplysningsloven, da departementet i forarbeidene antok at tilsvarende krav allerede forelå i norsk rett. Se Grunnloven [§ 22](#) annet ledd, hovedtariffavtalen i staten, statsansatteloven [§ 27](#) og [§ 28](#), samt ulovfestede forvaltningsrettslige prinsipper om bl.a. myndighetsmisbruk, likebehandling mv.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 54 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personopplysningsloven [§ 24](#) regulerer taushetsplikten særlig i Norge. Forvaltningsloven [§ 13](#) flg. får anvendelse for alle ansatte i Datatilsynet. Det samme gjelder medlemmer i Personvernemda.

Avsnitt 2 Kompetanse, oppgaver og myndighet

Artikkel 55. Kompetanse

1. Hver tilsynsmyndighet skal ha kompetanse til å utføre de oppgaver og utøve den myndighet den gis i samsvar med denne forordning, på sin medlemsstats territorium.
2. Dersom behandlingen utføres av offentlige myndigheter eller private organer som handler på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav c) eller e), er det tilsynsmyndighetene i den berørte medlemsstaten som skal ha kompetanse. I slike tilfeller får artikkel 56 ikke anvendelse.
3. Tilsynsmyndigheter skal ikke ha kompetanse til å føre tilsyn med domstolars behandlingsaktiviteter når disse handler innenfor rammen av sin domsmyndighet.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a55

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 55 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personopplysningsloven [§ 20](#) angir Datatilsynet som tilsynsmyndighet i Norge.

Personopplysningsloven [§ 1](#) angir forordningens direkte anvendelse i norsk rett.

Personopplysningsloven [§ 4](#) angir det geografiske virkeområdet i Norge.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 55 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen regulerer behandlinger som utføres av offentlige myndigheter, eventuelt private virksomheter, på grunnlag av [artikkel 6](#) nr. 1 bokstav c eller e. Dette gjelder alternativene rettslig forpliktelse og allmenhetens interesse. Disse behandlingsgrunnlagene antas å ha så nær tilknytning til den enkelte medlemsstat der behandlingen utføres, at andre lands tilsynsmyndigheter ikke bør føre tilsyn med slike behandlinger, jf. [artikkel 56](#).

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 55 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen innebærer at der domstolene behandler personopplysninger slik at rettspleielovene dekker behandlingen, har tilsynsmyndigheten ikke myndighet til å føre tilsyn med dette. Se også personopplysningsloven [§ 2](#) annet ledd bokstav b. Der domstolene behandler personopplysninger for andre formål, kan tilsynsmyndigheten føre tilsyn.

Artikkel 56. Den ledende tilsynsmyndighets kompetanse

1. Uten at det berører artikkel 55, skal tilsynsmyndigheten for den behandlingsansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhet eller eneste virksomhet ha kompetanse til å fungere som ledende tilsynsmyndighet i forbindelse med grenseoverskridende behandling som utføres av nevnte behandlingsansvarlig eller databehandler i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 60.
2. Som unntak fra nr. 1 skal hver tilsynsmyndighet ha kompetanse til å behandle en mottatt klage eller en mulig overtredelse av denne forordning dersom klagens gjenstand bare gjelder en virksomhet i dens medlemsstat eller i vesentlig grad påvirker registrerte bare i dens medlemsstat.
3. I tilfellene nevnt i nr. 2 i denne artikkel skal tilsynsmyndigheten uten opphold underrette den ledende tilsynsmyndigheten om forholdet. Innen en frist på tre uker etter å ha mottatt underretning skal den ledende tilsynsmyndigheten beslutte om den skal behandle saken eller ikke i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 60, idet det tas hensyn til hvorvidt den behandlingsansvarlige eller databehandleren har en virksomhet eller ikke i medlemsstaten til tilsynsmyndigheten som har gitt underretningen.
4. Dersom den ledende tilsynsmyndigheten beslutter å behandle saken, får framgangsmåten fastsatt i artikkel 60 anvendelse. Tilsynsmyndigheten som underrettet den ledende tilsynsmyndigheten, kan legge fram et utkast til avgjørelse for den ledende tilsynsmyndigheten. Den ledende tilsynsmyndigheten skal i størst mulig grad ta hensyn til nevnte utkast ved utarbeiding av utkastet til avgjørelse nevnt i artikkel 60 nr. 3.
5. Dersom den ledende tilsynsmyndigheten beslutter å ikke behandle saken, skal tilsynsmyndigheten som underrettet den ledende tilsynsmyndigheten, behandle saken i henhold til artikkel 61 og 62.
6. Den ledende tilsynsmyndigheten skal være den behandlingsansvarliges eller databehandlerens eneste kontaktpunkt i forbindelse med den grenseoverskridende behandlingen som utføres av nevnte behandlingsansvarlig eller databehandler.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a56](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 56. Den ledende tilsynsmyndighets kompetanse

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er i økende grad viktig, ettersom stadig flere virksomheter driver grenseoverskridende virksomhet. Se også [artikkel 60](#) om samarbeid mellom ledende tilsynsmyndigheter og andre berørte tilsynsmyndigheter.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 56 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen bruker begrepet «ledende tilsynsmyndighet». Ordet «ledende» er ikke definert særskilt, men knyttes til begrepet «hovedvirksomhet». Hovedvirksomhet er definert i [artikkel 4](#) nr. 16. Grenseoverskridende behandling er definert i [artikkel 4](#) nr. 23. WP29 har gitt ut «Guidelines for Identifying a Controller or Processor's Lead Supervisory Authority» (WP244), som beskriver dette nærmere. De avgjørende begrepene er hovedvirksomhet og grenseoverskridende behandling. I praksis vil det være den ledende tilsynsmyndigheten som en virksomhet vil forholde seg til dersom virksomheten utøver grenseoverskridende behandlinger. Dette er meget praktisk. Samtidig er prinsippet noe kritisert, da det har vist seg at enkelte land der mange virksomheter har sine hovedkontor, kan bli overbelastet hva gjelder arbeidsmengden. Dette kan i sin tur føre til at de registrertes rettigheter blir dårligere. Dette debatteres i økende grad i EU, se <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20210419IPR02311/data-protection-meps-call-for-clear-guidelines-on-data-transfers-with-the-us>.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 56 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen oppstiller unntak fra artikkelens nr. 1. Det angår en særlig situasjon. Hovedregelen om at det lands tilsynsmyndighet der virksomheten har sin hovedvirksomhet skal behandle en sak, fravikes fordi klagegjensstanden kun gjelder virksomhet i den medlemsstat der klagen sendes eller en behandling i vesentlig grad kun påvirker registrerte i dennes medlemsstat.

Det må da avgjøres hvilken tilsynsmyndighet som skal behandle saken. Artikkelens videre bestemmelser regulerer hvordan dette skal avgjøres, se [artikkel 56](#) nr. 3–5.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 56 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bakgrunnen for bestemmelsen er å redusere den administrative byrde for virksomheter som har aktiviteter i flere land, se kommentarer til overskriften og nr. 1.

Artikkel 57. Oppgaver

1. Uten at det berører andre oppgaver fastsatt i denne forordning, skal hver tilsynsmyndighet på sitt territorium
  - a. føre tilsyn med og håndheve anvendelsen av denne forordning,
  - b. fremme allmennhetens kjennskap til og forståelse for risikoer, regler, garantier og rettigheter i forbindelse med behandling. Aktiviteter rettet spesielt mot barn skal vies særlig oppmerksomhet,
  - c. rådggi, i samsvar med medlemsstatenes nasjonale rett, det nasjonale parlament, regjeringen og andre institusjoner og organer om lovgivning og administrative tiltak knyttet til vern av fysiske personers rettigheter og friheter ved behandling,
  - d. fremme de behandlingsansvarliges og databehandlernes kjennskap til de forpliktelsene de har i henhold til denne forordning,
  - e. på anmodning informere registrerte om utøvelse av de rettighetene de har i henhold til denne forordning og, dersom det er relevant, samarbeide med tilsynsmyndighetene i andre medlemsstater om dette,
  - f. behandle klager som er inngitt av en registrert eller et organ, en organisasjon eller en sammenslutning i samsvar med artikkel 80, og undersøke, i den grad det er hensiktsmessig, klagens gjenstand og underrette klageren om forløpet og utfallet av undersøkelsen innen en rimelig frist, særlig dersom det er behov for videre undersøkelse eller samordning med en annen tilsynsmyndighet,
  - g. samarbeide med andre tilsynsmyndigheter, herunder ved å utveksle informasjon og yte gjensidig bistand, for å sikre ensartet anvendelse og håndheving av denne forordning,

- h. gjennomføre undersøkelser om anvendelsen av denne forordning, herunder på grunnlag av informasjon mottatt fra en annen tilsynsmyndighet eller en annen offentlig myndighet,
  - i. følge relevant utvikling, i den grad den har innvirkning på personvern, særlig utviklingen innen informasjons- og kommunikasjonsteknologi og handelspraksis,
  - j. vedta standardavtalevilkår som nevnt i artikkel 28 nr. 8 og artikkel 46 nr. 2 bokstav d),
  - k. opprette og vedlikeholde en liste i forbindelse med kravene til vurderingen av personvernkonsekvenser i henhold til artikkel 35 nr. 4,
  - l. gi råd om behandlingsaktivitetene nevnt i artikkel 36 nr. 2,
  - m. oppmuntre til utarbeiding av atferdsnormer i henhold til artikkel 40 nr. 1 og avgi uttalelse om og godkjenne slike atferdsnormer som gir tilstrekkelige garantier, i henhold til artikkel 40 nr. 5,
  - n. oppmuntre til innføring av mekanismer for personvernsertifisering samt personvernsegl og -merker i henhold til artikkel 42 nr. 1, og å godkjenne kriteriene for sertifisering i henhold til artikkel 42 nr. 5,
  - o. dersom det er relevant, foreta en regelmessig gjennomgåelse av sertifiseringene utstedt i samsvar med artikkel 42 nr. 7,
  - p. utarbeide et utkast til og offentliggjøre kravene for akkreditering av et organ med ansvar for tilsyn med atferdsnormer i henhold til artikkel 41 og et sertifiseringsorgan i henhold til artikkel 43,
  - q. foreta akkreditering av et organ med ansvar for overvåking av atferdsnormer i henhold til artikkel 41 og et sertifiseringsorgan i henhold til artikkel 43,
  - r. godkjenne avtalevilkår og bestemmelser som nevnt i artikkel 46 nr. 3,
  - s. godkjenne bindende virksomhetsregler i henhold til artikkel 47,
  - t. bidra i Personvernrådets arbeid,
  - u. føre interne registre over overtredelser av denne forordning og over tiltak som er truffet i samsvar med artikkel 58 nr. 2, og
  - v. utføre enhver annen oppgave knyttet til vern av personopplysninger.
2. Hver tilsynsmyndighet skal legge til rette for inngivelse av klager som nevnt i nr. 1 bokstav f) ved hjelp av tiltak som f.eks. et klageskjema som også kan fylles ut elektronisk, uten å utelukke andre kommunikasjonsmidler.
3. Oppgavene som hver tilsynsmyndighet utfører, skal være gratis for den registrerte og, dersom det er relevant, for personvernombudet.
4. Dersom anmodninger er åpenbart grunnløse eller overdrevne, især fordi de gjentas, kan tilsynsmyndigheten kreve et rimelig gebyr basert på administrasjonskostnadene, eller nekte å etterkomme anmodningen. Tilsynsmyndigheten skal bære bevisbyrden for at en anmodning er åpenbart grunnløs eller overdreven.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a57](#)

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 57 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 129 som utdyper bestemmelsen. Bestemmelsen angir en lang liste av ulike oppgaver tilsynet skal ivareta. Merk særlig at bokstav v angir at også andre oppgaver kan legges til tilsynet når dette er knyttet til vern av personopplysninger. Merk også at oppgavene som er angitt i bokstav j–s er gjentakelser av aktiviteter som er regulert i andre artikler i forordningen. Derfor omtales ikke disse ytterligere her.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 57 1. ledd bokstav i

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er ikke overraskende at bestemmelsen legger særlig vekt på at tilsynsorganet må følge med på utviklingen innen informasjons- og kommunikasjonsteknologi. Utviklingen på disse områder har i stor

grad gjort det nødvendig med moderniseringen av personvernregelverket. Det at handelspraksis nevnes spesielt, kan dels være et uttrykk for at tilsynet bør følge med på hvordan personopplysninger blir en kommersiell vare og dels være et uttrykk for at bransjepraksis i ulike sektorer kan være relevant å holde seg oppdatert på.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 57 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir et bærende prinsipp om at tilsynsmyndighetens oppgaver skal utføres uten kostnad for registrerte og personvernombud. Unntak finnes i neste nr.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 57 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I praksis vil det antakelig være mer relevant å nekte å etterkomme en anmodning enn å kreve gebyr for denne.

Artikkel 58. Myndighet

1. Hver tilsynsmyndighet skal ha følgende undersøkelsesmyndighet:
  - a. pålegge den behandlingsansvarlige og databehandleren og, dersom det er relevant, disses representant, å framlegge all informasjon den trenger for å kunne utføre sine oppgaver,
  - b. utføre undersøkelser i form av personvernrevisjoner,
  - c. foreta en gjennomgåelse av sertifiseringer utstedt i henhold til artikkel 42 nr. 7,
  - d. underrette den behandlingsansvarlige eller databehandleren om en påstått overtredelse av denne forordning,
  - e. få tilgang, fra den behandlingsansvarlige og databehandleren, til alle personopplysninger og all informasjon som er nødvendig for å kunne utføre oppgavene den er gitt,
  - f. få adgang til alle lokaler hos den behandlingsansvarlige eller databehandleren, herunder til alt databehandlingsutstyr og -midler, i samsvar med unionsretten eller medlemsstatenes prosessrett.
2. Hver tilsynsmyndighet skal ha myndighet til å beslutte følgende korrigerende tiltak:
  - a. utstede advarsler til en behandlingsansvarlig eller databehandler om at de planlagte behandlingsaktivitetene sannsynligvis er i strid med bestemmelsene i denne forordning,
  - b. utstede irettesettelser til en behandlingsansvarlig eller databehandler dersom behandlingsaktivitetene er i strid med bestemmelsene i denne forordning,
  - c. pålegge den behandlingsansvarlige eller databehandleren å imøtekomme den registrertes anmodninger om å utøve sine rettigheter i henhold til denne forordning,
  - d. pålegge den behandlingsansvarlige eller databehandleren å sørge for at behandlingsaktivitetene skjer i samsvar med bestemmelsene i denne forordning og, dersom det er relevant, på en bestemt måte og innen en bestemt frist,
  - e. pålegge den behandlingsansvarlige å underrette den registrerte om brudd på personopplysningsikkerheten,
  - f. innføre en midlertidig eller varig begrensning av, herunder et forbud mot, behandling,
  - g. pålegge retting eller sletting av personopplysninger eller begrensning av behandlingen i henhold til artikkel 16, 17 og 18 og underretning av mottakere som personopplysningene er utlevert til i henhold til artikkel 17 nr. 2 og artikkel 19, om nevnte tiltak,
  - h. trekke tilbake en sertifisering eller pålegge sertifiseringsorganet å trekke tilbake en sertifisering utstedt i henhold til artikkel 42 og 43, eller pålegge sertifiseringsorganet å ikke utstede sertifisering dersom kravene til sertifisering ikke lenger er oppfylt,
  - i. ilegge overtredelsesgebyrer i henhold til artikkel 83 i tillegg til, eller i stedet for, tiltak som det vises til i

dette nummer, avhengig av omstendighetene i hvert enkelt tilfelle,

- j. gi påbud om et midlertidig opphold i datastrømmene til en mottaker i en tredjestat eller til en internasjonal organisasjon.
3. Hver tilsynsmyndighet skal ha følgende myndighet til å godkjenne og gi råd:
- a. rådggi den behandlingsansvarlige i samsvar med framgangsmåten for forhåndsdrøftinger nevnt i artikkel 36,
  - b. avgi uttalelse, på eget initiativ eller på anmodning, til det nasjonale parlamentet, medlemsstatens regjering eller, i samsvar med medlemsstatenes nasjonale rett, til andre institusjoner og organer samt allmennheten om eventuelle spørsmål knyttet til vern av personopplysninger,
  - c. godkjenne behandlingen nevnt i artikkel 36 nr. 5 dersom det i medlemsstatens nasjonale rett kreves slik forhåndsgodkjenning,
  - d. avgi uttalelse om og godkjenne utkast til atferdsnormer i henhold til artikkel 40 nr. 5,
  - e. akkreditere sertifiseringsorganer i henhold til artikkel 43,
  - f. utstede sertifiseringer og godkjenne kriterier for sertifisering i samsvar med artikkel 42 nr. 5,
  - g. vedta standard personvernbestemmelser nevnt i artikkel 28 nr. 8 og i artikkel 46 nr. 2 bokstav d),
  - h. godkjenne avtalevilkår som nevnt i artikkel 46 nr. 3 bokstav a),
  - i. godkjenne administrative ordninger som nevnt i artikkel 46 nr. 3 bokstav b),
  - j. godkjenne bindende virksomhetsregler i henhold til artikkel 47.
4. Utøvelse av den myndighet som tilsynsmyndigheten gis i henhold til denne artikkel, skal være underlagt nødvendige garantier, herunder effektive rettsmidler og rettferdig rettergang, fastsatt i unionsretten og medlemsstatenes nasjonale rett i samsvar med pakten.
5. Hver medlemsstat skal ved lov fastsette at dens tilsynsmyndighet skal ha myndighet til å opplyse retthåndhevende myndigheter om overtredelser av denne forordning og, der det er relevant, til å innlede eller på annen måte opptre i rettssaker med det som mål å håndheve bestemmelsene i denne forordning.
6. Hver medlemsstat kan ved lov fastsette at dens tilsynsmyndighet skal ha mer omfattende myndighet enn det som angis i nr. 1, 2 og 3. Utøvelsen av nevnte myndighet skal ikke hindre en effektiv anvendelse av kapittel VII.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a58

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 58. Myndighet

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Artikkel 58](#) nr. 6 angir at listen over hvilken myndighet tilsynet har, ikke er uttømmende. [Fortalepunkt 129](#) omtaler bestemmelsens innhold.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 58 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Tilsynsmyndigheten får en vid fullmakt til å kreve tilgang til opplysninger for å utføre sine oppgaver. Bokstav a og bokstav e angir at kriteriene henholdsvis er at informasjonen «trengs» eller er «nødvendig». Det er tilsynsmyndigheten som vurderer og tar stilling til hva som trengs og er nødvendig. Se [artikkel 78](#) og forvaltningsloven [§ 14](#) som gir den berørte virksomheten en viss anledning til å protestere og å få et slikt vedtak prøvd. Merk at bokstav f også gir tilsynsmyndigheten adgang til lokaler hos en behandlingsansvarlig eller databehandler, og det databehandlingsutstyr som befinner seg der. Se også forvaltningsloven [§ 15](#). Det er viktig at personopplysningsloven [§ 23](#) første ledd angir at undersøkelsesmyndigheten etter [artikkel 58](#) nr. 1 kan gjennomføres selv om opplysningene er beskyttet av taushetsplikt. Merk at dersom personopplysningene er behandlet av

hensyn til rikets sikkerhet, så angir personopplysningsloven [§ 23](#) tredje ledd at Datatilsynet ikke kan føre tilsyn.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 58 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er svært sentral, da den angir hvilke tiltak myndighetene kan utøve overfor behandlingsansvarlige og databehandlere.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 58 2. ledd bokstav a

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Typisk kan en følge av forhåndsdrøftinger etter [artikkel 36](#), resultere i advarsler om at planlagte behandlingsaktiviteter er lovstridige.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 58 2. ledd bokstav b

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Ved å gi en irettesettelse, kan tilsynsmyndigheten gi tilsynsobjektet en mulighet til å endre praksis før andre vedtak fattes. Dette gjøres gjennom varsel om vedtak etter forvaltningsloven [§ 16](#).

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 58 2. ledd bokstav c

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se forordningens [kapittel III](#) om hvilke rettigheter dette kan gjelde.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 58 2. ledd bokstav d

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er svært praktisk og brukes ofte, ved at tilsynsmyndigheten pålegger at en viss behandling endres på en bestemt måte innen en viss frist.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 58 2. ledd bokstav e

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen henger tett sammen med [artikkel 34](#).

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 58 2. ledd bokstav f

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir et av de sterkeste virkemidlene som tilsynsmyndigheten gis, nemlig å nedlegge midlertidig eller varig forbud mot en behandling. Et kjent eksempel på dette er da Datatilsynet i vedtak av 6. juni 2020 nedla midlertidig forbud mot appen Smittestopp fordi de mente hjemmelen for å anvende den ikke forelå.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 58 2. ledd bokstav g

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bakgrunnen for like pålegg vil som regel være at behandlingsansvarlig ikke imøtekommer anmodninger fra de registrerte. Merk at det også kan pålegges å orientere eventuelle mottakere av personopplysningene om dette.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 58 2. ledd bokstav i

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at overtredelsesgebyr kan ilegges i tillegg til, eller istedenfor øvrige tiltak i artikkelens nr. 2. Dette gjøres relativt ofte, ved at Datatilsynet både ilegger f.eks. en retteplikt og et gebyr.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 58 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en rekke områder der tilsynsmyndigheten kan gi godkjenninger og råd. Spesielt sentralt i Norge er nr. 3 bokstav b, som åpner for at det norske datatilsynet også kan fungere som personvernombud. Innholdet i artikkelen fremkommer ved å følge artikkelens henvisninger til øvrige artikler i forordningen.

Karnov Lovkommentar 13 til GDPR art. 58 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [artikkel 78](#) flg., samt forvaltningsloven [kapittel VI](#).

Karnov Lovkommentar 14 til GDPR art. 58 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se tvisteloven [§ 1-4](#) annet ledd og tvisteloven [§ 15-7](#) første ledd bokstav b.

Karnov Lovkommentar 15 til GDPR art. 58 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se kommentar til artikkelens overskrift.

Artikkel 59. Årsrapporter

Hver tilsynsmyndighet skal utarbeide en årlig rapport om sin virksomhet som kan inneholde en liste over hvilke typer overtredelser som er meldt, og hvilke typer tiltak som er truffet i samsvar med artikkel 58 nr. 2. Nevnte rapporter skal oversendes til det nasjonale parlamentet, regjeringen og andre myndigheter som er utpekt i henhold til medlemsstatens nasjonale rett. De skal gjøres tilgjengelig for allmennheten, Kommisjonen og Personvernrådet.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a59](#)

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 59 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personopplysningsloven [§ 21](#) angir at det norske datatilsynet skal sende en årsrapport til Kongen i statsråd. Denne legges frem for Stortinget.

KAPITTEL VII Samarbeid og ensartet anvendelse

Avsnitt 1 Samarbeid

Artikkel 60. Samarbeid mellom ledende tilsynsmyndighet og andre berørte tilsynsmyndigheter

1. Den ledende tilsynsmyndigheten skal samarbeide med de andre berørte tilsynsmyndighetene i samsvar med denne artikkel og bestrebe seg på å oppnå enighet. Den ledende tilsynsmyndigheten og de berørte tilsynsmyndighetene skal utveksle all relevant informasjon seg imellom.
2. Den ledende tilsynsmyndigheten kan til enhver tid anmode andre berørte tilsynsmyndigheter om gjensidig bistand i henhold til artikkel 61 og gjennomføre felles aktiviteter i henhold til artikkel 62, særlig for å foreta undersøkelser eller føre tilsyn med gjennomføringen av et tiltak som gjelder en behandlingsansvarlig eller databehandler som er etablert i en annen medlemsstat.
3. Den ledende tilsynsmyndigheten skal uten opphold oversende relevant informasjon om saken til de andre berørte tilsynsmyndighetene. Den skal uten opphold legge fram et utkast til avgjørelse for de andre berørte tilsynsmyndighetene, slik at de kan avgi uttalelse, og skal ta behørig hensyn til deres synspunkter.
4. Dersom en av de andre berørte tilsynsmyndighetene innen fire uker etter å ha blitt konsultert i samsvar med nr. 3 i denne artikkel, uttrykker en relevant og begrunnet innsigelse mot utkastet til avgjørelse, skal den ledende tilsynsmyndigheten, dersom den ikke etterkommer den relevante og begrunnede innsigelsen eller mener at innsigelsen ikke er relevant eller begrunnet, framlegge forholdet for konsistensmekanismen nevnt i artikkel 63.
5. Dersom den ledende tilsynsmyndigheten har til hensikt å etterkomme den relevante og begrunnede innsigelsen, skal den framlegge et revidert utkast til avgjørelse til de andre berørte tilsynsmyndighetene og be om deres uttalelse. Det reviderte utkastet til avgjørelse skal behandles i samsvar med framgangsmåten nevnt i nr. 4 innen en frist på to uker.
6. Dersom ingen av de andre berørte tilsynsmyndighetene innen fristen nevnt i nr. 4 og 5 har gjort innsigelse mot utkastet til avgjørelse framlagt av den ledende tilsynsmyndigheten, skal den ledende tilsynsmyndigheten og de berørte tilsynsmyndighetene anses for å samtykke i nevnte utkast til avgjørelse og være bundet av det.
7. Den ledende tilsynsmyndigheten skal treffe avgjørelsen og meddele den til den behandlingsansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhet eller eneste virksomhet, etter hva som er relevant, og underrette de andre berørte tilsynsmyndighetene og Personvernrådet om den aktuelle avgjørelsen, herunder gi et sammendrag av de relevante faktiske forhold og begrunnelser. Tilsynsmyndigheten som det er klaget til, skal underrette klageren om avgjørelsen.
8. Dersom en klage avvises eller avslås, skal tilsynsmyndigheten som klagen ble inngitt til, som unntak fra nr. 7, treffe avgjørelsen og meddele den til klageren og underrette den behandlingsansvarlige om den.
9. Dersom den ledende tilsynsmyndigheten og de berørte tilsynsmyndighetene er enige om å avvise eller avslå deler av en klage og å behandle andre deler av klagen, skal det treffes en særskilt avgjørelse for hver av disse delene. Den ledende tilsynsmyndigheten skal treffe avgjørelse om den del som gjelder tiltak knyttet til den behandlingsansvarlige, meddele dette til den behandlingsansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhet eller eneste virksomhet på territoriet til medlemsstaten den er underlagt, og underrette klageren om dette, mens klagerens tilsynsmyndighet skal treffe avgjørelse om den del som gjelder avvisning av eller avslag på klagen, og meddele den til klageren og underrette den behandlingsansvarlige eller databehandleren om dette.
10. Etter å ha blitt underrettet om den ledende tilsynsmyndighetens avgjørelse i henhold til nr. 7 og 9 skal den behandlingsansvarlige eller databehandleren treffe de nødvendige tiltak for å sikre overholdelse av denne avgjørelse med hensyn til behandlingsaktiviteter som utføres i forbindelse med alle vedkommendes virksomheter i Unionen. Den behandlingsansvarlige eller databehandleren skal underrette den ledende tilsynsmyndigheten, som skal underrette de andre berørte tilsynsmyndighetene om tiltakene som er truffet for å sikre overholdelse av avgjørelsen.
11. Dersom en berørt tilsynsmyndighet i særlige tilfeller har grunn til å tro at det er et akutt behov for å treffe tiltak for å verne de registrertes interesser, får framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 66 anvendelse.
12. Den ledende tilsynsmyndigheten og de andre berørte tilsynsmyndighetene skal utveksle den informasjonen som kreves i henhold til denne artikkel, elektronisk og ved bruk av et standardisert format.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a60

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 60. Samarbeid mellom ledende tilsynsmyndighet og an...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 116, 124, 125, 130, 133 og 134.

Se [artikkel 56](#) om hvem som er ledende tilsynsmyndighet. Bestemmelsen er praktisk for behandlinger som er grenseoverskridende. Bestemmelsen angir i hovedsak samarbeid mellom tilsynsmyndigheter, imidlertid angir nr. 10 at også en behandlingsansvarlig, eventuelt databehandler, må forholde seg til bestemmelsen. Bestemmelsens innhold angår i all hovedsak en plikt til å samarbeide og utveksle informasjon innen bestemte frister for å sikre fremdrift og et ensartet resultat der berørte tilsynsmyndigheter blir hørt. Selv om det er en tilsynsmyndighet som leder en prosess, skal også berørte tilsynsmyndigheter kunne komme med innspill som blir hensyntatt.

Artikkel 61. Gjensidig bistand

1. Tilsynsmyndighetene skal utveksle relevant informasjon og yte gjensidig bistand for å oppnå en ensartet gjennomføring og anvendelse av denne forordning samt treffe tiltak for å sikre et effektivt samarbeid seg imellom. Gjensidig bistand skal særlig omfatte anmodninger om informasjon samt tilsynstiltak, f.eks. anmodninger om forhåndsgodkjenninger og gjennomføring av forhåndsdrøftinger, inspeksjoner og undersøkelser.
2. Hver tilsynsmyndighet skal treffe alle egnede tiltak som er nødvendig for å kunne svare på en anmodning fra en annen tilsynsmyndighet, uten ugrunnet opphold og senest én måned etter mottak av anmodningen. Nevnte tiltak kan særlig omfatte overføring av relevant informasjon om gjennomføringen av en undersøkelse.
3. Anmodninger om bistand skal inneholde all nødvendig informasjon, herunder informasjon om formålet med og årsakene til anmodningen. Informasjon som utveksles, skal bare benyttes til de formål som omfattes av anmodningen.
4. Den anmodede tilsynsmyndighet skal ikke nekte å etterkomme anmodningen, med mindre
  - a. den ikke har kompetanse med hensyn til det anmodningen gjelder, eller de tiltak den anmodes om å iverksette, eller
  - b. etterkommelse av anmodningen vil være i strid med denne forordning, unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som tilsynsmyndigheten som mottar anmodningen, er underlagt.
5. Den anmodede tilsynsmyndigheten skal underrette den anmodende tilsynsmyndigheten om resultatene eller, alt etter hva som er relevant, om framskrittene med tiltakene som er truffet for å svare på anmodningen. Den anmodede tilsynsmyndigheten skal begrunne ethvert avslag på å etterkomme en anmodning i henhold til nr. 4.
6. Anmodede tilsynsmyndigheter skal som hovedregel oversende informasjonen som en annen tilsynsmyndighet har anmodet om, elektronisk og ved bruk av et standardisert format.
7. Anmodede tilsynsmyndigheter skal ikke kreve et gebyr for tiltak de treffer på grunnlag av en anmodning om gjensidig bistand. Tilsynsmyndighetene kan vedta regler for å godtgjøre hverandre for spesifikke utgifter som oppstår ved yting av gjensidig bistand i særlige tilfeller.
8. Dersom en tilsynsmyndighet ikke framlegger informasjonen nevnt i nr. 5 i denne artikkel innen én måned etter å ha mottatt en anmodning fra en annen tilsynsmyndighet, kan den anmodende tilsynsmyndigheten treffe et midlertidig tiltak på sin medlemsstats territorium i samsvar med artikkel 55 nr. 1. I dette tilfellet skal det akutte behovet for å treffe tiltak i henhold til artikkel 66 nr. 1 anses for å være oppfylt og skal kreve en bindende hastebeslutning fra Personvernrådet i henhold til artikkel 66 nr. 2.
9. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette formatene og framgangsmåtene for gjensidig bistand nevnt i denne artikkel og ordningene for elektronisk utveksling av informasjon mellom tilsynsmyndighetene, og mellom tilsynsmyndighetene og Personvernrådet, særlig det standardiserte formatet nevnt i nr. 6 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 93 nr. 2.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a61

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 61. Gjensidig bistand

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 5, 123, 132 og 133.

Bestemmelsen angir at tilsynsmyndigheter i ulike land skal utveksle relevant informasjon og yte gjensidig bistand. Siktemålet er å oppnå en lik gjennomføring og anvendelse av forordningen. Dessuten skal det treffes tiltak for å sikre et effektivt samarbeid mellom tilsynsorganene. Bestemmelsen angir prosedyrene for slik samarbeid av ulik karakter. Det oppstilles også en rekke frister for utveksling av informasjon mellom tilsynsorganene.

Artikkel 62. Tilsynsmyndighetenes felles aktiviteter

1. Dersom det er relevant, skal tilsynsmyndighetene gjennomføre felles aktiviteter, herunder felles undersøkelser og felles håndhevingstiltak som medlemmer av eller personell fra andre medlemsstaters tilsynsmyndigheter skal delta i.
2. Dersom den behandlingsansvarlige eller databehandleren har virksomheter i flere medlemsstater, eller dersom det er sannsynlig at et betydelig antall registrerte i mer enn én medlemsstat i vesentlig grad vil bli påvirket av behandlingsaktiviteter, skal en tilsynsmyndighet i hver av disse medlemsstatene ha rett til å delta i felles aktiviteter. Tilsynsmyndigheten som har kompetanse i henhold til artikkel 56 nr. 1 eller 4, skal invitere tilsynsmyndigheten i hver av disse medlemsstatene til å delta i de felles aktivitetene og skal uten opphold svare på en tilsynsmyndighets anmodning om å delta.
3. En tilsynsmyndighet kan, i samsvar med medlemsstatens nasjonale rett og med tillatelse fra avgiverstatens tilsynsmyndighet, gi myndighet, herunder undersøkelsesmyndighet, til medlemmene eller personellet i avgiverstatens tilsynsmyndighet som deltar i felles aktiviteter, eller, dersom nasjonal rett i medlemsstaten til vertsstatens tilsynsmyndighet tillater det, tillate at medlemmene eller personellet i avgiverstatens tilsynsmyndighet utøver sin undersøkelsesmyndighet i samsvar med nasjonal rett i medlemsstaten til avgiverstatens tilsynsmyndighet. Nevnte undersøkelsesmyndighet kan bare utøves under veiledning og ved tilstedeværelse av medlemmer eller personell fra vertsstatens tilsynsmyndighet. Medlemmene eller personellet i avgiverstatens tilsynsmyndighet skal være underlagt nasjonal rett i medlemsstaten til vertsstatens tilsynsmyndighet.
4. Dersom personellet i avgiverstatens tilsynsmyndighet i samsvar med nr. 1 utfører aktiviteter i en annen medlemsstat, skal vertsstaten ha ansvar for deres handlinger, herunder erstatningsansvar, for enhver skade de forårsaker i forbindelse med aktivitetene i samsvar med nasjonal rett i medlemsstaten på hvis territorium de utfører aktiviteter.
5. Den medlemsstat på hvis territorium skaden ble forårsaket, skal erstatte skaden i samsvar med reglene som får anvendelse på skader forårsaket av dens eget personell. Avgiverstaten hvis personell har forårsaket skade på en person på territoriet til en annen medlemsstat, skal refundere alle beløp den andre medlemsstaten har betalt til berettigede personer på deres vegne.
6. Uten at det berører utøvelsen av rettigheter overfor tredjeparter og med unntak av nr. 5, skal hver medlemsstat i tilfellet nevnt i nr. 1 avstå fra å anmode om erstatning fra en annen medlemsstat for skader nevnt i nr. 4.
7. Dersom det planlegges en felles aktivitet og en tilsynsmyndighet innen en måned ikke oppfyller forpliktelsen fastsatt i nr. 2 annet punktum i denne artikkel, kan den andre tilsynsmyndigheten treffe et midlertidig tiltak på sin medlemsstats territorium i samsvar med artikkel 55. I dette tilfellet skal det akutte behovet for å treffe tiltak i henhold til artikkel 66 nr. 1 anses for å være oppfylt og skal forutsette en uttalelse eller kreve en bindende hastebeslutning fra Personvernrådet i henhold til artikkel 66 nr. 2.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a62

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 62. Tilsynsmyndighetenes felles aktiviteter**Forfatter:** [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS**Versjon:** 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]Se [fortalepunkt](#) 126, 133 og 134.

I tilfeller der f.eks. en behandlingsansvarlig behandler personopplysninger i flere medlemsstater, kan det være aktuelt for tilsynsmyndighetene å samarbeide. Bestemmelsen åpner for at tilsynsmyndighetene kan delta i og gjennomføre felles aktiviteter på et annet lands område. Eksempelvis angir nr. 1 at det kan være aktuelt med felles undersøkelser og felles håndhevingstiltak. Nr. 2 angir også en praktisk situasjon, der en behandlingsansvarlig eller databehandler utfører behandlingsaktiviteter som det er sannsynlig at i vesentlig grad vil påvirke et betydelig antall registrerte. Det synes som om tilsynsmyndighetene er i ferd med å bruke denne muligheten i større utstrekning nå, enn da forordningen var helt ny. Merk at artikkelen angir spesielle regler for erstatning i nr. 4–6.

Avsnitt 2 Ensartet anvendelse**Artikkel 63. Konsistensmekanisme**

For å bidra til en ensartet anvendelse av denne forordning i hele Unionen skal tilsynsmyndighetene samarbeide med hverandre og, dersom det er relevant, med Kommisjonen gjennom konsistensmekanismen som fastsatt i dette avsnitt.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a63](#)**Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 63. Konsistensmekanisme****Forfatter:** [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS**Versjon:** 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]Se [fortalepunkt](#) 135–138.

Bestemmelsen er den første i det såkalte Avsnitt 2 i forordningen om ensartet anvendelse. Dette kapittelet beskriver en mekanisme for å sikre lik praktisering av regelverket, og [artikkel 63](#) er å anse som en formålsbestemmelse for de etterfølgende artiklene.

Artikkel 64. Uttalelse fra Personvernrådet

1. Personvernrådet skal avgi uttalelse når en vedkommende tilsynsmyndighet akter å treffe noen av tiltakene nevnt nedenfor. I denne forbindelse skal vedkommende tilsynsmyndighet oversende utkastet til avgjørelse til Personvernrådet når
  - a. formålet er å vedta en liste over de behandlingsaktiviteter som er underlagt kravet om en vurdering av personvernkonsekvenser i henhold til artikkel 35 nr. 4,
  - b. det gjelder et forhold i henhold til artikkel 40 nr. 7 om hvorvidt et utkast til atferdsnormer eller en endring eller utvidelse av atferdsnormer oppfyller kravene i denne forordning,
  - c. formålet er å godkjenne kravene for akkreditering av et organ i henhold til artikkel 41 nr. 3 eller av et sertifiseringsorgan i henhold til artikkel 43 nr. 3 eller kriteriene for sertifisering som nevnt i artikkel 42 nr. 5,
  - d. formålet er å fastsette standard personvernbestemmelser som nevnt i artikkel 46 nr. 2 bokstav d) og artikkel 28 nr. 8,
  - e. formålet er å godkjenne avtalevilkår som nevnt i artikkel 46 nr. 3 bokstav a) eller
  - f. formålet er å godkjenne bindende virksomhetsregler i henhold til artikkel 47.

2. Enhver tilsynsmyndighet, lederen for Personvernrådet eller Kommisjonen kan kreve at ethvert forhold med allmenn rekkevidde eller som har virkning i flere enn én medlemsstat, undersøkes av Personvernrådet med det som mål å innhente en uttalelse, særlig dersom en vedkommende tilsynsmyndighet ikke oppfyller plikten til å yte gjensidig bistand i samsvar med artikkel 61 eller med hensyn til felles aktiviteter i samsvar med artikkel 62.
3. I tilfellene nevnt i nr. 1 og 2 skal Personvernrådet avgi uttalelse om forholdet det har fått seg forelagt, forutsatt at det ikke allerede har avgitt uttalelse om samme forhold. Uttalelsen skal vedtas innen åtte uker ved simpelt flertall blant Personvernrådets medlemmer. Denne fristen kan forlenges med ytterligere seks uker, idet det tas hensyn til forholdets kompleksitet. Med hensyn til utkastet til avgjørelse nevnt i nr. 1, oversendt til medlemmene av Personvernrådet i samsvar med nr. 5, skal et medlem som ikke har gjort innsigelse innen en rimelig frist angitt av lederen, anses for å samtykke i utkastet til avgjørelse.
4. Tilsynsmyndigheter og Kommisjonen skal uten ugrunnet opphold oversende Personvernrådet, elektronisk og ved bruk av et standardisert format, all relevant informasjon, herunder, alt etter hva som er relevant, et sammendrag av de faktiske forhold, utkastet til avgjørelse, årsaken til hvorfor nevnte tiltak må treffes og synspunkter fra andre berørte tilsynsmyndigheter.
5. Lederen for Personvernrådet skal uten ugrunnet opphold gi elektronisk underretning til
  - a. medlemmene av Personvernrådet og Kommisjonen om all relevant informasjon som det har mottatt, ved bruk av et standardisert format. Personvernrådets sekretariat skal ved behov sørge for oversettelse av relevant informasjon, og
  - b. tilsynsmyndigheten nevnt i nr. 1 og 2 og Kommisjonen om uttalelsen og offentliggjøre den.
6. Vedkommende tilsynsmyndighet nevnt i nr. 1 skal ikke vedta sitt utkast til avgjørelse nevnt i nr. 1 i løpet av perioden nevnt i nr. 3.
7. Vedkommende tilsynsmyndighet nevnt i nr. 1 skal i størst mulig grad ta hensyn til Personvernrådets uttalelse og skal senest to uker etter å ha mottatt uttalelsen underrette lederen for Personvernrådet elektronisk om hvorvidt den akter å opprettholde eller endre sitt utkast til avgjørelse, og eventuelt oversende det endrede utkastet til avgjørelse ved bruk av et standardisert format.
8. Dersom vedkommende tilsynsmyndighet nevnt i nr. 1 innen fristen nevnt i nr. 7 i denne artikkel underretter Personvernrådets leder om at den ikke akter å følge Personvernrådets uttalelse, helt eller delvis, og gir en relevant begrunnelse for dette, får artikkel 65 nr. 1 anvendelse.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a64

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 64. Uttalelse fra Personvernrådet

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 136, 139 og 140.

Det såkalte Avsnitt 3 i forordningen om det Europeiske Personvernråd angir Rådets oppgaver og myndighet. Avsnitt 2, som går før, beskriver hvordan tilsynsmyndighetene kan benytte Personvernrådet og innhente uttalelser derfra, for å løse eventuelle uenigheter og å sikre lik praksis. [Artikkel 64](#) angir når det er anledning til å be om uttalelse fra Personvernrådet. Bestemmelsen angir også prosessuelle regler for hvordan dette skal skje med frister for at ulike parter skal svare på henvendelser.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 64 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en rekke tilfeller hvor en tilsynsmyndighet plikter å oversende et utkast til avgjørelse til Personvernrådet. Personvernrådet plikter da å avgi uttalelse. De aktuelle situasjonene som listes i bokstav a–f, er typisk ulike avgjørelser av mer overordnet karakter.

Artikkel 65. Tvisteløsning gjennom Personvernrådet

1. For å sikre riktig og ensartet anvendelse av denne forordning i hvert enkelt tilfelle skal Personvernrådet treffe en bindende beslutning i følgende tilfeller:
- a. dersom en berørt tilsynsmyndighet i et tilfelle nevnt i artikkel 60 nr. 4 har gjort relevant og begrunnet innsigelse mot et utkast til avgjørelse fra den ledende tilsynsmyndigheten, og den ledende tilsynsmyndigheten ikke har fulgt innsigelsen eller har avvist nevnte innsigelse med den begrunnelse at den ikke er relevant eller begrunnet. Den bindende beslutningen skal gjelde alle forhold som omfattes av den relevante og begrunnede innsigelsen, særlig om hvorvidt det foreligger en overtredelse av denne forordning,
  - b. dersom det er uenighet om hvilken av de berørte tilsynsmyndighetene som har kompetanse med hensyn til hovedvirksomheten,
  - c. dersom en vedkommende tilsynsmyndighet ikke anmoder om uttalelse fra Personvernrådet i tilfellene nevnt i artikkel 64 nr. 1, eller ikke følger Personvernrådets uttalelse avgitt i henhold til artikkel 64. Dersom dette er tilfellet, kan enhver berørt tilsynsmyndighet eller Kommisjonen framlegge forholdet for Personvernrådet.
2. Beslutningen nevnt i nr. 1 skal treffes med to tredels flertall blant Personvernrådets medlemmer senest én måned etter at forholdet er framlagt. Denne fristen kan forlenges med ytterligere én måned, idet det tas hensyn til forholdets kompleksitet. Beslutningen nevnt i nr. 1 skal være begrunnet og rettet til den ledende tilsynsmyndigheten og alle de berørte tilsynsmyndighetene og skal være bindende for dem.
3. Dersom Personvernrådet ikke har vært i stand til å treffe en beslutning innen fristene nevnt i nr. 2, skal det treffe sin beslutning innen to uker etter utløpet av den andre måneden nevnt i nr. 2 ved simpelt flertall blant dets medlemmer. Ved stemmelikhet blant medlemmene i Personvernrådet er lederens stemme utslagsgivende.
4. De berørte tilsynsmyndighetene skal ikke treffe beslutning om forholdet som er framlagt for Personvernrådet i henhold til nr. 1, i periodene nevnt i nr. 2 og 3.
5. Lederen for Personvernrådet skal uten ugrunnet opphold meddele beslutningen nevnt i nr. 1 til de berørte tilsynsmyndighetene. Vedkommende skal underrette Kommisjonen om dette. Beslutningen skal offentliggjøres på Personvernrådets nettsted uten opphold etter at tilsynsmyndigheten har meddelt den endelige beslutningen nevnt i nr. 6.
6. Den ledende tilsynsmyndigheten eller eventuelt tilsynsmyndigheten som en klage er inngitt til, skal treffe sin endelige beslutning på grunnlag av beslutningen nevnt i nr. 1 i denne artikkel, uten ugrunnet opphold og senest én måned etter at Personvernrådet har meddelt sin beslutning. Den ledende tilsynsmyndigheten eller eventuelt tilsynsmyndigheten som klagen er inngitt til, skal underrette Personvernrådet om datoen for meddelelse av den endelige beslutningen til henholdsvis den behandlingsansvarlige eller databehandleren og til den registrerte. De berørte tilsynsmyndighetenes endelige beslutning skal treffes i henhold til vilkårene i artikkel 60 nr. 7, 8 og 9. Den endelige beslutningen skal vise til beslutningen nevnt i nr. 1 i denne artikkel, og det skal angis at beslutningen som det vises til i nevnte nummer, vil bli offentliggjort på Personvernrådets nettsted i samsvar med nr. 5 i denne artikkel. Beslutningen nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal vedlegges den endelige beslutningen.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a65](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 65. Tvisteløsning gjennom Personvernrådet

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 136.

Bestemmelsen angir relativt kompliserte regler for hvordan Personvernrådet skal treffe vedtak og løse situasjoner der ulike tilsynsmyndigheter ikke er enige. Slike begrunnelser skal etter nr. 5 offentliggjøres på Personvernrådets nettsted. Det er altså åpenhet rundt slike forhold. En praktisk viktig bestemmelse står i artikkelens nr. 4, som angir at dersom en sak er oversendt Personvernrådet, kan ikke tilsynsmyndigheten fatte beslutning i denne før fristene i nr. 2 og nr. 3 er utløpt. Se også Personvernrådets «[Guidelines 03/2021 on the application of Article 65\(1\)\(a\) GDPR – version for public consultation](#)».

Artikkel 66. Framgangsmåte for behandling av hastesaker

1. Dersom en berørt tilsynsmyndighet i særlige tilfeller anser at det er et akutt behov for å treffe tiltak for å verne registrertes rettigheter og friheter, kan den som unntak fra konsistensmekanismen nevnt i artikkel 63, 64 og 65 eller framgangsmåten nevnt i artikkel 60 omgående treffe midlertidige tiltak som skal ha rettsvirkning på eget territorium, med en fastsatt gyldighetsperiode på høyst tre måneder. Tilsynsmyndigheten skal uten opphold underrette de andre berørte tilsynsmyndighetene, Personvernrådet og Kommisjonen om nevnte tiltak og årsakene til at de er truffet.
2. Dersom en tilsynsmyndighet har truffet et tiltak i henhold til nr. 1 og anser at det omgående må treffes endelige tiltak, kan den anmode om en hasteuttalelse eller en bindende hastebeslutning fra Personvernrådet; anmodningen om nevnte uttalelse eller beslutning skal være begrunnet.
3. Enhver tilsynsmyndighet kan anmode om en hasteuttalelse eller eventuelt om en bindende hastebeslutning fra Personvernrådet dersom en vedkommende tilsynsmyndighet ikke har truffet et egnet tiltak i en situasjon der det er et akutt behov for å treffe tiltak for å verne registrertes rettigheter og friheter; anmodningen om nevnte uttalelse eller beslutning, herunder det akutte behovet for å treffe tiltak, skal være begrunnet.
4. Som unntak fra artikkel 64 nr. 3 og artikkel 65 nr. 2 skal en hasteuttalelse eller en bindende hastebeslutning som nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel vedtas innen to uker ved simpelt flertall blant Personvernrådets medlemmer.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a66

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 66. Framgangsmåte for behandling av hastesaker

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 137 og 138.

Bakgrunnen for bestemmelsen er at de omfattende prosedyrene som er beskrevet i artikkel [60–65](#), nødvendigvis vil ta et godt stykke tid å gjennomføre. I enkelte saker kan det være behov for en raskere avgjørelse av en sak. Bestemmelsen åpner derfor i nr. 1 for at en tilsynsmyndighet kan treffe midlertidig tiltak som har rettsvirkning på tilsynsmyndighetens eget territorium. Slike midlertidige tiltak kan ikke vare lenger enn tre måneder. Dersom tilsynsmyndigheten har truffet et slik midlertidig tiltak, men mener at det må treffes et hurtig endelig tiltak, kan de be om en hasteuttalelse eller bindende hastebeslutning fra Personvernrådet. Tilsynsmyndigheter kan også be om en hasteuttalelse eller bindende hastebeslutning fra Personvernrådet i andre situasjoner selv om tilsynsmyndigheten ikke selv har fattet en midlertidig beslutning. I henhold til nr. 4 må slike hasteuttalelser eller bindende hastebeslutninger vedtas av Personvernrådet innen to uker med simpelt flertall.

Artikkel 67. Utveksling av informasjon

Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter av generell karakter for å presisere ordningene for elektronisk utveksling av informasjon mellom tilsynsmyndighetene og mellom tilsynsmyndighetene og Personvernrådet, særlig i det standardiserte formatet nevnt i artikkel 64.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 93 nr. 2.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a67

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 67. Utveksling av informasjon

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 167–169.

Bakgrunnen for bestemmelsen er å sikre mest mulig effektiv utveksling av informasjon mellom tilsynsmyndighetene selv og deres kommunikasjon med Personvernrådet.

Avsnitt 3 Det europeiske personvernråd

Artikkel 68. *Det europeiske personvernråd*

1. Det europeiske personvernråd («Personvernrådet») opprettes med dette som et EU-organ med status som juridisk person.
2. Personvernrådet skal representeres av sin leder.
3. Personvernrådet skal bestå av lederen for en tilsynsmyndighet i hver av medlemsstatene samt av EUs datatilsyn, eller deres respektive representanter.
4. Dersom en medlemsstat har mer enn én tilsynsmyndighet med ansvar for å føre tilsyn med anvendelsen av bestemmelsene i denne forordning, skal det utnevnes en felles representant i samsvar med nasjonal rett i nevnte medlemsstat.
5. Kommisjonen skal ha rett til å delta i Personvernrådets aktiviteter og møter uten stemmerett. Kommisjonen skal utpeke en representant. Lederen for Personvernrådet skal underrette Kommisjonen om Personvernrådets aktiviteter.
6. I tilfellene nevnt i artikkel 65 skal EUs datatilsyn ha stemmerett bare i forbindelse med beslutninger som gjelder prinsipper og regler som får anvendelse på Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer, og som i hovedsak tilsvare dem i denne forordning.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a68](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 68. Det europeiske personvernråd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 72, 77, 105, 124, 136 og 139.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 68 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personvernrådet erstatter det som tidligere ble kalt Artikkel 29-gruppen, på engelsk ofte Working Party Article 29, ofte også forkortet WP29. Alle disse begrepene er i hyppig bruk fremdeles. Medlemmene i Personvernrådet er representanter fra de nasjonale tilsynsmyndighetene, fra EUs eget datatilsyn (EDPS) og fra Kommisjonen. Myndigheten til Personvernrådet går dog langt utover hva tidligere WP29 gjorde. Slik angitt i [artikkel 70](#), vil hovedoppgaven være å sikre en ensartet anvendelse av forordningen.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 68 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Den første lederen for Personvernrådet er Andrea Jelinek som tidligere ledet Artikkel 29-gruppen. Hun kommer fra Østerrike. Se [artikkel 73](#) om hvor lenge lederen kan sitte.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 68 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Når forordningen omtaler «supervisory authorities», tilsynsmyndigheter, så omfatter dette også tilsynsmyndigheter i EFTA-land. Se personopplysningsloven § 1 som angir at EØS-avtalen vedlegg

XI nr. 5 e gjelder som norsk lov og samme vedlegg angir at EFTA-landenes tilsynsmyndigheter deltar i Personvernrådet. Selv om Norge kan delta i Personvernrådet med en representant, kan representanter fra EFTA-landene ikke stemme eller velges som leder eller nestleder.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 68 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

For tvisteløsning etter [artikkel 65](#) i saker der berørte tilsynsmyndigheter er uenige, vil det i praksis være de enkelte tilsynsmyndigheter som kan stemme.

Artikkel 69. Uavhengighet

1. Personvernrådet skal opptre uavhengig når det utfører sine oppgaver eller utøver sin myndighet i henhold til artikkel 70 og 71.

2. Uten at det berører Kommissjonens anmodninger nevnt i artikkel 70 nr. 1 og 2, skal Personvernrådet i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver eller utøvelsen av sin myndighet ikke anmode om eller motta instruksjer fra andre.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a69](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 69. Uavhengighet

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 139.

Bestemmelsen angir Personvernrådets uavhengighet.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 69 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personvernrådet skal heller ikke be om eller motta instruksjer fra andre. Dersom [artikkel 70](#) nr. 1 bokstav b eller [artikkel 70](#) nr. 2 benyttes, anses ikke dette som å være i strid med uavhengigheten.

Artikkel 70. Personvernrådets oppgaver

1. Personvernrådet skal sikre ensartet anvendelse av denne forordning. For dette formål skal Personvernrådet på eget initiativ eller, dersom det er relevant, på anmodning fra Kommissjonen særlig

- a. overvåke og sikre riktig anvendelse av denne forordning i tilfellene nevnt i artikkel 64 og 65, uten at det berører nasjonale tilsynsmyndigheters oppgaver,
- b. rådgi Kommissjonen i alle spørsmål knyttet til vern av personopplysninger i Unionen, herunder om eventuelle forslag til endring av denne forordning,
- c. rådgi Kommissjonen om formatet og framgangsmåtene for utveksling av informasjon mellom behandlingsansvarlige, databehandlere og tilsynsmyndigheter med hensyn til bindende virksomhetsregler,
- d. utstede anbefalinger om, retningslinjer og beste praksis for framgangsmåter for å slette lenker, kopier eller reproduksjoner av personopplysninger fra offentlig tilgjengelige kommunikasjonstjenester som nevnt i artikkel 17 nr. 2,
- e. på eget initiativ, på anmodning fra ett av dets medlemmer eller fra Kommissjonen granske alle spørsmål som gjelder anvendelse av denne forordning, og utstede retningslinjer, anbefalinger og beste praksis for å fremme en ensartet anvendelse av denne forordning,
- f. utstede retningslinjer, anbefalinger og beste praksis i samsvar med bokstav e) i dette nummer for å presisere kriteriene og vilkårene for avgjørelser basert på profilering i henhold til artikkel 22 nr. 2,
- g. utstede retningslinjer, anbefalinger og beste praksis i samsvar med bokstav e) i dette nummer for å fastslå

brudd på personopplysningssikkerheten og fastsette det ugrunnede oppholdet som nevnt i artikkel 33 nr. 1 og 2 samt for de særlige tilfellene der en behandlingsansvarlig eller en databehandler har plikt til å melde brudd på personopplysningssikkerheten,

- h. utstede retningslinjer, anbefalinger og beste praksis i samsvar med bokstav e) i dette nummer for omstendighetene der et brudd på personopplysningssikkerheten sannsynligvis vil føre til en høy risiko for rettighetene og frihetene til de fysiske personene nevnt i artikkel 34 nr. 1.
- i. utstede retningslinjer, anbefalinger og beste praksis i samsvar med bokstav e) i dette nummer for å presisere kriteriene for og kravene til overføring av personopplysninger basert på bindende virksomhetsregler som behandlingsansvarlige overholder, og bindende virksomhetsregler som databehandlere overholder, samt ytterligere nødvendige krav for å sikre vern av personopplysninger for de berørte registrerte nevnt i artikkel 47,
- j. utstede retningslinjer, anbefalinger og beste praksis i samsvar med bokstav e) i dette nummer for å presisere kriteriene for og kravene til overføring av personopplysninger på grunnlag av artikkel 49 nr. 1,
- k. utarbeide retningslinjer for tilsynsmyndigheter med tanke på anvendelse av tiltakene nevnt i artikkel 58 nr. 1, 2 og 3 og fastsettelse av overtredelsesgebyr i henhold til artikkel 83,
- l. gjennomgå den praktiske anvendelsen av retningslinjene, anbefalingene og beste praksis,
- m. utstede retningslinjer, anbefalinger og beste praksis i samsvar med bokstav e) i dette nummer for å fastsette felles framgangsmåter for fysiske personers rapportering av overtredelser av denne forordning i henhold til artikkel 54 nr. 2,
- n. oppmuntre til utarbeiding av atferdsnormer og innføring av mekanismer for personvernsertifisering samt personvernsegl og -merker i henhold til artikkel 40 og 42,
- o. godkjenne kriteriene for sertifisering i henhold til artikkel 42 nr. 5 og føre et offentlig register over sertifiseringsmekanismer og personvernsegl og -merker i henhold til artikkel 42 nr. 8 og over sertifiserte behandlingsansvarlige eller databehandlere etablert i tredjestater i henhold til artikkel 42 nr. 7,
- p. godkjenne kravene nevnt i artikkel 43 nr. 3 med henblikk på akkreditering av sertifiseringsorganer nevnt i artikkel 43,
- q. avgi uttalelse til Kommisjonen om sertifiseringskravene nevnt i artikkel 43 nr. 8,
- r. avgi uttalelse til Kommisjonen om ikonene nevnt i artikkel 12 nr. 7,
- s. avgi uttalelse til Kommisjonen om vurderingen av om beskyttelsesnivået i en tredjestat eller internasjonal organisasjon er tilstrekkelig, herunder vurderingen av om en tredjestat, et territorium eller en eller flere angitte sektorer i nevnte tredjestat eller en internasjonal organisasjon ikke lenger sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå. For dette formål skal Kommisjonen framlegge for Personvernrådet all nødvendig dokumentasjon, herunder korrespondanse med regjeringen i tredjestaten, med hensyn til nevnte tredjestat, territorium eller spesifikke sektor, eller med den internasjonale organisasjonen,
- t. avgi uttalelser om tilsynsmyndighetenes utkast til beslutninger i henhold til konsistensmekanismen nevnt i artikkel 64 nr. 1 i forhold som er framlagt i henhold til artikkel 64 nr. 2, og treffe bindende beslutninger i henhold til artikkel 65, herunder i tilfellene nevnt i artikkel 66,
- u. fremme samarbeidet og en effektiv bi- og multilateral utveksling av informasjon og beste praksis mellom tilsynsmyndighetene,
- v. fremme felles opplæringsprogrammer og utveksling av personell mellom tilsynsmyndighetene og, dersom det er relevant, med tilsynsmyndigheter i tredjestater eller internasjonale organisasjoner,
- w. fremme utveksling av kunnskap og dokumentasjon om personvernlovgivning og praksis på området med datatilsynsmyndigheter over hele verden,
- x. avgi uttalelser om atferdsnormer som utarbeides på EU-plan i henhold til artikkel 40 nr. 9, og
- y. føre et offentlig tilgjengelig elektronisk register over beslutninger truffet av tilsynsmyndigheter og domstoler i saker som er blitt behandlet i konsistensmekanismen.

2. Dersom Kommisjonen ber Personvernrådet om råd, kan den oppgi en tidsfrist, idet det tas hensyn til hvor mye saken haster.

3. Personvernrådet skal videresende sine uttalelser, retningslinjer, anbefalinger og beste praksis til Kommisjonen og til komiteen nevnt i artikkel 93 samt offentliggjøre dem.

4. Dersom det er relevant, skal Personvernrådet rådføre seg med berørte parter og gi dem mulighet til å framlegge kommentarer innen en rimelig frist. Uten at det berører artikkel 76, skal Personvernrådet offentliggjøre resultatene av samrådsprosedyren.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a70

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 70. Personvernrådets oppgaver

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 139.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 70 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir hovedoppgaven til Personvernrådet, nemlig å sikre ensartet anvendelse av forordningen. Bokstav a–y i bestemmelsen angir en rekke aktiviteter Personvernrådet skal utføre. En av de mest sentrale oppgavene er å utstede ulike retningslinjer. Se f.eks. bokstav f–k, hvor det positivt angis at enkelte særlige kriterier og typer behandlinger skal det utarbeides egne retningslinjer for. Dette er i stor grad gjort, gjennom ulike såkalte Guidelines eller retningslinjer som er offentliggjort på Personvernrådets hjemmesider. Se https://edpb.europa.eu/our-work-tools/general-guidance/gdpr-guidelines-recommendations-best-practices_en hvor det også lenkes videre til retningslinjer fra det gamle WP29 som er godkjent av EDPB. Slike retningslinjer er ikke bindende på samme måte som forordningens tekst. Ikke desto mindre tillegges de stor vekt, se [Prop. 56 LS \(2017–2018\) s. 168](#). Bestemmelsen angir innledningsvis at Personvernrådet skal gjennomføre disse oppgavene på eget initiativ. Der det er relevant kreves anmodning fra Kommisjonen.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 70 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Kommisjonen kan be Personvernrådet om råd.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 70 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personvernrådet skal videresende sine uttalelser, retningslinjer og annet til Kommisjonen. Personvernrådet skal også offentliggjøre både uttalelser, retningslinjer, anbefalinger og beste praksis. Dette er viktig for å sikre ensartet etterlevelse.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 70 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrunnelsen for bestemmelsen er at en sak skal bli så godt opplyst som det er mulig.

Artikkel 71. Rapporter

1. Personvernrådet skal utarbeide en årlig rapport om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling i Unionen og, dersom det er relevant, i tredjestater og internasjonale organisasjoner. Rapporten skal offentliggjøres og oversendes til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.
2. Den årlige rapporten skal inneholde en gjennomgåelse av den praktiske anvendelsen av retningslinjene, anbefalingene og beste praksis nevnt i artikkel 70 nr. 1 bokstav l) samt av de bindende beslutningene nevnt i artikkel 65.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a71

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 71 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I likhet med de nasjonale tilsynsmyndigheter skal også Personvernrådet utarbeide en årlig rapport som skal offentliggjøres. For tilsynsmyndigheter er dette regulert i [artikkel 59](#). Der angis det at rapportene skal gjøres tilgjengelig for allmenheten, mens [artikkel 71](#) om Personvernrådet angir at rapportene skal offentliggjøres. Det er antakelig ingen forskjell.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 71 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir hva rapporten skal inneholde.

Artikkel 72. Framgangsmåte

1. Personvernrådet skal treffe beslutninger ved simpelt flertall blant rådets medlemmer, med mindre annet er fastsatt i denne forordning.

2. Personvernrådet skal vedta sin egen forretningsorden med to tredels flertall blant medlemmene og fastsette sine egne driftsrutiner.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a72

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 72 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Artikkel 65](#) nr. 2 angir at visse beslutninger skal treffes med to tredjedels flertall. Se også [artikkel 72](#) nr. 2.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 72 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personvernrådets egen forretningsorden vedtas med to tredjedels flertall. Det er noe uklart om dette også gjelder fastsettelse av egne driftsrutiner.

Artikkel 73. Leder

1. Personvernrådet skal ved simpelt flertall velge en leder og to nestledere blant sine medlemmer.

2. Utnevnesperioden for lederen og nestlederne skal være fire år og kan fornyes én gang.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a73

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 73. Leder

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 139.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 73 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Leder og to nestledere velges med simpelt flertall.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 73 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

I den norske oversettelsen er det antakelig en oversetterfeil. Forordningens tekst på andre språk, f.eks. engelsk, dansk, tysk og fransk angir alle at utnevnellesperioden for lederen og nestledere er fem år, ikke fire år som det står i den norske oversettelsen. Perioden kan fornyes én gang.

Artikkel 74. Lederens oppgaver

1. Lederen skal ha følgende oppgaver:

- a. innkalle til møter i Personvernrådet og utarbeide dagsordenen for møtene,
- b. underrette den ledende tilsynsmyndigheten og de berørte tilsynsmyndighetene om beslutninger truffet av Personvernrådet i henhold til artikkel 65,
- c. sikre at Personvernrådets oppgaver utføres i rett tid, særlig i forbindelse med konsistensmekanismen nevnt i artikkel 63.

2. Personvernrådet skal fastsette fordelingen av oppgavene mellom lederen og nestlederne i sin forretningsorden.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a74](#)

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 74 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir arbeidsoppgaver for lederen av Personvernrådet.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 74 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personvernrådet kan i sin forretningsorden fastsette fordelingen av oppgavene mellom lederen og nestlederne.

Artikkel 75. Sekretariat

1. Personvernrådet skal ha et sekretariat, som skal stilles til rådighet av EUs datatilsyn.
2. Sekretariatet skal utføre sine oppgaver utelukkende under ledelse av Personvernrådets leder.
3. Personellet ved EUs datatilsyn som deltar i utførelsen av oppgavene som ved denne forordning gis Personvernrådet, skal ha andre rapporteringsveier enn personellet som deltar i utførelsen av oppgavene som EUs datatilsyn er gitt.
4. Dersom det er relevant, skal Personvernrådet og EUs datatilsyn utarbeide og offentliggjøre en programerklæring med henblikk på gjennomføring av denne artikkel med fastsettelse av vilkårene for deres samarbeid som får anvendelse på personellet hos EUs datatilsyn som deltar i utførelsen av oppgavene som ved denne forordning gis Personvernrådet.
5. Sekretariatet skal yte analytisk, administrativ og logistisk støtte til Personvernrådet.
6. Sekretariatet skal særlig ha ansvar for
  - a. Personvernrådets daglige virksomhet,
  - b. kommunikasjon mellom Personvernrådets medlemmer, dets leder og Kommisjonen,
  - c. kommunikasjon med andre institusjoner og med allmennheten,
  - d. bruken av elektroniske midler i forbindelse med intern og ekstern kommunikasjon,
  - e. oversettelse av relevant informasjon,

- f. forberedelse og oppfølging av Personvernrådets møter,
- g. forberedelse, utarbeiding av utkast til og offentliggjøring av uttalelser, beslutninger om løsning av tvister mellom tilsynsmyndigheter samt andre tekster som vedtas av Personvernrådet.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a75](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 75. Sekretariat

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 140.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 75 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Sekretariatet skal ha ansvar for Personvernrådets daglige virksomhet. Se [fortalepunkt](#) 140. Det er EUs datatilsyn som stiller sekretariatet til rådighet. EUs datatilsyn kalles på engelsk European Data Protection Supervisor. Dette forkortes ofte EDPS.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 75 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen gir uttrykk for at det er Personvernrådets leder som styrer hvordan sekretariatet skal utføre sine oppgaver. Dette selv om disse personene er ansatt i EUs datatilsyn.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 75 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen sikrer at personell hos EUs datatilsyn som bistår Personvernrådet, skal ha andre rapporteringsveier enn kollegaer som bistår EUs datatilsyn. Dette er for å sikre uavhengighet.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 75 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se programerklæring av 25. mai 2018, «[Memorandum of Understanding between the European Data Protection Board and the European Data Protection Supervisor](#)». I denne angis bl.a. at EUs datatilsyn og Personvernrådet skal møtes regelmessig.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 75 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen viser at sekretariatet bistår med analytisk, administrativ og logistisk støtte til Personvernrådet. I praksis består sekretariatet av eksperter innen personvern fra juridisk vinkel, IT-eksperter, samt administrativt personell.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 75 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir hva sekretariatet skal ha et særlig ansvar for.

Artikkel 76. Konfidensialitet

1. Personvernrådets drøftinger skal være konfidensielle når Personvernrådet anser det nødvendig, som fastsatt i dets forretningsorden.
2. Tilgangen til dokumenter som sendes til Personvernrådets medlemmer, sakkyndige og representanter for tredjeparter, omfattes av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001.¹

¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter (EFT L 145 av 31.5.2001, s. 43).

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a76](#)

Karnov Lovkommentar 1 til GDPR art. 76 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er Personvernrådet som vurderer og beslutter om det er nødvendig med konfidensialitet under dets drøftinger.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 76 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Europaparlaments- og Rådsforordning [nr. 1049/2001](#) av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter, angir at det i størst mulig grad bør åpnes for tilgang til dokumenter, dog slik at hensynet til effektive beslutningsprosesser kan tilsi at tilgang ikke gis.

KAPITTEL VIII Rettsmidler, ansvar og sanksjoner

Artikkel 77. Rett til å klage til en tilsynsmyndighet

1. Uten at det berører annen administrativ eller rettslig prøving, skal enhver registrert ha rett til å klage til en tilsynsmyndighet, særlig i den medlemsstat der vedkommende har sitt vanlige bosted, har sitt arbeidssted eller der den påståtte overtredelsen har funnet sted, dersom den registrerte anser at behandlingen av personopplysninger som gjelder vedkommende, er i strid med denne forordning.

2. Tilsynsmyndigheten som klagen er inngitt til, skal underrette klageren om klagebehandlingsforløpet og utfallet av klagen, herunder muligheten for rettslig prøving i henhold til artikkel 78.

Karnov lovkommentarer: [gdpr/a77](#)

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 77. Rett til å klage til en tilsynsmyndighet

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 141.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 77 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at selv om en registrert klager til en tilsynsmyndighet, vil vedkommende ha andre rettslige eller administrative muligheter i behold. Kriteriet for å klage er at den registrerte anser behandlingen av vedkommendes personopplysninger som værende i strid med forordningen. Klager har ofte ulike siktemål, noen ønsker at en behandlingsansvarlig skal endre sin behandling, mens andre ønsker at tilsynsmyndigheten blir oppmerksom på forholdet slik at eventuelle sanksjoner kan vurderes. Se [artikkel 4](#) nr. 1 for definisjon av personopplysning og forståelse av «registrert». Se også [artikkel 80](#) om hvorledes den registrerte kan la seg representere av andre. Forvaltningsloven regulerer

hvorledes den norske tilsynsmyndigheten Datatilsynet skal behandle klagen. Den registrerte kan velge mellom flere mulige steder å klage, vedkommende kan klage til en hvilken som helst tilsynsmyndighet, eventuelt tilsynsmyndigheten i den stat der vedkommende har sitt vanlige bosted, der hvor den registrerte har sitt arbeidssted eller der hvor en påstått overtredelse har funnet sted. Klageretten er personlig, den gjelder den registrerte selv, med mindre vedkommende lar seg representere av en annen.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 77 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen pålegger tilsynsmyndigheten en ikke ubetydelig plikt til å holde klageren orientert om både forløpet for klagebehandlingen og utfallet av denne. Se også [artikkel 57](#) nr. 1 bokstav f.

[Fortalepunkt](#) 141 angir at tilsynsmyndigheten «innen en rimelig frist» skal underrette den registrerte om klagebehandlingsforløpet og utfallet. Se [artikkel 78](#) om rettslig prøving.

Artikkel 78. Rett til et effektivt rettsmiddel overfor en tilsynsmyndighet

1. Uten at det berører annen administrativ eller ikke-rettslig prøving, skal enhver fysisk eller juridisk person ha rett til et effektivt rettsmiddel overfor en rettslig bindende avgjørelse som gjelder dem, og som er truffet av en tilsynsmyndighet.
2. Uten at det berører annen administrativ eller ikke-rettslig prøving, skal enhver registrert ha rett til et effektivt rettsmiddel dersom tilsynsmyndigheten som har kompetanse i henhold til artikkel 55 og 56, ikke behandler en klage eller ikke underretter den registrerte innen tre måneder om klagebehandlingsforløpet eller utfallet av klagen som er inngitt i henhold til artikkel 77.
3. En sak mot en tilsynsmyndighet skal bringes inn for domstolene i medlemsstaten der tilsynsmyndigheten er etablert.
4. Dersom det anlegges sak mot en tilsynsmyndighets avgjørelse som ble truffet etter en uttalelse eller en avgjørelse fra Personvernrådet innenfor rammen av konsistensmekanismen, skal tilsynsmyndigheten framlegge nevnte uttalelse eller avgjørelse for domstolen.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a78

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 78. Rett til et effektivt rettsmiddel overfor en ti...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 141 og 143.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 78 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Annen administrativ eller ikke-rettslig prøving kan i Norge skje ved klage til Personvernemnda. Se personopplysningsloven [§ 22](#). I øvrig sikter bestemmelsen til prøving ved domstol. Det er rettslig bindende avgjørelser som kan prøves. I [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#) ble det foreslått å knytte dette til vedtak i forvaltningslovens forstand.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 78 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en særlig rett der tilsynsmyndigheten ikke behandler en klage eller ikke overholder fristen på tre måneder.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 78 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Begrunnelsen for bestemmelsen er at en slik sak skal føres i henhold til de prosessuelle reglene i den stat den aktuelle tilsynsmyndigheten er.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 78 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen er relevant for saker med tilknytning til flere medlemsland.

Artikkel 79. Rett til et effektivt rettsmiddel overfor en behandlingsansvarlig eller databehandler

1. Uten at det berører annen tilgjengelig administrativ eller ikke-rettslig prøving, herunder retten til å klage til en tilsynsmyndighet i henhold til artikkel 77, skal enhver registrert ha rett til et effektivt rettsmiddel dersom vedkommende anser at vedkommendes rettigheter i henhold til denne forordning er krenket som følge av at vedkommendes personopplysninger er blitt behandlet på en måte som ikke er i samsvar med denne forordning.

2. En sak mot en behandlingsansvarlig eller databehandler skal bringes inn for domstolene i medlemsstaten der den behandlingsansvarlige eller databehandleren er etablert. Alternativt kan en slik sak bringes inn for domstolene i medlemsstaten der den registrerte til vanlig er bosatt, med mindre den behandlingsansvarlige eller databehandleren er en offentlig myndighet som handler innenfor rammen av sin offentlige myndighet.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a79

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 79. Rett til et effektivt rettsmiddel overfor en be...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 141 og 145.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 79 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen gir den registrerte rett til et effektivt rettsmiddel mot den behandlingsansvarlige eller en databehandler, der vedkommende er av den oppfatning at vedkommendes personopplysninger er behandlet på en måte som ikke er i samsvar med forordningen. Bestemmelsene i tvisteloven vil utgjøre slikt effektivt rettsmiddel.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 79 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en valgfrihet hva gjelder saker mot behandlingsansvarlige eller databehandlere som ikke er offentlige. Se [fortalepunkt](#) 145. For saker der den behandlingsansvarlige eller databehandleren er en offentlig myndighet, og det saken gjelder angår utøvelse av offentlig myndighet, så vil en slik sak i Norge kun kunne behandles i den stat som den offentlige myndighet er etablert.

Artikkel 80. Representasjon av registrerte

1. Den registrerte skal ha rett til å gi et ideelt organ eller en ideell organisasjon eller sammenslutning som er opprettet i samsvar med nasjonal rett i en medlemsstat, som har vedtektsfestede formål som er i allmennhetens interesse, og som er aktiv på området vern av registrertes rettigheter og friheter med hensyn til vern av deres personopplysninger, fullmakt til å klage på vedkommendes vegne, utøve rettighetene nevnt i artikkel 77, 78 og

79 på vedkommendes vegne og utøve retten til å motta erstatning nevnt i artikkel 82 på vedkommendes vegne dersom det er fastsatt i medlemsstatenes nasjonale rett.

2. Medlemsstatene kan fastsette at ethvert organ eller enhver organisasjon eller sammenslutning nevnt i nr. 1 i denne artikkel, uavhengig av en registrerts fullmakt, i nevnte medlemsstat har rett til å klage til tilsynsmyndigheten som har kompetanse i henhold til artikkel 77, og til å utøve rettighetene nevnt i artikkel 78 og 79 dersom den/det anser at den registrertes rettigheter i henhold til denne forordning er blitt krenket som følge av behandlingen.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a80

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 80. Representasjon av registrerte

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 142.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 80 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen gir dels den registrerte rett til å la visse organisasjoner representere seg. Bestemmelsen angir også en plikt for medlemsstater til å påse at den registrerte kan la seg representere av en slik organisasjon. Det er ideelle organer, en ideell organisasjon eller sammenslutning som skal kunne bistå den registrerte. Forordningen definerer ikke hva dette er. Betingelsen er at dette er fastsatt i nasjonal rett. I [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#) vises det på [s. 166](#) til bestemmelsene i tvisteloven [§ 1-4](#) første ledd og [§ 3-3](#) fjerde ledd og departementet foreslo ingen ytterligere bestemmelser om dette.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 80 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Nr. 1 angir at den registrerte kan be en organisasjon bistå seg med å klage til en tilsynsmyndighet etter [artikkel 77](#), og anvende et rettsmiddel etter [artikkel 78](#) overfor tilsynsmyndigheten eller rettsmiddel overfor en behandlingsansvarlig eller databehandler i henhold til [artikkel 79](#). Her i nr. 2 gis slike organisasjoner klagerett etter [artikkel 77](#), samt rett til å utøve rettigheter etter [artikkel 78](#) og [79](#) der organisasjonen anser at den registrertes rettigheter krenkes, uten at det er gitt fullmakt fra den registrerte til dette. [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#) angir på [s. 166](#) at departementet ikke har funnet det nødvendig å fastsette særskilte regler om organisasjoners og sammenslutningers adgang til å representere den registrerte uten fullmakt.

Artikkel 81. Utsettelse av en sak

1. Dersom vedkommende domstol i en medlemsstat har informasjon om at det verserer en sak om samme saksgjenstand med hensyn til behandling foretatt av den samme behandlingsansvarlige eller databehandler ved en domstol i en annen medlemsstat, skal den kontakte nevnte domstol i den andre medlemsstaten for å få bekreftet at foreligger en slik sak.

2. Dersom det verserer en sak om samme saksgjenstand med hensyn til behandling foretatt av samme behandlingsansvarlige eller databehandler ved en domstol i en annen medlemsstat, kan enhver annen vedkommende domstol enn den som saken først ble brakt inn for, utsette saken.

3. Dersom nevnte sak verserer ved første instans, kan enhver annen domstol enn den som saken først ble brakt inn for, på anmodning fra en av partene også erklære at den ikke er domsmyndig dersom domstolen som saken først ble brakt inn for, har domsmyndighet til å behandle de aktuelle sakene, og dens lovgivning tillater forening av dette.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a81

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 81. Utsettelse av en sak

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 144.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 81 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir sely, og i tråd med [fortalepunkt](#) 144, at det er en særlig aktivitetsplikt for en domstol som har grunn til å tro at en sak som gjelder samme behandling som også behandles for en annen domstol i en annen stat. Et eksempel på hva som er samme behandling kan være at det er samme saksgjenstand, samme behandlingsansvarlig eller databehandler, eventuelt samme saksgrunnlag.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 81 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom det verserer en sak om samme saksgjenstand, angir bestemmelsen at det er den domstol saken først ble brakt inn for som skal fortsette den, domstoler som senere er kommet i befatning med saken kan utsette den. Bestemmelsen er formulert som en kan-regel, imidlertid vil antakelig enhver domstol i en slik situasjon utsette en sak, da noe annet vil åpne for at det kommer motstridende avgjørelser. [Fortalepunkt](#) 144 angir at saker anses for å være relatert når de er så tett forbundet at det er hensiktsmessig å behandle og avgjøre dem sammen for å unngå risikoen for uforenlige rettsavgjørelser som følge av at de behandles hver for seg.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 81 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Muligheten for en senere domstol til å erklære seg ikke domsmyndig, gjelder mens saken verserer ved første instans.

Artikkel 82. Rett til erstatning og erstatningsansvar

1. Enhver person som har lidd materiell eller ikke-materiell skade som følge av en overtredelse av denne forordning, skal ha rett til å motta erstatning fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren for den forvoldte skaden.
2. Enhver behandlingsansvarlig som vært involvert i behandlingen, skal være ansvarlig for skaden forårsaket av behandling som er i strid med denne forordning. En databehandler skal være ansvarlig for en skade forårsaket av behandling bare dersom vedkommende ikke har oppfylt forpliktelsene i denne forordning som særlig er rettet mot databehandlere, eller dersom vedkommende har opptrådt utenfor eller i strid med databehandlerens lovlige instruksjer.
3. En behandlingsansvarlig eller databehandler skal fritas for erstatningsansvar i henhold til nr. 2 dersom vedkommende godtgjør at vedkommende på ingen måte er ansvarlig for hendelsen som førte til skaden.
4. Dersom flere enn én behandlingsansvarlig eller databehandler eller både en behandlingsansvarlig og en databehandler er involvert i samme behandling, og dersom de i henhold til nr. 2 og 3 er ansvarlige for eventuelle skader som forårsakes av behandlingen, skal hver behandlingsansvarlig eller databehandler holdes ansvarlig for hele skaden for å sikre at den registrerte mottar effektiv erstatning.
5. Dersom en behandlingsansvarlig eller databehandler i samsvar med nr. 4 har betalt full erstatning for den forvoldte skaden, skal nevnte behandlingsansvarlig eller databehandler fra de andre behandlingsansvarlige eller

databehandlere som har vært involvert i samme behandling, ha rett til å kreve tilbake den delen av erstatningen som svarer til deres del av ansvaret for skaden, i samsvar med vilkårene fastsatt i nr. 2.

6. Retterganger med henblikk på utøvelse av retten til å motta erstatning, skal bringes inn for domstolene som har kompetanse i henhold til nasjonal rett i medlemsstaten nevnt i artikkel 79 nr. 2.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a82

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 82. Rett til erstatning og erstatningsansvar

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 146 og 147.

I oversettelsen fra engelsk til norsk, er det én oversettelsesfeil og én skrivefeil i den norske teksten. Nr. 2, siste punktum, angir på norsk at opptreden i strid med databehandlerens lovlige instruks er et sentralt kriterium. På engelsk er dette opptreden i strid med «the controllers» instruks. I kommentaren legges den engelske originalteksten til grunn. I [artikkel 82](#) nr. 4 er ordet «databehandles» feilskrevet, det skulle stå «databehandler». Bestemmelsens innhold er praktisk viktig, og må i norsk anvendelse forstås slik at også alminnelige prinsipper om erstatning må foreligge: Et økonomisk tap, en ansvarsbetingende handling og krav om årsakssammenheng.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 82 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Ordlyden «enhver person» innebærer at det ikke kun er den registrerte selv som kan kreve erstatning, men også andre. Det er foreløpig noe uklart om dette også omfatter juridiske personer. Se [artikkel 78](#), der rettigheter gis til enhver «fysisk eller juridisk person», en formulering som ikke er tatt inn i [artikkel 82](#). Et av kriteriene er at det foreligger overtredelse av forordningen. [Fortalepunkt](#) 146 angir at dette for det første omfatter forordningens bestemmelser, men også delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter. Tilsvarende gjelder nasjonal rett som presiserer forordningen. Dette omfatter personopplysningsloven 2018. Se [artikkel 92](#) om utøvelse av delegert myndighet. Se [artikkel 93](#) om andre gjennomføringsrettsakter. [Fortalepunkt](#) 146 angir at det kan kreves erstatning for enhver skade, noe som innebærer at begrepet tolkes vidt. Se også personopplysningsloven [§ 30](#), der det angis at en ansvarlig kan pålegges å betale erstatning også for ikke-økonomisk art, såkalt oppreisning. Se også [fortalepunkt](#) 85 som har en ikke-uttømmende liste over materiell og ikke-materiell skade, der bl.a. skade på omdømme er omtalt.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 82 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er ingen begrensning på hva slags overtredelser som kan medføre ansvar. Ansvar for en behandlingsansvarlig betinger at vedkommende har vært «involvert» i behandlingen. Det er foreløpig uklart hva som ligger i dette kriteriet. Antakelig omfatter også dette hendelser som foretas av den behandlingsansvarliges databehandlere, ettersom disse handler på instruks fra den behandlingsansvarlige som slik sett er involvert. I situasjoner der det er flere behandlingsansvarlige, angir [artikkel 26](#) at disse skal fordele rettigheter og plikter ved hjelp av en ordning seg imellom. Merk at [artikkel 26](#) nr. 3 angir at den registrerte kan utøve sine rettigheter i henhold til forordningen uavhengig av hva som er avtalt. Antakelig blir det avgjørende de reelle underliggende forhold. [Artikkel 82](#) nr. 2 annet ledd er en utvidelse av databehandleres ansvar sammenlignet med tidligere lovgivning. Ansvaret er dog mer snevert angitt enn for behandlingsansvarlige. Merk at det er en oversettelsesfeil i den norske teksten, det tredje siste ordet skal ikke være databehandlerens, men behandlingsansvarliges. Se kommentar til overskriften. En databehandler som opptrår i strid med forordningen og selv fastsetter formålene med og midlene for en behandling, vil være å anse som

behandlingsansvarlig, se [artikkel 28](#) nr. 10. Så langt antar juridisk teori at databehandleren kan holdes ansvarlig som behandlingsansvarlig også etter [artikkel 2](#) nr. 2. Se Skullerud m.fl. 2018 og Jay 2017, s. 123. Det er foreløpig uklart om en behandlingsansvarlig i avtale med databehandlere, kan avtale hvilke deler av behandlingen behandlingsansvarlig skal anses å være involvert i.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 82 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bevisbyrden påhviler den behandlingsansvarlige eller databehandleren. Dette forenkler vesentlig den skadelidtes mulighet til å kreve erstatning. Ordlyden «på ingen måte er ansvarlig for hendelsen» medfører at en eventuell ansvarsfrihet er betinget av at hendelsen oppstår utenfor kontrollsfæren til den behandlingsansvarlige eller databehandleren. Dette kan typisk være hendelser som omfattes av force majeure. Kriteriet «på ingen måte» medfører at det er relevant å vurdere om den ansvarlige kunne iverksette tiltak for å forebygge eller begrense skadevirkningene.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 82 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir et solidaransvar mellom partene. Dette skal sikre at den registrerte får full erstatning. Den skadelidte kan da velge å rette sitt søksmål mot den part som har best økonomisk bæreevne, alternativt en part som kan holdes ansvarlig på grunn av vernetingsregler. Kravet til involvering, må antakelig forstås likt som i [artikkel 82](#) nr. 2. Se [fortalepunkt 146](#) som angir at dersom de ansvarlige er involvert i samme rettergang i samsvar med medlemsstatenes nasjonale rett, kan erstatningen fordeles i henhold til den enkeltes ansvar for skaden som behandlingen har forvoldt, forutsatt at den registrerte sikres full og effektiv erstatning. En behandlingsansvarlig eller databehandler som har betalt full erstatning, kan gjøre regress mot andre behandlingsansvarlige eller databehandlere som har vært involvert i samme behandling.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 82 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Regressen vil omfatte den del av erstatningen som svarer til øvrige involvertes del av ansvar for skaden. Et omdiskutert spørsmål er om partene kan avtale en annen regressordning seg imellom. Avtalerettslig skulle dette være mulig. Det rettslige spørsmålet er om forordningen har begrensninger som gjør at det ikke foreligger full avtalefrihet. Umiddelbart vil ordlyden i [artikkel 82](#) nr. 5 kunne leses slik at partene ikke kan avtale seg bort fra den. Dertil kan det hevdes at det å avtale seg bort fra forordningens erstatningsansvar, kan undergrave formålet med forordningen. Videre er det lite sannsynlig at en part vil ønske å påta seg et større ansvar enn nr. 5 angir. Disse forhold er foreløpig ikke avklart. Se ytterligere kommentarer om dette i kommentarutgaven Jarbekk mfl., 2018, s. 495 flg.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 82 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 147](#) om at når forordningen oppgir særlige bestemmelser om domsmyndighet, bør alminnelige bestemmelser om domsmyndighet ikke berøre anvendelsen av disse særlige bestemmelsene.

Artikkel 83. Generelle vilkår for ilegging av overtredelsesgebyr

1. Hver tilsynsmyndighet skal sikre at ilegging av overtredelsesgebyr i henhold til denne artikkel for overtredelser av denne forordning nevnt i nr. 4, 5 og 6 i hvert enkelt tilfelle er virkningsfull, står i et rimelig forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

2. Avhengig av omstendighetene i hvert enkelt tilfelle skal overtredelsesgebyr ilegges i tillegg til eller istedenfor tiltakene nevnt i artikkel 58 nr. 2 bokstav a)-h) og j). Når det treffes avgjørelse om hvorvidt det skal ilegges overtredelsesgebyr samt om overtredelsesgebyrets størrelse, skal det i hvert enkelt tilfelle tas behørig hensyn til følgende:
- a. karakteren, alvorlighetsgraden og varigheten av overtredelsen, idet det tas hensyn til den berørte behandlingens art, omfang eller formål samt antall registrerte som er berørt, og omfanget av den skade de har lidd,
  - b. hvorvidt overtredelsen ble begått forsettlig eller uaktsomt,
  - c. eventuelle tiltak truffet av den behandlingsansvarlige eller databehandleren for å begrense skaden som de registrerte har lidd,
  - d. den behandlingsansvarliges eller databehandlerens grad av ansvar, idet det tas hensyn til de tekniske og organisatoriske tiltak de har gjennomført i henhold til artikkel 25 og 32,
  - e. eventuelle relevante tidligere overtredelser begått av den behandlingsansvarlige eller databehandleren,
  - f. graden av samarbeid med tilsynsmyndigheten for å bøte på overtredelsen og redusere de mulige negative virkningene av den,
  - g. kategoriene av personopplysninger som er berørt av overtredelsen,
  - h. på hvilken måte tilsynsmyndigheten fikk kjennskap til overtredelsen, særlig om og eventuelt i hvilken grad den behandlingsansvarlige eller databehandleren har underrettet om overtredelsen,
  - i. dersom tiltak nevnt i artikkel 58 nr. 2 tidligere er blitt truffet overfor den berørte behandlingsansvarlige eller databehandler med hensyn til samme saksgjenstand, at nevnte tiltak overholdes,
  - j. overholdelse av godkjente atferdsnormer i henhold til artikkel 40 eller godkjente sertifiseringsmekanismer i henhold til artikkel 42 og
  - k. enhver annen skjerpene eller formildende faktor ved saken, f.eks. økonomiske fordeler som er oppnådd, eller tap som er unngått, direkte eller indirekte, som følge av overtredelsen.
3. Dersom en behandlingsansvarlig eller databehandler i forbindelse med samme eller tilknyttede behandlingsaktiviteter forsettlig eller uaktsomt overtrer flere av bestemmelsene i denne forordning, skal overtredelsesgebyrets samlede beløp ikke være høyere enn beløpet angitt for den alvorligste overtredelsen.
4. Ved overtredelser av følgende bestemmelser skal det i samsvar med nr. 2 ilegges overtredelsesgebyr på opptil 10 000 000 euro eller, dersom det dreier seg om et foretak, på opptil 2% av den samlede globale årsumsetningen i forutgående regnskapsår, der det høyeste beløpet anvendes:
- a. den behandlingsansvarliges og databehandlerens forpliktelser i henhold til artikkel 8, 11, 25-39 samt 42 og 43,
  - b. sertifiseringsorganets forpliktelser i henhold til artikkel 42 og 43,
  - c. kontrollorganets forpliktelser i henhold til artikkel 41 nr. 4.
5. Ved overtredelser av følgende bestemmelser skal det i samsvar med nr. 2 ilegges overtredelsesgebyr på opptil 20 000 000 euro eller, dersom det dreier seg om et foretak, på opptil 4% av den samlede globale årsumsetningen i forutgående regnskapsår, der det høyeste beløpet anvendes:
- a. de grunnleggende prinsippene for behandling, herunder vilkår for samtykke, i henhold til artikkel 5, 6, 7 og 9,
  - b. de registrertes rettigheter i henhold til artikkel 12-22,
  - c. overføring av personopplysninger til en mottaker i en tredjestat eller en internasjonal organisasjon i henhold til artikkel 44-49,
  - d. eventuelle forpliktelser i henhold til medlemsstatenes nasjonale rett vedtatt i henhold til kapittel IX,
  - e. manglende overholdelse av et pålegg om eller en midlertidig eller definitiv begrensning av behandling eller en avgjørelse om midlertidige opphold i datastrømmen truffet av tilsynsmyndigheten i henhold til artikkel 58 nr. 2 eller dersom det ikke gis tilgang i strid med artikkel 58 nr. 1.
6. Ved manglende overholdelse av et pålegg fra tilsynsmyndigheten som nevnt i artikkel 58 nr. 2 skal det i samsvar med nr. 2 i denne artikkel ilegges overtredelsesgebyr på opptil 20 000 000 euro eller, dersom det dreier

seg om et foretak, på opptil 4% av den samlede globale årsomsetningen i forutgående regnskapsår, der det høyeste beløpet anvendes.

7. Uten at det berører tilsynsmyndighetenes myndighet til å beslutte korrigerende tiltak i henhold til artikkel 58 nr. 2, kan hver medlemsstat fastsette regler om når og i hvilken grad offentlige myndigheter og organer som er etablert i nevnte medlemsstat, kan ilegges overtredelsesgebyr.

8. Tilsynsmyndighetens utøvelse av myndighet i henhold til denne artikkel skal være omfattet av nødvendige prosessuelle garantier i samsvar med unionsretten og medlemsstatenes nasjonale rett, herunder effektive rettsmidler og rettferdig rettergang.

9. Dersom medlemsstatens rettsorden ikke gir mulighet til å ilegge overtredelsesgebyr, kan denne artikkel anvendes på en slik måte at gebyret initieres av vedkommende tilsynsmyndighet og ilegges av vedkommende nasjonale domstoler, idet det sikres at nevnte beføvelser er effektive og har samme virkning som overtredelsesgebyrene som ilegges av tilsynsmyndigheter. I alle tilfeller skal gebyrene som ilegges, være virkningsfulle, stå i et rimelig forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal senest 25. mai 2018 underrette Kommisjonen om de lovbestemmelser de vedtar i henhold til dette nummer, og uten opphold om eventuelle senere endringslover eller endringer som påvirker dem.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a83

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 83. Generelle vilkår for ilegging av overtredelsesg...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 148–152.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 83 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 7 som dels fremhever at den teknologiske utviklingen krever et sterkt regelverk for vern av personopplysninger, samt at dette må støttes av en streng håndheving av bestemmelsene for å skape nødvendig tillit til at den digitale økonomien kan utvikle seg i det indre marked. Personvernrådet har gitt ut en veileder om hvordan administrative sanksjoner skal skje på en harmonisert måte, se Guidelines on the Application and Setting of Administrative Fines for the Purpose of the Regulation 2016/679, se dokument WP253. Denne veilederen angir Personvernrådets forståelse av [artikkel 83](#). Se også en dansk veileder for fastsettelse av overtredelsesgebyr av januar 2021, <https://www.datatilsynet.dk/Media/1/9/B%C3%B8devejledning.pdf>. Se også [fortalepunkt](#) 148 som angir at for å styrke håndhevingen av forordningen, bør det ved overtredelse ilegges overtredelsesgebyr i tillegg til eller istedenfor andre egnede tiltak. Ved mindre overtredelser eller der overtredelsesgebyret for fysiske personer kan utgjøre en uforholdsmessig stor byrde, kan det isteden gis irettesettelse. Det vil være tilsynsmyndigheten som velger de mest hensiktsmessige tiltak ved en overtredelse. Se alternativet korrigerende tiltak i henhold til [artikkel 58](#). I praksis vil administrative overtredelsesgebyr selvfølgelig ha en negativ økonomisk betydning for den som ilegges gebyret, ikke desto mindre vil ofte andre korrigerende tiltak ha tilsvarende økonomisk betydning. Det å bli pålagt å slette opplysninger eller bytte IT-systemer som ikke har slettemuligheter, kan ofte være svært dyrt. Nr. 1 angir at overtredelsesgebyr skal være virkningsfulle, stå i et rimelig forhold til overtredelsen og være avskrekkende. Praksis vil avklare hvilket nivå som anses riktig. Bestemmelsen gjelder overtredelser av forordningen som nevnt i nr. 4, 5 og 6. Se også personopplysningsloven [§ 26](#) første ledd om at også artikkel [10](#) og [24](#) kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr i henhold til [artikkel 83](#) nr. 4.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 83 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir en rekke momenter tilsynsmyndigheten må vurdere i hvert enkelt tilfelle. De videre bestemmelsene i [artikkel 83](#), viser at overtredelse av enkelte bestemmelser anses mer alvorlig enn andre. Maksimumsgebyrbeløpene varierer derfor.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav a.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Jo flere som er berørt, jo alvorligere er overtredelsen. Enkeltstående overtredelser vil være mindre alvorlige enn systematiske brudd og mangel på tilstrekkelige rutiner. Se mer om dette i WP253. Se [fortalepunkt 75](#) om risiko for skade.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav b.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

WP253 peker på s. 11 på at et eksempel på et forsettlig brudd er der ledelsen overser råd fra personvernombud eller eksisterende rutiner. Et annet eksempel er å selge personopplysninger for markedsføringsformål uten å kontrollere eller å se bort fra de registrertes synspunkter på hvordan deres personopplysninger skal brukes. Som uaktsomme brudd angir de på s. 11 «failure to read and abide by existing policies, human error» og en rekke andre situasjoner. Det er spesielt viktig at WP253 angir at manglende ressurser ikke er unnskyldningsgrunn.

Karnov Lovkommentar 6 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav c.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Mulige avhjelpende tiltak kan være å kontakte tredjeparter som urettmessig har fått informasjon og å stanse behandlinger som bryter med forordningen.

Karnov Lovkommentar 7 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav d.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det vil være av betydning hvorvidt den behandlingsansvarlige eller databehandleren kan dokumentere at tiltak etter artikkel [25](#) og [32](#) er iverksatt.

Karnov Lovkommentar 8 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav e.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Tidligere overtredelser vil kunne gi en indikasjon på det generelle nivået av kunnskap om personvern, eventuelt manglende sådan, eventuelt at det ikke utvises respekt for bestemmelsene.

Karnov Lovkommentar 9 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav f.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

WP253 angir på s. 14 at det ikke vil være aktuelt å vektlegge samarbeid med myndighetene som er påkrevet ved lov.

Karnov Lovkommentar 10 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav g.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det vil selvfølgelig spille en rolle om det er ordinære personopplysninger eller særlige kategorier personopplysninger. I tillegg vil det spille inn om dataene er direkte eller indirekte identifiserbare, samt om de er beskyttet med tekniske hjelpemidler, f.eks. ved kryptering.

Karnov Lovkommentar 11 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav h.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Merk at det ikke vil være formildende at den ansvarlige selv melder fra til tilsynsmyndigheten om en overtredelse, da dette er en lovbestemt plikt. Samtidig står det i WP253, på s. 15, at dersom en melding om avvik ikke inneholder alle detaljer om avviket, eller det ikke meldes, så kan dette betinge en mer «serious penalty» fordi det antakelig ikke vil anses som et mindre brudd.

Karnov Lovkommentar 12 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav i.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det vil være skjerpene om den behandlingsansvarlige eller databehandleren har fått vedtak mot seg for samme saksgjenstand tidligere.

Karnov Lovkommentar 13 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav j.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Brudd på en atferdsnorm kan utløse sanksjoner i henhold til atferdsnormen uten at tilsynsmyndigheten er involvert. Det vil være tilsynsmyndighetens skjønn om dette skal tas i betraktning.

Karnov Lovkommentar 14 til GDPR art. 83 2. ledd bokstav k.

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Dersom en virksomhet har økonomisk fordel av et brudd, vil dette være skjerpene.

Karnov Lovkommentar 15 til GDPR art. 83 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

WP253 angir på s. 10 at det vil komme ytterligere retningslinjer om hvordan bestemmelsen skal forstås.

Karnov Lovkommentar 16 til GDPR art. 83 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se personopplysningsloven § 26 der det angis at [artikkel 83](#) nr. 4 gjelder tilsvarende for overtredelser etter personvernforordningen [artikkel 10](#) og [artikkel 24](#). Det norske datatilsynet har etter tidligere lovgivning flere ganger gitt overtredelsesgebyr for reglene om internkontroll, som i stor grad er videreført i forordningens artikkel [10](#) og [24](#).

Karnov Lovkommentar 17 til GDPR art. 83 5. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir det høyeste nivået for overtredelsesgebyr i forordningen som naturlig nok relaterer seg til brudd på artikler med helt grunnleggende personvernprinsipper.

Karnov Lovkommentar 18 til GDPR art. 83 6. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at det høyeste nivået for overtredelsesgebyr kan anvendes i situasjoner der en behandlingsansvarlig eller databehandler ikke overholder pålegg etter [artikkel 58](#) nr. 2.

Karnov Lovkommentar 19 til GDPR art. 83 7. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Personopplysningsloven [§ 26](#) annet ledd angir at Datatilsynet kan ilegge offentlige myndigheter og organer overtredelsesgebyr etter reglene i forordningens [artikkel 83](#). Dette har skjedd flere ganger i Norge. Ikke alle land i EØS har samme regulering.

Karnov Lovkommentar 20 til GDPR art. 83 8. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se personopplysningsloven [§ 27](#) første ledd om oppfyllelsesfrist for vedtak om overtredelsesgebyr. Samme bestemmelse angir i annet ledd at domstolene kan overprøve slike vedtak. Personopplysningsloven [§ 28](#) angir at adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes fem år etter en overtredelses opphør. Fristavbrudd skjer ved at Datatilsynet gir forhåndsvarsel om eller fatter vedtak om overtredelsesgebyr. I øvrig gjelder tvistelovens bestemmelser, og lov [26. juni 1992 nr. 86](#) om tvangsfullbyrdelse (*tvangsfullbyrdelsesloven* eller *tvangsl.*) [§ 7-2](#) første ledd bokstav d angir at en administrativ sanksjon truffet av offentlig myndighet med hjemmel i lov er å anse som tvangsgrunnlag for utlegg. Se [fortalepunkt](#) 149 om at administrative sanksjoner ikke skal utgjøre brudd på nebis in idem-prinsippet. Dette innebærer at det ikke skal forekomme dobbel straff. Overtredelsesgebyr er å anse som straff etter EMK. Se nærmere om dette i Jarbekk mfl., 2018, s. 512 flg.

Karnov Lovkommentar 21 til GDPR art. 83 9. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen har liten praktisk betydning i Norge.

Artikkel 84. Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette regler om andre sanksjoner for overtredelser av denne forordning, særlig for overtredelser som ikke omfattes av overtredelsesgebyrer i henhold til artikkel 83, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i rimelig forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Medlemsstatene skal senest 25. mai 2018 underrette Kommissjonen om de lovbestemmelser de vedtar i henhold til nr. 1, og uten opphold om eventuelle senere endringer som påvirker dem.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a84

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 84. Sanksjoner

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 149–152.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 84 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Siktemålet med bestemmelsen er at det faktisk finnes en effektiv håndhevelse av forordningen i det enkelte land. I Norge er dette gjort i personopplysningsloven.

KAPITTEL IX Bestemmelser om særlige behandlingssituasjoner

Artikkel 85. Behandling og ytrings- og informasjonsfrihet

1. Medlemsstatene skal ved lov bringe retten til vern av personopplysninger i henhold til denne forordning i samsvar med retten til ytrings- og informasjonsfrihet, herunder behandling som finner sted i journalistisk øyemed eller med henblikk på akademiske, kunstneriske eller litterære ytringer.
2. Ved behandling som finner sted i journalistisk øyemed eller med henblikk på akademiske, kunstneriske eller litterære ytringer, skal medlemsstatene fastsette fritak eller unntak fra kapittel II (prinsipper), kapittel III (den registrertes rettigheter), kapittel IV (behandlingsansvarlig og databehandler), kapittel V (overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner), kapittel VI (uavhengige tilsynsmyndigheter), kapittel VII (samarbeid og ensartet anvendelse) og kapittel IX (særlige behandlingssituasjoner) dersom det er nødvendig for å bringe retten til vern av personopplysninger i samsvar med retten til ytrings- og informasjonsfrihet.
3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om de lovbestemmelser de har vedtatt i henhold til nr. 2, og uten opphold om eventuelle senere endringslover eller endringer som påvirker dem.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a85

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 85. Behandling og ytrings- og informasjonsfrihet

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 153.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 85 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

EMK [artikkel 10](#) og Grunnloven [§ 100](#) angir at enhver har rett til ytringsfrihet. Samtidig, i henhold til EMK [artikkel 8](#) og Grunnloven [§ 102](#), har enhver rett til respekt for sitt privatliv, familieliv, hjem og korrespondanse. Ytringsfrihet og retten til privatliv, eller personvern, kan i noen tilfeller komme i motsetning til hverandre. [Artikkel 85](#) nr. 1 angir at medlemsstatene plikter å balansere disse rettighetene mot hverandre. I [Prop. 56 LS \(2017–2018\) s. 105](#), angir departementet i forarbeidene til den nye personopplysningsloven at før det foretas vesentlige endringer i gjeldende rett, må det foretas en nærmere utredning av spørsmålene. Personopplysningsloven [§ 3](#) er en videreføring av gjeldende rett etter [personopplysningsloven 2000](#) som angir hvilke bestemmelser i forordningen som skal anvendes for behandling av personopplysninger som utelukkende brukes for journalistiske formål eller akademiske, kunstneriske eller litterære ytringer. Det er kun forordningens artikler [24](#), [26](#), [28](#), [29](#), [32](#) samt [40–43](#) som får anvendelse. [Fortalepunkt](#) 153 angir at retten til ytringsfrihet i [artikkel 85](#) skal tolkes vidt, slik at retten til ytringsfrihet sikres i demokratiske samfunn. Det vises til journalistikk, samt audiovisuelle forhold og nyhetsarkiver, samt pressebiblioteker. [Prop. 56 LS \(2017–2018\)](#) angir på [s. 102](#) at begrepet «journalistisk øyemed» vil forstås på samme måte som etter tidligere regelverk, noe som medfører at tidligere praksis fremdeles er relevant. Se sak [C-73/07](#). At akademiske ytringer omfattes, er nytt i forordningen. En slik ytring antas dog å være noe annet enn akademisk forskning. Om forskning, se [artikkel 89](#). Vilkårene kunstneriske og litterære ytringer forstås å ha samme innhold som etter tidligere lovgivning. Personopplysningsloven [§ 3](#) angir at behandlingen «utelukkende» skal gjelde journalistiske formål, akademiske, kunstneriske eller litterære ytringer.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 85 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen inneholder en skjønnsmargin for medlemsstatene i hvorledes de vil oppfylle bestemmelsen. Dette medfører at det kan oppstå ulik regulering i ulike land. [Fortalepunkt](#) 153 angir at det i slike tilfeller bør være retten i medlemsstaten som den behandlingsansvarlige er underlagt, som skal anvendes. Se personopplysningsloven [§ 3](#).

Artikkel 86. Behandling og allmennhetens innsyn i offentlige dokumenter

Personopplysninger i offentlige dokumenter som en offentlig myndighet eller et offentlig eller privat organ er i besittelse av for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse, kan utleveres av myndigheten eller organet i samsvar med unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett som den offentlige myndigheten eller organet er underlagt, for å bringe allmennhetens rett til innsyn i offentlige dokumenter i samsvar med retten til vern av personopplysninger i henhold til denne forordning.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a86**Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 86. Behandling og allmennhetens innsyn i offentlige...**

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 154.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 86 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

[Fortalepunkt](#) 154 angir at bakgrunnen for bestemmelsen er at innsyn i offentlige dokumenter kan anses for å være i allmenhetens interesse. Denne interessen må veies mot retten til vern av personopplysninger. Dette skal gjøres i nasjonal rett, eventuelt i unionsretten. I Norge reguleres dette av offentleglova, lov [19. mai 2006 nr. 16](#) om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd. Når offentleglova skal evalueres, skal det ifølge forarbeidene til personopplysningsloven, vurderes nærmere om sammenhengen mellom innsynsrett og personvern. I norsk rett er det dokumentbegrepet i offentleglova som er avgjørende for hvilke dokumenter det kan kreves innsyn i. I [Prop. 158 L \(2020–2021\)](#) foreslår Justis- og beredskapsdepartementet endringer i personopplysningsloven og offentleglova. Det foreslås endringer i unntaksregelen for ytrings- og informasjonsfrihet i personopplysningsloven [§ 3](#) for å legge til rette for mer nyanserte vurderinger av forholdet mellom ytrings- og informasjonsfriheten og personvernet. I offentleglova foreslås det å innta et unntak fra retten til innsyn for sammenstillinger og oversikter som er utarbeidet i forbindelse med innsyn i egne personopplysninger etter personvernforordningen, og en ny bestemmelse om innsyn i saker for EOS-utvalget.

Artikkel 87. Behandling av nasjonalt identifikasjonsnummer

Medlemsstatene kan fastsette nærmere særlige vilkår for behandling av et nasjonalt identifikasjonsnummer eller andre generelle identifikatorer. Dersom dette er tilfellet, skal det nasjonale identifikasjonsnummeret eller enhver annen generell identifikator bare brukes sammen med nødvendige garantier for den registrertes rettigheter og friheter i henhold til denne forordning.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a87**Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 87. Behandling av nasjonalt identifikasjonsnummer**

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Generelle identifikatorer er f.eks. biometri, fingeravtrykk, irismønster, håndavtrykk, stemme, ganglag og mye annet. Bruk av slike identifikasjonsnumre, typisk fødselsnummer, er ikke definert som særlige kategorier av personopplysninger. Likevel er biometriske opplysninger «med det formål å entydig identifisere en fysisk person» å anse som en særlig kategori personopplysning, se [artikkel 9](#) nr. 1. Se også [artikkel 9](#) nr. 4 om at medlemsstater kan fastsette nærmere vilkår for behandling av biometriske identifikatorer. Hva som utgjør «nødvendige garantier» ved bruk av nasjonalt identifikasjonsnummer eller andre generelle identifikatorer, er ikke definert i forordningen. Se personopplysningsloven [§ 12](#) som bl.a. angir at det er krav til saklig behov for sikker identifisering og den valgte metode skal være

nødvendig. Forarbeidene angir at det må foreligge et behandlingsgrunnlag etter forordningens [artikkel 6](#) nr. 1 for at slike identifikatorer kan anvendes. Ved behandling av biometriske identifikasjonsmidler, vil det kreves behandlingsgrunnlag etter [artikkel 9](#) nr. 2.

Artikkel 88. Behandling i forbindelse med ansettelsesforhold

1. Medlemsstatene kan, ved lov eller tariffavtaler, fastsette nærmere regler for å sikre vern av rettigheter og friheter ved behandling av arbeidstakeres personopplysninger i forbindelse med ansettelsesforhold, særlig med henblikk på rekruttering, oppfyllelse av arbeidsavtaler, herunder oppfyllelse av forpliktelser fastsatt ved lov eller tariffavtaler, ledelse, planlegging og organisering av arbeidet, likestilling og mangfold samt helse og sikkerhet på arbeidsplassen, vern av arbeidsgiverens eller kundens eiendom, individuell eller kollektiv utøvelse av eller rett til å nyte godt av rettighetene og fordelene knyttet til ansettelsen samt for å avslutte ansettelsesforholdet.

2. Nevnte regler skal omfatte egnede og særlige tiltak for å verne den registrertes menneskeverd, berettigede interesser og grunnleggende rettigheter, særlig med hensyn til behandlingens åpenhet, overføring av personopplysninger internt i et konsern eller en gruppe av foretak som utøver en felles økonomisk virksomhet, og overvåkingssystemer på arbeidsplassen.

3. Medlemsstatene skal senest 25. mai 2018 underrette Kommissjonen om de lovbestemmelser de vedtar i henhold til nr. 1, og uten opphold om eventuelle senere endringer som påvirker dem.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a88

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 88. Behandling i forbindelse med ansettelsesforhold

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 155](#).

Forordningen har flere artikler der en medlemsstat kan fastsette nasjonale regler, se f.eks. [artikkel 6](#) nr. 2 og nr. 3, samt [artikkel 9](#) nr. 2. Slik sett fremstår [artikkel 88](#) som et supplement.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 88 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 02.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 155](#) som angir at «arbeidsavtaler» dekkes av begrepet «tariffavtaler». Det at slike regler kan gis ved «lov», forstås slik at også forskrifter som gis med hjemmel i lov vil være omfattet. Se f.eks. forskrift [2. juli 2018 nr. 1108](#) om arbeidsgivers innsyn i e-postkasse og annet elektronisk lagret materiale, samt forskrift [2. juli 2018 nr. 1107](#) om kameraovervåking i virksomhet. Ad. «tariffavtaler», vises til [hovedavtale mellom LO og NHO 2018–2021](#) om kontrolltiltak i bedriften, se [tilleggsavtale V](#). [Fortalepunkt 155](#) angir at det kan fastsettes særlige regler for behandling av arbeidstakers personopplysninger i ansettelsesforhold, særlig for samtykke. Dette er ikke særlig regulert i norsk rett. Samtidig har WP29 i Opinion 2/2017 on Data Processing at Work, angitt at samtykke sjelden kan brukes i arbeidsforhold. Årsaken er avhengighetsforholdet mellom arbeidsgiver og ansatt, noe som utfordrer kravet til frivillighet for samtykker. Se [fortalepunkt 4](#) om forståelsen av «rettigheter og friheter». For reguleringer, se også LO Stat og Spekter om regulert kameraovervåking av ansatte i [Hovedavtalen 2018-2021](#) § 37.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 88 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Det er sentralt at den registrertes interesser ivaretas i utformingen av slike regler. Hva gjelder åpenhet, vises til WP29 «Guideline on Transparency» som angir at personvernerklæringer bør først angi det som er mest inngripende og overraskende for den registrerte, se s. 17. Arbeidsmiljøloven [kapittel 9](#)

angir informasjonsplikt ved bruk av kontrolltiltak. Se også forskrift [2. juli 2018 nr. 1108](#) om arbeidsgivers innsyn i e-postkasse og annet elektronisk lagret materiale, [§ 3](#), om varslingsplikt. For konsern og foretak er det viktig at man dokumenterer de vurderinger som er gjort i forbindelse med ulike behandlinger. Det samme gjelder dersom det skal anvendes overvåkingssystemer på en arbeidsplass.

Artikkel 89. Garantier og unntak ved behandling for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål

1. Behandling for arkivformål i allmennhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål skal omfattes av nødvendige garantier i samsvar med denne forordning for å sikre den registrertes rettigheter og friheter. Nevnte garantier skal sikre at det er innført tekniske og organisatoriske tiltak for særlig å sikre at prinsippet om dataminimering overholdes. Nevnte tiltak kan omfatte pseudonymisering, forutsatt at nevnte formål kan oppfylles på denne måten. Dersom nevnte formål kan oppfylles ved viderebehandling som ikke gjør det mulig eller ikke lenger gjør det mulig å identifisere de registrerte, skal formålene oppfylles på denne måten.

2. Når personopplysninger behandles for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål, kan det i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett fastsettes unntak fra rettighetene nevnt i artikkel 15, 16, 18 og 21, med forbehold for vilkårene og garantiene nevnt i nr. 1 i denne artikkel, i den grad det er sannsynlig at slike rettigheter vil gjøre det umulig eller i alvorlig grad vil hindre oppfyllelsen av de spesifikke formålene, og slike unntak er nødvendig for å oppfylle nevnte formål.

3. Når personopplysninger behandles for arkivformål i allmennhetens interesse, kan det i unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett fastsettes unntak fra rettighetene nevnt i artikkel 15, 16, 18, 19, 20 og 21, med forbehold for vilkårene og garantiene nevnt i nr. 1 i denne artikkel, i den grad det er sannsynlig at slike rettigheter vil gjøre det umulig eller i alvorlig grad vil hindre oppfyllelsen av de spesifikke formålene, og slike unntak er nødvendig for å oppfylle nevnte formål.

4. Når en behandling nevnt i nr. 2 og 3 samtidig har andre formål, får unntakene anvendelse bare på behandling for formålene nevnt i disse numre.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a89

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 89. Garantier og unntak ved behandling for arkivfor...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 156–163.

Forordningen har ikke særlige behandlingsgrunnlag for behandling av personopplysninger for arkiv, forsknings- eller statistikkformål. Behandling for slike formål må derfor forankres i de alminnelige behandlingsgrunnlagene. Se artikkel [6](#) og [9](#). Se [Prop. 56 LS \(2017–2018\) s. 71](#). Bestemmelsen legger slik sett ekstra rammer på øvrige bestemmelser i forordningen. Se personopplysningsloven [§ 17](#).

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 89 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Aktuelle tiltak kan være av både teknisk og organisatorisk karakter. Dataminimering er et aktuelt tiltak, se [artikkel 5](#) nr. 1 bokstav c for dette. Pseudonymisering er et annet mulig tiltak, se [artikkel 4](#) nr. 5 om dette.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 89 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Medlemsstatene gis her frihet til å fatte unntak fra enkelte konkrete artikler. Slike unntak må da fattes i nasjonal rett. Se [fortalepunkt 157](#). Et av siktemålene er å kunne fremme vitenskapelig forskning som kan medføre en rekke fordeler, selv om dette nødvendigvis gjør behandling av personopplysninger. I [fortalepunkt 159](#) angis at vitenskapelig forskning skal tolkes vidt, og f.eks. omfatte teknologisk utvikling og demonstrasjon, grunnleggende forskning og anvendt forskning. Det er spesielt interessant at også privatfinansiert forskning omtales. Videre er denne eksemplifiseringen i [fortalepunkt 159](#) ikke uttømmende, og kan således antakelig utvides. Hva gjelder statistiske formål angir [fortalepunkt 162](#) at resultatet av behandlingen ikke skal være personopplysninger, men aggregerte data, samtidig som at resultatet ikke brukes som støtte for tiltak eller avgjørelser som gjelder én bestemt fysisk person. Med statistiske formål menes enhver innsamling og behandling av personopplysninger som er nødvendig i forbindelse med slike statistiske undersøkelser eller for å fremskaffe statistiske resultater. For at unntakene kan anvendes, må en rekke vilkår være oppfylt. Unionsretten eller medlemsstatens nasjonale rett kan kun oppstille unntak så fremt garantiene i [artikkel 89](#) nr. 1 er oppfylt. Det må altså som regel en rekke tekniske og organisatoriske tiltak på plass. Dermed må det sannsynliggjøres at den registrertes utøvelse av rettigheter, vil gjøre det «umulig» eller «i alvorlig grad» hindre oppfyllelsen av de spesielle formålene. Formålet vil altså ikke kunne nås. For det tredje må unntakene fra de registrertes rettigheter være «nødvendig for å oppfylle nevnte formål». Bakgrunnen for bestemmelsen er at formålene er svært viktige i et samfunnsperspektiv, samtidig som individets rettigheter kan sies å være av mindre betydning da slik behandling ikke vil fokusere på det enkelte individ.

Karnov Lovkommentar 4 til GDPR art. 89 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsens innhold samsvarer i stor grad med [artikkel 9](#) nr. 2, dog for arkivformål i allmenhetens interesse. Det vises til kommentarene til nr. 2.

Karnov Lovkommentar 5 til GDPR art. 89 4. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir på mange måter det selvfølgelig, at når en behandling har flere formål, kan unntakene i nr. 2 og nr. 3 i artikkelen bare anvendes for de spesifikke formålene som angitt der. Dersom andre formål søkes oppnådd, får unntakene ikke anvendelse.

Artikkel 90. Taushetsplikt

1. Medlemsstatene kan vedta særlige regler for å fastsette tilsynsmyndighetenes myndighet omhandlet i artikkel 58 nr. 1 bokstav e) og f) i forbindelse med behandlingsansvarlige eller databehandlere som i henhold til unionsretten eller medlemsstatenes nasjonale rett eller regler fastsatt av nasjonale vedkommende organer omfattes av yrkesmessig taushetsplikt eller annen tilsvarende taushetsplikt, dersom det er nødvendig og står i et rimelig forhold til behovet for å bringe retten til vern av personopplysninger i samsvar med nevnte taushetsplikt. Nevnte regler får bare anvendelse på personopplysninger som den behandlingsansvarlige eller databehandleren har mottatt som følge av, eller har innhentet i forbindelse med, en aktivitet som omfattes av nevnte taushetsplikt.

2. Medlemsstatene skal senest 25. mai 2018 underrette Kommissjonen om de regler de vedtar i henhold til nr. 1, og uten opphold om eventuelle senere endringer som påvirker dem.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a90

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 90. Taushetsplikt

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 164](#).

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 90 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se personopplysningsloven § 23 om at Datatilsynet kan utøve sin undersøkelsesplikt etter [artikkel 58](#) nr. 1 uten hinder av taushetsplikt.

Artikkel 91. Eksisterende regler om vern av personopplysninger for kirker og religiøse sammenslutninger

1. Dersom kirker og religiøse sammenslutninger eller samfunn i en medlemsstat på tidspunktet for ikrafttreddelsen av denne forordning anvender omfattende regler om vern av fysiske personer med hensyn til behandling, kan nevnte regler fortsatt anvendes, forutsatt at de bringes i samsvar med denne forordning.
2. Kirker og religiøse sammenslutninger som anvender omfattende regler i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, skal være underlagt tilsyn av en uavhengig tilsynsmyndighet, som kan være spesifikk, forutsatt at den oppfyller vilkårene fastsatt i kapittel VI i denne forordning.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a91

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 91. Eksisterende regler om vern av personopplysning...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 165.

Flere europeiske land har særlige regler for kirkesamfunns behandling av personopplysninger. Norge har ikke slike bestemmelser.

KAPITTEL X Delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter

Artikkel 92. Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 12 nr. 8 og artikkel 43 nr. 8 gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 24. mai 2016.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 12 nr. 8 og artikkel 43 nr. 8 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er i tråd i kraft.
4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 12 nr. 8 og artikkel 43 nr. 8 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på tre måneder etter at Europaparlamentet og Rådet ble underrettet om rettsakten, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Fristen forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a92

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 92. Utøvelse av delegert myndighet

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 166 og 167.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 92 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at Kommisjonen gis myndighet til å vedta rettsakter i henhold til [artikkel 12](#) nr. 8 og [artikkel 43](#) nr. 8. Myndigheten kan når som helst kalles tilbake av Europaparlamentet eller Rådet. Den første bestemmelsen angår hvilken informasjon som skal gis når man anvender ikoner og hvordan standardiserte ikoner skal tilveiebringes. [Artikkel 43](#) nr. 8 angår myndigheten til å fastsette krav for personvernsertifisering, se også [artikkel 42](#) nr. 1.

Artikkel 93. Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 8 sammenholdt med artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a93

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 93. Komitéprosedyre

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 168.

Bakgrunnen for bestemmelsen er at medlemslandene skal ha mulighet til å kontrollere Kommisjonens gjennomføring av forordningen, med komitearbeid. I en slik komite, deltar representanter fra medlemsstatene, se [artikkel 3](#) i forordning [182/2011](#). Se også [artikkel 70](#) nr. 3 hvor det angis at Personvernrådet skal videresende sine uttalelser, retningslinjer, anbefalinger og beste praksis til denne komiteen.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 93 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angår vedtakelse av gjennomføringsakter fra Kommisjonen. Etter at Kommisjonen har fremlagt sitt forslag til en gjennomføringsakt, vil komiteen som hovedregel enten vedta forslaget, stemme imot forslaget, eller hverken stemme imot eller for. I sistnevnte tilfelle kan Kommisjonen likevel vedta forslaget eller velge å komme med et nytt forslag, se TEUV [artikkel 238](#) nr. 3.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 93 3. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen gir anvisning på en særskilt hasteprosedyre i forordning [182/2011](#), [artikkel 8](#) sammenholdt med [artikkel 5](#).

KAPITTEL XI Sluttbestemmelser

Artikkel 94. Oppheving av direktiv 95/46/EF

1. Direktiv 95/46/EF oppheves med virkning fra 25. mai 2018.

2. Henvisninger til det opphevede direktiv skal forstås som henvisninger til denne forordning. Henvisninger til arbeidsgruppen for personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger nedsatt ved artikkel 29 i direktiv 95/46/EF skal forstås som henvisninger til Det europeiske personvernråd nedsatt ved denne forordning.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a94

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 94. Oppheving av direktiv 95/46/EF

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 171.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 94 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir opphevelse av det gamle personverndirektivet, direktiv [95/46/EF](#). Fra samme tid trådte forordningen i kraft.

Karnov Lovkommentar 3 til GDPR art. 94 2. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til den nye forordningen. Ettersom ikke alle regler i det gamle direktivet ble videreført i forordningen, samtidig som forordningen inneholder langt flere bestemmelser enn direktivet, kan dette gi noen utfordringer. Imidlertid synes ikke dette å ha blitt spesielt komplisert i praksis. Bestemmelsen angir at der det henvises til den gamle såkalte Artikkel 29-gruppen, så skal det forstås som henvisninger til det Europeiske Personvernrådet. Personvernrådet har overtatt rollen til Artikkel 29-gruppen, i tillegg til at det har fått en rekke andre oppgaver.

Artikkel 95. Forhold til direktiv 2002/58/EF

Ved denne forordning skal det ikke innføres ytterligere forpliktelser for fysiske eller juridiske personer når det gjelder behandling i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjons tjenester i offentlige kommunikasjonsnett i Unionen med hensyn til aspekter der de er underlagt særlige forpliktelser med samme formål som det som er fastsatt i direktiv 2002/58/EF.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a95

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 95. Forhold til direktiv 2002/58/EF

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 173.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 95 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Direktiv [2002/58/EF](#) kalles ofte ekomdirektivet. I Norge er dette gjennomført gjennom ekomloven, se lov [4. juli 2003 nr. 83](#) om elektronisk kommunikasjon. For virksomheter som skal overholde ekomloven, angir [artikkel 95](#) at forordningen ikke innfører ytterligere forpliktelser for fysiske eller juridiske personer som er underlagt ekomloven. Betingelsen er at ekomdirektivet har bestemmelser med samme formål som forordningen. Dette gjør ekomdirektivet til lex specialis i forhold til forhold til forordningen.

Artikkel 96. Forhold til tidligere inngåtte avtaler

Internasjonale avtaler som omfatter overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner, som medlemsstatene har inngått før 24. mai 2016, og som er i samsvar med unionsretten som gjaldt før nevnte dato, får fortsatt anvendelse fram til de endres, erstattes eller oppheves.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a96

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 96. Forhold til tidligere inngåtte avtaler

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 102 og 115.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 96 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen har praktisk betydning for avtaler mellom stater om såkalt Mutual Legal Assistance Treaties, ofte benevnt MLATs, eller avtaler om gjensidig rettslig bistand på norsk. Slike avtaler brukes for å hjemle overføring av informasjon mellom stater der det er behov for det med bakgrunn i strafferettslig eller sivilrettslig behandling, noe som kan være relevant der en enkelt sak berører handlinger og informasjon fra flere land. F.eks. vil et lands politimyndigheter etter en slik avtale kunne be om bistand fra et annet lands politimyndigheter for å sikre bevis. Norge har inngått noen slike avtaler. Se [avtale mellom Norge og Canada om gjensidig rettslig bistand i straffesaker](#) av 16 september 1998, den [Europeiske konvensjon om gjensidig hjelp i straffesaker](#) av 20. april 1959, og [Agreement on Mutual Legal Assistance between the European Union and the United States of America](#) av 25. juni 2003. Kriteriet for at disse avtalene kan anvendes, er at de er i overensstemmelse med unionsretten som gjaldt før 24. mai 2016, da særlig det gamle personverndirektivet.

Artikkel 97. Kommisjonens rapporter

1. Kommisjonen skal senest 25. mai 2020 og deretter hvert fjerde år framlegge en rapport om vurderingen og gjennomgåelsen av denne forordning for Europaparlamentet og Rådet. Rapportene skal offentliggjøres.
2. I forbindelse med vurderingene og gjennomgåelsene nevnt i nr. 1 skal Kommisjonen særlig undersøke hvordan det følgende anvendes og fungerer:
  - a. kapittel V om overføring av personopplysninger til tredjestater eller internasjonale organisasjoner, særlig med hensyn til beslutninger som er truffet i henhold til artikkel 45 nr. 3 i denne forordning, og beslutninger som er truffet på grunnlag av artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF,
  - b. kapittel VII om samarbeid og ensartet anvendelse.
3. Med hensyn til nr. 1 kan Kommisjonen anmode om informasjon fra medlemsstater og tilsynsmyndigheter.
4. Når Kommisjonen foretar vurderingene og gjennomgåelsene nevnt i nr. 1 og 2, skal den ta hensyn til holdningene og konklusjonene fra Europaparlamentet, Rådet og andre relevante organer eller kilder.
5. Kommisjonen skal ved behov framlegge egnede forslag til endring av denne forordning, idet det tas særlig hensyn til utviklingen innen informasjonsteknologi og de framskrittene som har funnet sted i informasjonssamfunnet.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a97

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 97. Kommisjonens rapporter

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 106.

Bestemmelsen angir at Kommisjonen plikter å fremlegge rapporter jevnlig om vurderingen og gjennomgåelsen av forordningen til Europaparlamentet og Rådet. Det er naturlig at det er Kommisjonen som pålegges dette, ettersom det vil være Kommisjonen som må foreslå eventuell ny lovgivning i EU. I Norge gjennomføres slike gjennomganger av Justis- og beredskapsdepartementet, dog slik at det er de norske reglene i personopplysningsloven de følger opp.

Artikkel 98. Gjennomgåelse av andre EU-rettsakter om vern av personopplysninger

Dersom det er relevant, skal Kommisjonen framlegge forslag til regelverk med henblikk på endring av andre EU-rettsakter om vern av personopplysninger for å sikre et enhetlig og ensartet vern av fysiske personer i forbindelse med behandling. Dette skal særlig gjelde reglene for vern av fysiske personer i forbindelse med behandling som utføres av EUs institusjoner, organer, kontorer og byråer, og for fri utveksling av slike opplysninger.

Karnov lovkommentarer: gdpr/a98

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 98. Gjennomgåelse av andre EU-rettsakter om vern av...

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 29.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt 17](#)

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 98 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 01.09.2021 [[lenke til kommentaren](#)]

Bestemmelsen angir at Kommisjonen skal fremsette forslag til regelverk som endrer andre EU-rettsakter for vern av personopplysninger slik at man oppnår et enhetlig og ensartet personvern. Bakgrunnen for dette er selvfølgelig at det er Kommisjonen som foreslår ny lovgivning i EU. Bestemmelsens annet punktum har sin bakgrunn i at behandling av personopplysninger utført av EUs institusjoner og organer, ikke omfattes av forordningen. Se [artikkel 2](#) nr. 3 om dette. Det er egen forordning som regulerer dette, se forordning [nr. 45/2001](#) av 18. desember 2000.

Artikkel 99. Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Den får anvendelse fra 25. mai 2018.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 27. april 2016.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

Formann

For Rådet

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

President

Karnov lovkommentarer: gdpr/a99

Karnov Lovkommentar 1 til Artikkel 99. Ikrafttredelse og anvendelse

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 24.03.2022 [[lenke til kommentaren](#)]

Se [fortalepunkt](#) 171.

Karnov Lovkommentar 2 til GDPR art. 99 1. ledd

Forfatter: [Eva Jarbekk](#), Partner, Advokatfirmaet Schjødt AS

Versjon: 24.03.2022 [[lenke til kommentaren](#)]

[Traktaten om den Europeiske Unions Virkemåte](#) (TEUV eller Lisboa-traktaten) [artikkel 297](#) nr. 1 angir ikrafttredelse av rettsakter som vedtas gjennom regelverksprosessen slik angitt i [artikkel 294](#), se også [289](#) nr. 1. Ordene «trer i kraft» forstås annerledes i EU enn i norsk rett, og ikrafttredelsestidspunktet er det nr. 2 omtaler som når forordningen får «anvendelse fra». I Norge ble det ved kongelig resolusjon [15. juni 2018 nr. 875](#) med hjemmel i personopplysningsloven [§ 32](#), fastsatt at forordningen trådte i kraft 20. juli 2018.